ROMÂNIA PE BUNE
ÎNCEPE CU
ȘCOALA PE BUNE

Jurnal de blog, despre schimbarea paradigmei Educației
(2004-2013)

Copyright ©2013 Editura BMI
Aleea Baiuț nr 11, sector 6, București
Tel/Fax 0314.206.693; 0785.80.86.17; 0721.29.20.05
Web: www.topbook.ro; E-mail: editurabmi@gmail.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
STAŞ, MARIAN
România pe bune începe cu Şcoala pe bune.
jurnal de blog, despre schimbarea paradigmei Educaţiei :
(2004-2013) / Marian Staş. –
București : Editura BMI, 2013
ISBN 978-606-93320-3-0

65.012.4

Coperta 1: cadrul strategic al schimbării paradigmei Educației (formulat de autor și prezentat în emisiunea *Cine, când și cum schimbă România?* – moderator: Rareș Bogdan; 7 februarie 2013)

Coperta 4: conferință la evenimentul TEDx Calea Victoriei consacrat Educației (foto: Alexandra Sandu; 28 mai 2013)

Marian STAȘ

ROMÂNIA PE BUNE ÎNCEPE CU ȘCOALA PE BUNE

Jurnal de blog, despre schimbarea paradigmei Educației (2004-2013)

BMI PUBLISHING

Comunismul este societatea care garantează
prostia ca încremenire în proiect."
Gabriel Liiceanu, Despre limită

„De acord cu schimbarea paradigmei în educație"
Ștefania Duminică
secretar de stat, Ministerul Educației Naționale
26 iunie 2013

CUPRINS

Elogiu jurnaliştilor 1
Clasa politică şi Educaţia 3

I. 20%. ADEVARUL.RO: AISBERGUL, LA VEDERE (2013)

I.1. Diagnoză politică şi de sistem 7

4 iulie 2013
Sindromul „Bolintineanu", începutul sfârşitului:
„The Tipping Point" 7

17 martie 2013
Încremenirea şcolii în „proiectul comunist",
vulnerabilitatea strategică a României secolului XXI 9

15 martie 2013
Bine, Frumos, Adevăr:
dacă VALORI nu sunt, NIMIC nu e în Educaţie 19

6 iunie 2013
14-15 iunie 2013: CongreSUL Educaţiei.
Aşteptările mele 14

16 iunie 2013
„Clipa istorică" ratată de Congresul consacrat Educaţiei.
Feedback 16

4 iunie 2013
Împăratul şi elefantul 22

2 aprilie 2013
De ce nu rămân profesorii „pe drumuri"
dacă elevii studiază 8 discipline pe semestru în loc de 17 26

2 februarie 2013
1720 30

20 mai 2013
Elogiu profesiei celei mai nobile din lume 34

26 mai 2013
Profesia noastră este cea mai nobilă din lume.
Noi, PROFESORII, cum suntem? 37

18 februarie 2013
De la Forumul Constituţional, la Forumul Educaţional.
Mesaj deschis, ministrului Educaţiei Naţionale 39

27 februarie 2013
„Elefanţii din încăpere": curriculum „de lemn",
Şcoală „de lemn", România „de lemn".
Mesaj deschis ministrului Educaţiei Naţionale 42

15 februarie 2013
România, 2013: Curriculum „de lemn" 45

17 februarie 2013
Şcoală „de lemn", România „de lemn".
Necesara Conversaţie despre valori cultivate prin educaţie 48

12 ianuarie 2013
Round hole. Square peg 50

30 martie 2013
„Porcii" şi mărgăritarul 54

19 ianuarie 2013
Bacalaureatul Internaţional (IB). Bun pentru România! 71

7 ianuarie 2013
Scrisoare deschisă primului-ministru şi ministrului Educaţiei 74

17 decembrie 2012
Scrisoare deschisă viitorului prim-ministru al
Guvernului României şi viitorului ministru al Educaţiei. TO-DO 77

21 august 2013
România 2013-2020: Ţara fără PROIECT.
„Împăratul politic", în curul gol rău de tot 80

I.2. „Spectacolul lumii". Fotograme educaţionale 84

4 octombrie 2011
Curat murdar. Garantat Vanghelie 84

8 martie 2013
Şcoala, în hăul limbii române: „jgheabul muchiilor teşite". Studiu de caz – Fizică 88

12 martie 2013
Struguri acri – adică, benchmark. Pseudo-pamflet, „rinocerilor" Şcolii „de lemn" şi României „de lemn" 91

27 martie 2013
„Ţiganul" din mine. Trei lecţii exemplare 94

5 aprilie 2013
Per aspera ad astra. Studiu de caz: „The Human Body", la Antipa 96

7 aprilie 2013
Vivat, crescat, floreat! A.S.E.: 100, în 2013. Şcoala „Kretzulescu": 150, în 2014 99

21 aprilie 2013
Admitere 2013: ne furăm căciula sau nu ne furăm căciula? 102

2 iulie 2013
Scrisoare către părinţii interesaţi: „Evaluarea" Naţională 2013, o farsă tristă la matematică. Studiu de caz 104

29 iulie 2013
Ponta Victor. Tânăr şi incompetent? Pseudo-pamflet 109

12 august 2013
Elite şi ineptocraţii 114

august 2012
Discover... Connect... Make a Difference Welcome to the OCA Spotlight Series (I)! 117

12 august 2013
Discover...Connect...Make a Difference Welcome to the OCA Spotlight Series (II)! 123

II. 80%. AISBERGUL, SUB OGLINDA APEI (2004-2012)

1 septembrie 2012
Leadership real: schimbarea adaptivă a educației 129

23 august 2013
Cultura organizațională a cancelariilor (studiu de caz) 153

21 decembrie 2011
Eu, în 2012: „PROTESTATARUL" 125

29 iulie 2011
DE CE VĂ ESTE FRICĂ, domnule ministru Daniel Funeriu?
Și, mai ales, DE CINE VĂ ESTE FRICĂ? – Scrisoare deschisă 161

11 septembrie 2011
PROIECT „ROMÂNIA PE BUNE".
Conversație despre putere și angajament civic 170

15 Decembrie 2010
Bursier la Harvard: Întoarceți-vă acasă și preluați puterea! 173

7 ianuarie 2009
Litmus Test: IB/DP în școlile publice din România 177

29 octombrie 2007
Petiție: „ADOPTAREA, LA 1 DECEMBRIE 2007,
A PACTULUI POLITIC ASUPRA EDUCAȚIEI ÎN ROMÂNIA" 179

august 2006
EU SUNT MINISTRUL EDUCAȚIEI! 181

3 ianuarie 2005
Din ciclul „DULCE CA MIEREA E GLONȚUL PATRIEI":
BĂSESCU, ÎȚI CER SĂ FII ȘI PREȘEDINTELE MEU! 187

29 noiembrie 2004
România pe bune 190

22 noiembrie 2004
Școala pe bune – O declarație de iubire, cu altfel de cuvinte 193

POST-SCRIPTUM
2 septembrie 2013
România, 2013: șeful statului și Educația.
O întrebare, un răspuns (transcript) 197

Cuvânt de mulțumire 200
Despre autor 203

Elogiu jurnaliștilor

Acesta este Elogiul meu, cu gratitudine și prețuire, jurnaliștilor - oameni de onoare și caracter, care mi-au fost și îmi sunt însoțitori pe calea schimbării paradigmei Educației în România. Iată-i:

Andreea Archip (TVR1); **Magda Bărăscu** (www.hotnews.ro); **Andrei Bărbulescu** (TVR2); **Raluca Belciu** (TVR2); **Rareș Bogdan** (Realitatea TV); **Mihaela Cârpea** (TVR2); **Laura Chiriac** (România TV); **Carmen Constantin** (Adevărul); **Indira Crasnea** (Mediafax); **Liliana Curea** (PRO TV); **Aida Dănăilă** (România Liberă); **Șeila Dumitrescu** (Cotidianul); **Cristian Ghinea** (Dilema Veche); **Susan Ellis** (Harvard Kennedy School); **Luana Ibacka** (Prima TV); **Cristina Iliescu** (Radio România Actualități); **Vali Iorga** (Monney Channel / TVR Info / TVR2); **conf. univ. dr. Sorin Ivan** (Tribuna Învățământului); **Lucia Jurca** (Radio București); **Miruna Lebedencu** (suplimentul Profesii / Ziarul Financiar); **Codruța Marinescu** (TVR2); **Tudor Mușat** (Realitatea FM / TV); **Mirela Nicolae** (Radio România Cultural); **Luca Niculescu** (RFI); **Daniela Oancea** (Cariere); **Andreea Ofițeru** (Adevărul / www.gandul.info); **Lucian Pârvoiu** (TVR2); **Alina Petrescu** (Antena 3); **Eli Roman** (Money Channel / Realitatea TV); **Oana Rusu** (Radio România Actualități); **Mirela Stana** (Radio România Actualități); **Alina Stancu** (TVR2); **Dan Suciu** (Money Channel); **Cătălin Ștefănescu** (Garantat 100% – TVR 1); **Laura Ștefănuț** (România Liberă); **Adriana Țigănilă** (Evenimentul Zilei)...

Și:

Oana Crăciun, Iulia Roșu (www.adevarul.ro)

Mulțumesc, oameni buni! Doar cu sprijinul vostru profesionist mesajul transformării de sistem a Educației în România a putut deveni parte din mentalul colectiv și din conștiința noastră publică, netezindu-și astfel calea către împlinirea sa istorică.

...Ca exercițiu de leadership real, în cei zece ani de când am publicat primele texte privind **nevoia istorică a schimbării paradigmei Educației în România** eu am învățat o lecție importantă pentru mine: să articulez o viziune a schimbării e una; să o pun în fapt e cu totul altceva – cu atât mai mult cu cât a pune în fapt înseamnă, înainte și mai presus de orice, a orchestra procesul prin care societatea și clasa politică „trec strada", asumându-și un demers istoric, cu doar două precedente în 150 de ani de istorie românească modernă. Și tot în acești ani – fiind eu însoțit permanent, cu simpatie și profesionalism autentice, de mulți jurnaliști de valoare – am învățat lecția despre puterea cuvântului

trimis în lume prin presă în toate formele sale de manifestare: tipar; unde radio; imagine; spaţiul informatic virtual.

În acest peisaj caleidoscopic, blogul **http://adevarul.ro/blogs/marian.stas** a însemnat întâlnirea mea cu forţa reală a presei online, în starea sa de graţie. Drept pentru care am decis că este acum timpul cel mai potrivit al întrupării în volum a mesajului esenţial, pe care l-am rafinat în timp:

ROMÂNIA PE BUNE ÎNCEPE CU ŞCOALA PE BUNE!

Mulţumesc, *Tribuna Învăţământului, TVR1, TVR2, TVR Info, Radio România Actualităţi, Radio România Cultural, Money Channel, Realitatea TV, România TV, Antena 3, România Liberă, Ziarul Financiar, Cariere, RFI, Dilema Veche, Adevărul, Evenimentul Zilei, Cotidianul, hotnews punct ro, gândul punct info!*

Mulţumesc, ***adevărul punct ro****!*

RESPECT!...

Marian STAŞ

Bucureşti, 9 iulie 2013

Clasa politică și Educația

Din 1999-2000 începând, am interacţionat direct, în materia Educaţiei, cu doi foşti Preşedinţi ai României (Ion Iliescu; Emil Constantinescu), şi, indirect, prin intermediul consilierilor cu persoana care ocupă acum fotoliul de la Cotroceni (Traian Băsescu). Am interacţionat nemijlocit cu Călin Popescu Tăriceanu, Emil Boc, Mihai Răzvan Ungureanu şi Victor Ponta, în calitatea lor de prim-miniştri ai Guvernului României. Am interacţionat nemijlocit cu Andrei Marga, Ecaterina Andronescu, Cristian Adomniţei, Mircea Miclea, Mihail Hărdău (ca... „senator"!; în ziua de luni, 14 iunie 2010, când am discutat faţă în faţă despre păstrarea, în Legea Educaţiei Naţionale, a articolului privind posibilitatea ca liceele să ofere programele Bacalaureatului Internaţional, el fiind Preşedintele Comisiei de resort din Senat, cam pe la jumătatea conversaţiei mă întreabă aşa, din senin: auziţi, domnule Staş, da' dumneavoastră din ce vă luaţi banii în fiecare lună? Cum vă câştigaţi, de fapt, salariul?!... Am crezut că n-am auzit bine... Cu alte cuvinte, esenţa întrebării era: *bun, şi care-i şmenu' cu articolu' ăsta, dacă-l las în lege? Ţie ce-ţi iese, de fapt?*... Mare-i grădina Ta, Doamne, şi neplivită foarte!...), Daniel Funeriu, Cătălin Baba, din nou Ecaterina Andronescu, Liviu Pop, Mihnea Costoiu şi Remus Pricopie, ca miniştri ai Educaţiei (Mircea Miclea este, pentru mine, singura excepţie lăudabilă într-o lungă serie de „dialoguri ale surzilor"). Am interacţionat nemjlocit cu toţi secretarii de stat pentru învăţământ preuniversitar din subordinea miniştrilor pe care i-am menţionat anterior (în vara acestui an, am primit primul acord explicit, formulat fără echivoc, din partea unui om politic, privind schimbarea paradigmei Educației în România – de aceea, am decis să deschid volumul de faţă în felul în care am făcut-o). Am pledat tema nevoii strategice de schimbare a paradigmei Educației în conversațiile mele directe cu foarte mulţi membri ai Parlamentului României şi/sau europarlamentari, pe mulţi cunoscându-i direct, personal. Implicare politică perceptibilă? ZERO!

Drept pentru care pe toţi cei nominalizaţi mai sus vă acuz şi vă fac direct răspunzători de faptul că azi România este într-un film, iar Educaţia a rămas încremenită în filmul de dinainte de 1989. Acum, Educaţia e formă fără fond, după toate evaluările internaţionale serioase, şi voi ştiţi foarte bine acest lucru. Din incompetenţă, din orgoliu, din interese meschine electorale, pentru că nu v-a păsat sau, pur şi simplu, de frică n-aţi făcut ce ar fi trebuit să faceţi pentru

ca România secolului XXI să fie propulsată, ca performanţă naţională, de un sistem public al Educaţiei gândit şi proiectat pentru valorile secolul XXI. Fără excepţie, eu, cetăţeanul, am acordat votul meu pe rând fiecărui partid politic din care faceţi parte, cerându-vă în schimb să scoateţi Educaţia din paradigma comunistă – n-aţi făcut-o. V-aţi bătut joc, politic, de votul meu, aşa cum v-aţi bătut joc, politic, de Educaţie ca sistem, şi de oamenii şcolii pe care i-aţi folosit, cinic, drept masă de manevră electorală. Să vă fie ruşine!

La urmă, vreţi-nu vreţi, vă pasă-nu vă pasă, rămâne realitatea rece şi implacabilă, ce nu ţine seama de niciun calcul politic meschin, conjunctural: România secolului XXI nu poate porni din loc aşa cum se cade fără o Educaţie croită autentic pentru secolul XXI. Iar starea Educaţiei, aşa cum este acum, constituie o vulnerabilitate critică directă la adresa siguranţei noastre naţionale, deoarece absolvenţi inepţi produşi de şcoala de azi pot deveni conducătorii inepţi ai României de mâine. Aşa încât azi, ca şi peste zece ani, ca şi peste douăzeci de ani tot de aici plecăm şi vom pleca, şi până nu vom rezolva chestiunea nu va fi deloc „pace sub măslini”[1]:

ROMÂNIA PE BUNE ÎNCEPE CU ŞCOALA PE BUNE!

Bucureşti-Chişinău, 27 august 2013

[1] Referire la titlul filmului prezentat aici: http://www.cinemagia.ro/filme/non-ce-pace-tra-gli-ulivi-53806/

I. 20%. ADEVARUL.RO: AISBERGUL, LA VEDERE (2013)

I.1. DIAGNOZĂ POLITICĂ ȘI DE SISTEM

4 IULIE 2013

Sindromul „Bolintineanu", începutul sfârșitului: „The Tipping Point"[1]

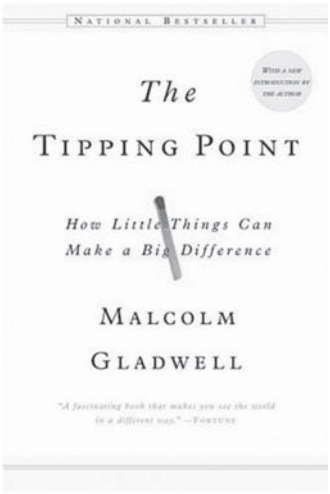

În conștiința publică, vara 2013 va marca începutul necesarei despărțiri de sechelele comunistoide ale școlii ca sistem în România. După oglinda necruțătoare a rezultatelor ultimilor trei ani de bacalaureat, care au dovedit în fapt falimentul public al stării curente din fibra profundă a învățământului preuniversitar, testul roșu de turnesol a fost pecetluit, fără putință de tăgadă, într-un liceu de cartier din sectorul „care este".

Prin implicarea consistentă a jurnaliștilor (felicitări, Sorina Matei, pentru excepționala ta prestație profesională!), dar și beneficiind de contribuția instituțiilor cu atribuții în informații și anticorupție – demers perfect justificat, în opinia mea, dată fiind gravitatea excepțională a sindromului, ca amenințare directă la siguranța națională (absolvenți inepți ai școlii de azi, posibili conducători inepți ai României de mâine; am detaliat tema aici[2]),

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/sindromul-bolintineanu-inceputul-sfarsitului-the-tipping-point-1_51d5c74cc7b855ff560229b2/index.html#

[2] http://adevarul.ro/educatie/scoala/IncremenireaScolii-proiectul-comunist-vulnerabilitatea-strategica-romanieisecolului-xxi-1_5145872f00f5182b851a42e3/index.html

viesparul de impostură şi incompetenţă clădit pe interese, inclusiv politice, care nu au cea mai vagă tangenţă cu educaţia a fost expus brusc în lumina crudă a reflectoarelor publice. Printr-un necesar contrast de transformare a unei probleme endemice în oportunitate strategică, bac-ul 2013 a probat fără putinţă de tăgadă necesitatea istorică a închiderii definitive a acestui capitol al învăţământului preuniversitar şi schimbării paradigmei educaţiei în România, făcând loc larg unui sistem educaţional pentru secolul XXI, clădit pe valorile veacului în care am păşit deja de paisprezece ani buni, dar şi pe tot ce a însemnat valoros în istorie şcoala românească adevărată, cea de care nu ne e ruşine ca naţie, care ne face mândri de ţara în care trăim şi prin care, ca popor, ne-am ridicat fruntea din ţărână spre lumină.

Sunt 50 de ani de duplicitate comunistă şi încă 23 de ani de ape tulburi în societate şi în educaţie, adunaţi otrăvitor şi fără noimă în această clipă fatidică „Bolintineanu", în care ineptocraţia şi-a etalat agresiv toată splendoarea sa letală. Răul este adânc, sistemic – poate mai profund decât ni-l putem imagina. Iar vindecarea – îndelungă, dureroasă, dar perfect posibilă. Acum e începutul sfârşitului unei lumi încremenite într-un proiect educaţional care şi-a împlinit de mult menirea şi are a merge, urgent, în adâncul istoriei.

Şi tot acum e începutul ieşirii noastre din negare: România secolului XXI are nevoie de şcoala secolului XXI.

România pe bune începe cu Şcoala pe bune.

17 MARTIE 2013

Încremenirea școlii în „proiectul comunist", vulnerabilitatea strategică a României secolului XXI[1]

Top 100 universităţi. Criteriul: reputaţia. Sursa: Times Higher Education. Statisticile: S.U.A., 42 de universităţi; Marea Britanie, 9; Germania, 5; Japonia, 5; Olanda, 5; Canada, 4. Total: 70. Aşadar, 70 din primele 100 universităţi din lume sunt în 6 din cele mai puternic dezvoltate ţări ale lumii. O fi întâmplător, oare?!...

Aşa scrie în „*The Guardian*"[2].

În anii '80-'90, ***Joseph Nye*** a introdus în instrumentarul şi practica relaţiilor internaţionale conceptul de *putere soft*, definindu-l ca fiind *capacitatea de a exercita puterea* (adică de a influenţa comportamentul celorlalţi ca să obţii rezultatul dorit de tine) *prin atracţie şi cooptare* (adică în manieră necoercitivă, în locul folosirii ameninţării sau a banilor). Despre om şi cărţile sale puteţi începe să vă informaţi de aici[3].

O sursă esenţială de putere soft pentru naţiunile care se respectă – alături de cultura ori valorile politice ale acestora – o reprezintă universităţile. Adică, într-un plan mai larg, *forţa de atracţie colosală a educaţiei de calitate excepţională*.

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/IncremenireaScolii-proiectul-comunist-vulnerabilitatea-strategica-romanieisecolului-xxi-1_5145872f00f5182b851a42e3/index.html

[2] http://www.guardian.co.uk/news/datablog/2013/mar/05/world-top-100-universities-reputation-rankings-times-higher-education

[3] http://www.hks.harvard.edu/about/faculty-staff-directory/joseph-nye

Nu detaliez. Dacă doriţi, puteţi aprofunda tema impactului pozitiv sau negativ al educaţiei asupra puterii soft a naţiunilor lumii (prin amplificarea prestigiului şi valorii universităţilor, ori prin declinul acestora) documentându-vă *aici*[1], sau *aici*[2], sau *aici*[3].

Pe cale de consecinţă inversă – spre deosebire de naţiunile care se respectă şi de liderii acestora, cei cu scaun la cap, care fac din Educaţie o sursă majoră de putere soft – a (men)ţine cu încrâncenare acerbă Şcoala ca sistem în evul său comunist, aşa cum e cazul României acum, înseamnă (în opinia mea umilă, de novice într-ale legii) *subminarea directă a puterii statului român*, în sensul propriu al art. 162 Cod penal ("**acţiune… de natură să slăbească puterea de stat**" – cu excepţia modului de executare a acţiunii, care nu este „armat" precum specifică articolul citat, ci cu mult mai insidios, mai perfid şi, deci, mai complicat de contracarat). Citiţi conţinutul întregului titlu I al Părţii speciale a CP 2006 ("*Infracţiuni contra siguranţei statului*") în cheia posibilelor relaţii ale infracţiunilor menţionate cu cauzele profunde ale stării actuale a Educaţiei şi, poate, veţi vedea Şcoala noastră de azi cu alţi ochi. Sursa, *aici*[4].

De ce ţin „rinocerii României de lemn" piciorul pe frâna transformării reale de sistem a Educaţiei (faptul că o fac este limpede ca lumina zilei, perceptibil şi de la un milion de ani-lumină distanţă, în mod special în ultimii 4-8 ani, cu precădere în învăţământul preuniversitar)? De ce nu le pasă nici cât negru sub unghie de Ţară şi de Şcoala ei aflată aproape în moarte clinică din punctul de vedere al raportării la standardele mondiale în domeniu? Care sunt sursele imposturii lor manifeste? Eu văd două, pe care le enunţ în ordinea cauză-efect. Prima: *incompetenţa crasă* (de pildă, în materie de leadership, apoi şi în multe alte materii legate de formularea şi punerea în fapt a politicilor publice) – incompetenţă legitimată politic şi având drept stare de fapt prezenţa „rinocerilor" în poziţii-cheie la nivelul deciziei. A doua: *reaua-credinţă* cu obrazul gros cât cuprinde, urmare atât a incompetenţei, cât şi a complexului de inferioritate firesc, consecinţă naturală a neputinţei de a pune în fapt ceea ce au de făcut cu adevărat.

Vestea proastă, însă, este dată de următoarea ecuaţie letală pentru România: *incompetenţă* plus *rea-credinţă* egal *inconştienţă strategică*. Şi asta pentru că *independenţă şi suveranitate înseamnă putere reală, nu surogat mimat electoral, de ochii lumii*. Or, incompetenţă plus rea-credinţă acum în Educaţie înseamnă, direct, *subminare pe termen scurt, mediu şi lung a puterii statului român*. Ce calitate umană şi profesională vor avea cei care peste zece-cincisprezece ani vor lucra în Apărare, Sănătate, Afaceri Externe, Administraţie Publică, Educaţie

[1] http://walt.foreignpolicy.com/posts/2010/01/19/joe_nye_was_right

[2] http://www.universityworldnews.com/article.php?story=20130308145531673

[3] http://www.timeshighereducation.co.uk/

[4] http://www.cod-juridic.ro/codul-penal/codul-penal-2006/cp-2006-partea-speciala-titlul-1-infractiuni-contra-sigurantei-statului.html

(EDUCAȚIE!...), fiind ei produsul unui sistem educațional care azi dă societății peste 50% respinși la **examenul național de bacalaureat**, iar o bună parte din rest are serioase probleme de **analfabetism funcțional**, așa cum este documentată situația cu subiect și predicat în toate rapoartele oficiale serioase despre **sistemul educațional** al României?

Pentru mine, *această stare de fapt, care dinamitează structural-degenerativ fibra statului român (cu bună-știință cinică? din prostie pură și simplă? și-și?), este de neacceptat*. Și în acest punct, mesajul meu pentru **nevoia transformării istorice de sistem a Educației în România** este cât se poate de puternic și neechivoc.

Acesta este Proiectul Național al României, strategic necesar pentru noi, în deceniul 2013-2023.

15 MARTIE 2013

Bine, Frumos, Adevăr: dacă VALORI nu sunt, NIMIC nu e în Educaţie[1]

Binele, adică opusul Răului. Frumosul, ca revers luminos al Urâtului. Adevărul, adică opusul Minciunii. E chiar atât de greu să aşezăm Binele, Frumosul şi Adevărul la temelia unei Şcoli autentice, pentru secolul XXI, pe care să clădim o Românie autentică, pentru secolul XXI? Cine ne împiedică să o facem? Noi, pe noi înşine? Şi de ce am face-o? Merită, oare?!...

Howard Gardner este profesor la Harvard Graduate School of Education, unde predă Cogniţie şi Educaţie. La începutul anilor ’80 a publicat faimoasa teorie a inteligenţelor multiple, despre care puteţi citi aici: http://howardgardner.com/multiple-intelligences/.

În altă carte remarcabilă, *The Disciplined Mind*, publicată în 1999, Gardner pune întrebarea: *este posibilă o construcţie curriculară care să transmită copiilor cele trei valori fundamentale?* Răspunde afirmativ, demonstrând cum putem pătrunde tainele Binelui, Frumosului şi Adevărului studiind patru discipline: *Istorie, Ştiinţe, Arte, Matematică*. Începeţi lectura de aici, dacă doriţi să aprofundaţi: http://howardgardner.com/books/.

Nu insist asupra detaliilor, ci asupra mesajului de bază: *sistemele educaţionale care se respectă şi care nu sunt forme fără fond se întemeiază organic pe valori*. Valorile înseamnă cheia de boltă a rostului pe lume al sistemelor educaţionale care nu-şi bat joc de ele însele, şi de care nici comunităţile cărora aparţin nu îndrăznesc să-şi bată joc. Aceste sisteme

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/binefrumos-adevardaca-valori-nu-sunt-nimic-nu-e-educatie-1_5142507300f5182b850b4bfa/index.html

educaţionale – precum cel finlandez, de pildă (da: Finlanda, ţara renilor, şi prima în lume la educaţia preuniversitară!...) – cultivă şi transmit peste generaţii valori autentice. Nu respiră frică, minciună, meschinărie, ipocrizie. Nu mor încet, surpate în sine, încremenite în proiect, depăşite de viaţa reală. Şi nu spun senin *ce haine frumoase are împăratul!...*, atunci când **împăratul e gol** şi-l vede toată lumea, din cap până-n picioare.

Programele Bacalaureatului Internaţional, de pildă, cultivă copiilor valori precum *principialitatea, gândirea critică şi etică, compasiunea şi respectul faţă de cei din jur, performanţa bazată pe cunoaştere solidă, asumarea raţională a riscurilor*, ori *curajul de a învăţa din propriile experienţe*. Dacă vă interesează să aflaţi mai multe, citiţi aici: http://www.ibo.org/programmes/profile/documents/Learnerprofileguide.pdf

Noi ce facem?

Când decidem că încetăm să mai pedalăm în gol ca năucii?

Când decidem că nu mai mimăm tâmp-perfid şi că ne apucăm serios de treabă?

Când decidem că ieşim din negare şi facem o Şcoală autentică, pentru secolul XXI, pe care clădim o Românie autentică, pentru secolul XXI?

Ce-ar fi să începem… chiar ACUM?!...

14-15 iunie 2013: CongreSUL Educației. Așteptările mele[1]

Eu, cetățeanul prezent în conversația publică despre Educație, cer *establishment*-ului și clasei politice ca evenimentul de săptămâna viitoare să marcheze punctul de inflexiune istorică dintre Școala revolută de ieri și de azi, și Școala de mâine. O Școală cu mult mai bună pentru copiii noștri.

Mă aștept ca evenimentul din 14-15 iunie 2013 – organizat în proporție covârșitoare pe speze publice[2] – să fie formă cu fond, și nu formă fără fond (adică, în cuvintele unui profesionist de excepție al educației, *lume-lume, aceiași, vorbe, fast, bufet suedez, pauze de cafea, maxime realizări în toate domeniile, învățământ de excepție, lume, fast, pupături, cuvinte, lume-lume*...).

Definesc forma cu fond astfel:

- Congresul constată starea de fapt anacronică și performanța actuală inacceptabil de slabă a școlii ca sistem și articulează coerent viziunea schimbării paradigmei comuniste a educației preuniversitare, configurând curajos un model educațional solid pentru secolul XXI în România
- Congresul constată că starea curentă a educației preuniversitare constituie amenințare fundamentală la adresa siguranței naționale – în virtutea faptului că absolvenți inepți ai școlii de azi pot deveni conducători inepți ai României de mâine –, decide că situația este inacceptabilă și identifică măsurile de primă urgență pentru stoparea acestei involuții toxice, ce atacă direct fibra profundă a statului de drept

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/14-15iunie-2013-congresul-educatieiasteptarile-mele-1_51b0e3cfc7b855ff566654e3/index.html

[2] http://www.congresuleducatiei.ro/organizatori.html ; http://www.congresuleducatiei.ro/vorbitori.html

- Congresul constată absenţa, în acest moment, a conversaţiei critice necesare despre valori autentice cultivate în şcoală şi îşi asumă misiunea de facilitare a definirii axiologice a educaţiei în România, în orizontul următoarelor două-trei decenii
- Congresul numeşte proiectele prioritare prin care declanşează schimbarea paradigmei în educaţie, şi anume:
  a) definirea conceptuală a unei noi arhitecturi curriculare, viabile pentru următorii douăzeci-treizeci de ani;
  b) operaţionalizarea unei strategii de resurse umane moderne, centrate pe conceptul carierei didactice cu opţiuni multiple;
  c) susţinerea schimbării paradigmei printr-o infrastructură financiar-logistică puternică, definită în raport cu statutul Educaţiei, respectiv cel mai important proiect al României în următoarele două decenii
- Congresul consacră meritocraţia autentică în Educaţie, în locul ineptocraţiei cronice, sau emergente.

Acestea sunt aşteptările mele faţă de **Congresul consacrat Educaţiei**, de săptămâna viitoare.

Domnule ministru Remus Pricopie, nu rataţi clipa!... Faceţi istorie acum: scoateţi elefantul din încăpere! De ce vă este, încă, frică?!...

p.s. Există cacofonii clasice ("apă limpede **ca c**ristalul…", „repli**ca ca**valerului...", „tea**ca c**uţitului...", „vreau **ca ce**rerea mea să fie înregistrată..." etc.) şi „cacofonii" pe cât de subtile-perverse, pe atât de stânjenitoare („mă adresez dumneavoastră **cu r**espect…", „constat **cu r**egret…", „vin **cu ru**gămintea…", „axul **cu rul**ment reprezintă componenta de bază…", „acum, tim**pul e** în favoarea noastră…", „sco**pul a**cestui proiect este…" etc.) În mod regretabil, sintagma „Congre**SUL E**ducaţiei" se încadrează, nedorit, în a doua categorie de enunţuri exemplificate anterior. Păcat!...

16 IUNIE 2013

„Clipa istorică” ratată de Congresul consacrat Educației. Feedback[1]

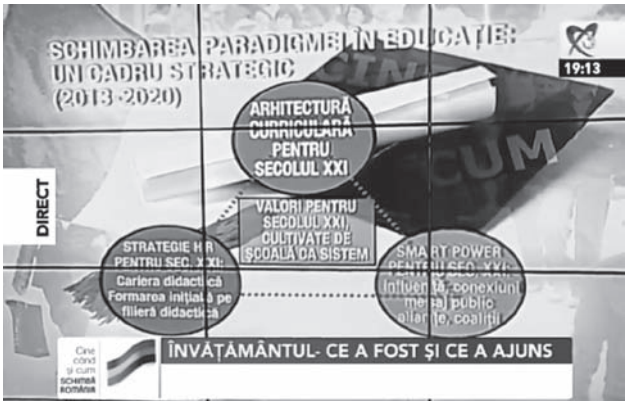

Am fost la Congres. A spune că a fost formă fără fond e un enunț incorect. Aș spune, mai degrabă, că a fost formă cu fond difuz. Diluat. Aglutinat. A fost mult și nefocalizat. Dar, mai ales, a fost Congresul care a ratat tema esențială a schimbării paradigmei Educației: o altă arhitectură curriculară. Iar conversația despre valorile cultivate de școală ca sistem aproape că nu a existat. Aici suntem acum. Continuăm. Mai e mult până departe...

A. Experiența directă

1. **Congresul consacrat Educației a ratat în mod nepermis asumarea explicită, curajoasă, în cuvintele limbii române, a schimbării paradigmei educației în România**. Cel mai curajos vorbitor din sesiunea plenară de deschidere a evenimentului a fost reprezentantul Ministerului Educației al... Finlandei!, care a anunțat cu toate vorbele cel mai nou proiect de parteneriat dintre România și Finlanda: C.R.ED.E. – Complete Reform of EDucational Entity (reforma completă a entității educaționale – românești, de bună seamă!), proiect discutat câteva ore bune în pre-ziua congresului cu toți inspectorii școlari generali. Frică? Încremenire în negare? Incompetență? Toate laolaltă? Senzația mea la finele celor două zile a fost aceea a unei mase imense de lucruri și proiecte care „se întâmplă”, care merg pretutindeni și nicăieri, un soi de

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/clipaistorica-ratata-congresul-consacrat-educatieifeedback-1_51be1f10c7b855ff569aa45a/index.html#

pseudo-derivă colosală, fără noimă istorică de leadership autentic, necesar, românesc. Păcat!

2. Au fost douăzeci şi una de „sesiuni paralele”[1] (adică, secţiuni) şi patru sesiuni de tip plen – aşadar, douăzeci şi cinci de mari teme transpuse în format pretabil la dezbatere şi analiză. Nici una (nu doresc să scriu conform normelor actuale, adică într-un cuvânt, pentru a accentua cât pot eu acest imens zero al congresului), repet, nici una (poate, cu mini-excepţia tangentă SP6...) din aceste sesiuni nu a avut ca temă explicită cel mai fierbinte subiect al conversaţiei despre educaţia preuniversitară, respectiv o altă arhitectura curriculară, adecvată secolului XXI, în locul celei curente, care şi-a dovedit de mult limitele toxic-letale şi pentru copii, şi pentru societate.

Din nou: frică? Încremenire în negare? Incompetenţă? Toate laolaltă? Acest refuz laş, vinovat de a deschide formal discuţia despre un alt fel de a face şcoală este pentru mine testul de turnesol peremptoriu al încremenirii sistemului în paradigma sa anterioară, „comunistă” şi al refuzului de a purcede la necesara transformare istorică. Este inadmisibil ca în 2013 copiii să parcurgă acelaşi model de şcoală cu al generaţiei noastre (plutoane de elevi A, B, C..., care se regăsesc aceiaşi şi într-a V-a, şi într-a VI-a, şi într-a VII-a, şi într-a VIII-a; apoi, din nou, şi într-a IX-a, şi într-a X-a, şi într-a XI-a, şi într-a XII-a, plutoane de elevi care parcurg 15, 16, 17, 18, 19 discipline în fiecare semestru, nebunie curată!... plutoane de elevi „reali” sau „umani”, supuşi unei dihotomii profund vicioase pentru dezvoltarea lor armonioasă ca oameni ai cetăţii cu o cultură generală solidă, de bandă largă... etc.) Am pus în discuţie în nenumărate rânduri o alternativă posibilă[2]. Am luat atitudine civică publică[3] pentru a atrage atenţia asupra temei. Rezultat de sistem? *Silentio stampa!...* Establishment-ul încă refuză cu încrâncenare asumarea conversaţiei, pe principiul nătâng că despre ce nu vorbim nu există... Ok. Nu-i nimic. Continuăm până începem să ne asumăm, curajos, realitatea.

3. **Marea absentă de fond (şi formă – o formă de cel mai înalt prestigiu preuniversitar autentic!...) a fost Alianţa Colegiilor Centenare, neinvitată formal la Congres**. Alianţa reuneşte cincizeci din cele mai prestigioase licee ale României[4] şi, în mod firesc pentru un Minister al Educaţiei căruia nu-i este frică de schimbare, ar trebui să devină entitatea de elită-portdrapel a schimbării paradigmei şcolii ca sistem în România. N-a fost aşa, iar aceasta a însemnat pentru mine un semn trist de comportament instituţional meschin. Păcat!...

---

[1] http://www.congresuleducatiei.ro/program.html

[2] http://adevarul.ro/educatie/scoala/carierA-didacticA-modernapentru-arhitecturA-curricularA-descentralizata-nu-raman-profesorii-pe-drumuri-elevii-studiaza-8discipline-semestru-loc-17-1_515b365300f5182b8579c73f/index.html

[3] http://www.privesc.eu/Arhiva/16897/TEDxCaleaVictorieiED--Sesiunea-III

[4] http://liceecentenare.ro/forum/view-topiclist/forum-8-colegii--licee-fondatoare.html;%20 http://liceecentenare.ro/forum/view-topiclist/forum-9-colegii--licee-membre.html

4. În prima zi am participat la pseudo-lucrările **SP-2** (Dezvoltare profesională şi evoluţie în cariera didactică; moderator: prof. univ. dr. Romiţă Iucu) Interesul pentru temă a fost enorm, cei prezenţi în sală (mulţi şi buni!...) au fost real interesaţi să contribuie (de pildă, am fost o bună parte din membrii Comisiei Specializate de Acreditare a programelor de formare profesională continuă din M.E.N.), iar rezultatul a fost un act ratat. Iată de ce – specific, măsurabil: am ascultat prezentări lungi şi seci, timp de două ore (!...). Timpul rezervat dialogului a fost egal cu zero.

Dar, mai ales, sesiunea a ratat senin (vorbitorii nici măcar nu şi-au pus problema, darămite să o şi abordeze!...) **esenţa conversaţiei actuale despre cariera didactică din preuniversitar: anume, că ea înseamnă acum şi alte opţiuni în afara activităţii didactice la catedră** (ca, de exemplu, management de proiecte ale şcolii, ori consilierea în carieră a elevilor, ori coaching-mentorat dinspre profesorii cu experienţă către cei tineri etc.) Excepţia de conţinut notabilă din rândul raportorilor a constituit-o intervenţia preşedintei CSA, prof. univ. dr. Carmen Creţu, care a marcat implicit (nu explicit, cum cred că ar fi fost de dorit) faptul că vorbim deja de o paletă de opţiuni orizontale de carieră profesională, concept încă neabordat legislativ în România, la standarde de secol XXI.

5. În ziua a doua, am participat la lucrările **SP-11** (Educaţia non-formală; moderator: prof. Rodica Cherciu) Confirm interesul cât se poate de manifest faţă de temă, atât prin numărul foarte mare de participanţi, cât şi prin prezenţa în sală a însuşi ministrului Educaţiei Naţionale, a secretarului de stat pentru învăţământul preuniversitar, a cel puţin unei doamne senator, etc. Am remarcat **intervenţia documentată şi curajoasă a primului raportor, asist. univ. Oana Moşoiu, singurul om de sistem din Congres care a avut curajul să pronunţe public sintagma „schimbarea de paradigmă”!** Notez, de asemenea, excelenta pledoarie pentru un transfer armonios de valenţe pozitive între educaţia formală şi cea non-formală, pusă în scenă cu stil de Andrei Popescu, profesionistul pasionat care coordonează programul Tineret în Acţiune din cadrul A.N.P.C.D.E.F.P.

6. Apoi, am participat la pseudo-lucrările **SP-17** (Bacalaureat – un examen pentru secolul XXI; moderator: prof. univ. dr. Ion-Ovidiu Pânişoară) Din nou, o temă de mare interes, ratată ca dinamică şi oportunitate reală de dezbatere consistentă. În opinia mea, intervenţia de debut a profesorului Radu Jugureanu (un profesionist de forţă, de altminteri, pe care îl respect) nu a avut legătură cu subiectul şi a consumat inutil din sesiune, contribuind la accentuarea crizei de timp instaurate (a trebuit să întrerupem lucrările, transformându-le în formă fără fond, pentru a face loc ultimelor două sesiuni, de plen, care au încheiat Congresul).

Am apreciat trecerea în revistă documentată a examenelor de bacalaureat din Europa, făcută de dl Sorin Spineanu-Dobrotă, din partea SNEE – în mod

deosebit, menţionarea valenţelor puternice ale bacalaureatului internaţional. Prin vocea profesorului Sorin Cristea (mesaj scurt, dar limpede), sesiunea citată n-a ratat tangenţial şansa de a spune cu toate vorbele că **examenul naţional de bacalaureat în România este, în fapt, formă fără fond în absenţa transformării consistente, de conţinut, a întregului proces educaţional preuniversitar**.

7. Am remarcat cu bucurie – şi oricine de bună-credinţă cred că este de acord cu mine – modul în care complexitatea ridicată a arhitecturii conceptuale a Congresului a fost ordonată şi organizată inteligent şi eficient pentru participanţi de **minţile limpezi ale echipei U.E.F.I.S.C.D.I.[1], conduse inteligent de prof. univ. dr. ing. Adrian Curaj**. De asemenea, notez cu gratitudine **efortul remarcabil al echipei profesorului Radu Vasilescu de la Palatul Naţional al Copiilor[2]** de a ne face să ne simţim cât mai confortabil pe durata lucrărilor Congresului. Felicitări!

B. Feedback liderilor

Domnule ministru Remus Pricopie,

Domnule ministru Mihnea Costoiu,

Remus, Mihnea,

Întâi şi-ntâi, felicitări pentru ideea organizării Congresului Educaţiei! Ceea ce s-a petrecut vineri şi sâmbătă a probat fără putinţă de tăgadă faptul că un astfel de forum este, acum, critic necesar pentru menţinerea, cât mai vizibil-intensă cu putinţă, a conversaţiei despre Educaţie pe radarul profesioniştilor din domeniu, al societăţii şi al jurnaliştilor. Interesul faţă de eveniment a fost cât se poate de legitim, iar reflectarea sa „la cald" în media, cât se poate de grăitoare. Am remarcat de asemenea, cu plăcere modul natural, firesc, stenic, în care aţi transmis mesajul că sunteţi coechipieri care vă respectaţi reciproc, aveţi încredere unul în celălalt şi lucraţi foarte bine împreună. Remus-Mihnea, Mihnea-Remus: well done!

Citind prima secţiune a raportului meu, veţi lua act de feedback-ul referitor la Congres, în general. Specific, în ceea ce priveşte statutul vostru de lideri formali ai Educaţiei în România acum (repet: **voi sunteţi, sau ar trebui să fiţi, liderii formali – sunteţi tineri, sunteţi miniştri în funcţie şi aţi reiterat explicit decizia voastră de a conduce destinele Educaţiei timp de douăzeci de ani de-acum înainte**), feedback-ul meu către voi este următorul:

1. Niciodată nu e prea târziu, dar **pe 14-15 iunie 2013 aţi „ratat clipa" de a vă asuma explicit nevoia istorică a transformării de sistem a Educaţiei**

[1] http://uefiscdi.gov.ro/

[2] http://www.palatulnationalalcopiilor.ro/

în România, nepronunţând explicit sintagma „schimbarea paradigmei educaţiei”. A făcut-o, în locul vostru, Oana Moşoiu, pe care o felicit pentru curaj – a pus, ferm, punctul pe i. Şi a făcut-o, indirect, în plen, reprezentantul ministerului Educaţiei al Finladei, spunând **C.R.ED.E.** – **C**omplete **R**eform of **Ed**ucation **E**ntity; or, dacă asta nu înseamnă schimbare de paradigmă, atunci despre ce vorbim?!...) E rostul vostru ca lideri să vă asumaţi acest proces, şi o puteţi face doar dacă marcaţi limpede punctul de inflexiune – acum n-aţi făcut-o, iar eu aştept cu încredere momentul în care o veţi face, păşind pragul dinspre negare spre acţiune asumată conştient, cu viziune

2. **Aţi omis să formalizaţi, printr-o sesiune de sine stătătoare, „conversaţia conversaţiilor” din preuniversitar, cea privind nevoia vitală a unei noi ARHITECTURI CURRICULARE**, care să răspundă provocărilor secolului XXI. Cred că e timpul să mai diminuaţi un pic din influenţa „doamnei diriginte” Liliana Preoteasa (Remus, tu ai folosit sintagma, în Congres) şi să faceţi loc unui dialog mult mai aerisit, necesar despre cum pot face copiii noştri un altfel de şcoală, de-a lungul anilor de educaţie formală – acum e un excelent timp pentru mult mai puţină „dirigenţie”, şi mult mai mult leadership real, de sistem!

Ca să mă înţelegeţi cât se poate de limpede, îngăduiţi-mi să vă reamintesc parametrii de fond ai performanţei de sistem finlandeze[1], pe care să-i comparaţi cu cei ai eternei şi fascinantei noastre Românii:

i) de la primii paşi ai reformei, Finlanda a eliminat instituţia inspectoratelor şcolare;
ii) în timp, Finlanda a consacrat profesia didactică drept cea mai prestigioasă şi respectată din ţară;
iii) în timp, Finlanda a creat un corp profesoral preuniversitar de elită, format din absolvenţii de top ai învăţământului universitar;
iv) în Finlanda, profesorii au autoritate şi responsabilitate absolute în ceea ce priveşte munca lor în clase;
v) educaţia în Finlanda este gândită pe cât mai puţine evaluări cu putinţă pentru copii, cu excepţia examenului ***abitur*** ;
vi) în Finlanda, ultimele trei clase de liceu pun în fapt trasee curriculare individuale pentru fiecare elev[2], stingând conceptul clasic de „clasă”;
vii) Finlanda are cel mai performant sistem educaţional preuniversitar din lume, acum. Comparaţi tot ce am scris mai sus cu starea de fapt din România: despre ce vorbim, dacă nu despre nevoia unui alt film la noi – adică, schimbare de paradigmă?

3. Am înţeles foarte bine filiaţia voastră mentorală faţă de doamna senator prof. univ. dr. Ecaterina Andronescu, şi o respect, sub cuvânt de onoare – până la un punct. Din toate motivele sănătoase pentru Educaţia secolului XXI în România, cred că, păstrând respectul cuvenit doamnei senator, este acum

[1] https://en.wikipedia.org/wiki/Abitur#Abitur_in_Finland

[2] http://www.oph.fi/english/education/overview_of_the_education_system

timpul să acţionaţi decisiv, curajos, transformaţional, cu inimile şi minţile voastre proprii, dar şi folosind resursele pe care vă garantez eu că le puteţi mobiliza într-o cu totul altă cheie decât domnia-sa.

Am să vă dau un exemplu, ca să elimin orice ambiguitate faţă de acest punct sensibil: în ultimele două săptămâni, eu am participat la două evenimente deosebit de importante (acest Congres şi, respectiv, reuniunea comună a Alianţei Colegiilor Centenare[1] şi CREDING[2] – Braşov, 7-9 iunie) în care doamna senator a făcut referire la profesorul Salman Kahn de la Universitatea Harvard, citând remarcabilul său proiect educaţional în matematică[3].

Domnilor, aveţi resursele Harvard mai aproape de voi decât vă puteţi închipui! De pildă, în 1999, eu am absolvit universitatea cu pricina, iar din 2000 predau într-un program de vară la această universitate – anul acesta va fi a 12-a oară când Harvard Kennedy School mă va fi angajat. Noi trei ne ştim direct, cu nume şi prenume – şi ca mine sunt convins că vor mai fi fiind încă destui: n-ar fi mai simplu şi mai eficient să lucrăm nemijlocit în echipă, în loc de a asculta în mod repetat referinţe indirecte recitate de pe net, despre prima universitate din lume? Ce părere aveţi?

4. În fine, îngăduiţi-mi dezacordul meu colegial fundamental, structural faţă de enunţul vostru repetat „paşi mărunţi, schimbări mici, inerţie de sistem mare, atenţie maximă la impact...” bla-bla-bla... De acord, aveţi (avem) a acorda atenţie maximă impactului şi efectelor, dar timpul paşilor mărunţi a cam trecut de multişor, domnilor – de vreo douăzeci de ani buni! O vorbă românească înţeleaptă spune *boală lungă, moarte sigură*, aşa încât vă invit să tăiaţi nodul gordian, asumându-vă rapid, decisiv şi curajos misiunea istorică pe care o aveţi, pentru a nu vă trezi, mai devreme sau mai târziu, că veţi simţi pe propriile experienţe profesionale efectul invers al acestei istorii, care acum vă oferă o oportunitate astrală.

Vă urez să folosiţi cei douăzeci de ani pe care vi i-aţi propus să conduceţi Educaţia din România pentru a-i schimba paradigma. Scoateţi elefantul din încăpere, acum! Treceţi Educaţia din secolul XX, în secolul XXI! Succes!

P.S. Prezenţa mea la Congresul consacrat Educaţiei ar fi fost incertă fără sprijinul colegial, de echipă al bunilor prieteni coordonatori ai proiectului Young Leaders Program al Institutului Aspen România. Mulţumesc, YLP Class of 2013[4]! Mulţumesc, Ciprian Stănescu! Mulţumesc, Sorina Câmpean! *Mulţumesc Ana Cătăuţă! Chapeau!*

[1] http://liceecentenare.ro/

[2] http://www.creding.ro/

[3] https://www.khanacademy.org/

[4] http://aspeninstitute.ro/Public/cat/103/2013.html

4 IUNIE 2013

Împăratul și elefantul[1]

România, 2013. Împăratul e gol: cum îl îmbrăcăm? Elefantul e în încăpere: cum îl dăm afară? Aceasta este Conversaţia la ordinea zilei, despre schimbarea paradigmei în Educaţie[2].

Cei care sunteţi *aficionados* Sir Ken Robinson, vă aduceţi aminte cu siguranţă argumentul. Celorlalţi, mă bucur să vi-l împărtăşesc, în premieră. Argumentul vizează ceea ce înseamnă poziţionarea noastră raţională în raport cu situaţii fireşti, de bun-simţ şi apare într-una din prezentările în care Sir Ken vorbeşte despre schimbarea de paradigmă în educaţie, raportarea la standarde educaţionale şi, implicit, despre nevoia de a avea întotdeauna standarde cât mai ridicate[3]. *So, we talk about raising the standards*... Iar argumentul lui Sir Ken, deopotrivă amuzant şi incitant, este: *why would you lower the standards?* Adicătelea, de ce am acţiona noi pentru scăderea standardelor, când poziţionarea firească ar fi de a le menţine, dimpotrivă, cât mai ridicate?

Mutatis mutandis, de ce aş vorbi eu despre un „împărat" gol, dacă el ar fi îmbrăcat? Şi de ce aş vorbi despre un „elefant" din încăpere, dacă el n-ar fi acolo?

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/Imparatul-elefantul-1_51ae4068c7b855ff565a1819/index.html#

[2] Înregistrarea integrală de la evenimentul TEDx Calea Victoriei, aici: http://www.youtube.com/watch?v=1dPZ0UJgf4c

[3] http://www.ted.com/talks/ken_robinson_changing_education_paradigms.html

Din punctul meu de vedere, în momentul de faţă în Educaţie împăratul *este* gol, elefantul *este* în încăpere, iar argumentul enunţului are legătură cu ceea ce înseamnă transformarea de sistem a şcolii în România.

Să ne aducem aminte. Tema comună din spatele celor două metafore – a împăratului şi a elefantului – are legătură cu ceea ce înseamnă încremenirea în proiect, în paradigmă. Şi încremenirea în negare, mai ales: refuzul de a accepta faptul că în momentul de faţă România este într-un film, iar Şcoala ca sistem este încremenită, anacronic, în filmul său anterior. Acesta este argumentul de la care plec, atunci când vorbesc despre împărat şi despre elefant.

Desigur că are sens să argumentez, mai întâi, ceea ce am afirmat anterior. Din punctul meu de vedere, acum este un moment istoric, în care establishment-ul şi, fundamental, clasa politică pot să demonteze mitul incompetenţei lor proverbiale, dovedite până peste poate, şi să abordeze foarte serios ceea ce înseamnă transformarea de sistem a Educaţiei în România, dintr-un motiv istoric: **în 150 de ani de educaţie în România, anii 2013-2016 ar trebui să fie al treilea mare punct de inflexiune, sau de transformare, după reforma lui Spiru Haret şi după reforma comunistă din anii '45-'50**. Este inacceptabil ca România să aibă acum un sistem educaţional (în special, cel preuniversitar) practic identic celui în care generaţia mea, acum în vârstă de 50+, a crescut!

Unde suntem acum? Suntem într-un punct în care cel mai important articol din Legea Educaţiei (art. 2) copiază, cuvânt cu cuvânt, text dintr-un proiect civic pe care l-am iniţiat în 2007, privind acel Pact Politic pentru Educaţie[1], dacă vi-l mai aduceţi aminte. Şi acest lucru este inacceptabil. Sunt „onorat" că s-a întâmplat aşa, dar plagiatul rămâne plagiat.

Unde mai suntem acum? În 2010, Indicele European de Învăţare pe tot parcursul vieţii (ELLI)[2] plasa România pe locul... 23 din 23 de ţări măsurate!... Finlanda, de pildă, este pe locul 4.

Unde mai suntem acum? În ceea ce priveşte testele PISA–PIRLS 2006 coroborate, România este în alt film decât cel în care ar trebui să fie, şi decât toate celelalte ţări europene. Aici, detaliile[3].

Unde mai suntem acum? Aici: la testul PISA 2009[4], Finlanda era pe locul 3, iar România pe locul... 49 din 65 de ţări măsurate !...

Unde mai suntem acum? Suntem într-o conversaţie despre planurile-cadru de învăţământ încă înţepenită gripat în paradigma de dinainte de '89. Luaţi,

[1] http://www.petitieonline.ro/petitie/adoptarea_la_1_decembrie_2007_a_pactului_politic_asupra_educatiei_in_romania-p25010037.html

[2] http://www.elli.org/fileadmin/user_upload/About_ELLI/Documents/ELLI_EU_eng_final.pdf

[3] http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/progress08/report_en.pdf

[4] http://www.oecd.org/pisa/pisaproducts/46619703.pdf

de pildă, ca referinţă arhitecturile curriculare PYP-MYP-DP[1] sau pe cele ale modelului educaţional finlandez[2] şi vă veţi convinge!

Din punctul meu de vedere, această stare de fapt este inacceptabilă şi are legătură cu ceea ce înseamnă nevoia transformării profunde, istorice, de sistem a Educaţiei.

Aşadar, aici suntem acum. Cum „îmbrăcăm" împăratul şi cum „dăm afară" elefantul?

Eu am decis că-mi pasă. Şi am decis că nu doresc să fiu nici cuminte, nici corect din punct de vedere politic, iar „oala îmi fierbe" rău de tot (trimitere la sintagma „nu-ţi băga nasul unde nu-ţi fierbe oala" – n.m.)! Consider implicarea civică drept esenţială, iar **mesajul meu este de protest civic pentru curriculum: şi în 2012, şi în 2013 şi cât o mai trebui**. Am în vedere **schimbarea de paradigmă în Educaţie**, iar nucleul acestei schimbări de paradigmă are legătură cu ceea ce înseamnă **definirea unui set de valori pe care Şcoala ca sistem se susţine şi pe care le cultivă**. De câte ori aţi auzit vorbindu-se pe bune în Şcoală despre curaj, despre asumare sau despre integritate?

Răspunsul meu la întrebarea *cum schimbăm paradigma*? porneşte de la arhitectura curriculară, ce are a fi redefinită fundamental. Tot din ciclul elefantului în încăpere şi al împăratului gol, vestea proastă este că în momentul când spunem că e nevoie de aşa ceva, lumea aude cu totul altceva: profesorii rămân pe drumuri dacă elevii studiază în fiecare semestru opt discipline, în loc de 15-20 cum e acum. Eronat, evident! Obiectivul nu e ca profesorii să „rămână pe drumuri", ci obiectivul este ca întreaga arhitectură curriculară să fie redefinită din temelii, în raport cu nevoile secolului XXI.

Am pus în discuţie un model pe care l-am denumit „curriculum la decizia elevilor, din oferta şcolii[3]". Interesant pentru starea de negare a establishment-ului educaţional, este că relaţia directă a elevilor cu propria dezvoltare prin curriculum nici măcar nu este pusă în discuţie, curajul sistemului oprindu-se în poarta şcolii: curriculum… LA DECIZIA ŞCOLII!... Dar decizia ELEVILOR unde e, pe bune?!...

Curriculum la decizia elevilor din oferta şcolii înseamnă un echilibru elegant între cerinţele de curriculum naţional şi nevoia copiilor de a învăţa să decidă şi să-şi asume consecinţele şi costurile propriilor decizii. Iată un exemplu de competenţă practic inexistentă, deloc cultivată în timpul şcolii *noastre* preuniversitare: acela de a decide, de a opta, de a alege – atunci *nu aveam voie* să facem aşa ceva! Sistemul cerea disciplină şi spălare pe creier *fără multe fasoane* şi fără diferenţieri inutile! Atunci *era interzis* să învăţăm să decidem – or, aceasta este o valenţă critică, esenţială azi! Aţi decis să citiţi acest text,

[1] http://www.ibo.org/

[2] http://www.oph.fi/english/publications/2009/national_core_curricula_for_basic_education

[3] http://adevarul.ro/educatie/scoala/carierA-didacticA-modernapentru-arhitecturA-curricularA-descentralizata-nu-raman-profesorii-pe-drumuri-elevii-studiaza-8discipline-semestru-loc-17-1_515b365300f5182b8579c73f/index.html

pe costul de timp al altor activităţi pe care le-aţi pus în aşteptare. Iar acest lucru este perfect posibil să-l facem în Educaţie: inteligent, nu cârpit, prin politici de sistem eficiente.

Aşa încât, acum cea mai onestă conversaţie revine la asumarea curajoasă a faptului că în momentul de faţă România este într-un film, Şcoala ca sistem este în filmul ei anterior, iar nevoia cea mai imperioasă este de a admite acest lucru şi de a scoate elefantul din încăpere. Deşi fac referire la *această* generaţie politică şi de establishment, la fel s-au petrecut lucrurile de douăzeci de ani încoace – altfel, de ce am vorbi azi de împăraţi goi şi de elefanţi în încăpere?

Acest tip perfid de încremenire în proiect reprezintă o vulnerabilitate strategică[1] pentru România, deoarece absolvenţii inepţi ai României de azi vor fi conducătorii inepţi ai României de mâine. Pentru mine, aşa ceva este inacceptabil. Nu sunt de acord ca acest sistem educaţional să genereze o astfel de vulnerabilitate, mult mai perfidă decât un atac armat la ceea ce înseamnă statul de drept în România.

Pentru că îmi pasă!

Şi pentru că îmi pasă, nu doresc să fiu cuminte, nici corect din punct de vedere politic, iar „oala îmi fierbe" cum nu vă puteţi închipui! Această conversaţie despre Educaţie face să pălească în faţa sa orice coloratură politică, iar vectorii de atac ai schimbării de paradigmă sunt doi, convergenţi: crearea unei arhitecturi curriculare preuniversitare pentru secolul XXI, coroborată cu o strategie de resurse umane centrată pe conceptul de carieră didactică.

Pentru mine, profesia didactică este cea mai nobilă din lume[2]. Noi, profesorii, cum suntem, de fapt? *Profesori mai buni pentru copiii noştri*... Doar astfel îi vom putea însoţi pe ei, pe copii, în zborul spre cerul lor cel mai înalt cu putinţă!...

p.s. Domnule ministru Remus Pricopie, nu rataţi clipa!... Faceţi istorie: scoateţi elefantul din încăpere! De ce vă este, încă, frică?!...

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/IncremenireaScolii-proiectul-comunist-vulnerabilitatea-strategica-romanieisecolului-xxi-1_5145872f00f5182b851a42e3/index.html

[2] http://adevarul.ro/educatie/scoala/profesia-cea-mai-nobila-lume-noi-profesorii-sunteme-1_51a24ec2c7b855ff562b4e5e/index.html

2 APRILIE 2013

De ce nu rămân profesorii „pe drumuri” dacă elevii studiază 8 discipline pe semestru în loc de 17[1]

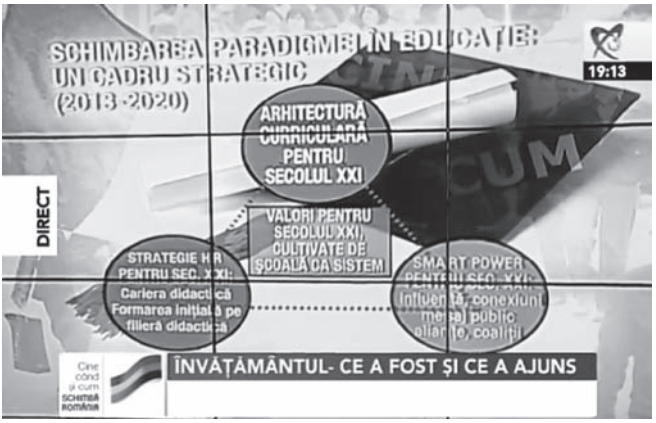

Iată „drobul de sare” nătâng: celor în drept s-o facă le este de fapt frică să transforme ordinea curriculară curentă, încremenită în mentalitatea comunistă, ca nu cumva, vezi doamne!, profesorii să rămână fără norme şi, pe cale de consecinţă, să amorseze o înspăimântătoare bombă socială cu efect întârziat. Acest pseudo-raţionament este fals. Soluţia înseamnă dezvoltare profesională centrată pe opţiuni de carieră orizontale.

I. CURRICULUM. O soluţie de **arhitectură curriculară modernă** este următoarea:

- unitatea de lucru şi analiză: **semestrul şcolar**; cu alte cuvinte, de exemplu, lucrurile se petrec in acest fel de **8 ori pe durata liceului** (câte două semestre în clasa a IX-a, a X-a, a XI-a şi a XII-a)
- în fiecare semestru elevii studiază, de pildă, **8 discipline evaluate prin note ce intră în calculul mediilor semestriale / anuale**
- **fiecare disciplină are 3 sau 4 ore pe săptămână**; de pildă, cu 4 ore pe săptămână la 6 discipline şi 3 ore pe săptămână la 2 discipline ajungem la un total de 30 ore pe săptămână

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/carierA-didacticA-modernapentru-arhitecturA-curricularA-descentralizata-nu-raman-profesorii-pe-drumuri-elevii-studiaza-8discipline-semestru-loc-1-7-1_515b365300f5182b8579c73f/index.html

- din cele 8 discipline, **câteva sunt obligatorii** (de exemplu: 5 în clasa a IX-a; 4 în clasele a X-a şi a XI-a; 3 în clasa a XII-a), ca parte a trunchiului comun (curriculum naţional)
- restul disciplinelor, până la 8, le aleg elevii ("**curriculum la decizia elevilor, din oferta şcolii**"); pentru ca să se întâmple acest lucru, grupa minimă este, de exemplu, de 12 elevi
- **discipline obligatorii pot fi**: limba şi literatura română; matematica; educaţia fizică; istoria şi geografia; o limbă străină
- dacă elevii doresc, pot studia şi **alte discipline ("şcoală după şcoală"), dar ale căror evaluări nu intră în calculul mediilor semestriale / anuale**; evaluarea la acestea se face pe bază de portofoliu, stabilit de fiecare profesor în funcţie de specificul disciplinei.

II. RESURSE UMANE. Iată o **strategie modernă de dezvoltare a resursei umane în educaţia preuniversitară,** corelată organic soluţiei curriculare prezentate anterior. Nucleul modelului este **cariera proiectată pe opţiuni alternative orizontale, altele decât activitatea didactică la catedră**.

Altfel spus, dacă profesorii optează ca atare sau în cazul în care modelul curricular descris poate conduce la un număr mai mic de ore decât norma didactică în vigoare pentru o disciplină sau alta, intră în funcţiune un mecanism de normare în care fişa postului include un procent rezonabil de activitate didactică la catedră, iar restul de ore sunt alocate uneia sau mai multor opţiuni alternative echivalente (care intră în calculul vechimii şi al pensiei), ca de exemplu:

- consiliere de carieră pentru elevi
- tutorat / mentorat cu tinerii profesori aflaţi la începutul carierei
- scriere de proiecte în beneficiul şcolii
- managementul proiectelor implementate în şcoală
- dezvoltarea / managementul parteneriatelor locale, regionale, naţionale şi internaţionale ale şcolii

Împreună cu **dublele specializări** (adică, normele realizate din duble specializări şi/sau materii înrudite/studiate în facultate, ca de exemplu: matematică-informatică; fizică-chimie; economie-ştiinţe economice etc.) pentru mulţi profesori din preuniversitar, şi **activitatea didactică la catedră în cadrul disciplinelor din coşul „şcoală după şcoală"**, opţiunile alternative exemplificate mai sus au rolul să **redefinească tema carierei didactice în învăţământul preuniversitar**, înlăturând astfel falsa ameninţare „*mai puţine discipline, DECI profesorii rămân pe drumuri*".

Un calcul elementar arată că **numărul normelor / posturilor didactice nu se modifică, atât timp cât numărul elevilor dintr-o clasă / grupă de studiu**

nu este mai mare de 25 şi **numărul de ore pe săptămână la clasă nu scade sub numărul actual prevăzut de actualul curriculum naţional**.

Cel mai important proiect al transformării de sistem a Educaţiei preuniversitare în România este punerea în fapt a unei ARHITECTURI CURRICULARE pentru secolul XXI, fundamentată pe VALORI pentru secolul XXI. În acest context, redefinirea activităţii profesionale a dascălilor pe principiul CARIEREI DIDACTICE pentru secolul XXI reprezintă un proiect necesar, perfect posibil. El cere angajamente politice, legislative şi tehnice consistente, dar altminteri proiectul este, repet, perfect posibil.

Ce părere aveţi?

p.s. FEEDBACK POLITC (mini-pseudo-pamflet). Domnule co-Preşedinte USL, Preşedinte PSD şi prim-ministru Victor Ponta, domnule co-preşedinte USL, Preşedinte PNL şi Preşedinte al Senatului României Crin Antonescu, doamnă senator PSD profesor universitar doctor, Preşedintă a Comisiei de profil din Senatul României şi cvasi-preşedintă PSD Bucureşti Ecaterina Andronescu, eu v-am dat votul meu în decembrie 2012. Aţi înţeles propoziţia, cu subiect şi predicat? **EU AM VOTAT USL, adică v-am votat PE VOI**.

Deci sunteţi pe unde sunteţi şi din *cauza mea*, care *este* (*cauza*, vreau să zic). Nu glumesc deloc. Eu locuiesc în sectorul 5, care, cum bine ştiţi, este *GARANTAT*. Este? *Este* (acum sunt complicat şi vreau să fiu complicat)! Eu v-am votat să trataţi Educaţia nu meschin, dom'le, ca acum, şi să nu faceţi nimic. Eu v-am votat nu pentru 3-4% PIB la Educaţie, ci pentru 6%-8%-10%-15%... cât o trebui.

Eu v-am votat ca să aveţi sânge în instalaţia dumneavoastră politică şi să faceţi istorie. Adică, să scoateţi Educaţia din paradigma comunistă şi s-o puneţi în secolul XXI, aşa cum se cade.

Uite, dom'le, bibliografia aici[1].

Şi aici[2]

Şi aici[3].

Şi aici[4].

[1] http://http//scoala-pe-bune.blogspot.ro/2011/12/eu-in-2012-protestatarul.html

[2] http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2012/12/mesaj-civic-adresat-usl-faceti-istorie.html

[3] http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2013/01/scrisoare-deschisa-primului-ministru-al.html

[4] http://adevarul.ro/educatie/scoala/IncremenireaScolii-proiectul-comunist-vulnerabilitatea-strategica-romanieisecolului-xxi-1_5145872f00f5182b851a42e3/index.html

Eu NU V-AM VOTAT să giraţi politic tentative halucinante de a batjocori **ŞCOALA (ŞCOALA ADEVĂRATĂ!)**, precum cea descrisă aici[1]! Nu puteţi? Atunci plecaţi, dom'le, şi lăsaţi locul celor care pot!

Aşa încât permiteţi-mi să vă invit să vă luaţi foarte în serios misiunea pentru care AŢI PRIMIT VOTUL MEU. Şi nu vă faceţi nelinişti false că nu aveţi la îndemână meseriaşi adevăraţi în politici publice de Educaţie, dacă îi vreţi cu adevărat: daţi-mi semnal şi ne coordonăm pronto. Numai atât vă cer eu: LUAŢI-VĂ ÎN SERIOS misiunea pentru care AŢI PRIMIT VOTUL MEU! Vă mulţumesc anticipat pentru disponibilitate. M.S.

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/porciisi-margaritarul-1_5156066200f5182b85651491/index.html

1720[1]

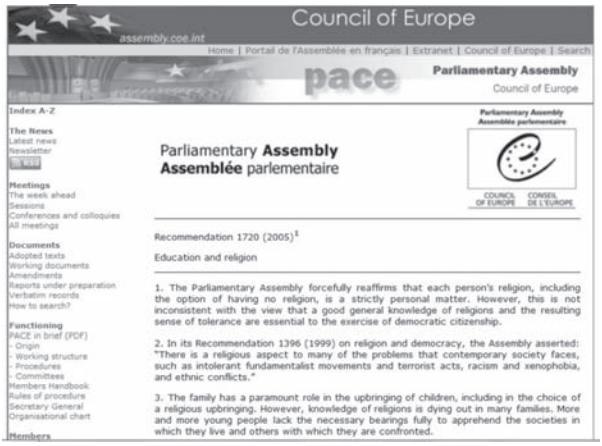
Council of Europe
assembly.coe.int
Home | Portail de l'Assemblée en français | Extranet | Council of Europe | Search
pace
Parliamentary Assembly
Council of Europe
Index A-Z
The News
Latest news
Newsletter
Meetings
The week ahead
Sessions
Conferences and colloquies
All meetings
Documents
Adopted texts
Working documents
Amendments
Reports under preparation
Verbatim records
How to search?
Functioning
PACE in brief (PDF)
- Origin
- Working structure
- Procedures
- Committees
Members Handbook
Rules of procedure
Secretary General
Organisational chart
Members
Parliamentary Assembly
Assemblée parlementaire
Parliamentary Assembly
Assemblée parlementaire
COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE
Recommendation 1720 (2005)[1]
Education and religion
1. The Parliamentary Assembly forcefully reaffirms that each person's religion, including the option of having no religion, is a strictly personal matter. However, this is not inconsistent with the view that a good general knowledge of religions and the resulting sense of tolerance are essential to the exercise of democratic citizenship.
2. In its Recommendation 1396 (1999) on religion and democracy, the Assembly asserted: "There is a religious aspect to many of the problems that contemporary society faces, such as intolerant fundamentalist movements and terrorist acts, racism and xenophobia, and ethnic conflicts."
3. The family has a paramount role in the upbringing of children, including in the choice of a religious upbringing. However, knowledge of religions is dying out in many families. More and more young people lack the necessary bearings fully to apprehend the societies in which they live and others with which they are confronted.

Căutaţi versiunea în limba română a Recomandării 1720/2005 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind relaţia dintre Educaţie şi religie în statele membre ale Uniunii Europene. Dacă o găsiţi pe vreun site oficial din România, daţi-mi semnal, vă rog. Eu n-am găsit-o. E ca şi când n-ar exista.

„Şi veţi cunoaşte adevărul, iar adevărul vă va face liberi"
Ioan 8, 32

A TĂCEA. TĂCERE

Viaţa *bate* filmul. Mai devreme sau mai târziu, un enunţ de felul „dacă nu vorbim despre lucruri, atunci ele nu există" e tăvălit rău de tot în ţărână, ca fals. Vezi *Wikileaks*. A „băga sub preş" teme sensibile (în special, atunci când vorbim despre politici publice, cu atât mai mult în calitatea noastră de stat european) nu mai ţine. Iar a institui – pe o temă majoră, de principiu – *legea tăcerii* în propria bătătură (spaţiu devenit, liber-consimţit şi cu acte în regulă, parte din „satul global" pe numele său Europa) atunci când tema face chiar obiectul unei *Recomandări* a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, cred că este o conduită contraproductivă, ce probează lipsa curajului asumării Conversaţiei cu pricina, dacă nu laşitate meschină de-a binelea.

Vorbim de politici publice în Educaţie, şi **acum** lucrurile stau aşa.

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/1720-1_510d7b404b62ed5875cbea17/index.html

LA NOI

Actualul articol 18 al **Legii Educaţiei Naţionale (Legea nr. 1/2011)** are următorul conţinut:

Art. 18

1. *Planurile-cadru ale învăţământului primar, gimnazial, liceal şi profesional includ religia ca disciplină şcolară, parte a trunchiului comun. Elevilor aparţinând cultelor recunoscute de stat, indiferent de numărul lor, li se asigură dreptul constituţional de a participa la ora de religie, conform confesiunii proprii.*

2. *La solicitarea scrisă a elevului major, respectiv a părinţilor sau a tutorelui legal instituit pentru elevul minor, elevul poate să nu frecventeze orele de religie. În acest caz, situaţia şcolară se încheie fără disciplina Religie. În mod similar se procedează şi pentru elevul căruia, din motive obiective, nu i s-au asigurat condiţiile pentru frecventarea orelor la această disciplină.*

3. *Disciplina Religie poate fi predată numai de personalul didactic calificat conform prevederilor prezentei legi şi abilitat în baza protocoalelor încheiate intre Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi cultele religioase recunoscute oficial de stat.*

Există o sintagmă în limba engleză care descrie foarte plastic situaţiile menţionate în alineatele (1) şi (2) ale articolului despre care facem vorbire: *my way, or the highway*!... Pe românește: **sau** învăţăm religia cum scrie la (1) (adică, *obligatoriu* – fiind ea parte din trunchiul comun), **sau** cum scrie la (2), adică… *deloc*!

ÎN EUROPA

În **octombrie 2005**, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a adoptat **Recomandarea 1720**, ce are ca obiect relaţia dintre Educaţie şi religie. Puteţi citi textul integral aici:

http://assembly.coe.int/Main.asp?link=/Documents/AdoptedText/ta05/EREC1720.htm

Relevant pentru conversaţia noastră este **articolul 14**, pe care îl reproduc *ad litteram*, tot în engleză (sublinierile îmi aparţin, iar exerciţiul de traducere în română merită pe deplin – încercaţi!):

14. The Assembly also recommends that the Committee of Ministers ***encourage the governments of member states*** *to ensure that religious studies are taught at the primary and secondary levels of state education,* ***on the basis of the following criteria*** *in particular:*

> *14.1. The aim of this education should be to make pupils* ***discover the religions practised in their own and neighbouring countries****, to make them* ***perceive that everyone has the same right to believe that their religion is the „true faith”*** *and* ***that other people are not different human beings through having a different religion or not having a religion at all****;*

14.2. ***It should include, with complete impartiality, the history of the main religions, as well as the option of having no religion****;*

14.3. ***It should provide young people with educational tools that enable them to be quite secure in approaching supporters of a fanatical religious practice****;*

14.4. ***It must not overstep the borderline between the realms of culture and worship, even where a country with a state religion is concerned. It is not a matter of instilling a faith but of making young people understand why religions are sources of faith for millions****;*

14.5. Teachers on religions need to have specific training. They should be teachers of a cultural or literary discipline. However, specialists in another discipline could be made responsible for this education;

14.6. The state authorities should look after teacher training and lay down the syllabuses which should be adapted to each country's peculiarities and to the pupils' ages. In devising these programmes, the Council of Europe will consult all partners concerned, including representatives of the religious faiths.

DIN NOU, LA NOI: CUM ALTFEL?

Iată cum. De pildă, **completăm articolul 18 cu următorul alineat** (eu l-aș numerota cu (3), făcându-l (4) pe cel referitor la personalul didactic relevant pentru material sensibilului nostru articolul de lege organică):

„La cerere, în locul orei de religie, elevii pot urma cursuri de istoria religiilor, istoria culturii şi artelor sau alte cursuri utile în formarea comportamentului etic, social sau comunitar."

Feedback?

ADEVĂRUL, CA PARABOLĂ

Parafrazez replica monumentală rostită de maestrul Toma Caragiu (*n-am găsit altă rimă!...*). Aşadar, *n-am găsit alt… titlu* secţiunii finale a invitaţiei mele la acest exerciţiu de integritate faţă de noi înşine în raport cu una din temele cardinale ale transformării de sistem a Educaţiei în România. Am făcut trimitere simbolică la titlul minunatei cărţi a lui Andrei Pleşu ("*Parabolele lui Iisus – Adevărul ca poveste*"; Humanitas, 2012), volum a cărui lectură mă bucură şi mă înalţă şi mă învaţă, chiar în aceste zile.

Deci, care era *parabola*?… Da: era despre *tăcerea oficială* instituită în legătură cu lucrurile despre care *establishment*-ul vrea ca ele să *nu existe* (*establishment*-ul nevorbind, pur si simplu, despre ele; *mucles*, cf. http://dexonline.ro/definitie/mucles/46293). De fapt, *noi toţi ştim că lucrurile*

acelea există și, de multe ori, ne e încă frică să le discutăm onest, deschis și curajos, în *agorá*. De ce, oare, *încă ne e frică*? Sau… de *cine*?

Legea tăcerii… Hm… E și un cuvânt – în italiană, parcă… Nu mai reţin exact cum *cade accentul* pe ultima literă a acestui *cuvânt de plumb*… Parcă, fonetic, accentul e *grav*… Da: *grav* e!... Dar și orwellian (da-da, exact la „*Ferma animalelor*" mă gândeam!...), accentul e tot **grav** – e cât se poate de grav și de important, pentru ceea ce au a deveni, prin **Educaţie** înainte de orice, generaţiile de tineri ai ţării acesteia, în ani și decenii de-acum încolo.

Cuvântul de plumb? Iată-l:

Omertà…

Parcă așa *se* scrie, nu?!...

p.s. Nici evocarea „*Fermei animalelor*" și nici referirea din final la *acel* tip de tăcere nu sunt accidentale. Am scris, cu subiect și predicat și asumat, exact ceea ce am vrut să scriu.

20 MAI 2013

Elogiu profesiei celei mai nobile din lume[1]

professoria
profesori mai buni pentru copiii noştri

Profesia Oamenilor Şcolii este, de departe, cea mai nobilă din lume. Drept pentru care menirea istorică a generaţiei noastre, aici, în România, este să-i dăm ceea ce ea merită cu adevărat: recunoaştere autentică şi câmp de manifestare neîngrădit.

A. Hermann Hesse: Das Glasperlenspiel (1946)

Citez din Hermann Hesse (1877-1962), *Jocul cu mărgele de sticlă*, Introducere, prefaţă şi note de Ion Roman, Editura pentru literatură universală, 1969. Premiul Nobel pentru literatură (1946).

La paginile 56-57 scrie aşa: „Numeroase şcoli normale, gimnazii şi aşa mai departe din ţara noastră, fie umaniste, fie tehnice şi de ştiinţe naturale, sunt pentru mai mult de nouăzeci la sută dintre tinerii noştri studioşi nişte şcoli pregătitoare în vederea practicării aşa-numitelor profesiuni libere, se încheie cu examenul de maturitate, poarta de intrare în instituţiile de învăţământ superior, iar acolo este absolvit un anumit program de cursuri pentru fiecare specialitate. […] Paralel sau deasupra acestor şcoli evoluează însă sistemul şcolilor de elită, în care sunt acceptaţi numai elevii care se dovedesc foarte distinşi în ceea ce priveşte talentul şi caracterul. Depistarea lor nu se face prin mijlocirea unor examene; elevii de elită sunt selecţionaţi de profesorii lor, după libera apreciere a acestora şi recomandaţi autorităţilor din Castalia. Astfel, într-o zi, un elev de unsprezece-doisprezece ani este încunoştinţat de profesorul său că s-ar putea ca în semestrul viitor să treacă la o şcoală castaliană şi că ar fi bine să se autoanalizeze dacă se simte chemat şi atras de aşa ceva. Dacă, după scurgerea timpului, elevul răspunde afirmativ, răspuns care include şi încuviinţarea necondiţionată a ambilor părinţi, atunci elevul este supus la probe de către una

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/elogiu-profesiei-celei-mai-nobile-lume-1_51994035053c7dd83fb15b2c/index.html#

din şcolile de elită. […] Pentru cel care a devenit elev de elită, în cazul în care nu eşuează într-o oarecare etapă a şcolarităţii şi nu trebuie să fie trimis înapoi în şcolile obişnuite, problema studiului în vederea specializării şi a câştigării existenţei nu se mai pune, căci dintre elevii de elită se recrutează membrii „Ordinului" şi componenţii ierarhiei autorităţii cărturăreşti, de la profesori până la cei ce deţin funcţiile cele mai înalte; cei doisprezece directori de studii sau „maeştri" şi *ludi magister*, conducătorul jocului cu mărgele de sticlă. De cele mai multe ori, ultima etapă a învăţământului din şcolile de elită se încheie la vârsta de douăzeci şi doi până la douăzeci şi cinci de ani, şi anume prin primirea în Ordin. De aici înainte, la dispoziţia foştilor elevi de elită se află aşezămintele culturale şi institutele de cercetări ale ordinului şi autorităţii educative: universităţile de elită rezervate pentru ei, bibliotecile, arhivele, laboratoarele şi aşa mai departe, împreună cu un mare corp profesoral şi cu amenajările pentru a practica jocul cu mărgele de sticlă."

La paginile 79 şi 80 scrie aşa: „ ‚Waldzell însă odrăsleşte micul popor artistic al jucătorilor cu mărgele de sticlă' – spune vechea zicală despre această şcoală vestită. Printre şcolile castaliene de treapta a doua şi a treia era cea mai artistică; adică, dacă la alte şcoli domina foarte explicit o anumită ştiinţă, ca de exemplu la Keuperheim filologia clasică, la Porta sistemul gândirii aristotelice şi scolastice, la Planvaste matematica, la Waldzell, dimpotrivă, era cultivată tradiţional o tendinţă spre universalitate şi spre înfrăţirea ştiinţei şi artei, iar simbolul suprem al acestor tendinţe era jocul cu mărgele de sticlă. E adevărat, şi aici, ca în toate celelalte şcoli, acesta nu era nicidecum predat oficial şi ca o materie obligatorie; totuşi, studiul particular al elevilor de la Waldzell îi era dedicat aproape exclusiv […] şcoala de la Waldzell era cea mai mică dintre şcolile castaliene, numărul elevilor abia depăşea uneori şaizeci, şi cu siguranţă că şi faptul acesta îi conferea o notă deosebită şi aristocratică, o făcea să apară distins, ca elita cea mai restrânsă dinăuntrul elitei; de altfel, din această venerabilă şcoală se ridicaseră în ultimele decenii mulţi magiştri şi toţi maeştrii jocului cu mărgele de sticlă."

B. Sir Ken: „How to escape education's death valley" (2013)

Sir Ken Robinson numeşte trei principii de viaţă, lovite sistematic în inimă de actualele sisteme educaţionale (http://www.youtube.com/watch?v=wX78iKhInsc):

- **Diversitatea naturală** firească a fiinţelor umane; or, şcolile au ca normă letală conformitatea aceluiaşi „pat al lui Procust" pentru toţi
- **Curiozitatea**; or, şcolile nivelează brutal, prin felul lor de a funcţiona, această valenţă
- **Creativitatea**; or, şcolile cultivă acerb, în loc, standardizarea.

Sir Ken mai spune că profesorii sunt „forţa vitală" (*lifeblood*) a şcolilor. Ei reprezintă ingredientul critic menit a facilita învăţarea, fapt fără de care educaţia, pur şi simplu, nu există.

C. Noi

În opinia mea, acum, noi suntem aici: http://adevarul.ro/educatie/scoala/IncremenireaScolii-proiectul-comunist-vulnerabilitatea-strategica-romanieisecolului-xxi-1_5145872f00f5182b851a42e3/index.html (v. pag. 9)

Şi aici: http://adevarul.ro/educatie/scoala/elefantii-incapere-curriculum-de-lemn-Scoala-de-lemn-romanie-de-lemn-mesaj-deschis-ministrului-educatiei-nationale-1_512d3e2d00f5182b85aa37ec/index.html (v. pag. 42)

Şi aici: http://adevarul.ro/educatie/scoala/carierA-didacticA-modernapentru-arhitecturA-curricularA-descentralizata-nu-raman-profesorii-pe-drumuri-elevii-studiaza-8discipline-semestru-loc-1-7-1_515b365300f5182b8579c73f/index.html (v. pag. 26)

Profesia Oamenilor Şcolii este, de departe, cea mai nobilă din lume. Drept pentru care menirea istorică a generaţiei noastre, aici, în România, este să-i dăm ceea ce ea merită cu adevărat: recunoaştere autentică şi câmp de manifestare neîngrădit. Strategic, acest fapt înseamnă SCHIMBAREA DE PARADIGMĂ în Educaţie, prin punerea în operă a unei ŞCOLI PENTRU SECOLUL XXI, o Şcoală fundamentată pe VALORI pentru secolul XXI, valori operaţionalizate printr-o ARHITECTURĂ CURRICULARĂ şi printr-o STRATEGIE DE RESURE UMANE pentru secolul XXI.

ROMÂNIA PE BUNE ÎNCEPE CU ŞCOALA PE BUNE!

26 MAI 2013

Profesia noastră este cea mai nobilă din lume. Noi, PROFESORII, cum suntem?[1]

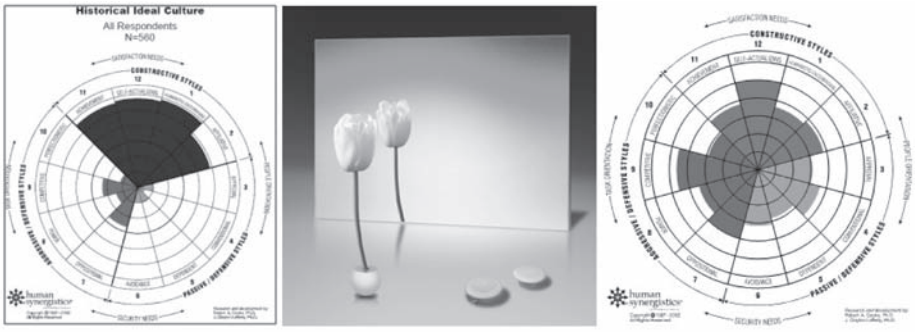

Ne pasă ca de lumina ochilor de copiii cu care lucrăm, sau venim la şcoală doar pentru că de-acolo ne luăm salariile? DA? NU?

Şi, încă:

- Transmitem noi înşine către lume valori precum adevăr, onoare, curaj, sau ne furăm căciula singuri în minciună, dezonoare şi frică? DA? NU?
- Suntem modele de corectitudine faţă de copiii cu care lucrăm, sau intrăm la ore cu zece minute mai târziu, ieşim cu şapte minute mai devreme şi, între timp, vorbim de trei ori la mobil? DA? NU?
- Suntem profesionişti integri atunci când dăm note (corect, adică – pe merit), sau notăm cu frica în sân, după cât de strident ţipă cei şapte ani de-acasă din preopinenţii noştri (şi elevi, şi părinţii lor)? DA? NU?
- Ne controlăm impecabil comportamentele şi vocabularele, sau folosim des cuvinte din panoplia „ai greşit", „nesimţit", „prost", şi altele asemenea? DA? NU?
- Folosim programele de dezvoltare în care decidem să participăm ca pe oportunităţi profesionale reale, sau negociem doar hârtia de absolvire pentru a îngroşa biblioraftul personal cu adeverinţe şi certificate ştampilate cât mai vast posibil? DA? NU?
- Scriem „sau / s-au", „laţi / l-aţi" când şi cum se cuvine, sau punem, onest, mâna pe carte atunci când avem nevoie? DA? NU?

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/profesia-cea-mai-nobila-lume-noi-profesorii-sunteme-1_51a24ec2c7b855ff562b4e5e/index.html

Distinşi oameni ai şcolii, vouă *chiar vă place* Şcoala ca sistem aşa cum e ea acum? Sau ne înhămăm serios la treabă şi schimbăm paradigma educaţiei în România, dinspre veacul de mult trecut spre secolul XXI? DA? NU?

p.s. Imaginea din stânga oglinzii reprezintă o cultură organizaţională „ideală". Imaginea din dreapta reprezintă cultura organizaţională a unei cancelarii imaginare cu aproape 700 de membri, ca şi când toţi profesorii din cele 12 licee bucureştene care, în 2009-2010, au participat în proiectul-pilot consacrat măsurării culturii organizaţionale curente ar aparţine aceleiaşi, mari, cancelarii. Detalii despre proiect, într-o postare viitoare. Despre semnificaţia reprezentărilor grafice din stânga şi dreapta oglinzii puteţi consulta, dacă doriţi, aceste surse:

http://humansynergistics.com/OurApproach/TheCircumplex

http://humansynergistics.com/docs/default-source/product-info-sheets/oci_product_info_sheet_v1-0_nopricing.pdf?sfvrsn=4

http://humansynergistics.com/docs/presentations/sustainingtoptalentppt.pdf?sfvrsn=0

http://humansynergistics.com/docs/case-studies-and-white-papers/financial_returns_from_culture_astd_v-2-0.pdf?sfvrsn=0

18 FEBRUARIE 2013

De la Forumul Constituțional, la Forumul Educațional. Mesaj deschis, ministrului Educației Naționale[1]

BUNA ZIUA IASI
20 -24 februarie 2013 la Sala Polivalenta
USL a decis constituirea unui Forum constitutional. Ce inseamna asta?
Ultima ora

Una dintre criticile principale aduse actualei Legi a Educaţiei Naţionale (şi, în consecinţă, una dintre sursele principale de vulnerabilităţi multiple) are în vedere slaba legitimitate ca produs de politici publice, tocmai datorită adoptării sale prin asumare de către Guvern. Învăţând de la Forumul Constituţional constituit azi, un Forum Educaţional onest şi competent poate contribui la transformarea autentică a Şcolii ca sistem în România.

Domnule ministru Remus Pricopie,

1. Mai întâi, îngăduiţi-mi să vă supun atenţiei următoarele puncte de vedere, pe care le puteţi considera drept feedback faţă de planul-cadru pentru învăţământ primar, recent pus în dezbatere publică:

- http://elisabetastanciulescu.ro/2013/02/cum-vad-eu-reforma-curriculara-in-educatie/
- http://elisabetastanciulescu.ro/2013/02/orele-de-educa%C8%9Bie-fizica-din-%C8%99coli-mijloace-care-iau-locul-scopurilor-sau-despre-cum-sa-nu-luam-decizii/
- http://adevarul.ro/educatie/scoala/pericolul-examenelor-dificile-1_511cae35344a7821183b8cab/index.html
- http://adevarul.ro/educatie/scoala/romAnia-2013-curriculum-de-lemn-1_511e5ef500f5182b8565aa53/index.html

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/de-forumul-constitutional-forumul-educational-mesaj-deschis-ministrului-educatiei-nationale-1_5122952900f5182b857806f3/index.html

- http://adevarul.ro/educatie/scoala/Scoala-autista-romanie-autista-necesara-conversatie-despre-valori-cultivate--educatie-1_5120cfbe00f5182b856f5995/index.html
- Dl conf. univ. dr. Constantin Petrovici, Universitatea „Al. I. Cuza" Iaşi: *„daaa... în continuare – nici o fundamentare ştiinţifică, nici o trimitere la vreo teorie a învăţării sau la un curent teoretic, nici o preocupare pentru încadrarea într-o viziune unitară asupra viitorului societăţii pentru care pregătim toţi absolvenţii – adică nici un enunţ despre valorile fundamentale care au stat la baza construcţiei acestui plan cadru... dar simt că parcă şi eu am dat drumul ‚limbii de lemn'..."* (comentariu la postarea mea „România, 2013: Curriculum ‚de lemn'")

2. Apoi, îngăduiţi-mi să consider constituirea, azi, de către USL, a Forumului Constituţional (http://www.bzi.ro/usl-a-decis-constituirea-unui-forum-constitutional-ce-inseamna-asta-346080) drept un excelent model de bune practici privind legitimarea prin consultare publică a procesului elaborării noii Constituţii. Aşa cum bine ştiţi, una dintre criticile principale aduse actualei Legi a Educaţiei Naţionale (şi, în consecinţă, una dintre sursele principale de vulnerabilităţi multiple) are în vedere slaba legitimitate ca produs de politici publice, tocmai datorită adoptării sale prin asumare de către Guvern. Nu insist, cunoaştem toţi tema foarte bine.

3. În fine, îngăduiţi-mi să vă supun analizei şi deciziei propunerea mea:

a. Retrageţi proiectul planului-cadru pentru învăţământ primar, în forma supusă acum dezbaterii publice

b. Folosind precedentul deciziei politice de azi privind constituirea Forumului Constituţional, luaţi decizia politică de a crea **Forumul Educaţional**, a cărui menire, *mutatis mutandis*, să fie facilitarea competentă şi onestă a dezbaterii publice **privind transformarea autentică a Şcolii ca sistem în România** (valori; arhitectură curriculară; strategie de resurse umane adecvată etc.), cu atât mai mult cu cât regionalizarea administrativ-teritorială înseamnă o oportunitate excepţională de a aduce cu adevărat Educaţia în secolul XXI, punând punct o dată pentru totdeauna actualei stări de fapt, dovedită cu asupra de măsură ca fiind anacronică şi nefuncţională până la saturare

c. Daţi mandat Forumului Educaţional să lucreze, de exemplu, şase-opt luni şi apoi folosiţi rezultatele astfel legitimate pentru ca în toamnă să aveţi la îndemână un proiect viabil de transformare a Şcolii ca sistem în România, pe care să îl promovaţi pe cale legislativă.

Închei mesajul meu citând declaraţia de azi a primului-ministru al Guvernului României (sublinierea îmi aparţine):

„În Forumul Constituțional pot să intre reprezentanții tuturor instituțiilor, dar și ai ONG-urilor care doresc să participe la acest efort important ***pentru că aici nu e vorba de o modificare a Constituției pentru USL sau pentru Parlament, ci de o modificare pentru societatea românească****. Și atunci, cu cât mai mulți sunt cei care se implica în mod serios, cu atât mai bun va fi rezultatul"*. (sursa: http://www.bzi.ro/usl-a-decis-constituirea-unui-forum-constitutional-ce-inseamna-asta-346080)

Înlocuiți *Constituție* cu *Educație* și veți regăsi, în cuvintele primului-ministru al Guvernului din care faceți parte, miza excepțională a ceea ce aveți de făcut dumneavoastră, ca ministru al Educației Naționale.

Vă mulțumesc pentru răgazul acordat mesajului meu și vă urez să vă împliniți menirea istorică.

Gând bun,

Marian Staș

27 FEBRUARIE 2013

„Elefanții din încăpere”: curriculum „de lemn”, Școală „de lemn”, România „de lemn”. Mesaj deschis ministrului Educației Naționale[1]

„Finanţarea şcolilor a devenit o problemă comparabilă cu a avea un elefant în sufragerie. E atât de mare (elefantul), încât e imposibil să-l ignori” (*The New York Times*, 20 iunie 1959 – prima folosire recunoscută a metaforei). ŞTIM că „elefantul” e acolo, în camera noastră. Îl VEDEM cât se poate de bine. Dar ne este atât de FRICĂ de el, încât ne PREFACEM că suntem doar noi şi că „elefantul”, pur şi simplu, NU EXISTĂ.

Domnule ministru Remus Pricopie,

În volumul *Leadership adaptiv – manual de practică*, autorii spun în felul următor:

„DIAGNOSTICAREA SISTEMULUI ORGANIZAŢIONAL, a provocării adaptive cu care se confruntă şi a peisajului său politic necesită timp, reflecţie atentă şi curaj. Pe măsură ce sunt atrase şi angrenate diferite grupuri de persoane interesate din organizaţie şi din afara ei este nevoie de creativitate, receptivitate şi capacitatea de a acţiona flexibil. Unele organizaţii posedă suficienţi senzori externi sensibili, normele interne potrivite şi o masă critică de oameni capabili să facă ceea ce trebuie. Ce calităţi distinctive au aceste organizaţii? Ce anume face ca unele să fie mai adaptive decât altele? Noi am identificat cinci caracteristici-cheie:

1. *Ştiu să dea nume* ‚elefanţilor din încăpere’.
2. *Ştiu să-şi asume împreună responsabilitatea pentru viitorul organizaţiei.*

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/elefantii-incapere-curriculum-de-lemn-Scoala-de-lemn-romanie-de-lemn-mesaj-deschis-ministrului-educatiei-nationale-1_512d3e2d00f5182b85aa37ec/index.html

3. *Aşteaptă de la oamenii lor o judecată independentă.*
4. *Dezvoltă capacitatea de leadership.*
5. *Instituţionalizează reflecţia şi învăţarea continuă.*"

„Elefanţii din încăpere" simbolizează, conform autorilor, „*problemele dificile încă nerecunoscute deschis [...] despre care nimeni încă nu vorbeşte cu voce tare.*" Aceştia caracterizează astfel curajul sistemului de a aborda temele reale cu ajutorul instrumentarului de leadership adaptiv: „*Într-o organizaţie foarte adaptabilă nu există probleme care să fie considerate prea delicate ca să fie discutate într-o şedinţă oficială şi nu există întrebări care să nu poată fi puse. Dacă este cineva care a sesizat de timpuriu anumite schimbări în mediul extern, care s-ar putea răsfrânge asupra operaţiunilor curente, perturbându-le, acesta are toată libertatea să vorbească despre ele. Nu doar că i se permite să interpeleze autoritatea care reprezintă şi adesea protejează operaţiunile respective, este chiar obligaţia sa. De fapt, când cineva pune o întrebare sau ridică o problemă spinoasă, cei aflaţi în posturi de conducere au datoria de a-i asigura vorbitorului o anumită protecţie şi de a menţine subiectul în discuţie, chiar dacă acesta îi pune pe ei şi pe alţii din sală într-o poziţie inconfortabilă. Astfel, crizele sunt depistate din timp, cu mult înainte să ajungă prea greu de gestionat. Oamenii îşi stabilesc ritualuri şi proceduri special concepute să-i asigure că ‚elefanţii' sunt numiţi şi discutaţi. În acest fel, orice perspectivă ascunsă ajunge rapid pe masă, la vedere.*"

Domnule ministru, eu vă invit la exerciţiul de integritate de a *numi onest* cel mai inconfortabil, uriaş „elefant de plumb" din spaţiul public românesc: un **sistem educaţional preuniversitar anacronic, ineficient, depăşit total** de realitatea timpului pe care îl trăim acum. Vă invit să ne câştigăm, o dată pentru totdeauna, curajul scoaterii „elefantului" din încăpere, trimiterii sale „la pensie" în lada cu amintiri a istoriei şi creşterii în loc a unei „gazele" suple, agile, vii, capabile să antreneze după ea, aşa cum e firesc, o societate care are nevoie, ca de aer, de *VALORI SOLIDE*, de *EDUCAŢIE AUTENTICĂ*, de un *VIITOR SĂNĂTOS*.

Ştim amândoi foarte bine că tăcerea, fals reflexivă ori evident vinovată, nu foloseşte nimănui.

Dacă tăcerea e din cale-afară de „reflexivă", înseamnă că e atinsă de prostie pură şi simplă. Toţi vedem la lumina zilei că aşa nu mai ţine şi nu mai merge şi pierdem pe mâna noastră timp critic, preţios ca aerul pe care îl respirăm. Trenul pleacă implacabil din gara oportunităţii istorice a transformării Şcolii ca sistem. Iar noi, nătângi ca în povestea drobului de sare, contemplăm blegi fatalitatea încremeniţi, tâmp, *pi piron*...

Dacă tăcerea e vinovată, atunci numele său este *omertà* (e cu accent grav – cât se poate de grav, şi la propriu şi la figurat!...) În acest caz, a o tolera conştient, cumpărând cinic timp otrăvit împotriva naturii firesti a schimbării istorice, înseamnă impostură comisă cu sânge rece. Şi ea, impostura, este de ruşinat fără rezerve, în piaţa publică.

Domnule ministru Remus Pricopie, scoateţi „elefantul din încăpere”!

Conduceţi chiar dumneavoastră dezbaterea publică onestă şi competentă **privind transformarea autentică a Şcolii ca sistem în România** (valori; arhitectură curriculară; strategie de resurse umane adecvată etc.), cu atât mai mult cu cât regionalizarea administrativ-teritorială înseamnă o oportunitate excepţională de a aduce cu adevărat Educaţia în secolul XXI, punând punct o dată pentru totdeauna actualei stări de fapt, dovedită cu asupra de măsură ca fiind anacronică şi nefuncţională până la saturare.

Vă mulţumesc pentru răgazul acordat şi acestui mesaj al meu şi vă urez să vă împliniţi menirea istorică.

Gând bun,

M.S.

p.s. Iată şi sursa bibliografică la care am făcut referire în text: **Ronald Heifetz, Marty Linksy, Alexander Grashow**, *Leadership adaptiv – manual de practică*, Editura BMI 2013, p. 98 ş.u.

15 FEBRUARIE 2013

România, 2013: Curriculum „de lemn”[1]

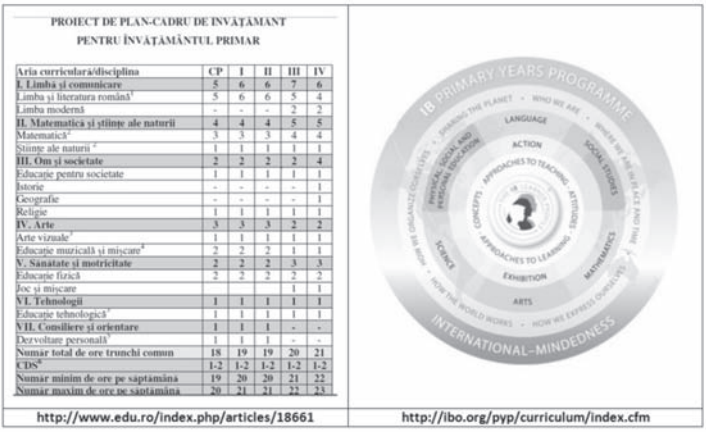

PROIECT DE PLAN-CADRU DE ÎNVĂŢĂMÂNT
PENTRU ÎNVĂŢĂMÂNTUL PRIMAR

Aria curriculară/disciplina	CP	I	II	III	IV
I. Limbă şi comunicare	5	6	6	7	6
Limba şi literatura română[1]	5	6	6	5	4
Limba modernă	-	-	-	2	2
II. Matematică şi ştiinţe ale naturii	4	4	4	5	5
Matematică[2]	3	3	3	4	4
Ştiinţe ale naturii [2]	1	1	1	1	1
III. Om şi societate	2	2	2	2	4
Educaţie pentru societate	1	1	1	1	1
Istorie	-	-	-	-	1
Geografie	-	-	-	-	1
Religie	1	1	1	1	1
IV. Arte	3	3	3	2	2
Arte vizuale[3]	1	1	1	1	1
Educaţie muzicală şi mişcare[4]	2	2	2	1	1
V. Sănătate şi motricitate	2	2	2	3	3
Educaţie fizică	2	2	2	2	2
Joc şi mişcare				1	1
VI. Tehnologii	1	1	1	1	1
Educaţie tehnologică[5]	1	1	1	1	1
VII. Consiliere şi orientare	1	1	1	-	-
Dezvoltare personală[6]	1	1	1	-	-
Număr total de ore trunchi comun	18	19	19	20	21
CDS[8]	1-2	1-2	1-2	1-2	1-2
Număr minim de ore pe săptămână	19	20	20	21	22
Număr maxim de ore pe săptămână	20	21	21	22	23

http://www.edu.ro/index.php/articles/18661

http://ibo.org/pyp/curriculum/index.cfm

În orice ţară normală din ziua de azi, educaţia se întemeiază pe cheia de boltă a *valorilor* Şcolii ca sistem, valori sădite şi cultivate în sufletele şi minţile copiilor printr-o arhitectură curriculară adevărată, vie, de secol XXI. Nici vorbă de aşa ceva în „planul-cadru de învăţământ pentru învăţământul (sic!) primar”. România „DE LEMN” începe cu şcoala „DE LEMN”!...

„Vai, cum doream ca pentru-ntâia oară
Bătaia puştii tatii să dea greş!
Dar văile vuiră. [...]”

Nicolae Labiş,
Moartea căprioarei

Pe cuvânt de onoare: atât de mult mi-aş fi dorit să *dea greş bătaia acestei puşti*!... Şi să vorbesc despre „planul-cadru pentru învăţământ primar” ca despre un autentic punct de inflexiune în **schimbarea paradigmei comuniste** a educaţiei din învăţământul preuniversitar! Şi să vorbesc altfel decât ca despre **un produs „de lemn”,** cu **vorbe „de lemn”,** al unor **minţi „de lemn”** – sensul sintagmei este cel folosit în excepţionalul text publicat de Humanitas în 2005 având-o ca autoare pe Françoise Thom[2]:

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/romAnia-2013-curriculum-de-lemn-1_511e5ef500f5182b8565aa53/index.html

[2] http://www.humanitas.ro/humanitas/limba-de-lemn-0

*„În vremurile noastre ar fi comod să înţelegem **limba de lemn** ca pe un mecanism pus în aplicare, prin urmare posibil a fi întâlnit doar în regimurile totalitare, şi în special în comunism. Cum noi nu ne mai aflăm într-un regim totalitar iar comunismul pare definitiv depăşit, s-ar părea că subiectul acestei cărţi nu ne mai vizează decât indirect. Numai că situaţiile critice cauzate de practicarea limbii de lemn nu încetează să apară. Doar ni s-a propus imediat după revoluţia din decembrie '89 să intrăm într-o nouă etapă a 'dezvoltării' ţării noastre, cea a 'comunismului cu faţă umană'. Sau ni s-a sugerat că dacă încercăm să ne înţelegem trecutul recent, ceea ce ne-ar permite să vedem de ce au atâta priză la public foştii activişti de partid, adică neocomuniştii, nu ne mai putem adapta la prezentul 'democratic', orbiţi fiind în încercarea de a rezolva nişte probleme ce sunt deja depăşite – doar trecutul comunist a dispărut odată cu revoluţia, nu? Iar exemplele folosirii limbii de lemn în continuare pot fi multiplicate. Atunci **limba de lemn** nu este numai de domeniul trecutului, unul mort şi îngropat, ci al unui trecut care încă ne bântuie. **Ea e un strigoi care încă ne stăpâneşte şi de care nu ne putem elibera decât dacă îl înţelegem**".*

Dar, cum spuneam, *văile vuiră!...*

Mai mult eu nu doresc să comentez acum ***planul-cadru***, în afara următorului **feedback** specific şi măsurabil:

clasa a IV-a: 13 DISCIPLINE / semestru!

REPET – atenţie, vorbim de **România anilor 2013** şi mai departe:

clasa a IV-a: 13 DISCIPLINE / semestru!

Scrie **dna prof. Emilia Ştefan** (Întorsura Buzăului): „Voiam să spun *Aceeaşi Mărie, cu altă pălărie*, dar nici pălăria nu şi-a schimbat-o. Vorba lui nenea Iancu: *Ori să se revizuiască, dar să nu se schimbe nimic; ori să nu se revizuiască, dar atunci să se schimbe pe ici pe colo...* – De actualitate, nu?"

Şi scrie **dl prof. Adrian Ierulescu** (Bucureşti): „Nimic din acest plan-cadru nu arată care sunt valorile pe care le oferă. Competenţe şi cunoştinţele pe care le capătă elevii dacă nu sunt centrate pe valori autentice precum *muncă, familie, cinste, civism* sunt inutile. Apreciez creşterea numărului de ore de educaţie fizică şi dezvoltare fizică armonioasă. De acord cu feedback-ul anterior: *aceeaşi Mărie, aceeaşi pălărie* – doar *panglica* un pic retuşată..."

Şi scrie **dna prof. Monica Dvorski** (Bucureşti): „Dincolo de faptul că avem de a face cu un tabel relativ sec şi nişte titluri noi de arii curriculare/materii (ex.: Sănătate şi motricitate, muzică şi mişcare) sub care, pentru moment, putem pune fiecare ce credem..., nu văd *principii de construcţie*, nu văd *perspectivă* şi nu văd *argumente solide pentru valoarea noutăţilor propuse* şi subliniate în text. Ba unele „noutăţi" ne trimit înainte de '89. Şi nu pot să nu citez că e de discutat: *o noutate a acestui proiect... o constituie absenţa plajei orare pentru*

disciplinele din trunchiul comun, în scopul asigurării echităţii şi a unităţii de formă a planului-cadru... "

Închei invitându-vă să citiţi pe îndelete de aici, despre aceeaşi temă (curriculum / plan-cadru):

- la „**NOI**[1]" – în cuvintele oficiale, "de lemn", ale *establishment*-ului
- la „**EI**[2]" – în cuvintele normale şi vii ale profesioniştilor echipei IBO (arhitectura curriculară a programului PYP – Primary Years Programme, 3-12 ani)
- şi, din nou, la „***NOI***" – un text excepţional al unui profesionist excepţional din afara *establishemnt*-ului, dna prof. univ. dr. Elisabeta Stănciulescu[3]**.**

Repet, România, 2013 **– clasa a IV-a: 13 DISCIPLINE / SEMESTRU!...**

Cu ce-am greşit oare, ca naţie, de avem de ispăşit atâta încremenire în proiect, Dumnezeule mare?!...

[1] http://www.edu.ro/index.php/articles/18661

[2] http://ibo.org/pyp/curriculum/index.cfm

[3] http://elisabetastanciulescu.ro/2013/02/cum-vad-eu-reforma-curriculara-in-educatie/

17 FEBRUARIE 2013

Şcoală „de lemn”, România „de lemn”. Necesara Conversaţie despre valori cultivate prin educaţie[1]

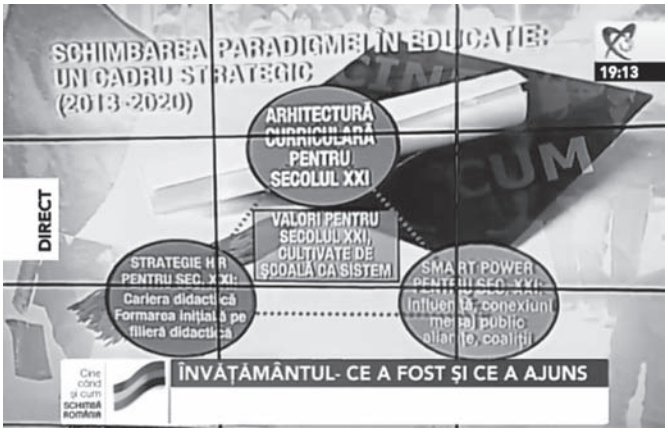
SCHIMBAREA PARADIGMEI ÎN EDUCAȚIE:
UN CADRU STRATEGIC
(2013-2020)
19:13
ARHITECTURĂ CURRICULARĂ PENTRU SECOLUL XXI
DIRECT
VALORI PENTRU SECOLUL XXI, CULTIVATE DE ȘCOALĂ CA SISTEM
STRATEGIE HR PENTRU SEC. XXI:
Cariera didactică
Formarea inițială pe filieră didactică
SMART POWER PENTRU SEC. XXI:
influență, conexiuni, mesaj public, alianțe, coaliții
ÎNVĂȚĂMÂNTUL- CE A FOST ȘI CE A AJUNS
Cine când și cum SCHIMBĂ ROMÂNIA

Cu mâna pe inimă, numiţi O VALOARE (una singură!...) pe care daţi în scris că Şcoala ca sistem, Educaţia din România o cultivă în mod real copiilor noştri azi – sistematic, peren, valabilă decenii de-acum încolo. Faceţi-o publică şi argumentaţi-vă opţiunea. Vă mulţumesc anticipat pentru acest exerciţiu de onestitate cu dumneavoastră înşivă.

*„La început era Cuvântul...” (***Ioan, 1,1***)*

1. Aşadar, reluăm – prima invitaţie. Cu mâna pe inimă, **numiţi O VALOARE (una singură!...) pe care daţi în scris că Şcoala ca sistem, Educaţia din România o cultivă în mod real copiilor noştri azi** – sistematic, peren, valabilă decenii de-acum încolo. Faceţi-o publică şi argumentaţi-vă opţiunea. Vă mulţumesc anticipat pentru acest exerciţiu de onestitate cu dumneavoastră înşivă.

2. A doua invitaţie. Care credeţi că **ar trebui să fie VALORILE FUNDAMENTALE pe care Şcoala ca sistem, Educaţia din România să le cultive copiilor noştri** – sistematic, peren, valabile decenii de-acum încolo?

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/Scoala-autista-romanie-autista-necesara-conversatie-despre-valori-cultivate--educatie-1_5120cfbe00f5182b856f5995/index.html

Faceți-le publice și argumentați-vă opțiunile. Vă mulțumesc anticipat și pentru acest exercițiu de viziune și implicare civică.

3. Eu numesc următoarele **TREI VALORI** pe care le-aș așeza în fibra profundă a transformării Educației în România, și pe care le doresc a fi cultivate, prin Școală, copiilor noștri: **curajul; integritatea; patriotismul**.

CURAJ. Adică, **învăț să nu-mi fie frică** – nici de mine, nici de cei din jur. Nu tac. Spun ce am de spus. Îmi asum deciziile pe are le iau, cu toate costurile și consecințele aferente.

INTEGRITATE. Adică **învăț să fac ceea ce promit**. Îmi țin cuvântul dat – atât față de mine însumi, cât și față de cei din jur. Nu copiez. Nu mint. Nu fur. Nu ucid.

PATRIOTISM. Adică, **învăț să îmi pese în mod real de Țara mea**.

Dacă vă interesează subiectul și vă puteți oferi răgazul lecturii și reflecției, iată două studii de caz de acolo de unde sistemele educaționale sunt vii, „văd" în viitor și își împlinesc menirea așa cum se cuvine, în rezonanță cu valori autentice, educate în mod autentic:

a) programele Bacalaureatului Internațional (3-19 ani):

http://www.ibo.org/programmes/profile/documents/Learnerprofileguide.pdf

b) sistemul educațional din Finlanda:

educația „de bază" – 6-15 ani: http://www.oph.fi/download/47671_core_curricula_basic_education_1.pdf (p. 12)

educația „secundară superioară" – 16-18 ani: http://www.oph.fi/download/47678_core_curricula_upper_secondary_education.pdf (p. 12)

Dacă încă mai aveți disponibilitate spre aprofundare, iată și punctul de vedere avizat al dnei prof. univ. dr. Elisabeta Stănciulescu, un profesionist de calibru greu în materia Educației:

http://elisabetastanciulescu.ro/2013/02/cum-vad-eu-reforma-curriculara-in-educatie/

http://elisabetastanciulescu.ro/2013/02/orele-de-educa%C8%9Bie-fizica-din-%C8%99coli-mijloace-care-iau-locul-scopurilor-sau-despre-cum-sa-nu-luam-decizii/

România, 2013... Noi, acum, suntem aici: cu mâna pe inimă, **numiți O VALOARE (una singură!...) pe care dați în scris că Școala ca sistem, Educația din România o cultivă în mod real copiilor noștri** – sistematic, peren, valabilă decenii de-acum încolo...

12 IANUARIE 2013

Round hole. Square peg[1]

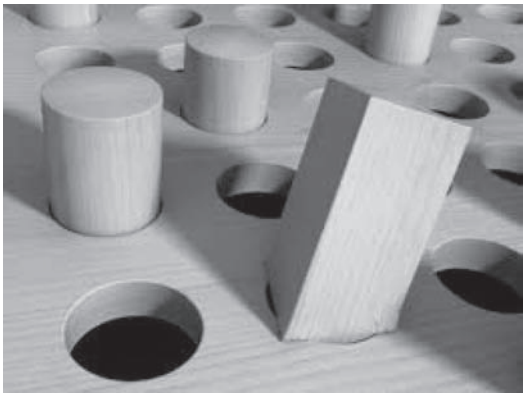

Unicul criteriu de validare a oricărui text de lege în domeniul Educaţiei, în acest moment, este transformarea profundă, de sistem, dintr-un motiv esenţial: discrepanţa dintre timpul României Europene şi timpul sistemului său educaţional „încremenit" anacronic, inacceptabil în paradigma sa anterioară.

1. Comentatorilor „scrisorii deschise…": MULŢUMESC!

Am citit cu atenţie toate comentariile – atât cele adresate mie direct, dar şi schimburile de opinii dintre dumneavoastră. Vă mulţumesc tuturor şi fiecăruia în parte – **dl Corneliu Todireanu; GD Toma; Vânătorul/d.c.; A.D.; dl Dan Paraschiv; G. Andrei** – pentru interesul faţă de tema transformării de sistem a Educaţiei, probat viguros prin acuitatea şi pertinenţa ideilor formulate. Sunt onorat să fac parte din această Conversaţie publică pe care aţi dezvoltat-o prin răspunsurile la postarea mea.

Lui **G. Andrei**: *eşece* este o formă incorectă a pluralului substantivului neutru *eşec* (un eşec / două eşecuri…), pe care am inventat-o şi am utilizat-o cu bună-ştiinţă, pentru a ilustra consecinţele nocive ale prezenţelor publice marcate de formulări groteşti celebre, intrate deja în folclorul inculturii elementare, precum *succesuri*, *almanahe* ori *testuri*. Aşa cum am menţionat explicit, apelul meu este la profesionalism, viziune, curaj, decizie, acţiune – la formă cu fond în abordarea transformării de sistem a Educaţiei în România.

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/round-hole-square-peg-1_50f191e056a0a6567e732ba0/index.html

2. *Round hole. Square peg*

În engleză, sintagma *square peg in a round hole* este definită, de pildă, aici: http://idioms.thefreedictionary.com/square+peg+in+a+round+hole. Vizual, lucrurile stau ca în imagine (sursa: http://saptstrength.com/2012/08/15/deadlifts-is-it-one-size-fits-all/square-peg-in-a-round-hole-2/).

Aceasta este starea de fapt a non-relației dintre *România, ca societate* (*round hole*), și Educația din România, ca sistem public (*square peg*). Motivul, istoric: societatea s-a dus în viteză în filmul post-1989, iar fibra profundă a sistemului educațional (cu precădere, componenta sa preuniversitară – dl Dan Paraschiv știe foarte bine acest lucru, iar analiza domniei-sale este excelentă) a rămas organic încremenită în paradigma pre-1989. De aici, nevoia transformării profunde, de sistem, a Educației.

Dincolo de opiniile fiecăruia dintre noi, vă invit să începem dialogul nostru aplicat, adresându-vă rugămintea să faceți analiza critică – de pildă, în cheia „puncte tari; vulnerabilități; soluții la vulnerabilități" – a unui prim proiect transformațional pentru învățământul preuniversitar pe care vi-l supun atenției. Este vorba de tema descentralizării curriculare prin modelul prezentat în secțiunea următoare.

3. Argumentul modelului: transformarea de sistem

În opinia mea, unicul criteriu de validare a oricărui text de lege în domeniul educației, în acest moment, este *transformarea profundă, de sistem*, dintr-un motiv esențial: anume, discrepanța dintre timpul României Europene și timpul sistemului său educațional, un timp „încremenit" anacronic, inacceptabil în paradigma sa anterioară. Orice alt text cu putere legislativa nu va face decât să adâncească hiatusul deja creat, denotând lipsă de viziune alimentată de incompetență și/sau lipsă de bună-credință, și generând consecințe deosebit de toxice pe termen lung pentru societatea românească.

De aceea, cred cu tărie că momentul actual (ciclul politic 2012-2016) este imperios necesar să aibă caracter istoric, deoarece ne oferă oportunitatea imensă a legiferării corecte a celei de-a treia mari transformări a sistemului educațional în peste 130 de ani de istorie modernă a României, după 1890-1900 (Spiru Haret) și, respectiv, 1948-1950 (reforma comunistă).

Ca poziționare de principiu, eu optez fără echivoc pentru un *sistem educațional autentic și echilibrat, descentralizat din punct de vedere curricular, managerial, financiar și al resursei umane la nivel de unitate școlară și comunitate locală, și pentru un proces educațional centrat pe valori, în care întreg universul gravitează în jurul singurelor două categorii de protagoniști de importanță absolută în orice școală: elevii și profesorii*.

Constat că în actuala dezbatere publică pe tema Educației lipsește un model curricular preuniversitar menit să-l înlocuiască pe cel actual care este, în mod

evident, depăşit – iar faptul că atât în gimnaziu, cât şi în liceu elevii sunt obligaţi să parcurgă mult prea multe discipline în fiecare semestru (12, 13, 14, 15, 16, 17, 18!...) este, poate, aspectul cel mai acut, căruia eu nu i-am văzut formulată o soluţie, deocamdată. Cu alte cuvinte, întrebarea căreia îi dau un posibil răspuns acum este următoarea: cum pot studia elevii altfel – mai bine, mai eficient, mai atractiv – la şcoală? Iată cum!

Modelul propus

Premise:

- Ministerul Educaţiei Naţionale coordonează învăţământul preuniversitar, în parteneriat cu unităţile de învăţământ, asigurând un raport echitabil şi armonios între nevoile curriculare de la nivel naţional şi cele de la nivel local, pe principiul „**curriculum la decizia elevului, din oferta şcolii**"
- Unităţile de învăţământ liceal organizează examenul de admitere a absolvenţilor învăţământului gimnazial, potrivit standardelor si criteriilor proprii, stabilite de consiliile de administraţie şi consiliile profesorale, în parteneriat cu comunităţile locale.
- *Alianţa Colegiilor Centenare*[1] devine centru strategic de resurse pentru implementarea modelului.

În aceste condiţii, **principiile de proiectare** a planurilor-cadru de învăţământ sunt următoarele:

- educarea la elevi a deprinderii de a decide şi a-şi asuma consecinţele şi costurile deciziilor luate în privinţa alegerii disciplinelor de studiu „evaluate", prin stabilirea unui raport echitabil între numărul disciplinelor obligatorii şi numărul disciplinelor la alegerea elevilor, din ofertele şcolilor, cu scăderea progresivă a proporţiei disciplinelor obligatorii către anii terminali ai învăţământului liceal
- alocarea, pentru disciplinele „evaluate", a unui număr de maxim 20 de ore pe săptămână la învăţământul primar şi maxim 30 de ore pe săptămână pentru învăţământul gimnazial, respectiv liceal
- parcurgerea unui număr redus de discipline „evaluate", în fiecare semestru şcolar – de exemplu, între 6-8, în funcţie de nivelurile învăţământului şcolar
- alocarea unui număr de ore pe săptămână aproximativ egal pentru fiecare disciplină „evaluată" – de exemplu, între 3-5 ore săptămânal
- stabilirea unui efectiv minim de 12 elevi pentru desfăşurarea pe grupe a unora dintre disciplinele la alegerea elevilor;

[1] http://liceecentenare.ro/forum/view-topiclist/forum-9-colegii--licee-membre.html

- parcurgerea, la alegere, a unui număr de discipline neevaluate, din ofertele şcolilor – de exemplu, 2-4 discipline semestrial, în afara programului obligatoriu.

Prin discipline „evaluate" înţeleg disciplinele ale căror evaluări intră în calculul mediilor semestriale.

Analiza modelului: puncte tari

Principalele puncte tari ale modelului propus sunt următoarele:

- elevii, în mod autentic, devin protagoniştii principali ai demersului educaţional
- modelul pune în fapt, în mod autentic, principiul descentralizării curriculare la nivelul unităţii de învăţământ
- elevii parcurg mult mai puţine discipline „evaluate" în fiecare semestru – este una din cele mai acute dureri ale actualului model curricular preuniversitar
- disciplinele „evaluate" au un număr comparabil, şi suficient, de ore pe săptămână – prin urmare, importanţe comparabile
- elevii pot opta şi pentru discipline „neevaluate" (în sensul că notele la aceste discipline nu întră în calculul mediilor semestriale)
- în fiecare semestru, elevii parcurg o combinaţie echitabilă de discipline obligatorii şi discipline la alegerea lor, din oferta şcolii
- elevii învaţă să opteze şi să-şi asume consecinţele deciziilor care îi privesc direct
- încetează existenţa „claselor-plutoane", cu dinamica internă blocată pe cicluri de învăţământ (aproximativ aceiaşi 25-30 colegi de clasă, dintr-a V-a A, B, C... până într-a VIII-a A, B, C... şi, respectiv, dintr-a IX-a A, B, C... până într-a XII-a A, B, C...); acestea se înlocuiesc cu grupele / clasele constituite pe discipline, cu dinamică semestriala (aceiaşi 25-30 colegi la disciplinele obligatorii; alţi minimum 11 colegi diferiţi, la disciplinele la alegerea elevilor, din oferta şcolii) – ceea ce reprezintă un model mult mai adecvat realităţii societăţii actuale, cu contexte mult mai deschise şi mai rapid schimbătoare în privinţa echipelor de lucru din care putem face parte într-un moment sau altul
- în fine, dispar profilurile „umanist" şi „real" – acum ele sunt întreţinute în mod artificial şi constrâng, în loc să ajute la o dezvoltare reală, armonioasă a adolescenţilor potrivit aspiraţiilor proprii, descoperite în ritmul specific al fiecăruia în parte.

Mă opresc aici. Las deschisă conversaţia, pentru feedback. Gând bun tuturor!

30 MARTIE 2013

„Porcii” și mărgăritarul[1]

„Nu daţi cele sfinte câinilor, nici nu aruncaţi mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare şi, întorcându-se, să vă sfâşie pe voi” (Matei 7, 6). Numele mărgăritarului, azi: Şcoala Superioară Comercială „N. Kretzulescu” Bucureşti. Nicolae Kretzulescu (1812-1900): medic şcolit la Paris; membru fondator al Academiei Române; prim-ministru. Negoiţă Robert (1972-): ---

Treizeci şi cinci de SCRISORI DESCHISE
primarilor localităţilor care sunt hărăzite cu licee membre ale Alianţei Colegiilor Centenare

- pseudo-pamflet -

1. **ARAD**. Domnule primar PDL Gheorghe Falcă, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale ‘N. Kretzulescu’ ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***.” (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

Adică mai pe înţeles: *chiar* **Şcoala Superioară Comercială „N. Kretzulescu”**, dom’le, ce s-o mai îmbârligăm!... Da, dom’le, **şcoala aia prestigioasă fondată la 1864 şi membră a Alianţei Colegiilor Centenare, care anul viitor ar trebui**

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/porciisi-margaritarul-1_5156066200f5182b85651491/index.html

să celebreze 150 de ani de la înfiinţare. Ce dreaku' nu-i clar!... Cică zidurile astea ar face cam şase milioane de euro *ca clădire* (sic!...) de birouri, că e în centru' Bucureştiului – da, dom'le, zidurile şcolii „Kretzulescu" e în centru, că n-a găsit Cuza unde s-o pună altundeva, dreaku'!... Ca s-o ia Negoiţă Robert, s-o facă el din **ŞCOALĂ** birouri, pe şase milioane de euroi. Daţi-o dom'le dreaku'dă **ŞCOALĂ**, cu istoria şi cu prestigiul şi cu absolvenţii ei cu tot – aici discutăm BANI ADEVĂRAŢI, nu **ŞCOALĂ**, ce dreaku' nu-i clar!...

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Moise Nicoară"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare (Alianţa reuneşte cea mai prestigioasă colecţie de licee din România). Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Arad. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

colonel (r) doctor inginer matematician Marian STAŞ, MPA
şef de promoţie (1980), Colegiul Naţional „Fraţii Buzeşti" Craiova
şef de promoţie (1985), Academia Militară
absolvent (1999) / cadru didactic asociat (2000-2013), Harvard Kennedy School, Harvard University

2. **BACĂU**. Domnule primar PNL/USL Romeo Stavarache, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Ferdinand I"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Bacău. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

3. **BAIA MARE**. Domnule primar PSD/USL Cătălin Chereches, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în***

scopul desfăşurării de activităţi administrative." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Gheorghe Şincai"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Baia Mare. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

4. **BISTRIŢA NĂSĂUD**. Domnule primar PSD/USL Ovidiu Creţu, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Liviu Rebreanu"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Bistriţa Năsăud. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

5. **BREAZA**. Domnule primar PSD/USL Răzvan Bălăşescu, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Militar Liceal „Dimitrie Cantemir"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Breraza. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

6. **BOTOŞANI**. Domnule primar PSD/USL Ovidiu Portariuc, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „A.T. Laurian"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Botoşani. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

7. **BRĂILA**. Domnule primar USL Aurel Simionescu, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Gheorghe Murgoci"** şi cu **Colegiul Naţional „Nicolae Bălcescu"**, că tot sunt şi ele membre ale Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: douăşpe milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Brăila. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

8. **BRAŞOV**. Domnule primar PDL Gheorghe Scripcaru, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Andrei Şaguna"**, **Colegiul Naţional „dr. Ioan Meşotă"** şi **Colegiul Naţional „Unirea"**, că tot sunt şi ele membre ale Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: optsprezece milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Braşov. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

9. **BUCUREŞTI**. Domnule primar general independent Sorin Oprescu, domnule primar USL Andrei Chiliman, domnule primar UNPR Neculai Onţanu, domnule primar USL Cristian Popescu Piedone, domnule primar USL Marian Vanghelie, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să *„avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Domnilor primari, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Sfântul Sava", Colegiul Naţional „Cantemir Vodă", Colegiul Naţional „Matei Basarab", Colegiul Naţional „Mihai Viteazul", Colegiul Naţional „Gh. Şincai", Colegiul Naţional „Gh. Lazăr"** şi **Colegiul Naţional „Spiru Haret"**, că tot sunt şi ele membre ale Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: patruj' două de milioane de euroi dintr-un condei pentru primăriile dumneavoastră – şi împărţiţi banii frăţeşte. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

10. **BUZĂU**. Domnule primar PSD/USL Constantin Boşcodeală, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să *„avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „B.P. Hasdeu"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor

Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Buzău. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

11. **CĂLĂRAŞI**. Domnule primar PSD/USL Daniel Drăgulin, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Barbu Ştirbei"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare şi e **primul şi singurul liceu din România acreditat să ofere Programele Bacalaureatului Internaţional**. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şapte milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Călăraşi (un milion în plus pentru IB). Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

12. **CÂMPULUNG**. Domnule primar PSD/USL Andrei Călin, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Dinicu Golescu"** şi **Colegiul Naţional Pedagogic „Carol I"**, că tot sunt şi ele membre ale Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: douăşpe milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Câmpulung. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

13. **CONSTANŢA**. Domnule primar PSD/USL Radu Mazăre, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert,

tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Mircea cel Bătrân"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: douăşpe milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Constanţa (dumneavoastră sigur v-aţi prcepeţi să-l vindeţi la dublu). Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

14. **CRAIOVA**. Doamnă primar PSD/USL Lia Olguţa Vasilescu, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Doamnă primar, ideea mi se pare genială! Faceţi la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Carol I", Colegiul Naţional „Fraţii Buzeşti"** şi **Colegiul Naţional „Elena Cuza"**, că tot sunt şi ele membre ale Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, doamnă: optsprezece milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Craiova. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

15. **DEVA**. Domnule primar PC/USL Petru Mărginean, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Decebal"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Deva. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

16. **DROBETA TURNU SEVERIN**. Domnule primar Constantin Gherghe, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Traian"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare şi **dă studenţi la Harvard**. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Drobeta Turnu Severin. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

17. **FĂLTICENI**. Domnule primar PSD/USL Gheorghe Coman, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Nicu Gane"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Fălticeni. Iar Eliot Sorel cu siguranţă ar sări în sus de bucurie. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

18. **FOCŞANI**. Domnule primar PSD/USL Decebal Bacinschi, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Unirea"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Focşani. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

19. **GIURGIU**. Domnule primar PSD/USL Nicolae Barbu, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Ion Maiorescu"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Giurgiu. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

20. **IAŞI**. Domnule primar PSD/USL Gheorghe Nichita, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional Iaşi, Colegiul Naţional „Costache Negruzzi", Colegiul Naţional „Mihai Eminescu", Liceul Teoretic „Garabet Ibrăileanu"** şi **Colegiul Tehnic „Gh. Asachi"**, că tot sunt şi ele membre ale Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: treij' de milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Iaşi. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

21. **LUGOJ**. Domnule primar USL profesor Francisc Boldea, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Iulia Hasdeu"**, că tot e membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase de milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Lugoj. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

22. **PIATRA NEAMŢ**. Domnule primar PDL Gheorghe Ştefan, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Petru Rareş"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Piatra Neamţ. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

23. **PITEŞTI**. Domnule primar PSD/USL Tudor Pendiuc, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Ion C. Brătianu"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Piteşti. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

24. **PLOIEŞTI**. Domnule primar PSD/USL Iulian Bădescu, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Ion Luca Caragiale"** şi **Colegiul Naţional „Alexandru Ioan Cuza"**, că tot sunt şi ele membre ale Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: douăşpe milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Ploieşti. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

25. **RĂDĂUŢI**. Domnule primar PDL Aurel Olărean, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Eudoxiu Hurmuzachi"**, că tot e şi el membru ale Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Rădăuţi. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

26. **ROMAN**. Domnule primar PDL profesor Laurenţiu Leoreanu, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Roman Vodă"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Roman. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

27. **SATU-MARE**. Domnule primar PSD/USL Dorel Coica, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Mihai Eminescu"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare şi **are peste trei sute şaptezeci de ani vechime**. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Satu-Mare. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

28. **SIBIU**. Domnule primar PNL/USL Klaus Johannis, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert,

tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Gheorghe Lazăr"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Sibiu – şi mai puneţi de-o capitală culturală cu banii ăştia. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

29. **SIGHETUL MARMAŢIEI**. Domnule primar PNL/USL Ovidiu Nemeş, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Dragoş Vodă"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Sighetul Marmaţiei. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

30. **SLATINA**. Domnule primar USL Minel Prina, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Radu Greceanu"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Slatina. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

31. **SUCEAVA**. Domnule primar PNL/USL Ion Lungu, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Ştefan cel Mare"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Suceava. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

32. **TULCEA**. Domnule primar PDL Constantin Hogea, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinaţiei imobilului Corp A ... din incinta Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spaţii de învăţământ în spaţii la dispoziţia Consiliului Local sector 3 în scopul desfăşurării de activităţi administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educaţiei Naţionale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, aţi prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Dobrogean „Spiru Haret"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Tulcea. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

33. **TURDA**. Domnule primar PDL Tudor Ştefănie, colegul dv. de administraţie publică locală de la sectorul 3 Bucureşti, Negoiţă Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educaţiei Naţionale Remus Pricopie

să „*avizeze favorabil schimbarea destinației imobilului Corp A ... din incinta Școlii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spații de învățământ în spații la dispoziția Consiliului Local sector 3 în scopul desfășurării de activități administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educației Naționale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, ați prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceți dom'le la fel și dumneavoastră cu **Colegiul Național „Mihai Viteazul"**, că tot e și el membru al Alianței Colegiilor Centenare. Cereți-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiță Robert și vă scoateți, dom'le: șase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Turda. Nu-i așa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, ați prins ideea]

34. **VASLUI**. Domnule primar PSD/USL Vasile Pavăl, colegul dv. de administrație publică locală de la sectorul 3 București, Negoiță Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educației Naționale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinației imobilului Corp A ... din incinta Școlii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spații de învățământ în spații la dispoziția Consiliului Local sector 3 în scopul desfășurării de activități administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educației Naționale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, ați prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceți dom'le la fel și dumneavoastră cu **Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu"**, că tot e și el membru al Alianței Colegiilor Centenare. Cereți-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiță Robert și vă scoateți, dom'le: trei-patru milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Vaslui (zonă mai slab dezvoltată economic, deh...). Nu-i așa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, ați prins ideea]

35. **ZALĂU**. Domnule primar PNL/USL Radu Căpîlnașiu, colegul dv. de administrație publică locală de la sectorul 3 București, Negoiță Robert, tocmai ce-i ceru ministrului Educației Naționale Remus Pricopie să „*avizeze favorabil schimbarea destinației imobilului Corp A ... din incinta Școlii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu" ...* ***din spații de învățământ în spații la dispoziția Consiliului Local sector 3 în scopul desfășurării de activități administrative***." (textul e înregistrat la cabinetul ministrului Educației Naționale cu nr. 8499 din 14.03.2013)

[*aici vine paragraful al doilea din prima scrisoare – nu-l mai repet, ați prins ideea*]

Dom'primar, ideea mi se pare genială! Faceţi dom'le la fel şi dumneavoastră cu **Colegiul Naţional „Silvania"**, că tot e şi el membru al Alianţei Colegiilor Centenare. Cereţi-i ministrului Pricopie ce i-a cerut primarul Negoiţă Robert şi vă scoateţi, dom'le: şase milioane de euroi dintr-un condei pentru Primăria Zalău. Sunt convins că multinaţionalele din urbea dumneavoastră ar sări în sus de bucurie. Nu-i aşa că ideea e chiar foarte tare – sinistru de tare?!...

[aici vine semnătura mea – n-o mai repet, aţi prins ideea]

p.s. Domnule prim-ministru PSD / USL Victor Ponta, ce s-o mai complicăm atâta: daţi dom'le un ucaz ca toate primăriile să scoată la mezat toate liceele adevărate din România şi să le vândă dom'le şi să le *facă clădiri* (sic!...) de birouri dom'le, urmând halucinantul precedent setat *freş* de primarul Negoiţă Robert. Cel mai bine aşa, dom'le: măcar consacraţi politic „noaptea minţii" cu acte în regulă o dată pentru totdeauna, şi vă şi ajutaţi primarii să nu mai facă atâtea hârtii fiecare în parte – domnule Preşedinte al PSD!...

Aici vine semnătura mea. O repet, ca să prindeţi şi dumneavoastră ideea:

colonel (r) doctor inginer matematician Marian STAŞ, MPA

şef de promoţie (1980), Colegiul Naţional „Fraţii Buzeşti" Craiova

şef de promoţie (1985), Academia Militară

absolvent (1999) / cadru didactic asociat (2000-2013), Harvard Kennedy School, Harvard University

p.p.s. Doamnă cvasi-preşedintă a organizaţiei PSD Bucureşti, senator profesor universitar doctor Ecaterina Andronescu, întrebarea mea către dumneavoastră este: cum vă gândiţi să generalizaţi şi să consacraţi politic la nivel naţional excepţionalul model de bune practici privind relaţia descentralizată dintre şcoală şi administraţia publică locală, exemplificat strălucit de subordonatul dv. pe linie de partid de la sectorul 3, Negoiţă Robert? Nu-i chiar foarte tare – sinistru de foarte tare? Nu merită el, modelul, generalizat pe deplin?!...

Aici vine semnătura mea. O repet, ca să prindeţi şi dumneavoastră ideea:

colonel (r) doctor inginer matematician Marian STAŞ, MPA

şef de promoţie (1980), Colegiul Naţional „Fraţii Buzeşti" Craiova

şef de promoţie (1985), Academia Militară

absolvent (1999) / cadru didactic asociat (2000-2013), Harvard Kennedy School, Harvard University

p.p.p.s. Despre Negoiţă Robert, cel mai des citat text pe care eu l-am citit până acum despre CV-ul său este acesta: http://www.gandul.info/stiri/exclusiv-dovada-procurorilor-ca-deputatul-negoita-a-facut-sex-cu-o-minora-stenograma-momentului-magic-plus-cum-se-castiga-miss-tineretul-social-democrat-un-premiu-pentru-fetele-din-retea-video-7706984. Or mai fi şi altele şi nu le-am găsit eu.

p.p.p.p.s. *„Să nu dea Dumnezeu cel sfânt / Să vrem noi sânge, nu pământ […] Când nu vom mai putea răbda / Hristoşi să fiţi, nu veţi scăpa / Nici în mormânt."*
(George Coşbuc)

Bacalaureatul Internațional (IB). Bun pentru România![1]

International Baccalaureate
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

"Barbu Stirbei" High School

Diploma Programme

Programme du diplôme

Programa del Diploma

15 June 2009

Certificate of Authorization · Certificat d'autorisation · Certificado de autorización

15 iunie 2009: C.N. „Barbu Ştribei" din Călăraşi devine prima (singura, până azi) şcoală de stat din România acreditată să ofere un program IB şi un rezultat excepţional pentru prestigiosul liceu. De atunci, procesul firesc al dezvoltării acestei alternative educaţionale în şcolile publice bate pasul pe loc, sufocat în mâlul politicii meschine otrăvite de incompetenţă şi impostură. Bilanţ SMART: în 2013, ZERO şcoli publice din România oferă programele IB!

1. ARHITECTURA IB

În cazul cel mai cuprinzător, **Bacalaureatul Internaţional (IB) înseamnă un continuum educaţional ce poate fi parcurs de la 3 la 18 ani, în care valenţa-cheie este educaţia internaţională.**

Acest continuum este structurat în trei programe distincte, cu arhitectură auto-conţinută – în sensul că pot fi parcurse şi independent – pentru trei mari categorii de vârste:

- *Programul anilor primari* (PYP – Primary Years Programme), cu un curriculum pentru intervalul **3-12 ani**; este cel mai recent, fiind oferit de IBO (International Baccalaureate Organization) începând cu 1997, în 822 de şcoli din lume; modelul curricular aici: http://ibo.org/pyp/curriculum/

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/ib-bun-romania-1_50fa57d651543977a97b0c9c/index.html

- *Programul anilor „de mijloc”* (MYP – Middle years Programme), gândit pentru elevii de **11-16 ani**; este pe piaţa educaţională din 1994, în 918 şcoli; modelul curricular aici: http://ibo.org/myp/curriculum/

- *Programul de diplomă* (DP – Diploma Programme), oferit celor de **16-18 ani** încă din 1969, în 2.307 şcoli; modelul curricular aici: http://ibo.org/diploma/curriculum/

De reţinut că în cadrul fiecărui program se studiază **un număr redus de discipline**: PYP (3-12 ani) – 6; MYP (11-16 ani) – 8; DP (16-18 ani) – 6.

2. STATISTICI IB. Anul 2011

- Programul este prezent în 3.290 de şcoli din 141 ţări din 4 regiuni ale lumii (Africa/Europa/Orientul Mijlociu, Asia/Pacific, America Latină şi America de Nord)
- Există aprox. 962.000 cursanţi înscrişi în programele IB
- Ţări europene participante în programul IB: Austria (7 şcoli); Belgia (6); Bosnia-Herţegovina (3); Bulgaria (5!...); Croaţia (4); Cipru (3); Cehia (7!...); Danemarca (16); Estonia (4); Finlanda (17 şcoli, din care 13 de stat); Franţa (11); Germania (52!!...); Grecia (14); Ungaria (4); Islanda (1); Irlanda (2); Italia (23!...); Letonia (3); Lituania (3); Luxemburg (4); Macedonia-FYROM (2); Malta (2); Monaco (1); Olanda (17); Norvegia (28!...); Polonia (34!!...); Portugalia (6); **România (2 – American International School of Bucharest; Mark Twain International School; ZERO scoli publice!...)**; Federaţia Rusă (18); Slovacia (3); Slovenia (4); Spania (55!!...); Suedia (39!!...); Elveţia (38!!...); Turcia (31); Ucraina (2)

3. COMPETENŢE IB

- Curajul asumării schimbării
- Capacitatea de asumare a riscurilor calculate, în condiţii de incertitudine
- Echilibrul intelectual, fizic şi emoţional
- Curiozitatea naturală şi capacitatea de interogare critică a realităţii
- Capacitatea de a cumula cunoştinţe relevante, cu semnificaţie locală şi globală
- Gândirea critică
- Capacitatea de comunicare asertivă bazată pe încredere în sine şi creativitate
- Integritate şi onestitate profesională
- Capacitatea de a înţelege şi accepta valori culturale diferite de cele proprii
- Empatia, compasiunea şi respectul faţă de cei din jur
- Capacitatea de a reflecta asupra propriilor experienţe şi a învăţa din acestea

Detalii, aici: **www.ibo.org/programmes/profile/documents/Learnerprofileguide.pdf.**

4. BUN PENTRU ROMÂNIA. Iată de ce

- Pentru că, prin IB, elevii au aici, acasă, oportunitatea de a intra într-un program puternic, valoros, acreditat internaţional şi de a interacţiona cu o comunitate educaţională valoroasă, activă în întreaga lume
- Pentru că, prin IB, profesorii calificaţi să predea în acest sistem capătă aici, acasă, resurse şi oportunităţi cu totul deosebite de dezvoltare profesională şi de interacţiune cu această comunitate educaţională la nivel global
- Pentru că, prin IB, Şcoala ca sistem are la îndemână un model validat de bună practică educaţională, din care să înveţe
- În fine, pentru că un astfel de program accelerează procesul de schimbare a infrastructurii mentale a societăţii, în ansamblul său.

Aici suntem acum.

ROMÂNIA PE BUNE ÎNCEPE CU ŞCOALA PE BUNE!

7 IANUARIE 2013

Scrisoare deschisă primului-ministru și ministrului Educației[1]

Domnule prim-ministru Victor Ponta / domnule ministru Remus Pricopie, acum cunosc, formal, numele dumneavoastră. Aparţineţi politic Uniunii Social-Liberale, în virtutea scorului istoric pe care USL l-a obţinut la alegerile din 9 decembrie 2012. Eu însumi v-am votat, aşa încât contractul nostru este cât se poate de solid, în ceea ce mă priveşte. Acum e rândul dumneavoastră.

Vă felicit şi vă urez succes în proiectele pe care aveţi a le pune în fapt în ciclul politic 2012-2016.

Iată rostul scrisorii mele deschise.

În 1946, la Cluj, Lucreţiu Pătrăşcanu a spus: „Înainte de a fi comunist, sunt român". *Mutatis mutandis*, poziţionarea mea în raport cu dumneavoastră porneşte de la acest enunţ: „Înainte de orice afiliere ori simpatie politică, mie îmi pasă de Educaţia din România cum nu vă puteţi închipui".

[1] http://adevarul.ro/educatie/universitar/scrisoare-deschisa-primului-ministru-ministrului-educatiei-1_50eae33456a0a6567e4d4449/index.html (http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2013/01/scrisoare-deschisa-primului-ministru-al.html)

În virtutea enunţului anterior, lista ***to-do*** pe care eu v-o leg de suflet are un singur punct, care sună aşa:

Faceţi istorie! Puneţi capăt paradigmei comuniste în Educaţie şi deschideţi calea transformării de sistem a Şcolii, în acord cu cerinţele strategice ale României! Starea de fapt actuală este inacceptabilă – în primul rând în educaţia preuniversitară. La peste douăzeci de ani de la căderea formală a comunismului în România **sistemul educaţional preuniversitar este anacronic, ineficient, depăşit demult de realitatea timpului pe care îl trăim acum.** Şi această stare de fapt nu mai poate continua.

Vă cer să acţionaţi strategic, hotărât, profesionist, fără jumătăţi de măsură, punând mai presus de orice interesul Şcolii şi al României.

Fără „da, DAR…"

Fără „NU se poate, NU e timpul…".

Fără „succesuri" şi fără „eşece".

Fără „almanahe" şi fără „testuri".

Cu FOND şi cu FORMĂ. Cu FORMĂ şi cu FOND.

Pentru că Educaţia este, de departe, proiectul public numărul 1 în România în următorii 10-20 de ani. Pentru că miza istorică este succesul sau eşecul României în condiţiile generate de dobândirea, la 1 ianuarie 2007, a statutului de ţară membră a Uniunii Europene, iar focalizarea complexă şi de lungă durată a ţării noastre pe **transformarea profundă a Educaţiei pe toate palierele sale, într-o manieră fără precedent până în acest moment** – incomparabilă cu oricare dintre schimbările ori corecţiile din zona publică la care suntem martori – reprezintă condiţia critică de succes a noii Românii Europene.

Vă ofer trei valenţe fundamentale, care susţin fără echivoc raţiunea votului meu pentru dumneavoastră:

Valenţa istorică. Acum, în esenţa sa, Şcoala funcţionează conform unui model depăşit, profund inadecvat timpului prezent şi celui viitor. A treia mare transformare a Şcolii româneşti moderne, după cea articulată de Spiru Haret în anii 1890-1900 şi după reforma comunistă din 1948, încă nu a avut loc.

Valenţa socială. Subsistemul public principal pentru schimbarea infrastructurii mentale a societăţii este Educaţia. Acum România are nevoie, urgent, de schimbarea infrastructurii sale mentale în acord cu schimbările generate de aderarea la Uniunea Europeană – prin urmare, Educaţia devine proiectul său public numărul 1.

Valenţa economică. Investiţia în educaţie este profitabilă. Rata de rentabilitate a investiţiei în educaţie se situează între 5-30%, conform statisticilor O.E.C.D.

Schimbarea adaptivă a Educaţiei este un proiect deschis, perfect fezabil. El nu este o ameninţare. Există profesionişti ai educaţiei care îl ştiu, îl vor şi îl susţin, punând la dispoziţie expertize pe dimensiuni multiple: educaţie non-formală; educaţia adulţilor; training şi consultanţă; experienţă internaţională; managementul schimbării; leadership adaptiv, real, transformaţional.

Transformarea Şcolii ca **sistem** este cel mai important proiect public al României în deceniul 2013-2023. El consfinţeşte, strategic, închiderea capitolului istoriei moderne a ţării noastre început după 1945 şi angajarea autentică pe calea deschisă de momentul 1 ianuarie 2007. Schimbarea adaptivă a Educaţiei constituie un exerciţiu profund de *învăţare colectivă* la scara întregii societăţi, fundamentat pe *încredere*, *onestitate*, *competenţă*, *performanţă* şi *curaj*, gândit să genereze câştiguri ireversibile – pe termen scurt, mediu şi lung – pentru toţi actorii individuali şi instituţionali implicaţi în punerea sa în fapt. Timpul va proba.

Dată fiind **gravitatea istorică** a momentului în care ne aflăm, vă invit să meditaţi la sensul poeziei *Noi vrem pământ*, scrise de George Coşbuc. Pentru esenţa contractului nostru prin votul pe care vi l-am acordat, cele mai relevante versuri sunt acestea:

„Să nu dea Dumnezeu cel sfânt,
Să vrem noi sânge, nu pământ!
Când nu vom mai putea răbda,
Când foamea ne va răscula,
Hristoşi să fiţi, nu veţi scăpa
Nici în mormânt!”

La Mulţi Ani!

17 DECEMBRIE 2012

Scrisoare deschisă viitorului prim-ministru al Guvernului României şi viitorului ministru al Educaţiei. TO-DO[1]

Doamnă / domnule prim-ministru, Doamnă / domnule ministru al Educaţiei, Mă adresez în acest fel deoarece încă nu cunosc, formal, numele dumneavoastră. Mă aştept, însă, să aparţineţi politic Uniunii Social-Liberale, în virtutea scorului istoric pe care USL l-a obţinut la alegerile din 9 decembrie 2012.

Eu însumi v-am votat, aşa încât contractul nostru este cât se poate de solid, în ceea ce mă priveşte. Acum e rândul dumneavoastră. Vă felicit şi vă urez succes în proiectele pe care aveţi a le pune în fapt în ciclul politic 2012-2016.

Iată rostul scrisorii mele deschise.

În 1946, la Cluj, Lucreţiu Pătrăşcanu a spus: „Înainte de a fi comunist, sunt român".

Mutatis mutandis, poziţionarea mea în raport cu dumneavoastră porneşte de la acest enunţ: „Înainte de orice afiliere ori simpatie politică, mie îmi pasă de Educaţia din România cum nu vă puteţi închipui".

În virtutea enunţului anterior, lista ***to-do*** pe care eu v-o leg de suflet are un singur punct, care sună aşa:

FACEŢI ISTORIE! Puneţi capăt paradigmei comuniste în Educaţie şi deschideţi calea transformării de sistem a Şcolii, în acord cu cerinţele strategice ale României!

Starea de fapt actuală este inacceptabilă – în primul rând în educaţia preuniversitară. La peste douăzeci de ani de la căderea formală a comunismului în România **sistemul educaţional preuniversitar este anacronic, ineficient, depăşit demult de realitatea timpului pe care îl trăim acum.** Şi această stare de fapt nu mai poate continua.

Vă cer să acţionaţi strategic, hotărât, profesionist, fără jumătăţi de măsură, punând mai presus de orice interesul Şcolii şi al României.

Fără „da, DAR…"

Fără „NU se poate, NU e timpul…".

[1] http://adevarul.ro/news/politica/scrisoare-deschisa-viitorului-prim-ministru-guvernului-romaniei-viitorului-ministru-educatiei-to-do-1_50cf5d52596d7200910ea0f8/index.html# (http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2012/12/uniunii-social-liberale-to-do.html)

Fără „succesuri" şi fără „eşece".

Fără „almanahe" şi „testuri".

Cu FOND şi cu FORMĂ. Cu FORMĂ şi cu FOND.

Pentru că Educaţia este, de departe, proiectul public numărul 1 în România în următorii 10-20 de ani. Pentru că miza istorică este succesul sau eşecul României în condiţiile generate de dobândirea, la 1 ianuarie 2007, a statutului de ţară membră a Uniunii Europene, iar focalizarea complexă şi de lungă durată a ţării noastre pe **transformarea profundă a Educaţiei pe toate palierele sale, într-o manieră fără precedent până în acest moment** – incomparabilă cu oricare dintre schimbările ori corecţiile din zona publică la care suntem martori – reprezintă condiţia critică de succes a noii Românii Europene.

Vă ofer trei valenţe fundamentale, care susţin fără echivoc raţiunea votului meu pentru dumneavoastră:

Valenţa istorică. Acum, în esenţa sa, Şcoala funcţionează conform unui model depăşit, profund inadecvat timpului prezent şi celui viitor. A treia mare transformare a Şcolii româneşti moderne, după cea articulată de Spiru Haret în anii 1890-1900 şi după reforma comunistă din 1948, încă nu a avut loc.

Valenţa socială. Subsistemul public principal pentru schimbarea infrastructurii mentale a societăţii este Educaţia. Acum România are nevoie, urgent, de schimbarea infrastructurii sale mentale în acord cu schimbările generate de aderarea la Uniunea Europeană – prin urmare, Educaţia devine proiectul său public numărul 1.

Valenţa economică. Investiţia în educaţie este profitabilă. Rata de rentabilitate a investiţiei în educaţie se situează între 5-30%, conform statisticilor O.E.C.D.

Schimbarea adaptivă a Educaţiei este un proiect deschis, perfect fezabil. El nu este o ameninţare. Există profesionişti ai educaţiei care îl ştiu, îl vor şi îl susţin, punând la dispoziţie expertize pe dimensiuni multiple: educaţie non-formală; educaţia adulţilor; training şi consultanţă; experienţă internaţională; managementul schimbării; leadership adaptiv, real, transformaţional.

Transformarea Şcolii ca sistem este cel mai important proiect public al României în deceniul 2012-2022. El consfinţeşte, strategic, închiderea capitolului istoriei moderne a ţării noastre început după 1945 şi angajarea autentică pe calea deschisă de momentul 1 ianuarie 2007. Schimbarea adaptivă a Educaţiei constituie un exerciţiu profund de *învăţare colectivă* la scara întregii societăţi, fundamentat pe *încredere*, *onestitate*, *competenţă*, *performanţă* şi *curaj*, gândit să genereze câştiguri ireversibile – pe termen scurt, mediu şi lung – pentru toţi actorii individuali şi instituţionali implicaţi în punerea sa în fapt. Timpul va proba.

Puteți începe acest exercițiu de leadership de aici:

http://www.petitieonline.com/moratoriu_politic_asupra_educatiei_in_romania

http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2012/12/mesaj-civic-adresat-usl-facet-istorie.html

http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2011/12/eu-in-2012-protestatarul.html

http://www.dascali.ro/2012/11/marian-stas-sistemul-de-invatamant-tolereaza-si-cultiva-mediocritatea/

În paralel, dată fiind gravitatea istorică a momentului în care ne aflăm, vă invit să meditați la sensul poeziei ***Noi vrem pământ*** scrisă de George Coșbuc, text pe care îl găsiți aici.

Pentru esența contractului nostru prin votul pe care vi l-am acordat, cele mai relevante sunt următoarele versuri:

„Să nu dea Dumnezeu cel sfânt,
Să vrem noi sânge, nu pământ!
Când nu vom mai putea răbda,
Când foamea ne va răscula,
Hristoși să fiți, nu veți scăpa
Nici în mormânt!”

La Mulți Ani!

21 AUGUST 2013

România 2013-2020: Țara fără PROIECT. „Împăratul politic", în curul gol rău de tot

Atatürk, anii '20-'30. Vis împlinit: Turcia modernă, respectată în lume. Gandhi, anii '20-'40. Vis împlinit: India modernă, respectată în lume. Mandela, anii '50-'90. Vis împlinit: Africa de Sud modernă, respectată în lume. Băsescu, Ponta, Antonescu,... - mai ziceţi dumneavoastră alţii. Anii 2010-2020: România... Modernă? Prosperă? Respectată în lume? Luaţi ca reper sistemul public al Educaţiei şi răspundeţi cinstit la cele trei întrebări.

1. Cur

Pentru lectura titlului textului meu, vă invit să daţi deoparte falsa pudoare (eventual ipocrită) privind cuvântul în speţă. DEX online, http://dexonline.ro/definitie/cur, îl defineşte astfel:

> **cur (cúruri),** s. n. – **1.** Şezut, fund. – **2.** Anus. – **3.** Buci. – **4.** Fund, parte posterioară sau inferioară a unor obiecte. – Mr., megl., istr. *cur.* Lat. *cūlus* (Puşcariu 453; Candrea-Dens., 450; REW 2984; DAR); cf., it. sp. *culo,* prov., fr., cat. *cul,* port. *cú.* – Der. *curar,* s. n. (opritoare la ham); *curos* (var. *cureş*), adj. (cu fundul mare); *curimănos,* adj. (cu bucile mari).

Cunoaşteţi, sunt convins, pilda basmului lui Hans Christian Andersen, „Hainele cele noi ale împăratului" - http://www.copilul.ro/povesti/hainele-noi-ale-mp-ratului-48.html. La *această* pildă am făcut referire în titlul postării mele, nici pe departe la fel de grotesc precum stau lucrurile în realitate, în spaţiul nostru politic.

2. Maslow (1908-1970)

Abraham Maslow, http://ro.wikipedia.org/wiki/Abraham_Maslow - psiholog american, devenit celebru pentru consacrarea cunoscutului model al **ierarhizării nevoilor umane**, aplicat pe scară largă în managementul resurselor umane, de pildă.

Maslow spune aşa: oamenii sunt motivaţi de nevoi; unele nevoi sunt mai puternice decât altele; setul principal de nevoi poate fi structurat ierarhic, pe cinci niveluri, iar modelul său poartă numele „**piramida lui Maslow**"; baza piramidei include nevoile mai degrabă animalice, de primă urgenţă, iar vârful acesteia reflectă nevoile / aspiraţiile înalte, de nivel superior.

Iată ierarhia lui Maslow, http://www.simplypsychology.org/maslow.html:

Nivelul 1 (bază; nevoi fiziologice): hrană, apă, somn, reproducere

Nivelul 2 (nevoi legate de securitate): siguranţă, adăpost

Nivelul 3 (nevoi sociale): afecţiune, apartenenţă, acceptare

Nivelul 4 (nevoi legate de statut): stimă, respect

Nivelul 5: împlinirea superioară a potenţialului de care suntem în stare.

3. România 2013-2020: Ţara fără Proiect. Ţara fără Ideal?

Reiau ideea esenţială din primul paragraf:

Atatürk, anii ‚20-'30. Vis împlinit: Turcia – modernă, prosperă şi respectată în lume.

Gandhi, anii ‚20-'40. Vis împlinit: India – modernă, independentă, prosperă şi respectată în lume.

Mandela, anii ‚50-'90. Vis împlinit: Africa de Sud – liberă de apartheid, prosperă şi respectată în lume.

Numitorul comun al celor trei lideri politici menţionaţi îl reprezintă legătura lor indestructibilă cu destinul istoric al ţărilor care i-au născut – destin articulat, în fiecare caz în parte, prin valori precum modernitate, prosperitate şi, pe cale de consecinţă, câştigarea respectului comunităţii internaţionale. Deloc întâmplător, toţi trei au fost consacraţi, în timp, drept *„founding Fathers*" - părinţi-fondatori ai naţiilor lor. Fiecare în parte a avut zona sa de umbră, dar ceea ce am scris mai sus este incontestabil, la scara istoriei umanităţii.

Vin, acum, la eterna şi fascinanta noastră mioritică. Reuşiţi dumneavoastră să asociaţi cele trei nume deplin ilustrative ale „împăratului politic" românesc de azi şi de mâine cu vreun „vis înalt" al României, pe cale de împlinire, articulat public, şi pe care eu să-l fi scăpat din vedere? Dacă da, spuneţi-mi-l şi mie, să-l ştiu (tare asta cu multe cratime, *spuneţi-mi-l* – este?!...)

Atenţie: daţi repede-repede deoparte teme precum „privatizările de succes" (Oltchim? CFR Marfă?!...), „stabilitatea macroeconomică", Roşia Montană,

fondurile europene, gazele de şist, tichetele de masă, telegondolele, *dottore*, pactul de coabitare, coplata în sănătate, manualele digitale, testările din clasele a II-a, a IV-a, a VI-a, camerele de supraveghere la testările naţionale, examenele de bacalaureat, definitivat, titularizare, şi altele asemenea. Acestea abia se califică, şchiop adeseori, pentru *primele două niveluri ale piramidei lui Maslow*, şi sunt marcate sistematic de rezultate mediocre, deloc convingătoare. Adică, sub o cincime rată de absorbţie fonduri europene în şapte ani de finanţări nerambursabile, locul 49 din 65 la testările internaţionale PISA, locul 23 din 23 în clasamentul ELLI-2010, şi altele asemenea, sintetizate aici, http://adevarul.ro/educatie/scoala/elite-ineptocratii-1_52080892c7b855ff56ca0b1a/index.html (v. şi pag. 114), vi se par rezultate demne de o naţie respectată în lume? Mie, cu sau fără voia dumneavoastră, NU.

Ce ne facem, în schimb, cu **vârful buclucaşei piramide**?

Eu vorbesc despre VISUL NOSTRU ÎNALT, menit să ne adune laolaltă zece-douăzeci de ani de-acum încolo, pentru a-l împlini ca naţiune – pentru noi, nu pentru alţii. Eu vorbesc despre apartenenţa fiecăruia dintre noi la un Proiect al nostru, care să împlinească Idealul nostru ca Naţie – pentru noi, nu pentru alţii. Eu vorbesc despre nevoia noastră de stimă de sine şi despre respectul onest, ca popor, pe care avem a ni-l câştiga în lume – pentru noi, nu pentru alţii. Eu vorbesc despre un neam demn, cu fruntea sus în lume, şi nu despre fiinţe care nu ştiu cum să fugă mai repede din ţara lor unde văd cu ochii, de bine ce au guvernat-o şi o guvernează „rinocerii României de lemn". **Pentru NOI, şi nu pentru ALŢII**.

Asta înseamnă leadership adevărat. Şi **asta, adică leadership adevărat, cei trei numiţi de mine ca întruchipări ale întregii noastre clase politice, nu au**.

Azi, în România, „împăratul politic" e în curul gol. Rău de tot.

Şi va continua să fie astfel, până în clipa asumării Proiectului nostru de căpătâi. Cum, care proiect? **Schimbarea paradigmei comuniste a Educaţiei**, de buna seamă!...

4. România pe bune începe cu Şcoala pe bune

Acesta trebuie să fie, acum, Proiectul de căpătâi al României. Aşa cum a fost pentru Finlanda, în anii '70. Şi aşa cum a fost pentru Estonia, în anii '90. Şi aşa cum N-A FOST PENTRU NOI, din 1989 încoace.

Dacă vrem ca naţia să arate cu totul altfel pentru cei ce vin după noi, atunci avem a porni degrabă la treabă, punând în fapt proiectul public numărul 1 în România în următorii 10-20 de ani: un alt fel de Educaţie.

Miza istorică este succesul sau eşecul României în condiţiile generate de dobândirea, la 1 ianuarie 2007, a statutului de ţară membră a Uniunii Europene, iar focalizarea complexă şi de lungă durată a ţării noastre pe transformarea

profundă a Educației pe toate palierele sale, într-o manieră fără precedent până în acest moment – incomparabilă cu oricare dintre schimbările ori corecțiile din zona publică la care suntem martori – reprezintă condiția critică de succes a noii Românii Europene.

Schimbarea adaptivă a Educației constituie un exercițiu profund de învățare colectivă la scara întregii societăți, fundamentat pe încredere, onestitate, competență, performanță și curaj, gândit să genereze câștiguri ireversibile – pe termen scurt, mediu și lung – pentru toți actorii individuali și instituționali implicați în punerea sa în fapt, împlinindu-ne – în sensul modelului „piramidei lui Maslow", la care am făcut referire în această analiză de leadership strategic – aspirațiile noastre cele mai înalte ca societate, ca națiune, ca Țară.

E simplu. România pe bune începe cu Școala pe bune!

Timpul va proba.

I.2. „SPECTACOLUL LUMII”. FOTOGRAME EDUCAȚIONALE

4 OCTOMBRIE 2011

Curat murdar. Garantat Vanghelie[1]

Acesta este un gest civic. A tăcea acum înseamnă a consimţi, laș, la un demers politic impardonabil, greu de calificat în cuvinte decente, care mie îmi transmite două semnale de o gravitate ieșită din comun. De aceea, acum am decis să nu tac. Și cum binecunoscuta replică pe care am folosit-o în titlu, pusă de nenea Iancu în rostirea perfăcut-slugarnică (în fond, perfidă), a lui Pristanda, nu transmite încă suficient de tranșant ceea ce simt, o explicitez printr-un verb făcut celebru de Émile Zola, în 1898:

ACUZ!

I. Pe cine acuzi tu, domnule?!...

Iată pe cine – cu nume și prenume, direct de la sursă (**http://www.cdep.ro/proiecte/2011/500/30/7/pl727.pdf**):

deputat PSD: Dumitrescu Cristian-Sorin

senatori PSD: Andronescu Ecaterina, Arcaș Viorel, Belacurencu Trifon, Bota Marius Sorin-Ovidiu, Chelaru Ioan, Coca Laurenţiu Florian, Constantinescu Florin, Cordoș Alexandru, Corlăţean Titus, Crăciun Avram, Daea Petre, Găină Mihăiţă, Lazar Sorin Constantin, Mang Ioan, Marcu Gheorghe, Mardare Radu Cătălin, Marian Valer, Mitrea Miron Tudor, Mîrza Gavril, Moga Nicolae, Nicula Vasile Cosmin, Prunea Nicolae Dănuţ, Rotaru Ion, Saghian Gheorghe, Savu Daniel, Sârbu Ilie, Severin Georgică, Silistru Doina, Șova Dan Coman, Tămagă Constantin, Ţuţuianu Adrian, Valeca Șerban Constantin, Vasilescu Lia Olguţa, **Voicu Cătălin** (acum, condamnat definitiv la 7 ani de închisoare cu executare, pentru trafic de influenţă – n.m., M.S.)

II. De ce te legi de noi, domnule?!...

Iată de ce – negru pe alb, tot direct de la sursă (**http://www.cdep.ro/proiecte/2011/500/30/7/pl727.pdf**):

Pl-x nr. 537/2011 • Propunere legislativă privind modificarea alin. (1) al art. 77 din Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011

[1] http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2011/10/curat-murdar-garantat-vanghelie.html

La art. 77, după alin. 1, se introduc următoarele aliniate:

1^1. Absolvenţii învăţământului liceal cu diplomă de absolvire şi media de absolvire cel puţin nota 7 **care nu au promovat examenul de bacalaureat au dreptul să urmeze în universităţi, în condiţiile aprobate de Senatele universitare, un an pregătitor, potrivit programelor de studii de licenţă, organizate legal în universitate, şi programei de bacalaureat**.

1^2. Senatul universitar stabileşte condiţiile de înscriere şi de finanţare a studiilor în anul pregătitor.

1^3. **Absolvenţii anului pregătitor care promovează şi examenul de bacalaureat pot beneficia de echivalarea totală sau parţială a studiilor efectuate în anul I al programului de licenţă şi pot continua studiile**, în condiţiile stabilite de Senatul universităţii.

[...]

1^7. **Statul susţine financiar absolvenţii de liceu** care se încadrează în prevederile alin. 1^1 şi 1^6 **cu o finanţare corespunzătoare, cel puţin la nivelul ajutorului de şomaj**."

Pentru mine, două sunt conotaţiile letale ale setului de enunţuri de mai sus:

- ***prima – la vedere, pe text***: ucide retroactiv, cu puterea legii, valoarea de fond a „pragului păşit", a accederii în universităţi pe bază de merit autentic, onest, câştigat în primul rând prin convenţia instituită actualmente tot de lege, a *promovării* examenului naţional de bacalaureat; această anti-logică torsionată violent, a ierarhiilor de valori trântite de pământ şi făcute praf dintr-un condei, este cu atât mai toxică deoarece ea permite, perfid şi fundamental malonest, continuarea studiilor de licenţă cu startul furat pe faţă, la vedere; mai mult, consfinţeşte, tot cu puterea legii, mesajul pervers că şi cu şi fără bac promovat, tot aia e – dă-le-n mă-sa de şcoală adevărată, şi de muncă adevărată, şi de merite adevărate, şi dă-i în mă-sa pe-ăştia cu şefii lor de promoţie şi cu olimpicii lor şi cu tot neamul lor care îndrăznesc să înveţe pe bune, îi facem din lege, lasă că şi pe banii statului!... lugubru peisaj kafkian: urât... urât!...
- ***a doua – poate, chiar mai periculoasă decât cea deja semnalată:*** ilustrează şi confirmă periculos avertismentul lansat în 1797-98 de Francisco Goya, prin titlul unuia din celebrele sale Capricii: „somnul raţiunii naşte monştri"; dacă arbitrariul, sau incompetenţa, sau interesul politic brutal, sau prostia pură şi simplă investite cu putere aleasă prin vot au forţa să producă astfel de enunţuri ce riscă să devină literă de lege, atunci am motive să pun serios la îndoială buna-credinţă a acestor „legislatori" faţă de valoarea publică pe care au jurat să o servească, onest şi competent; chiar doresc să trag un semnal de alarmă puternic, cu speranţa că răspunsul civic corect va fi suficient de puternic pentru a stinge acest incipient gest politic nefericit.

III. Cum îţi permiţi să te legi de noi?!... Cine te crezi tu, domnule?!...

Iată cine mă cred.

Am absolvit, în 1980, Liceul „Fraţii Buzeşti" din Craiova. Am fost şeful promoţiei acelui an, împreună cu un bun coleg şi prieten. Media generală: peste 9,90.

Am absolvit trei instituţii de învăţământ superior: Academia Tehnică Militară; Universitatea din Bucureşti; Universitatea Harvard din S.U.A. Din prima instituţie am ieşit inginer de calculatoare, ca şef al promoţiei specialităţii mele. Tot aici am primit titlul de doctor inginer, în fiabilitate software. De la a doua instituţie am obţinut o licenţă în matematică-informatică. În fine, de la cea de-a treia instituţie am primit titlul de Master in Public Administration, cu specializare în management strategic şi leadership. În România, am predat cursuri la Academia Tehnică Militară, Colegiul Naţional de Apărare, Şcoala Naţională de Studii Politice şi Administrative şi Universitatea din Bucureşti. În S.U.A., din 2000 predau cursuri de matematici aplicate în politici publice în programul de vară de la John F. Kennedy School of Government, Universitatea Harvard. Tot Universitatea Harvard mi-a acordat, în 1999, o diplomă de excelenţă pentru felul în care am fost dascălul studenţilor mei (am predat un curs de matematică la Harvard College, ca Teaching Fellow, în semestrul I al anului academic 1998-1999), pe baza evaluărilor finale ale acestora. Procentul celor care primesc în fiecare semestru această recunoaştere este de 3-5% din numărul total al celor care desfăşoară activităţi de predare. Am publicat articole. Am publicat, am îngrijit şi am prefaţat cărţi.

De zece ani coordonez un program educaţional extracurricular, care oferă elevilor de şcoală generală şi liceu oportunitatea de a-şi forma aptitudini şi atitudini de lideri, practicând comunicarea şi lucrul în echipă, negocierea pentru soluţionarea conflictelor, dezvoltarea personală armonioasă. Programul, pe numele său „Liderii Mileniului Trei", a devenit în timp o Şcoală de Valori şi Caractere şi este, pentru liceenii care au împlinit 16 ani, o Şcoală de Joburi şi Networking, oferindu-le acestora oportunitatea de a practica meseria de trainer. De şapte ani ţin cursuri practice de formare de leadership cu profesori, directori, inspectori şi lideri sindicali din învăţământul preuniversitar, în cadrul cărora studiile de caz sunt, de fapt, proiecte de transformare a Şcolii ca sistem. În fine, din 2004, prin intervenţii în presă – articole şi interviuri în ziare, la radio sau diverse televiziuni – am pus în discuţia publică o viziune a transformării sistemului educaţional, sub numele de „Şcoala pe bune". În cuvinte serioase (necruţător de serioase!) Şcoala pe bune înseamnă, în fond, o Şcoală AUTENTICĂ, adică o Şcoală care, înainte de orice, CULTIVĂ VALORI, iar apoi FOLOSEŞTE şi PLACE. Valorile la care mă raportez eu sunt: *încrederea; onestitatea; competenţa; performanţa; curajul acţiunii civice*.

Şi îmi pasă de Şcoală. Pe bune.

IV. Cum adică, garantat Vanghelie?!... Faci mişto de noi?!... Cum îţi permiţi, domnule?!...

Nu fac mişto deloc. Uite-aşa:

8 MARTIE 2013

Școala, în hăul limbii române: „jgheabul muchiilor teșite”. Studiu de caz – Fizică[1]

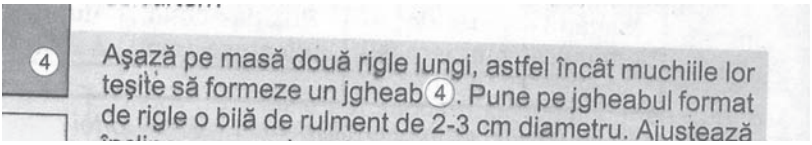
Aşază pe masă două rigle lungi, astfel încât muchiile lor teşite să formeze un jgheab ④. Pune pe jgheabul format de rigle o bilă de rulment de 2-3 cm diametru. Ajustează

„Aşază pe masă două rigle lungi, astfel încât muchiile lor teşite să formeze un jgheab. […]” Doamna profesoară, ce înseamnă muchii? Doamna profesoară, ce înseamnă teşite? Doamna profesoară, ce înseamnă… jgheab? Şcoală „de lemn” egal România „de lemn”. Adică, FORME FĂRĂ FOND.

Am scanat imaginea din manualul de Fizică pentru clasa a 7-a, publicat la Editura ALL EDUCAȚIONAL în anul 2005, manual având ca autori pe Christopher Clark, George Enescu, Mircea Nistor și Mircea Rusu. Găsiți enunțul în capitolul 3 („Forța – mărime vectorială”), secțiunea „Efectul dinamic al forțelor”, pagina 42.

„Manualul a fost aprobat de Consiliul Național pentru Aprobarea Manualelor, în urma licitației organizate de Ministerul Educației și Cercetării prin Unitatea de Coordonare a Proiectului de Reformă a Învățământului Preuniversitar din România.

Manualul este realizat în conformitate cu programa analitică aprobată de Ministerul Educației și Cercetării prin Ordinul nr. 4258 din 02.07.1996 și este distribuit gratuit elevilor.”

Wow – cât de tare! Consacrare instituțională beton!...

Iar conversația despre *muchii*, *teșituri* și *jgheaburi* a avut loc pe viu, în ziua de 8 Martie 2013, la ora de Fizică, în clasa a VII-a …, la Liceul … … din București. *Școală însemnată – nu spui care!...*

Din ciclul „fapte de viață banale”, am semnalat acum hăul limbii române, în care Fizica moare încet. Ea mai moare și în alt hău, al matematicii, mai adânc și mai înspăimântător. Vorbim despre *chestiune* cu alt prilej.

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/Scoala-inhaul-limbii-romane-jgheabul-muchiilor-tesite-studiu-caz-fizica-1_5139f51400f5182b85e392de/index.html

Unde e rupt filmul? Aici (sursa: http://dexonline.ro/definitie/muchie):

MÚCHIE, *muchii,* s. f. **1.** Linie de intersecţie a două feţe ale unui corp geometric. ◊ Loc. adv. *Pe muchie* = la limită, la extremă. **2.** Margine, dungă a unui lucru, a unei suprafeţe. ◊ Expr. *Bătuţi pe muchie* = (despre o sumă de bani) din care nu lipseşte nimic, care este întreagă, exactă. **3.** Marginea din afară, porţiune laterală a unor obiecte. ♦ Marginea palmei dinspre degetul cel mic. ♦ Partea opusă tăişului unor unelte de tăiat. ♦ Expr. *(Ca* sau *cât) (de) o muchie de cuţit* = foarte îngust, foarte subţire; foarte puţin. *Pe muchie de cuţit* = într-o situaţie critică, în primejdie. **4.** Partea cea mai înaltă, ascuţită şi prelungită, a unui munte, a unui deal, a unei stânci; creastă, coamă, culme; *p. ext.* coastă a unui munte sau a unui deal; pantă, povârniş. [Pr.: *-chi-e.* – Var.: **múche** s. f.] – Probabil lat. ***mutila** (= *mutulus).* […]

Şi aici (sursa: http://dexonline.ro/lexem/te%C8%99it/74404):

TEŞÍT, -Ă, *teşiţi, -te,* adj. Cu colţurile sau muchiile retezate sau rotunjite. ♦ Turtit. – V. **teşi.** […]

Şi aici (sursa: http://dexonline.ro/definitie/jgheab):

JGHEAB, *jgheaburi,* s. n. **1.** Conductă sau canal deschis în partea superioară, făcut în piatră, într-un trunchi de copac etc., permiţând (prin înclinarea sa) scurgerea unui lichid sau a unui material pulverulent. ♦ Canal de scurgere pentru apă sau adăpătoare pentru vite. ♦ Streaşină. **2.** Crestătură, scobitură, adâncitură. **3.** Făgaş, râpă făcută la munte de şuvoiul ploilor; *p. ext.* vale. **4.** Şănţuleţ, canal mic care serveşte la udatul semănăturilor (în grădinile de zarzavat); rigolă. **5.** Scocul morii. – Din sl. **žlebŭ.** [...]

Iată cum, corolar al formelor fără fond cultivate în Şcoala „de lemn", limba română moare strivită inconştient, prin incompetenţă şi impostură letal combinate îndeolaltă. Limba română – *corola de minuni* pentru *Facerea* căreia lui Eminescu şi lui Caragiale şi altora asemenea le-a luat luştri şi luştri de viaţă şi muncă neostoită pe altarul *Cuvântului*... Şi pentru omorârea căreia „rinocerilor României de lemn" – păzitori feroce ai cheilor paradigmei comuniste a Şcolii ca sistem – le ia, acum, mai puţin decât o clipire din ochi.

Pilda? Iat-o, spre luare-aminte, scrisă de Gheorghe Sion

(sursa: http://poezii.citatepedia.ro/de.php?a=Gheorghe+Sion):

Limba românească

Mult e dulce şi frumoasă
Limba ce-o vorbim,
Altă limbă-armonioasă
Ca ea nu găsim.

Saltă inima-n plăcere
Când o ascultăm,
Şi pe buze-aduce miere
Când o cuvântăm.

Românaşul o iubeşte
Ca sufletul său,
Vorbiţi, scrieţi româneşte,
Pentru Dumnezeu.

Fraţi ce-n dulcea România
Naşteţi şi muriţi
Şi-n lumina ei cea vie
Dulce vietuiţi!

De ce limba românească
Să n-o cultivăm?
Au voiţi ca să roşească
Ţărna ce călcăm?

Limba, ţara, vorbe sfinte
La strămoşi erau;
Vorbiţi, scrieţi româneşte,
Pentru Dumnezeu!

Recapitulăm. *Repetitio est mater studiorum...*

Curriculum „de lemn” înseamnă Şcoală „de lemn”. Şcoală „de lemn” înseamnă România „de lemn”. România „de lemn” înseamnă noaptea minţii: *ferma animalelor*, triumful arbitrariului şi al impostorii asupra valorilor şi principiilor.

Iar o soţietate fără prinţipuri, carevasăzică că nu le are!...

p.s. Doamna profesoară, acum că am înţeles ***jgheab***, ce înseamnă... *pulverulent*?!...

12 MARTIE 2013

Struguri acri – adică, benchmark. Pseudo-pamflet, „rinocerilor” Școlii „de lemn” și României „de lemn”[1]

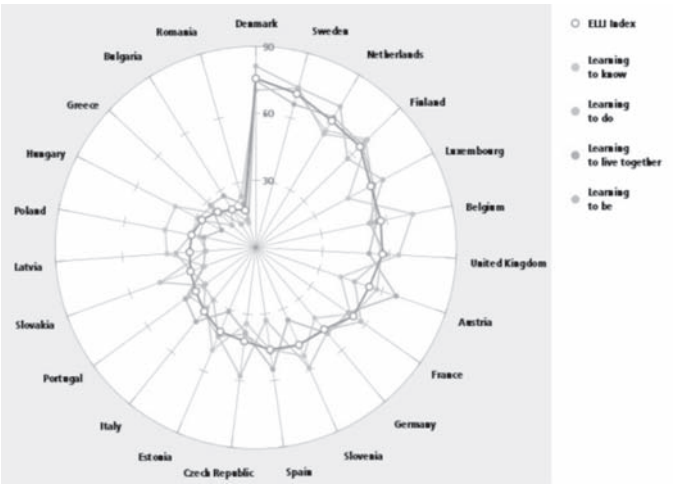

„Luaţivă bă carfuru’ daici şi cărăţivă!... Com?!... Fără cratime, dăle dreaku’ dă cratime, cine mai stă dă ele: noi facem România din bani şi nesimţire cum vrea muşchii noştri, nu ne trebuie cratime!...” Parafrază după unul căruia, o frântură de timp, i-a luat Dumnezeu minţile

- În 2012, Produsul Intern Brut PPP (*Purchasing Power Parity*; adică, la paritatea puterii de cumpărare) pe locuitor al Finladei era estimat la 36500 USD (locul 34 din 228 ţări măsurate), iar al României la 12800 USD (locul 98). Aşa scrie aici: https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2004rank.html

Finlanda: da, ţara renilor!...

- În 2012, Transparency International plasează Finlanda pe locul 1 în lume cu un scor CPI (*Corruption Perception Index*) de 9,0. România e pe locul 66 din 174 de ţări măsurate, cu un scor CPI de 4,4. Cu cât scorul CPI este mai aproape de 10, cu atât ţara respectivă este percepută ca fiind mai puţin coruptă. Aşa scrie aici: http://cpi.transparency.org/cpi2012/results/

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/struguri-acri-adica-benchmark-pseudo-pamflet-rinocerilor-Scolii-de-lemn-romaniei-de-lemn-1_513f999400f5182b85fd907d/index.html

Tot Finlanda: da, ţara renilor!...

- În 2009, Finlanda era clasată pe locul 3 în lume la testul PISA, iar România pe locul 49, din 65 de ţări participante la test. Aşa scrie aici: http://www.oecd.org/pisa/pisaproducts/pisa2009/pisa2009keyfindings.htm

Iar Finlanda, frate?!...

- În primul ciclu de finanţare a proiectelor prin Fondul Social European, România a absorbit până acum cam 11-12% fonduri structurale. Aşa scrie aici: http://jurnalul.ro/bani-afaceri/economia/rata-de-absorbtie-a-fondurilor-structurale-a-crescut-634080.html

La vremea ei, Polonia a absorbit aproape 100% bani europeni.

- În 2009, procentul adulţilor între 25 şi 64 de ani participanţi la programe de formare era în România de 1,5%, comparativ cu o medie a Uniunii Europene de aprox. 9,5% şi cu procente ale unor ţări precum Marea Britanie, Finlanda, Suedia şi Danemarca de peste 20%. Aşa scrie aici: http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc/report10/report_en.pdf
- În 2010, indicele european de învăţare pe tot parcursul vieţii, ELLI (*European Lifelong Learning Index*), plasa România pe locul 23 din tot atâtea ţări evaluate. În ordine: Danemarca; Suedia; Olanda; Finlanda; Luxemburg; Belgia; Marea Britanie; Austria; Franţa; Germania; Slovenia; Spania; Cehia; Estonia; Italia; Portugalia; Slovacia; Letonia; Polonia; Ungaria; Grecia; Bulgaria; România. Aşa scrie aici: http://www.bertelsmann-stiftung.de/bst/en/media/xcms_bst_dms_32077_32078_2.pdf

Învăţare pe tot parcursul vieţii înseamnă a) *cunoştinţe* (să înveţi să ştii), b) *deprinderi* (să înveţi să faci), c) *coexistenţă deşteaptă* (să înveţi să trăieşti împreună cu ceilalţi) şi d) *valori* (să înveţii să fii). La toate astea, România e pe locul 23 din 23 de ţări măsurate. Adică, ULTIMA.

- În 2012, Universităţile Harvard, MIT şi Cambridge au fost pe primele trei locuri ca reputaţie în lume. Aşa scrie aici: http://www.timeshighereducation.co.uk/world-university-rankings/2013/reputation-ranking/range/01-50. Sau MIT, Cambridge, Harvard. Aşa scrie aici: http://www.topuniversities.com/university-rankings/world-university-rankings/2012

Tot acolo scrie că Universităţile din Bucureşti, Cluj, Iaşi şi Timişoara sunt de la locul 600 mai departe.

La „EI", referirea la modelele de bune practici recunoscute şi compararea permanentă cu acestea înseamnă o sursă foarte importantă de a deveni mereu mai bun şi se numeşte *benchmarking* (http://www.merriam-webster.com/dictionary/benchmark).

La „NOI", povestea este trasă în derizoriu şi clasată meschin după cum ştim prea bine (http://www.dexx.ro/index.php?a=term&d=Dictionar+de+proverbe&t=VULPE): *vulpea, când n-ajunge la struguri, zice că-s acri*.

…Şi mă preocupă dom'le chestiile astea şi mă tot preocupă, pentru că mă preocupă pentru că sunt complicat şi vă rog să fiţi toţi complicaţi şi să vă preocupe şi pe voi. (clasic în viaţă care este)

Şi dacă nu vreţi să fiţi complicaţi şi să vă preocupe, aveţi soluţia la îndemână – derizorie, meschină, şi „garantată" politic beton:

„Dăi băn gura măsii cu carfuru lor cu tot!... Luaţivă bă carfuru daici şi căraţivă dreaku'!...

Com?!... Cratime?!... Fără cratime dăle dreaku' dă cratime cine mai stă după ele să le pună: noi facem *România din bani şi nesimţire cum vrea muşchii noştri fără cratime dăle dreaku' dă cratime!.."*

27 MARTIE 2013

„Țiganul" din mine. Trei lecții exemplare[1]

Cristiana Grigore: bursieră Fulbright, publică în „New York Times". Petrică Dulgheru: bursier Tenaris, doctor în chimie la Dublin. Valeriu Nicolae: automatică făcută la Craiova (Daewoo League!...), fondator al Policy Center for Roma and Minorities; lucrează la firul ierbii cu puștii din ghetoul Ferentarilor. Când îmi vine uneori – rar, dar apăsat – să urlu de neputința mea trecătoare, mă gândesc la ei cu drag și știu că nu-i totul pierdut. ÎNCĂ!...

Cristiana scrie **așa cum puteți citi aici: www.nytimes.com**[2]

Petrică nu scrie. Face cercetare aplicată în două echipe tari din Belgia. **Scriu alții despre el**[3]**.**

Valeriu taie în carne vie când scrie[4]. Incorect politic, adevăr brut, toate vorbele pe masă.

Mi-a dat Dumnezeu să-i cunosc direct pe toți trei, întâlnindu-i deloc întâmplător, ca în pilda cuvintelor profetice ale lui Ernesto Sabato ("*fiecare se întâlnește cu ceea ce, conștient sau inconștient, caută*"). Dacă n-aș fi citit azi cuvintele de foc ale lui Valeriu, nu i-aș fi adus pe Cristiana și Petrică alături de el, în cheia curajului smintit al fiecăruia în parte de a se privi în propriii ochi, împlinindu-și – când senin, când scrâșnit – menirea lor pe Pământ. Succes după succes. Eșec după eșec. Și, din nou, succes după succes.

---

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/Tiganuldin-mine-trei-lectii-exemplare-1_5153684d00f5182b85596615/index.html

[2] http://www.nytimes.com/2010/11/03/opinion/03iht-edgrigore.html?_r=1&

[3] http://www.evz.ro/detalii/stiri/patrick-dulgheru-incatusat-in-irlanda-doctor-in-belgia-926162.html

[4] http://valeriucnicolae.wordpress.com/2013/03/

Nu-i uşor. Zice Valeriu despre sine, pe blog:

„Că, deşi am moderat câteva generaţii absolut fabuloase de young leaders la Aspen, nu am reuşit să fiu implicat într-o schimbare semnificativă la nivelul societăţii româneşti.

Că, deşi sunt publicat în unele din cele mai bune publicaţii europene, nu am reuşit să schimb modul absurd în care funcţionează fondurile structurale europene.

Că nu am reuşit să transform ceea ce fac în ghetou într-o practică extinsă şi sistemică.

Că nu reuşesc să schimb semnificativ comunităţile rome şi nici anti-ţigănismul din societatea românească."

Uitându-mă eu în ochii celor trei şi primindu-le cu gratitudine lecţiile de viaţă exemplare, „*ţiganul*" din mine îşi trage de la ei puterea aproape imposibilă de a se ridica, atunci când e căzut... De a visa, atunci când visul pare aproape imposibil de zadarnic... Şi de a merge mai departe, senin şi scrâşnit, atunci când mersul pare, la rându-i, de neînchipuit... Cu speranţă, credinţă şi infinit de multă iubire.

Uitându-mă în ochii lor ştiu că, ÎNCĂ, nu-i totul pierdut. „*Mai întâi, te ignoră. Pe urmă, râd de tine. Pe urmă, luptă împotriva ta. În cele din urmă, învingi.*" (Gandhi)

Din nou, Valeriu:

„ÎNCĂ. ÎNCĂ nu reuşesc toate astea. Dar mă chinui să o fac. Mă chinui să îmi opresc tendinţa de a cere să facă alţii ceea ce aş putea să fac şi eu. Să dau vina pe politicieni, corupţie, rasism, sistem sau orice îmi este mai comod.

Nu sunt convins că ceea ce fac intră într-un sistem etic bun. Dar mă străduiesc să îl fac mai bun. În fiecare zi."

În fond, fiecare ne purtăm crucea singuri. Rostul meu e **să urnesc din loc proiectul vital pentru România[1].**

ÎNCĂ nu reuşesc. Dar mă străduiesc.

În fiecare zi.

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/IncremenireaScolii-proiectul-comunist-vulnerabilitatea-strategica-romanieisecolului-xxi-1_5145872f00f5182b851a42e3/index.html

5 APRILIE 2013

Per aspera ad astra.
Studiu de caz: „The Human Body", la Antipa[1]

Educaţie: „Calea Desăvârşirii" (R. Tagore) – dinspre „noaptea minţii" spre „lumină". Adică dinspre IGNORANŢĂ spre TRANSFIGURARE.

În stânga imaginii afişate scrie aşa:

„Francis Bacon a fost un filosof, scriitor, politician şi om de ştiinţă englez din secolul al XVII-lea, pionier al metodei ştiinţifice. Pentru el, cunoaşterea era totul, dar a crezut cu tărie că transmiterea acelor cunoştinţe era totul. În calitate de anatomist, consider tot cu tărie că tehnologia atinge cote maxime numai după ce intră în notorietate.

Această filozofie este în centrul expoziţiei *The Human Body*[2]. Scopul nostru este să transmitem o înţelegere mai profundă a corpului uman tuturor celor care vizitează Expoziţia – nu trebuie să aveţi cunoştinţe medicale, ci doar o minte deschisă, o apreciere a minunii numite corp.

Un proces ştiinţific numit plastinaţie (stafidire) creează şi păstrează exemplarele pentru prezentare. Cu fiecare specimen, apa din ţesuturi este eliminată prin scufundare în acetonă, care este apoi eliminată într-o cameră de vid. Ţesuturile, îmbibate anterior cu acetonă, sunt impregnate cu un polimer lichid care se întăreşte, exemplarul devenind astfel imun la procesul descompunerii. Fiecare exemplar din expoziţie este real, fie că este vorba de un corp complet sau de un organ. Copleşind prin frumuseţea lor şi inspirând veneraţie pentru complexitatea debordantă, acestea prezintă un studiu al vieţii.

---

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/per-asperaad-astra-studiu-caz-the-human-body-antipa-1_515f311b00f5182b858ad3b1/index.html

[2]http://adevarul.ro/news/bucuresti/expozitia-the-human-body--7_51519a8800f5182b8552c464/

Vizitatori de toate vârstele se opresc din mers, se strâng în grupuri mici şi meditează împreună pe măsură ce parcurg expoziţia. Datorită prezentării, aceştia ajung să înţeleagă, la un nou nivel, valoarea unui stil de viaţă sănătos şi să găsească o nouă referinţă pentru structura lui fizică.

Curiozitatea legată de lume şi omenire este forţa care ne face să înaintăm. Eu cred că expoziţia noastră are această forţă.

Prof. dr. Sui Hongjin, Facultatea de Anatomie, Universitatea de Medicină Dallan, China"

În dreapta imaginii afişate scrie aşa:

„Privire către viitor. Ce înseamnă să fim fiinţe umane? Ce înseamnă să fim noi înşine? Majoritatea oamenilor de ştiinţă şi a filozofilor este de acord că umanitatea are legătură cu creierul nostru extraordinar, organul care ne distinge de celelalte specii prin dimensiunea sa şi capacitatea de a-şi aminti, a raţiona şi a folosi limbajul. Este organul care ne permite în mod misterios să simţim emoţii şi să facem alegeri. Scopul declarat al EXPOZIŢIEI THE HUMAN BODY este de a ne încuraja să facem singuri alegeri mai bine gândite atunci când vine vorba de sănătatea şi bunăstarea noastră. Celebrăm umanitatea şi sperăm că, astfel, vă celebraţi pe voi înşivă!"

Am reprodus şi citat textele de pe prima şi ultima pagină din catalogul expoziţiei menţionate, publicat în condiţii grafice de un profesionalism excepţional.

La 1631 (!), Rembrandt picta capodopera „Lecţia de anatomie..."

Iar în 29 martie 2013 (!), un inspectorat şcolar judeţean trimite în reţea următorul mesaj:

„Bună ziua,

În săptămâna educativă, cei care şi-au propus excursii la Bucureşti, la recomandarea domnului ministru, nu aveţi voie să vizitaţi Muzeul Grigore Antipa.

Insp. [...]"

Şi iată reacţia instituţiei vizate, cât se poate de edificatoare[1]:

„Muzeul Naţional de Istorie Naturală „Grigore Antipa" a aflat din presă despre adresa nr. 38856/29.03.2013, emisă de către Ministerul Educaţiei Naţionale, Direcţia Generală Educaţie şi Învăţare pe tot Parcursul Vieţii, semnată de către Liliana Preoteasa, Director General, Mihaela Tania Sandu – Director, Eugen Stoica – Director."

[1] http://www.antipa.ro/categories/44/pages/305

Şi apoi, Orwell reloaded... Adică, noaptea minţii din „ferma animalelor”!...

Aici: Reacţia Muzeului „Antipa” la dispoziţia Ministerului Educaţiei Naţionale cu privire la vizitarea Muzeului[1]

şi aici: Şcolarii din Călăraşi au primit interzis la „chinezii” de la Antipa. Inspectoarea invocă „recomandarea ministrului”[2]

şi aici: Expoziţia de cadavre umane de la „Antipa”, interzisă pentru mii de elevi[3]

şi aici: Copiii au interzis la „cadavre”[4]

şi aici: Ministerul Educaţiei impune condiţii pentru vizitarea expoziţiei „The Human Body” de elevi; Antipa cere precizări[5]

şi aici: Ministerul Educaţiei despre excursiile şcolare la Expoziţia „The Human Body” de la Antipa: Întrucât există unele aspecte controversate, decizia de vizitare o ia consiliul de administraţie, după care şcoala solicită acordul scris al părinţilor cărora le recomandă să-şi însoţească copiii cu vârsta sub 12 ani[6]...

şi unde o mai fi explodat în spaţiul public inepta adresă nr. 38856 / 29.03.2013, plămădită parcă înadins din hăurile topite în cuvintele de foc ale pictorului Francisco Goya (1746-1828): „Somnul raţiunii naşte monştri”!...

Atât am avut de spus eu despre această fotogramă de viaţă petrecută cu adevărat în săptămâna de graţie a ŞCOLII ALTFEL. Aici suntem noi acum, ca manifestare publică, la vedere, a establishment-ului birocratic al Educaţiei, într-o probă de clasă a „prostiei ca încremenire în proiect” (G. Liiceanu).

Şi acest edificiu îl avem de reclădit din temelii, dacă ne pasă cu adevărat ca ROMÂNIA PE BUNE să înceapă cu ŞCOALA PE BUNE. Altminteri, vom pedala mereu, nătângi, în gol, îngălaţi în propria noastră neputinţă ca naţie de a ridica noi înşine fruntea, demn, din întuneric spre lumină.

Cu un amendament, pe care îl adresez direct CLASEI POLITICE ediţia 2013: ÎNCEPÂND DE ACUM NU MAI AVEŢI DREPTUL SĂ SPUNEŢI CĂ NU ŞTIŢI cum stau lucrurile cu cei care diriguiesc, de la centru, Educaţia!

---

[1] http://www.observatorcultural.ro/index.html/articles|details?articleID=28434%20...%C5%9Fi%20aici:%20http://www.evz.ro/detalii/stiri/expozitia-de-la-antipa-interzisa-elevilor-dintr-un-judet-intreg-inspectoarea-da-vina-pe-1031.html

[2] http://www.antena3.ro/romania/scolarii-din-calarasi-au-primit-interzis-la-chinezii-de-la-antipa-inspectoarea-invoca-recomandarea-ministrului-209599.html

[3] http://www.b365.ro/expozitia-de-cadavre-umane-de-la-antipa-interzisa-pentru-mii-de-elevi_188987.html

[4] http://www.click.ro/news/national/inspectoatul_scolar_calarasi-expozitia_human_body-muzeul_antipa-activitati_extrascolare_0_1589241163.html

[5] http://www.romanialibera.ro/actualitate/eveniment/ministerul-educatiei-impune-conditii-pentru-vizitarea-expozitiei-the-human-body-de-elevi-antipa-cere-precizari-298113.html

[6] http://www.hotnews.ro/stiri-esential-14548050-ministerul-educatiei-despre-excursiile-scolare-expozitia-the-human-body-antipa-intrucat-exista-unele-aspecte-controversate-decizia-vizitare-consiliul-administratie-dupa-care-scoala-solicita-acordul-sc.htm

7 APRILIE 2013

Vivat, crescat, floreat! A.S.E.: 100, în 2013. Şcoala „Kretzulescu": 150, în 2014[1]

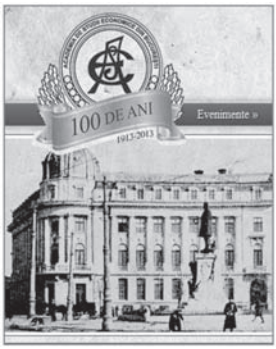

În ordine istorică, Şcoala Superioară Comercială „N. Kretzulescu" (înfiinţată de Cuza în 1864) şi Academia de Studii Economice (înfiinţată de Carol I în 1913) au contribuit decisiv la crearea elitelor economice din România. „Comerciul – sufletul naţiunei"!

- **Academia de Studii Economice (1913-2013): 100**

„CAROL I, Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa Naţională REGE AL ROMÂNIEI, La toţi de faţă şi viitori sănătate / Corpurile Legiuitoare votând şi adoptând, NOI sancţionăm ce urmează:

LEGE

ACADEMIA DE ÎNALTE STUDII COMERCIALE ŞI INDUSTRIALE

Art. 1.- Se înfiinţează la Bucureşti, pe lângă Ministerul Industriei şi Comerţului – Direcţiunea Comerţului – o Academie de Înalte Studii Comerciale şi Industriale, al cărei scop este:

- De a da cunoştinţe superioare şi aprofundate în domeniul ştiinţelor comerciale şi economice;
- De a pregăti pentru carierele comerciale şi industriale;
- De a pregăti pentru funcţiunile administraţiilor publice, cu caracter economic. […]"

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/vivat-crescat-floreat-ase-100-2013-Scoala-kretzulescu-150-2014-1_5161d83100f5182b859447f9/index.html

Decret de decorare[1]

„Cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la înfiinţare, pentru profesionalismul de excepţie şi abnegaţia manifestate de cadrele didactice în procesul de afirmare şi dezvoltare a învăţământului, ştiinţei şi culturii economice din România, Preşedintele României a conferit Ordinul „Meritul pentru Învăţământ" – în grad de Comandor Academiei de Studii Economice din Bucureşti."

- **Şcoala Superioară Comercială „N. Kretzulescu" (1864-2014): 150**

„ALECSANDRU IOAN I, Cu mila lui Dumnezeu şi voinţa naţională Domn Principatelor Române Unite, La toţi de faţă şi viitori sănătate

Asupra Raportului Ministrului nostru Secretar de Stat la Departamentul Justiţiei, Cultelor şi Instrucţiunii Publice sub nr. 48646,

Având în vedere Jurnalul Consiliului Miniştrilor de la 25 septembrie 1864

Am decretat şi decretăm:

Art. 1. Se deschide Ministrului Justiţiei, Cultelor şi Instrucţiunii Publice un credit de 15,698 […] pentru întreţinerea Şcolei Comerciale din Bucureşti […]"

20 aprilie 1855: domnitorul Barbu Ştirbei recomandă Eforiei Şcolilor să se ocupe de „întocmirea unei Şcoli Comerciale"

22 octombrie 1864: prin stăruinţa dr. N. Kretzulescu, domnitorul Alexandru Iona Cuza aprobă un credit necesar întreţinerii noii Şcoli Comerciale din Bucureşti

31 octombrie 1864: prin Decret domnesc sunt numiţi primii şapte profesori ai Şcolii. Lucien Toussaint este desemnat primul director al Şcolii

5 decembrie 1864: Legea Instrucţiunii prevede înfiinţarea unor Şcoli de Comerţ în Bucureşti şi în alte şase oraşe ale Ţării

iunie 1867: Şcoala organizează primul examen de absolvire, şase concurenţi primind Diploma de Capacitate în Ştiinţe Comerciale

mai 1998-septembrie 1890: din iniţiativa primarului Em. Protopopescu-Pake, fost profesor şi director al Şcolii Comerciale, se construieşte localul propriu al instituţiei, dotat cu apă curentă, canalizare şi gaz aerian pentru iluminat

septembrie 1894: vechiul aşezământ devine Şcoală Comercială de Gradul II (Superioară) şi, implicit, cea mai înaltă treaptă de învăţământ economic din România, până la înfiinţarea Academiei de Înalte Studii Comerciale şi Industriale, în 1913 […]

[1] http://www.presidency.ro/?_RID=det&tb=date&id=14233&_PRID=

Şi în **14 martie 2013**, primarul Sectorului 3 Bucureşti cere ministrului Educaţiei Naţionale schimbarea destinaţiei Şcolii Superioare Comerciale „N. Kretzulescu", ca clădire (sic!...) de birouri[1].

Când „somnul raţiunii naşte monştri" (Goya), vocea raţiunii are a repune lucrurile pe făgaşul lor firesc, aşa cum merită o ŞCOALĂ DE ELITĂ A ROMÂNIEI, membră a Alianţei Colegiilor Centenare.

Acesta este apelul meu la raţiune.

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/porciisi-margaritarul-1_5156066200f5182b85651491/index.html

21 APRILIE 2013

Admitere 2013: ne furăm căciula sau nu ne furăm căciula?[1]

Acum, mingea e în terenul universităţilor. Ele pot decide ce vor cu adevărat de la tinerii pe care îi admit ca studenţi: calitate autentică sau cantitate îndoielnică? Integritate sau formă fără fond?

În acest context, salut decizia Senatului Universităţii din Bucureşti[2] care, în opinia mea, dă o soluţie elegantă şi corectă relaţiei dintre examenul de admitere şi relevanţa rezultatelor din liceu ale candidaţilor. Iat-o, scurtă şi la obiect:

„Structura concursului de admitere a fost aprobată în Senatul Universităţii din Bucureşti din data de 17 aprilie 2013. Astfel, în funcţie de facultate şi de programul de studii, admiterea se poate face pe baza mediei de la examenul de bacalaureat (sau a notelor de la anumite discipline din cadrul examenului de bacalaureat), pe bază de examen scris (una sau două probe), sau pe baza unei combinaţii de ponderi între media de bacalaureat şi o probă scrisă. Mediile din timpul anilor de liceu nu sunt luate în considerare la stabilirea mediei finale a examenului de admitere".

Nu doresc să comentez în plus despre deciziile universităţilor în raport cu ceea ce recentul O.M.E.N. dă voie (în paranteză fie spus, textul ordinului nu obligă, ci permite, dacă universităţile decid ca atare: „la calculul mediei generale de admitere la studii universitare de licenţă şi de master pot fi luate în considerare notele de la probele de bacalaureat, media de la bacalaureat,

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/admitere2013-furamcaciula-nu-furam-caciulai-1_51741404053c7dd83f308e32/index.html

[2] http://adevarul.ro/educatie/universitar/dezbatere-vor-conta-mediile-liceu-laadmiterea-facultate-2013-1_5171510c053c7dd83f262f8f/index.html#

licenţa şi/sau notele din anii de studii, după caz, conform propriei metodologii") Aici chestiunea e simplă, în fond: ne furăm singuri căciula sau nu?

În schimb, doresc să subliniez următoarele nuanţe:

1. În opinia mea, acest ordin nu era necesar, la fel cum nu era necesară „celebra" adresă privind reglementarea artificială a regimului vizitării expoziţiei „The Human Body" de la muzeul „Antipa", din timpul săptămânii ŞCOALA ALTFEL: ori universităţile au autonomie adevărată şi atunci decid neîngrădit asupra felului în care desfăşoară admiterile, ori nu. Acest decupaj subtil al unei „autonomii controlate" nu mi se pare de bun augur pentru rolul unui Minister al Educaţiei care se respectă – aflarea în treabă nu foloseşte nimănui, dimpotrivă: mai mult încurcă. Iar despre tema „The Human Body", vreau să notez un gând pe care nu l-am scris aici, deşi era foarte important: în clipa în care am citit textul nefericitei adrese am simţit instantaneu gustul de cenuşă al *lipsei de încredere a instituţiei M.E.N. în chiar discernământul pedagogic şi ştiinţific al propriilor coechipieri, dascălii* – aşa ceva este inadmisibil!...
2. A reglementa retroactiv un proces (cel al admiterii în universităţi) stabilit, conform legii, cu mult timp în urmă, modificând astfel regulile jocului în timpul meciului este o probă de lipsă de viziune şi de slab profesionalism al deciziei strategice, la nivel de minister.
3. În particular, eu nu susţin şi nu încurajez deloc luarea în calculul procesului de admitere în facultăţi a mediilor din timpul liceului, din cel puţin un motiv pe care sunt convins că mulţi dintre cititori îl vor fi trăit pe propria experienţă (eu, cu siguranţă): în liceele tari cu adevărat, este de notorietate faptul că mulţi dintre profesorii cei mai valoroşi notează corect, dar mult mai sever decât în rest, cu marjă de indulgenţă aproape zero. Şi atunci, „un cinci sau şase" muncit pe brânci la ... (aici completaţi dumneavoastră numele profesorilor valoroşi şi disciplina) e garanţia aproape sigură a unui „opt sau nouă" sănătos la orice examen de admitere serios; e aşa sau nu?

Distinsă echipă M.E.N., cred că e timpul să purcedeţi repede şi serios la abordarea curajoasă a proiectelor cu adevărat critice ale transformării de sistem a Educaţiei în România. Ele sunt două: o arhitectură curriculară şi o strategie de resurse umane pentru secolul XXI în învăţământul preuniversitar (detalii, aici[1], şi, mai ales, aici[2])

Altminteri, riscaţi să vă pierdeţi orice eventual capital de imagine publică. Şi să vă faceţi de râs.

Bref: ne furăm căciula sau nu ne furăm căciula?

---

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/carierA-didacticA-modernapentru-arhitecturA-curricularA-descentralizata-nu-raman-profesorii-pe-drumuri-elevii-studiaza-8discipline-semestru-loc-1-7-1_515b365300f5182b8579c73f/index.html

[2] http://adevarul.ro/educatie/scoala/IncremenireaScolii-proiectul-comunist-vulnerabilitatea-strategica-romanieisecolului-xxi-1_5145872f00f5182b851a42e3/index.html

2 IULIE 2013

Scrisoare către părinții interesați: „Evaluarea" Națională 2013, o farsă tristă la matematică. Studiu de caz[1]

Cu creionul în mână şi ceasul pe masă, am rezolvat integral în 18 minute problemele din 2011 şi în 21 de minute pe cele din 2012. Problemele din 2013 mi-au luat 9 minute!, cu verificări cu tot. Stimaţi părinţi, în opinia mea, Ministerul Educaţiei v-a minţit pe faţă spunându-vă că „Evaluarea" Naţională din acest an este relevantă pentru a vedea cinstit câtă matematică ştiu copiii dumneavoastră, pe bune, la absolvirea clasei a VIII-a.

Vă invit să luăm act, şi eu şi dumneavoastră, că 18 şi 21 sunt numere foarte apropiate unul de celălalt, în timp ce 9 înseamnă... 50% din 18! Adică, pentru 2011 şi 2012 am consumat, în parte, de două ori mai mult timp decât în 2013 ca să rezolv aceeaşi categorie de probleme: pe cele ce definesc, în toţi anii, Evaluarea Naţională. Fix ca în celebrul banc: „cum, Doamne iartă-mă, unul alb şi unul negru?!".

Pentru a demonstra afirmaţia din sumarul postării mele, am ales două categorii de exemple, analizând comparativ anul 2013 cu anii 2012 şi 2011 împreună. Cunosc suficientă matematică astfel încât mă pot pronunţa în cunoştinţă de cauză asupra subiectelor date la Evaluarea Naţională. Dacă vă

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/scrisoare-parintii-interesati-evaluareanationala-2013-farsa-trista-matematica-studiu-caz-1_51d277bbc7b855ff56f05074/index.html#

interesează, găsiţi aici subiectele date în fiecare din cei trei ani: mate-2011[1]; mate-2012[2]; mate-2013[3].

A. 2011, 2012, 2013: probleme foarte simple, similare ca filosofie în proporţie de 99,99%

Iată problema 1 de la subiectul I, din fiecare an:

2011: Rezultatul calculului 6 + 16:4 este …

2012: Rezultatul calculului 12 + 12:4 este …

2013: Rezultatul calculului 4×4 + 10 este ...

Şi iată problema 1 de la subiectul al II-lea, din fiecare an:

2011: Desenaţi, pe foaia de examen, o piramidă triunghiulară regulată de vârf V şi bază ABC.

2012: Desenaţi, pe foaia de examen, o piramidă patrulateră regulată de vârf V şi bază ABCD.

2013: Desenaţi, pe foaia de examen, o piramidă triunghiulară regulată cu vârful S şi baza ABC.

Văzând această categorie de probleme, eu trag două concluzii:

a. Sunt deosebit de simple, solicitând cunoştinţe elementare de aritmetică şi geometrie pentru rezolvarea corectă în 2-3 minute fiecare.
b. Sunt identice ca filosofie, de la an la an. De fapt, problema din 2013 este aceeaşi din 2011, cu excepţia notării vârfului: S, în loc de V.

B. 2011 şi 2012, versus 2013: discrepanţă flagrantă între probleme menite să discearnă şi să ierarhizeze corect în zona notelor peste 8

Iată problema 1 de la subiectul al III-lea, în fiecare din cei trei ani:

Pe de o parte, 2011 şi 2012:

2011: Prisma patrulateră dreaptă ABCDA'B'C'D' cu bazele pătrate reprezintă schematic un suport pentru umbrele. Segmentul [AP] reprezintă o umbrelă care se sprijină în punctul C'. Se ştie că AB = 30 cm, AC = CC', şi AP = 90 cm.

a. Calculaţi înălţimea suportului.

[1] http://media.hotnews.ro/media_server1/document-2011-06-22-8997769-0-subiecte-matematica-evaluarea-nationala-iunie-2011.pdf

[2] http://www.libertatea.ro/detalii/articol/evaluarea-nationala-2012-subiecte-matematica-401004.html

[3] http://www.gandul.info/stiri/evaluare-nationala-2013-matematica-subiectele-si-baremul-la-matematica-pe-gandul-11025735

b. Determinaţi măsura unghiului dintre dreapta AP şi planul (ABC).
c. Determinaţi distanţa de la punctul P la planul (ABC).

2012 (!): O vază are forma unei prisme drepte cu baza pătrat. Înălţimea vazei este de 40 cm, iar latura bazei este de 10 cm. În vază se toarnă trei litri de apă.

a. Calculaţi aria laterală a vazei.
b. Determinaţi înălţimea la care se ridică apa în vază.
c. În vază se introduc patru cuburi din piatră, fiecare cub având latura de 4 cm. Determinaţi cu câţi centimetri creşte nivelul apei din vază după introducerea celor patru cuburi din piatră.

Şi, pe de altă parte, 2013: În figură este reprezentat un loc de joacă în formă de dreptunghi, cu AD = 20 m şi diagonala BD = 40 m.

a. Arătaţi că AB = $20\sqrt{3}$ m
b. Verificaţi dacă unghiul dintre diagonalele dreptunghiului ABCD are măsura egală cu 60°
c. Arătaţi că aria suprafeţei locului de joacă este mai mică decât 700 m^2. Se consideră cunoscut faptul că $1,73 < \sqrt{3} < 1,74$.

Problema din 2013 este, în sens matematic, trivială (adică, inadmisibil de simplă pentru obiectivul propus, acela de a discerne la vârf). Cu teorema lui Pitagora (Vă mai amintiţi enunţul? Suma pătratelor catetelor este egală cu... etc.) aplicată triunghiului dreptunghic ABD în care ştim că o catetă are 20 m şi ipotenuza 40 m, calculul lungimii celei de-a doua catete este, cum spuneam, trivial – şi gata punctul a.

Mai departe: ştiind că diagonala are 40 m şi că în dreptunghi diagonalele se taie în părţi egale, concluzia că triunghiul de care avem nevoie la punctul b este echilateral, deci unghiul cu pricina este de 60° decurge, la fel, în mod trivial – gata şi punctul b (atenţie, acest enunţ conţine o fină ambiguitate, rezultată din întrebarea: despre care „unghi dintre diagonale" vorbim, de fapt? Despre cel ascuţit, de 60°, sau despre cel... obtuz, suplementar, de 120°?). În fine, cum o latură a locului de joacă are 20 m şi cealaltă $20\sqrt{3}$ m, eu cred că e la fel de trivial (ultra-simplu, adică) să scriem că aria cerută este de $400\sqrt{3}$ m^2, şi să verificăm că valoarea e mai mică decât 700 m^2, aşa cum ni se cere – gata şi punctul c. Cât ar dura rezolvarea problemei? Trei minute? Patru, poate? Hai, cinci – şi îngăduiţi-mi o estimare cât se poate de respectuoasă pentru toţi cititorii acestui studiu de caz: eu cred că 90% dintre dumneavoastră rezolvaţi problema în mai puţin de 5 minute.

Ei bine, vă invit să rezolvaţi complet problemele corespondente din 2011 şi 2012 şi apoi să trageţi concluziile dumneavoastră înşivă. Succes!

Mutatis mutandis, lucrurile stau absolut similar, comparativ, cu problemele 6 de la subiectele I din anii 2011-2012 şi, respectiv, 2013.

Idem, privind problemele 3 de la subiectele II.

Idem, privind problemele 2 de la subiectele III.

Adică, pe româneşte: în 2011 şi 2012, problemele citate au avut puterea de a discerne şi ierarhiza autentic (îndeosebi la vârf, în zona mediilor mari) absolvenţii clasei a VIII-a, pe bază de cunoştinţe puse la încercare în mod real, cinstit. În 2013 ne-am furat, la greu şi ruşinos, căciula. În opinia mea, aşa-zisa „evaluare" naţională de la matematică din 2013 a fost o grosolană formă fără fond, care transmite, pervers, celor direct implicaţi două mesaje urâte, deopotrivă de otrăvitoare:

a. **Dumneavoastră, părinţilor**: că matematica pe care copiii dumneavoastră o ştiu la absolvirea clasei a VIII-a este consistentă şi solidă, fiind ea validată cu note mari printr-o evaluare, nu-i aşa, naţională, deci incontestabilă la nivel de sistem; această concluzie este cât se poate de incorectă şi, dacă îmi acceptaţi rolul umil al „nebunului de la curtea regelui", atunci luaţi aminte la vorbele mele: NU VĂ ÎMBĂTAŢI CU APĂ RECE! Profesorii integri din liceele unde vor merge copiii dumneavoastră ştiu că evaluarea din acest an a fost, de fapt, o farsă tristă şi să nu vă mire dacă notele din clasa a IX-a, a X-a, a XI-a,... vor fi din cu totul alt registru decât cel pe care tocmai l-aţi sărbătorit... Pentru a ilustra dimensiunea dezamăgirii părinţilor preocupaţi în mod real de pregătirea copiilor lor şi de reflectarea în rezultate corecte a acestei pregătiri, citez *verbatim* comentariul unui distins prieten din Brăila, preşedinte al Comitetului de părinţi al unui prestigios colegiu din oraş, după ce mi-a arătat subiectele şi am discutat împreună pe marginea lor: Marian, am sentimentul că am dat banii degeaba pentru pregătirea suplimentară fiicei mele – n-avea rost deloc acest efort, la cât de penibile au fost subiectele!

b. **Copiilor dumneavoastră**: că, potrivit acestor subiecte, matematica pe care o ştiu pe bune e validată şi consacrată prin note mari pe care le pot obţine neverosimil de uşor; această concluzie este cât se poate de incorectă, deoarece problemele au fost, în proporţie de peste 90%, triviale (adică, inadmisibil de simple); la fel, dacă îmi acceptaţi rolul umil al „nebunului de la curtea regelui", atunci luaţi din nou aminte la vorbele mele: NU-I ÎMBĂTAŢI CU APĂ RECE! Profesorii integri din liceele unde ei vor merge ştiu prea bine că evaluarea din acest an a fost, de fapt, o farsă tristă şi să nu vă mire dacă notele lor din clasa a IX-a, a X-a, a XI-a... vor fi din cu totul alt registru decât cel pe care tocmai l-aţi sărbătorit...

În acest an, cu matematica de la „Evaluarea" Naţională, Centrul Naţional de Evaluare şi Examinare a dat o tristă probă de servilism politic (nu în mod necesar de incompetenţă, cât mai ales de inconştienţă profesională, ceea ce e cu atât mai grav!...) – la vedere, mare cât roata carului. Ruşine!

Domnule ministru Remus Pricopie, aţi afirmat public în mod repetat faptul că doriţi să păstraţi portofoliul Educaţiei douăzeci de ani de-acum înainte. Îngăduiţi-mi următoarea recomandare respectuoasă: faceţi cumva şi să nu mai giraţi vreodată vreo poveste de genul celei tocmai disecate în prezentul studiu de caz – altminteri vă asigur că veţi avea tot sprijinul meu pentru a vă împlini fix contrariul afirmaţiei dumneavoastră. Pe cuvântul meu de Harvard!

29 IULIE 2013

Ponta Victor.
Tânăr și incompetent? Pseudo-pamflet[1]

Până la un punct, ca prim-ministru poţi face ce vor muşchii tăi, dacă electoratul care te-a girat nu dă la timp cu tine de pământ şi continui să te manifeşti la fel în viaţa politică, tânăr şi incompetent (încă nu pun în discuţie tema imposturii, adică a unui comportament politic canalizat conştient într-un fel anume, ştiind prea bine că lucrurile stau fix pe dos).

Poţi da de gard, la greu, cu Oltchim sau cu CFR Marfă, de pildă. Sau cu non-viziunea Guvernului pe care îl păstoreşti despre cum ar trebui să arate România anilor 2014-2020 pusă în mişcare prin fonduri europene vitale pentru noi ca aerul, non-viziune făcută praf de o mie de ori până acum de meseriaşii de la Bruxelles. Nu sunt domeniile mele, nu comentez. **Când vine, însă, vorba despre Educaţie, am căderea să formulez o opinie avizată: vorbim de un „cartof foarte fierbinte", pasat laş de colo-colo din '90 încoace, doar-doar s-o răci de la sine!**... Vă spun eu: nu se răceşte de la sine – dimpotrivă: devine mai fierbinte pe zi ce trece, până va exploda direct în faţa clasei politice, dacă nu face cu el ceea ce are de făcut!...

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/ponta-victor-tanar-incompetentepseudo-pamflet-1_51f59469c7b855ff56808981/index.html

Mai ţineţi minte TEDx Calea Victoriei, 28 mai 2013 ?

„Eu am decis că-mi pasă. Şi am decis că nu doresc să fiu nici cuminte, nici corect din punct de vedere politic, iar 'oala îmi fierbe' rău de tot (trimitere la sintagma 'nu-ţi băga nasul unde nu-ţi fierbe oala' – n.m.)!"

Tocmai asta fac prin textul de faţă: îmi bag nasul chiar unde îmi fierbe oala.

Încă o menţiune necesară. Din respect faţă de poziţiile de autoritate formală în stat **trebuie** să folosesc apelativele „domnule prim-ministru" şi, respectiv, „doamnă senator", împreună cu adresările la persoana a II-a plural, „dumneavoastră, sunteţi, faceţi, dregeţi..." etc. O fac, repet, exclusiv din respectul de cetăţean faţă de instituţiile statului meu – atât, şi nimic mai mult.

Aşadar, domnule prim-ministru al Guvernului României, am citit cu atenţie declaraţiile dumneavoastră de la Sibiu, făcute cu ocazia participării la ceremonialul avansării în grad a tinerilor studenţi ai Academiei Forţelor Terestre. Ca profesionist, care am pe agendă tema critică a schimbării paradigmei Educaţiei în România, am reţinut cel mai relevant anunţ (în opinia mea) făcut de dumneavoastră:

Ponta a menţionat că nu respinge ideea introducerii examenului de admitere la liceu, dar **respinge „ideea de a vorbi iar de reforme uriaşe şi radicale"**.

Alte enunţuri conexe sunt următoarele:

„Sunt în primul rând adeptul ideii de a nu mai face reforme în fiecare an. Cred că cel mai rău lucru este că în fiecare an se mai face o reformă. De 20 de ani, în fiecare an facem o reformă, de nu mai înţelege nimeni nimic şi nu mai are încredere. În al doilea rând, sigur că se pot face ajustări, să găsim soluţii mai bune, însă vreau să gândim mult înainte, să analizăm toate consecinţele pozitive şi negative şi, când luăm decizii, să le luăm pe termen lung", a precizat premierul, citat de Mediafax. Şi a adăugat: „Atâtea reforme am făcut (în Educaţie - n.r.) de aproape am distrus sistemul".

Şi , încă:

„Hai să-l aşezăm pe baze solide şi să aibă predictibilitate, să ştiu şi eu. O să-mi meargă copilul anul viitor în clasa I. Vreau să ştiu şi eu cum termină clasa a XII-a, nu în fiecare an vine alt Guvern, alt ministru şi iar se schimbă ceva", a declarat premierul.

Domnule prim-ministru, cele de mai sus sunt chiar convingerile dumneavoastră profunde, în care credeţi tare-tare-tare, ca şef al Guvernului? Dacă da, atunci aveţi o problemă în materia competenţei strategice referitoare la Educaţia în România.

Sau sunt convingerile doamnei senator, Preşedintă a Comisiei de resort din Senatul României, pe care le-aţi adoptat şi emis public *tale quale*? Dacă da, atunci aveţi o problemă şi mai mare, respectiv cea legată de discernământul

strategic minim necesar pentru a decela adevărul de minciună, în ceea ce primiţi ca referinţe „de specialitate" pentru domeniile pe care le păstoriţi ca şef al Guvernului – în cazul de faţă, Educaţia.

Acum vine partea cu pseudo-pamfletul – unde îl parafrazez pe nenea Iancu, etern precum fascinanta şi mioritica noastră situare în pilda nătângă a drobului de sare. El, drobul, ne cade în cap. Noi – nimic, nene!... Stăm în uşă până ni se face zob în creştet şi pe urmă ne dăm de ceasul morţii, că n-am avut noroc pe lume!....

Deci, vorba lui Caragiale: *la plebicist!* Deci, vin şi zic: *curat-murdar, „coane" Victore!... Curat-murdar, „coană" Ecaterino!*... Zău aşa, parol!...

Care „baze solide"?

Locul 49 din 65, în 2009, la testele PISA? Locul 23 din 23, în 2010, la indicele european de învăţare pe tot parcursul vieţii? (Mai mult de) jumătate din absolvenţi, în 2011, 2012 şi 2013, respinşi la examenul naţional de bacalaureat? Jumătate din candidaţi respinşi la examenul naţional de definitivare? 30% rată de abandon şcolar la trecerea din clasa a VIII-a într-a IX-a? 44,2% din populaţie cu nivel scăzut de educaţie a populaţiei, conform recensământului 2011? 3%, sau mai puţin, procent P.I.B. alocat Educaţiei în 2013?!...

Şi care „predictibilitate"?

Predictibilitatea „sindromului Bolintineanu" - adică, mai pe româneşte, **corupţie dovedită în fapt**, cu implicarea... Serviciului Român de Informaţii (wooow)?!... Predictibilitatea politizării letale a Şcolii ca sistem? Predictibilitatea încremenirii într-un sistem educaţional anacronic, peticit tembel ici şi colo, de ochii lumii, aşa cum fac drumarii care azi cârpesc ieftin şoselele, ca mâine aceleaşi găuri să explodeze din nou sub roţile şoferilor, rupându-le maşinile? Predictibilitatea uriaşului „elefant" din încăperea Educaţiei, pe care dumneavoastră şi doamna senator sus-amintită, în solidară complicitate cu tot restul clasei noastre politice, refuzaţi acerb să-l vedeţi şi să-l daţi afară, o dată pentru totdeauna?!...

Despre ce baze solide şi despre ce predictibilitate vorbiţi?

Domnule prim-ministru, am o veste pentru dumneavoastră. **Timpurile pe care le trăim acum sunt - nici mai mult, nici mai puţin - timpurile nevoii strategice a României de o reformă "uriaşă şi radicală" în Educaţie**, indiferent dacă dumneavoastră ori doamna senator sus-amintită ziceţi fix pe dos.

O reformă uriaşă şi radicală, cum a făcut Spriu Haret, în anii 1890-1900.

O reformă uriaşă şi radicală, cum au făcut comuniştii în anii '50 – una de încă ţine până acum, la, hăt, aproape douăzeci şi cinci de ani de la căderea formală a comunismului în toată Europa de Est, nu doar (?) în România. E posibil aşa ceva?!...

O reformă uriaşă şi radicală, aşa cum niciun Guvern post-1989 n-a avut vână să facă. Frică? Impostură? Ineptocraţie? Cauza reală mă interesează

prea puţin. Foarte mult, în schimb, mă preocupă schimbarea urgentă a stării de fapt. Şi e problema dumneavoastră, a amândurora, ce declaraţi public, dar cu soarta ţării pe care o guvernaţi nu aveţi voie să vă jucaţi.

Problema fundamentală a României este schimbarea paradigmei comuniste a Educaţiei şi trecerea „uriaşă şi radicală" a Şcolii ca sistem în secolul XXI, nu încremenirea ei nătângă în proiectul croit în secolul trecut, aşa cum e acum. Chiar nu vedeţi că starea de fapt curentă e depăşită de mult de realitate? Chiar nu vedeţi că, prin urmare, manifestările specifice ale acestei stări (inadmisibil de multe discipline pe semestru, curriculum depăşit, admiteri, examene, bacalaureate, demotivare, subfinanţare dezonorantă pentru decidenţii politici, şi câte şi mai câte...) au devenit cât se poate de nefaste pentru societate? **Chiar nu vedeţi că România are nevoie, pur şi simplu, de un alt fel de Şcoală?!...** Cât vreţi să mai ţineţi bolnav organismul educaţional, până să îndrăzniţi să daţi lumină verde însănătoşirii sale „**uriaşe şi radicale",** devenind dumneavoastră înşivă exemplu pentru singura conduită politică viabilă în actuala stare de lucruri: curaj, asumare, acţiune transformaţională autentică?!...

Vă pun la dispoziţie palierele strategice şi tactic-operaţionale ale **celui mai important proiect public al României pentru următorii zece ani**, cu toate subiectele şi cu toate predicatele. Iată-le:

- **Numirea stării curente a Educaţiei drept vulnerabilitatea fundamentală la adresa siguranţei naţionale şi a statului de drept** (argumentul e simplu: cohortele de absolvenţi inepţi de azi pot deveni conducătorii inepţi ai României de mâine): http://adevarul.ro/educatie/scoala/IncremenireaScolii-proiectul-comunist-vulnerabilitatea-strategica-romanieisecolului-xxi-1_5145872f00f5182b851a42e3/index.html
- **Diagnoza de sistem, din perspectiva nevoii de ieşire din negare a clasei politice**: http://adevarul.ro/educatie/scoala/Imparatul-elefantul-1_51ae4068c7b855ff565a1819/index.html
- **Cele două proiecte critice pentru iniţierea schimbării paradigmei educaţiei – o nouă arhitectură curriculară în învăţământul preuniversitar, şi o strategie de resurse umane centrată pe opţiuni orizontale de carieră didactică**: http://adevarul.ro/educatie/scoala/carierA-didacticA-modernapentru-arhitecturA-curricularA-descentralizata-nu-raman-profesorii-pe-drumuri-elevii-studiaza-8discipline-semestru-loc-17-1_515b365300f5182b8579c73f/index.html
- În fine, ca să nu uităm câte zile vom avea toţi de-acum încolo, **caracterizarea „sindromului Bolintineanu" drept punct de inflexiune pentru ieşirea din negare şi iniţierea reformei "uriaşe şi radicale"** pe care dumneavoastră refuzaţi să o acceptaţi, deşi această nevoie e... uriaşă cât elefantul din încăpere: http://adevarul.ro/educatie/scoala/sindromul-bolintineanu-inceputul-sfarsitului-the-tipping-point-1_51d5c74cc7b855ff560229b2/index.html !...

Aici sunteți acum. Iar faptul că, prin declarațiile dumneavoastră, respingeți viziunea transformării fundamentale a Școlii ca sistem vă poziționează, pur și simplu, în contrasens cu o temă națională vitală. **Ceea ce ați declarat la Sibiu este greșit principial, ca nevoie de leadership real pentru România**. Drept pentru care vă invit să vă reconsiderați „uriaș și radical" punctul de vedere și să purcedeți degrabă la ceea ce, necesarmente strategic, aveți de făcut în Educație. Să știți că nu scăpați de mine până nu constatăm împreună, specific și măsurabil în fapt, contrariul nefericitei luări de poziție pe tema Educației.

Și încă un lucru elementar, pe care l-am mai scris de vreo câteva ori, dar cred că nu l-ați realizat încă, în adevărata sa gravitate politică – voi, cei aflați la putere acum: măi fraților, eu v-am votat anul trecut, cu arme și bagaje, ca să scoateți școala din comunism și s-o aduceți în secolul XXI, nu ca să țineți piciorul pe frână și să debitați nerozii la foc automat!... Încă nu vă este clar mesajul contractului nostru și al cecului în alb, pe care vi l-am dat conștient, ca să faceți ce aveți de făcut pe bune, și nu să mimați șmecherii ieftine? Jucați-vă în continuare cu Educația, și veți avea parte de același mesaj „politically incorrect" din parte-mi.

Asta e.

Salutări de la Harvard!

p.s. În mod deliberat, în textul de mai sus nu am menționat numele Remus Pricopie și Mihnea Costoiu. Nu sunt sigur că ele contează cu adevărat acum în ecuația Educației, atât timp cât doamna senator „garantată *care este*" încă își mai proiectează, trist, umbra anacronică peste școala românească. Păcat!...

p.p.s. Domnilor miniștri Remus Pricopie și Mihnea Costoiu, eu cred totuși că mult mai bine ar fi să lucrăm împreună în echipă, în loc să primiți mereu feedback public precum cel anterior. Am discutat chestiunea pe îndelete, și sunt convins că o știți cât se poate de clar. În acest ciclu politic, 2012-2016, covârșitor de majoritar în favoarea dumneavoastră (și la care **eu am contribuit în mod conștient, acordându-vă votul meu**), singurul lucru pe care îl aveți de făcut în Educație e unul și numai unul: inițierea transformării profunde, de sistem, prin schimbarea paradigmei sale. Aparțineți unei alte generații de diriguitori ai Educației, care își poate asuma curajos această misiune istorică. Eu sunt convins că puteți, dacă vreți cu adevărat!...

p.p.p.s. Corect gramatical, substantivele proprii nu primesc articol la declinarea în cazul vocativ. Am folosit sintagma „curat-murdar, coane *Victore*!..." (ca și pe cealaltă, de altminteri) cu bună-știință, pentru a nuanța, în tușe mai intense, natura reală a contextului luării mele de poziție.

12 AUGUST 2013

Elite și ineptocrații[1]

Parcă pentru a amplifica şi mai hidos, prin contrast, coşmarul grotesc de azi al „rinocerilor României de lemn" – am în vedere actuala clasă politică ineptocrată, căreia noi i-am creat acest statut prin comportamentul nostru „civic" duplicitar, indulgent şi, de multe ori, laş –, confirmările prestaţiilor excepţionale ale elitei liceenilor noştri au fost, în acest an, mai strălucitoare ca oricând.

Iată „bijuteriile coroanei", colecţia 2013:

- Olimpiada Internaţională de Astronomie şi Astrofizică: două medalii de aur, două de argint şi una de bronz. Cel mai bun rezultat de până acum.
- Olimpiada Internaţională de Geografie: trei medalii de aur şi una de argint. Locul I pe naţiuni.
- Olimpiada Internaţională de Lingvistică: medalie de bronz şi locul al III-lea pe echipe.
- Olimpiada Internaţională de Matematică: trei medalii de argint şi trei de bronz.
- Olimpiada Internaţională de Chimie: trei medalii de argint şi una de bronz.
- Olimpiada Pluridisciplinară Tuymaada: nouă medalii de aur, trei de argint şi una de bronz. Cel mai bun rezultat de până acum.
- Olimpiada Internaţională de Fizică: două medalii de aur şi trei de argint. Locul I în Europa şi locul al V-lea în lume.

[1] http://adevarul.ro/educatie/scoala/elite-ineptocratii-1_52080892c7b855ff56ca0b1a/index.html?science=52094cbe95003#_=_

Ce anume am în vedere atunci când numesc *coşmar hidos* şi *atac direct la siguranţa naţională a României* comportamentul ineptocraţiei aflate la putere din 1989 încoace? Păi, de pildă, următoarele exemple de contra-performanţă în materia politicilor publice şi a bunei guvernări – uluitoare, de ţi se face părul măciucă şi-ţi stă mintea în loc citindu-le:

- Răspunsul Comisiei Europene la proiectului Acordului de Parteneriat 2014-2020, transmis de Guvernul României[1]: „*Ca observaţii orizontale asupra proiectului de document, responsabilii Comisiei au subliniat următoarele:* ***lipsa unei identificări clare a nevoilor şi priorităţilor de finanţare pentru următoarea perioadă de programare; incoerenţa documentului şi lipsa unei orientări strategice în abordarea obiectivelor tematice, respectiv necorelarea acestora cu priorităţile;*** *necesitatea preluării obiectivelor şi abordării strategice din documentul de poziţie al Comisiei, document agreat de autorităţile române, dar şi corelarea cu Strategia Europa 2020, cu recomandările specifice de ţară, respectiv cu Planul Naţional de Reformă*".
- Concluzia Raportului „*The Shadow Economy 2013*", realizat de VISA Europe[2]: România ocupă locul al 2-lea din Europa în ceea ce priveşte ponderea economiei subterane (nefiscalizate), aceasta reprezentând **29,6% din P.I.B., adică aproximativ... 40 miliarde euro!**
- Concluzia Raportului UNICEF 2013[3] privind **condiţia copilului în deceniul 2000-2010 în 29 de state conform unor criterii de reuşită şcolară, rata natalităţii la adolescente, nivelul obezităţii infantile, prevalenţa agresiunilor şi a consumului de tutun, alcool şi droguri: România ocupă locul... 29 din 29 (adică, ultimul)!, între statele ce fac obiectul raportului**
- Clasificarea internaţională ELLI—2010[4] (*European Lifelong Learning Index*): **România, clasată pe locul... 23 din 23 (adică, pe ultimul loc)!**
- Testarea internaţională PIRLS 2011 (*Progress in International Reading Literacy Study*)[5]: **România, clasată pe locul... 26 din 45!**
- Testarea internaţională PISA 2009 (*Program for International Student Assessment*)[6]: **România, clasată pe locul... 49 din 65!**

---

[1] http://www.obiectivbr.ro/economic-comisia-europeana-a-avertizat-guvernul-ca-planul-pentru-bani-europeni-este-_id81502

[2] http://www.visaeurope.com/en/site_services/search.aspx?terms=shadow+economy+2013

[3] http://www.unicef-irc.org/publications/pdf/rc11_eng.pdf

[4] http://ec.europa.eu/dgs/jrc/index.cfm?id=1410&obj_id=11560&dt_code=NWS&lang=en; http://www.elli.org/

[5] http://timssandpirls.bc.edu/pirls2011/downloads/P11_IR_Chapter2.pdf

[6] http://www.oecd.org/pisa/pisaproducts/46619703.pdf

Dacă în acest mâl mediocru ne complacem să ne ducem traiul, ca ţară, (adică pe locurile 29 din 29, sau 23 din 23, sau 26 din 45, sau 49 din 65 la performanţă socială şi şcolară de sistem; sau fruntaşi europeni, pe podium, la furăciune economică naţională pe faţă), înseamnă că ne meritǎm incompetenţii şi impostorii care ocupă locurile de conducere din stat, şi că i-am pus acolo cu bună-ştiinţă. Să ne fie ruşine, atunci!

Dar dacă vrem ca naţia să arate cu totul altfel pentru cei ce vin după noi, atunci avem a porni degrabă la treabă, punând în fapt **proiectul public numărul 1 în România în următorii 10-20 de ani**: **un alt fel de Educaţie**.

Miza istorică este succesul sau eşecul României în condiţiile generate de dobândirea, la 1 ianuarie 2007, a statutului de ţară membră a Uniunii Europene, iar focalizarea complexă şi de lungă durată a ţării noastre pe **transformarea profundă a Educaţiei pe toate palierele sale, într-o manieră fără precedent până în acest moment** – incomparabilă cu oricare dintre schimbările ori corecţiile din zona publică la care suntem martori – reprezintă condiţia critică de succes a noii Românii Europene.

Schimbarea adaptivă a Educaţiei constituie un exerciţiu profund de *învăţare colectivă* la scara întregii societăţi, fundamentat pe *încredere*, *onestitate*, *competenţă*, *performanţă* şi *curaj*, gândit să genereze câştiguri ireversibile – pe termen scurt, mediu şi lung – pentru toţi actorii individuali şi instituţionali implicaţi în punerea sa în fapt. Timpul va proba.

E simplu. România pe bune începe cu Şcoala pe bune!

Discover... Connect... Make a Difference

Welcome to the OCA Spotlight Series (I)![1]

OCA Spotlights highlight the career stories of alumni, who in their own ways, are working to make an impact on the world. We hope that, through this program, you will find ideas and encouragement for your own career journey, and will take the opportunity to connect with alumni, who are generally happy to talk with students and make connections themselves.

This Spotlight features Marian Stas MPA/MC '99, Youth Leadership Program Coordinator, „Leaders for the Third Millennium," a man working to change the face of education in his native Romania as way toward creating meaningful social change in the society at large.

Says Marian, „Don't hold back from immersing yourselves fully into the transformational process – you will have missed a lot otherwise. And seek out the meaningful public value to which you can contribute, in the aftermath. It is easy to stand on the sidelines and say what should be done. It is not easy to be the one to do it."

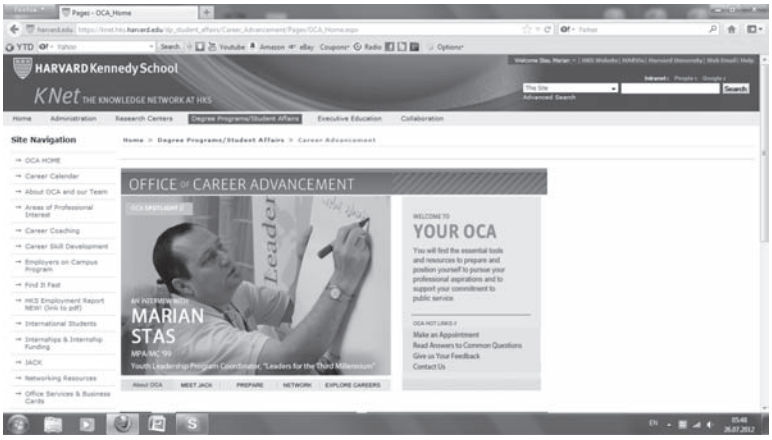

Current Position

Tell us about your current job.

I wouldn't necessarily describe my work in the terms of a „job" but rather in the terms of aligning myself with a vision which brings along meaningful public value. In the specific case of my country, I consider that the most significant public project over the next 10-20 years is by far the transformation of the

[1] https://knet.hks.harvard.edu/dp_student_affairs/Career_Advancement/Pages/OCA...

educational system as a main driver for the transformation of the society and its institutions at large.

This is, by definition, an exercise of „real leadership" (to use the framework created and explained by Dean Williams in his book about „helping people and organizations facing their toughest challenges"), which I consider worthwhile for Romania.

Right now, the Romanian school system is caught in its old Communist paradigm. We need leadership and transformation, but to begin we need acceptance. Right now, people are split on whether we need reform in education. They are not used to radical transformation, therefore I work from within the schools in a position of informal authority to get my message across and become a known voice. I publish, and I contribute both formally and informally through speeches, interviews, formal documents submitted to the Ministry of Education and to Parliament, petitions and by working on education-related projects.

Marian Stas MPA/MC ,99

Flanked by supporters of his work, Marian poses in the spirit of Time Magazine's choice of „The Protestor" as the 2011 Person of the Year.

Experience & Advice

Let me illustrate my work during the last ten years mentioning three relevant projects in line with this vision:

- „Leaders for the Third Millennium" – a youth leadership extra-curricular program for high school students offered since 2002, now has over 10,000 graduates. This project was a „Trojan Horse" of sorts. I founded it knowing that I wanted to transform education in the country. To get that done I knew I needed to legitimize the conversation first and make myself

accepted (or, at least, not rejected) by the school system. The success of this program helped me do that.

- The introduction of International Baccalaureate (IB) programs in the public school system (this is work in progress since 2007: in 2009, „Barbu Stirbei" National College in Calarasi became the first public school in Romania out of about 8,000 in total, accredited by the IB Organization to offer the Diploma Programme).I was and am the process facilitator for getting this program going. I traveled to IBO headquarters in Geneva to talk to people there. I talked to high schools, invited them to join the process of application, and helped them get funding so that they could apply.
- Values-centered curricular decentralization in pre-university schools (this, also, is a work in progress since 2010. To me, this is the most critical process towards the authentic transformation of the educational system). I initiated the project. My argument is that there is almost no other voice talking about alternative curriculum. Right now students take13-19 subjects each semester. When you tell people there is a way for them to take eight instead and to be more effective, they think immediately of work going away and teachers losing their jobs, and that is where the conversation stops. I see my role as making the vision part of the public conversation, but doing that means introducing ideas drop by drop by drop and bit by bit. There is tremendous inertia and the only way around that is to create fertile ground and drop seeds.

Tell us about the journey you've taken to get to where you are.

I would best describe my journey as an act of „social courage" (to quote one of my essential readings: Rollo May's „The Courage to Create") and, again, I refer specifically to creating *meaningful public value*. Besides the work briefly described in my previous answer, teaching in the HKS Mid-Career MPS Summer Program since 2000 is a significant part of what I consider to be a meaningful contribution to creating public value, which, to me, is transformational in its every single moment of manifestation. Understanding the contexts in which I operate, respecting the people I meet along my journey and learning from them are also parts of the exercise of working on my own self.

I also have worked believe it or not, in the military in Romania, where I found that the best way to manage my career was simply to create new projects, hence, my next job. For ten years I was the Chairman of the Board of an NGO. At some point I realized that projects can become bigger than the organization and that projects had to come first if I was to remain true to my vision.

Is what you are doing now what you thought you would be doing when you entered HKS?

Not at all! I was 37 when I graduated from the MPA/MC program, in 1999. My year at HKS was an awakening experience, which I didn't begin to fully understand until a few years afterwards. For me, it was a professional and human experience of an intensity and significance without precedent. However, to do justice to my pre-HKS life and work, I would say that both prepared me well to embark on what became a true transformational journey for me, and for my family as well.

I say this because after I returned home, my life and the life of my whole family changed. Graduating from Harvard opened a whole new world of connections and networks. There were more opportunities for projects and for travel, which not only benefitted me but also each and every family member when the time came.

There are lots of smart people in Romania, who don't have the instruments -- that is the knowledge and the leadership skills that I was able to acquire in the Kennedy School, without which it is difficult to foster change. There are many more like me now since I graduated and I am proud to be one of the senior (read „old") persons among them.

HKS EXPERIENCE:

What do you think has been the greatest professional benefit to you from your time at HKS?

It would have to be the leadership exercise to articulate a long-term vision about myself as an individual, and about how I can contribute to *creating meaningful public value*. This was something which I know for sure I learned as a mid-career student at HKS.

What was your favorite HKS course? Why? They were two, actually. First, the Transformational Leadership course taught by Geri Augusto (http://www.brown.edu/Departments/Taubman_Center/Pdf/Augusto%20Short%20Bio_July%202007.pdf). And second, the Alternative Dispute Resolution course taught by Brian Mandell. From Geri I learned the difference between transactional and transformational leadership. (From her I also heard fascinating stories about a country very dear to me, South Africa). Brian taught me „the language of HKS." As an international student, I remember vividly that in mid-November, well into the Fall semester, I was telling Brian that while I fully understood the words he spoke, I still didn't get the message carried by them. Now I do!

What course(s) or HKS experience do you feel best prepared you for what you are doing now?

In fairness, I would say that the HKS experience as a whole was more significant than one particular course or the other (see also previous answer). I would separate the two terms of the equation as follows: HKS offered an experience of an intensity which, to me, was unparalleled until then. In turn, I was ready to fully assume the endeavor – which I did, with no holdbacks, whatsoever. Thus, the two important processes: me being shaped by HKS and at the same time me contributing to HKS life became possible, and they really contributed to what I am and what I do now.

How do you use the HKS network in your professional life?

Let me share one example to illustrate. In April 2008 Bucharest hosted the Transatlantic Forum, a high-level gathering of decision-makers, political leaders, opinion shapers, and academics to discuss the most pressing needs and interests of the NATO community. The Bucharest Conference, which followed the precedents of past NATO Summits, took place at the same time as the Bucharest NATO Summit and served as the official public platform for the Summit. The event was organized by The German Marshall Fund of the United States along with Chatham House and was supported by the 2008 NATO Summit Support Committee. At the heart of the project was my good friend Bain Ennis, MC/MPA-'03, who produced the event. Bain asked me if we could invite graduates from our leadership program „Leaders for the Third Millennium" to volunteer for the on-the-ground running of the show, with a broad spectrum of assignments ranging from overseeing the food supply for the entire team, to arranging the room and escorting delegates during the conference. About twenty-five students enthusiastically confirmed participation. The rest, as they say, is history. The conference was a success, in no small measure due to the contribution of our young volunteers: high school and undergraduate students, who found in Bain an inspirational leader, a role model and a true friend, while also being exposed to his wonderful music! This project set a successful precedent for GMF of using young volunteers to help in the preparation of similar events. I am happy that it took two HKS Mid-Careers to make it happen!

ADVICE FOR CURRENT STUDENTS:

What career advice do you have for busy students juggling problem sets, great Forum events, family demands, social events and a job search?

Keep mind and heart cool and clear. Consider the HKS learning experience as a holistic one, rather than one fragmented by various particular components. Don't hold back from immersing yourselves fully into the transformational process – you will have missed a lot otherwise. And *seek out the meaningful*

public value to which you can contribute, in the aftermath. It is easy to stand on the sidelines and say what should be done. It is not easy to be the one to do it.

What specific career advice do you have for students interested in pursuing opportunities in your area? Follow your dream. Create your own project. It is, perhaps, the most meaningful human experience you can get.

I have found that since leaving HKS, I have done everything I wanted to do, and I have never gone hungry. At the end of the day, one can do two things: apply for a job and send out a million CVs to do that, or follow one's dream and create one's own projects, which by the way can bring in money, too. I do many things. I do projects I like and somehow I have always managed to also pay myself out of those projects.

Obviously the world is much more nuanced and complex that I am saying here, but sometimes it is worth looking at things as simply as whether you will send out a whole bunch of CVs, or whether you will look into yourself, follow your true dreams and create something of your own that will also pay you. You might be surprised at what you see.

To learn more about Marian and his work, join him on Facebook at http://www.facebook.com/#!/profile.php?id=100000239514415

You may also email him at marian_stas@yahoo.com.

12 AUGUST 2013

Discover...Connect...Make a Difference Welcome to the OCA Spotlight Series (II)!

OCA Spotlights highlight the career stories of alumni, who in their own ways, are working to make an impact on the world. We hope that, through this program, you will find ideas and encouragement for your own career journey, and will take the opportunity to connect with alumni, who are generally happy to talk with students and make connections themselves.

This interview with Marian Stas first appeared as an OCA Spotlight in 2012. Marian, who teaches at HKS each summer, met with OCA recently to update his interview and to talk about how he is using what he learned at the Kennedy School to affect deep, systemic change in his own country.

[...]

Marian Stas being interviewed on TVR2 Romania.

What about now? In 2013? What's new and what's been happening?

I believe we are near a tipping point. Most important is recognition of the fact that the current state of affairs in education is no longer valid.

The major reason for that is the media. I have done 10 to 15 shows in the past year. I guest blog for one of the most well-read blogs in my country, the name of which translates to "The Truth." In the past six months I was invited to write for them. I started writing and I became more mature in the process, less afraid to speak out. This has made a huge difference.

About two months ago I said something that I think hit people like a punch in the stomach. I said that our current education system was a security threat, much more insidious that any military movement because this year's inept graduates may become our inept leaders in ten years."Since then especially, people began reciting a mantra calling for change.

Another big thing that happened in the past year was that I spoke at a TEDx conference. It became apparent then that I was speaking for a great many people, who have not had the courage to say these things themselves. People know the current system is unacceptable. I am not alone in thinking this. However,I could say that I am one of the voices who airs a more articulated and courageous account of their legitimate frustrations and feelings.

What role does your HKS experience play in helping you articulate your vision and create action?

It is one thing to speak about your vision, but another to sell it. This is the activist challenge: to make people aware that the old guard should go away; it should die to make way for a new set of values.

I did a Skype interview recently and the Deputy Minister of Education saw that and texted me and said she agreed that the paradigm we are in needs to change. This is the first time something like this has happened. We are gaining momentum.

But the time is right, too. This summer was marred by corruption in the baccalaureate exam. It was a huge scandal, that significantly was being monitored by the Romanian Intelligence Service—equivalent to the FBI in the United States. The principal of a high school was arrested as a result. The fact that such a high –level government agency took an interest in this case is an illustration of how close we are to everything coming apart. This was just the tip of the iceberg. It is proof that we are living with an outdated, inefficient system that is rife with corruption.

What is your goal in all of this? Where do you think your work will lead you?

I am not someone who needs recognition for what I've done. In fact, my preference would be to write and engage society, to talk with teachers and to get them out of denial and into the new world as it should be. I feel in this way, I could better work to spread the movement.

Taking a leadership position with the government is less attractive for me, but I would certainly do it if I were asked.

It is not easy to see someone else step in to take all the glory after you have done so much work, but I learned at HKS to detach from the ego part of it, from the need to be recognized. Because when it comes to transforming a country that is not what matters. It goes beyond that to the ways you influence people and create a process that makes far-reaching change possible.

To learn more about Marian and his work, join him on Facebook.

You may also email him at marian_stas@yahoo.com.

II. 80%: AISBERGUL, SUB OGLINDA APEI (2004-2012)

Leadership Real: schimbarea adaptivă a educației[1]

– Argument strategic privind transformarea Școlii ca sistem în România –

DR. ING. MAT. MARIAN STAȘ, MPA
HTTP://SCOALA-PE-BUNE.BLOGSPOT.COM

***motto**: „Comunismul este societatea care garantează prostia ca încremenire în proiect"*

Gabriel LIICEANU, *Despre limită*

Abstract. The paper argues that the current state of affairs in the public Education system qualifies itself as the third inflection point in over 130 years of modern Romanian history, with a strategic need for major transformation processes to be initiatied, only comparable to the ones which took place at the end of the XIX-th century, coordinated by Spiru Haret, and after World War II – the communist reform, respectively. Given the scope of the adaptive change interventions, the emphasys is put on transformational leadership, as the main conceptual drive of such endeavor. To illustrate the argument, the paper presents a case study of what in the author's opinion represents *the* starting point in redesigning the pre-university school system – a model of transforming the current curricular architecture, which has proven its limits beyond doubt. Once the process launched, the paper argues, profound learning at the societal level will be generated.

ARGUMENT

Educația este, de departe, proiectul public numărul 1 în România în următorii 10-20 de ani. Miza istorică este succesul sau eșecul României în condițiile generate de dobândirea, la 1 ianuarie 2007, a statutului de țară membră a Uniunii Europene, iar focalizarea complexă și de lungă durată a țării

[1] **Revista de Politica Științei și Scientometrie** – serie nouă, vol. 1, No. 3, septembrie 2012, p. 204-217

noastre pe **transformarea profundă a Educaţiei pe toate palierele sale, într-o manieră fără precedent până în acest moment** – incomparabilă cu oricare dintre schimbările ori corecţiile din zona publică la care suntem martori – reprezintă condiţia critică de succes a noii Românii Europene.

Am în vedere trei valenţe fundamentale, care susţin fără echivoc argumentul meu:

Valenţa istorică. Acum, în esenţa sa, Şcoala funcţionează conform unui model profund inadecvat timpului prezent şi celui viitor. A treia mare transformare a Şcolii româneşti moderne, după cea articulată de Spiru Haret în anii 1890-1900 şi după reforma comunistă din 1948, încă nu a avut loc.

Valenţa socială. Subsistemul public principal pentru schimbarea infrastructurii mentale a societăţii este Educaţia. Acum România are nevoie, urgent, de schimbarea infrastructurii sale mentale în acord cu schimbările generate de aderarea la Uniunea Europeană – prin urmare, Educaţia devine proiectul său public numărul 1.

Valenţa economică. Investiţia în educaţie este profitabilă. Rata de rentabilitate a investiţiei în educaţie se situează între 5-30%, conform statisticilor O.E.C.D.[1]

Prezentul document de poziţie are **rolul strategic de a formula problema schimbării adaptive a Educaţiei în România în termeni de leadership**. Temele puse în discuţia publică prin acest document cuprind:

- o succintă analiză comparativă a unor indicatori educaţionali, economici şi de guvernare
- formularea propriu-zisă a problemei transformării Şcolii ca sistem în termeni de leadership
- ilustrarea caracterului transformaţional al abordării, printr-un model al descentralizării curriculare reale în învăţământul preuniversitar.

Ca surse de documentare semnificative, sunt relevante şi următoarele documente oficiale:

1. **Raportul Comisiei Prezidenţiale pentru analiza şi elaborarea politicilor din domeniile educaţiei şi cercetării**, dat publicităţii în data de 6 iulie 2007[2]
2. Studiul intitulat **Educaţie şi cercetare pentru societatea cunoaşterii**[3]

[1] http://portal.ifo.de/pls/diceguest/download/F5757/CH-FEB02._RATEUPS.PDF#search=%22education%20rate%20of%20return%22

[2] http://www.presidency.ro/static/ordine/Raport_CPaepdec_2007_.pdf

[3] http://www.presidency.ro/static/ordine/Educatie_si_Cercetare_pentru_Societatea_Cunoasterii.pdf

3. **Pachetul de proiecte de legi ale educaţiei aflate în dezbatere publică începând cu data de 17 decembrie 2007**: legea învăţământului preuniversitar[1]; legea învăţământului superior[2]; legea privind statutul personalului didactic[3]
4. **Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011**, publicată în Monitorul Oficial Partea I nr. 18 din 10 ianuarie 2011[4]

Am elaborat prezentul document având atenţia focalizată, în primul rând, pe beneficiarii direcţi ai Educaţiei, **elevii şi studenţii** de azi – două grupe importante de populaţie, care în 10-20 de ani de acum înainte, vor deveni categoria cea mai dinamică a societăţii definindu-i caracteristicile dezvoltării socio-economice. **Formarea, la generaţiile tinere, a unui comportament autentic bazat pe valori, printr-un echilibru înţelept între cunoştinţele, deprinderile si atitudinile dobândite în şcoală** reprezintă, în opinia autorului, provocarea principală a modelelor educaţionale ale următorului deceniu.

Am acordat, de asemenea, o atenţie specială **personalului didactic**, categorie profesională cu dublu statut: pe de o parte – furnizorul principal al serviciilor educaţionale către elevi şi studenţi; pe de altă parte – beneficiarul ofertei de dezvoltare profesională puse la dispoziţie de sistemul educaţional. În opinia noastră, un **proiect fundamental al transformării Şcolii ca sistem în România este cel privind strategia dezvoltării resursei umane în Educaţie**, având ca vectori de atac componentele specifice **filiera didactică** şi, respectiv, **cariera didactică**.

În fine, al treilea pilon-subiect al prezentei strategii este **Şcoala ca sistem** – la ora actuală, puternic generator de tranzacţii toxice, în fiecare componentă a structurii sale: arhitectură de ansamblu; filosofie curriculară; relaţii profesori-elevi/studenţi; management; evaluare; finanţare; raporturi centralizare-descentralizare; performanţă de ansamblu; capacitate de adaptare şi timp de răspuns; sustenabilitate. Cauza principală este istorică: acum, România este în timpul statutului de stat membru al Uniunii Europene, iar Şcoala ca sistem – în timpul său anterior, al unui model educaţional anacronic, depăşit, de tip industrial-comunist, cu toate consecinţele nefaste ce decurg din această decuplare istorică a educaţiei faţă de realitatea societăţii căreia trebuie să-i servească. De aici, nevoia transformării fundamentale, de sistem.

[1] http://www.edu.ro/index.php/articles/9229

[2] http://www.edu.ro/index.php/articles/9230

[3] http://www.edu.ro/index.php/articles/9231

[4] http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea_educatiei_nationale_lege_1_2011.php

I. UNDE SUNTEM ACUM ŞI DE CE. SUCCINTĂ ANALIZĂ A UNOR INDICATORI EDUCAȚIONALI, ECONOMICI ŞI DE GUVERNARE

I.1. Unde suntem acum, şi de ce

În anii 2006-7, patru indicatori importanţi din surse independente între ele plasează România în lume şi în Europa după cum urmează (ţară de referinţă: Finlanda).

Domeniul	Indicatorul / sursa	Ţările comparate				Valoarea medie a indicatorului (acolo unde este definită)
		România		Finlanda		
		Valoarea indicatorului	Locul în ierarhia definită de indicator	Valoarea indicatorului	Locul în ierarhia definită de indicator	
Dezvoltare economică	Produsul intern brut pe locuitor, per capita GDP (PPP – 2006)[1]	$9100	**94 / 229** (clasament mondial)	$33500	**21 / 229** (clasament mondial)	$12580
Bună guvernare	Indicele de Percepţie a Corupţiei, CPI (2007)[2]	3,7 / 10	**70 / 179** (clasament mondial)	9,4 / 10	**1 / 179** (clasament mondial)	–
Educaţie	Scorul la Testul PISA[3] (medii: ştiinţe; lectură; matematică)	418; 396; 415	**47 / 57; 47 / 56; 45 / 57**	563; 547; 548	**1 / 57; 2 / 56; 2 / 57**	473; 460; 469
	Topul primelor 500 de universităţi din lume[4]	–	**> 500** (mondial); **> 207** (european)	Univ. Helsinki	**74 / 500** (mondial); **23 / 207** (european)	–

Aşadar, conform surselor citate, suntem **aproape de, sau sub medii** – adică, mediocri. Acum, România este sub medie şi la capitolul Economie, şi la capitolul Guvernare, şi la capitolul Educaţie – fie că ne place sau nu, fie că suntem de acord sau nu.

În opinia mea, *România este mediocră deoarece sistemul public al Educaţiei din România este depăşit*. Am întreaga preţuire şi respectul deplin pentru acei distinşi Oameni ai Şcolii a căror dăruire şi ale căror performanţe înseamnă fibra profundă a educaţiei noastre, sufletul ei, inima ei. Cu toate acestea, însă, nu am deloc motive să retrag diagnosticul pus *sistemului,* în ansamblul său: el continuă să fie *depăşit, nefuncţional* şi *ineficient*, până la transformarea sa din temelii.

[1] CIAWorldFactbook;**https://www.cia.gov/cia/publications/factbook/rankorder/2004rank.html**

[2] Transparency International; **http://www.transparency.org/policy_research/surveys_indices/cpi/2007http://www.transparency.org/policy_research/surveys_indices/cpi/2007**

[3] PISA (Programme for International Student Assessment) Home Page – **http://www.pisa.oecd.org/document/2/0,3343,en_32252351_32236191_39718850_1_1_1_1,00.html**; M.E.C. România – **http://www.edu.ro/index.php/genericdocs/3266** (raportul disponibil, publicat în 2002, documentează rezultatele testului PISA 2000); **http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/education/7126388.stm**

[4] Copyright © 2006 Institute of Higher Education, Shanghai Jiao Tong University, All Rights Reserved.; **http://ed.sjtu.edu.cn/rank/2006/ARWU2006Methodology.htm**

Implicaţiile şi cauzele actualei stări de fapt sunt şi mai profunde, fiind în bună măsură explicate şi de apetenţa scăzută a societăţii pentru învăţare, pentru Educaţie, în general. În 2009, procentul adulţilor între 25 şi 64 de ani participanţi la programe de formare era în România de aprox. 1,5%, comparativ cu o medie a Uniunii Europene de aprox. 9,5% şi cu procente ale unor ţări precum Marea Britanie, Finlanda, Suedia şi Danemarca de peste 20%[1]. În fine, indicele european de învăţare pe tot parcursul vieţii, **ELLI** (European Lifelong Learning Index), plasa România pe locul 23 din tot atâtea ţări evaluate[2] (în ordine: Danemarca; Suedia; Olanda; Finlanda; Luxemburg; Belgia; Marea Britanie; Austria; Franţa; Germania; Slovenia; Spania; Cehia; Estonia; Italia; Portugalia; Slovacia; Letonia; Polonia; Ungaria; Grecia; Bulgaria; România) Aceste ultime statistici probează argumentul axiologic al nevoii reinterogării din temelii a sistemului de valori pe care este clădită societatea românească în ansamblul său, proces ce nu poate începe decât de la „izvor", adică dinlăuntrul Şcolii, ca sistem.

I.2. Cauza mediocrităţii, din perspectivă educaţională: cultivarea sistematică a comportamentelor reactive

Faptul că, în mod constant, în fiecare an elevi şi studenţi români obţin rezultate remarcabile la competiţii internaţionale probează doar calitatea excepţională a elitelor capabile de performanţe deosebite – şi a competitorilor, şi a antrenorilor acestora. Atât, şi nimic mai mult. Iar faptul că **din 65 de ţări participante la Testul PISA în anul 2009, România s-a clasat pe locul 49** şi faptul că, până în 2006, **nici o universitate din România nu se afla în primele 500 de universităţi din lume ori în primele 200 din Europa**[3][4] probează calitatea slabă a sistemului public al Educaţiei din România, în ansamblul său. Pe cale de consecinţă, nevoia transformării profunde nu vizează în mod necesar şi în primă instanţă micro-elita de excepţie a Educaţiei, ci, urgent, macro-masa sa mediocră.

[1] **http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc/report10/report_en.pdf**

[2] **http://www.elli.org/fileadmin/user_upload/About_ELLI/Documents/ELLI_EU_eng_final.pdf**

[3] Recent, un alt clasament a inclus Universitatea din Bucureşti în primele 500 de instituţii de învăţământ superior din lume (**http://www.topuniversities.com/worlduniversityrankings/results/2006/rankings_1520/**): *Quacquarelli Symonds (QS), a company specialized in analyzing the educational market, along with Times Higher Education Supplement, ranks the Bucharest University in the worldwide top 500 superior education institutions. The Bucharest University ranked 277th in Arts and Humanity, 330th in Social Sciences, 336th in Engineering and IT, 427 in Life Sciences and Bio-medical Sciences, as well as 447th in Nature Sciences. The evaluation criteria included the amount of quoted in Thomson Scientific's Essential Science Indicators, as well as the number of articles published by each university between 2001 and 2006.* (**http://news.phg.ro/bucharest_university_in_world_s_top_500-s591.html**)

[4] **http://www.ziare.com/scoala/universitati/universitatea-din-bucuresti-in-primele-200-de-universitati-din-lume-1176207**; v. şi **http://www.topuniversities.com/institution/university-bucharest**

La rândul său, Educaţia este slabă dintr-un motiv de proiectare structural incorect: **centrarea dominantă pe transmiterea pe cunoştinţe, în detrimentul formării deprinderilor, prin dezvoltarea competenţelor transferabile, şi, în primul rând, a comportamentelor bazate pe valori.** Acest mod de operare, ce defineşte acum fibra profundă a Şcolii ca sistem în România, determină cultivarea pe larg a celui mai acut determinant specific felului de a fi de tip mediocru: **reactivitatea**. În ce are ea mai nefast, reactivitatea înseamnă:

- situarea permanentă şi constantă a noastră, ca indivizi şi ca societate, „în urma jocului", oricare ar fi acesta (de pildă, procesul complex, definit de profunde schimbări adaptive, al integrării europene a României după aderarea la Uniunea Europeană – iar rata de absorbţie a fondurilor europene, de aprox. 7%, una extrem de scăzută, probează pe deplin argumentul formulat)
- focalizarea noastră dominantă pe comportarea după reguli construite mereu de „alţii" (sau, mai rău, escamotarea lor cu bună ştiinţă, ceea ce înseamnă comportamente duplicitare manifestate sistematic)
- incapacitatea noastră structurală de a contribui proactiv la construcţia rapidă a oricărui joc nou cu valoare adăugată, caracterizat de flexibilitate, adaptabilitate, sustenabilitate şi capacitate de învăţare ridicată.

O cauză a poziţionării implicite în mediocritatea de tip reactiv prin centrarea sistemului educaţional pe cunoştinţe este dată de natura acestora: prin definiţie, cunoştinţele sunt mult mai rapid perisabile în raport cu deprinderile şi atitudinile. Dintre cele trei verbe ce definesc modelul dezvoltării umane prin educaţie – **a şti**, ataşat acumulării de cunoştinţe; **a face**, ataşat practicării şi dezvoltării competenţelor; şi **a fi**, definind procesul formării atitudinilor[1] – cel mai „stabil" este cel de-al treilea, deoarece cultivarea atitudinilor are legătură directă cu dezvoltarea sistemelor de valori personale, iar valorile sunt cele care durează cel mai mult în timp.

Gândire şi acţiune strategice înseamnă, prin definiţie, orizontul de termen lung – de exemplu, zece-douăzeci de ani. Dintre cunoştinţe, deprinderi şi atitudini, ultimele se formează în timpul cel mai lung, dar şi durează cel mai mult. Iar practicarea îndelungată a unui set specific de competenţe conduce la transformarea lor în comportamente şi, ulterior, la formarea de atitudini specifice. Exemplu concret: **comunicarea asertivă, delegarea** şi **coaching**-ul, ca şi competenţe manageriale se fundamentează pe ingredientul critic denumit **încredere** – practicarea îndelungată a încrederii reciproce conduce la poziţionarea ei ca **valoare de prim rang**, cu plajă de transferabilitate foarte largă.

De aici, rezultă nevoia de poziţionare strategică a Educaţiei pe cultivarea competenţelor transferabile printr-un sistem educaţional „de bandă largă", în

[1] Mai nou, ELLI adaugă şi a patra componentă, "learning to live together" (a învăţa să trăim împreună); **http://www.elli.org/fileadmin/user_upload/About_ELLI/Documents/ELLI_EU_eng_final.pdf**

care miza centrală este construcţia acelui tip de activităţi şi contexte de educaţie prin care protagoniştii principali – elevii, studenţii, profesorii, dar şi instituţiile în ansamblul lor – există cât mai mult timp posibil în teritoriul competenţelor transferabile. Cultivarea înţeleaptă a celei mai armonioase proporţii de cunoştinţe-deprinderi-atitudini şi gradul de transferabilitate a competenţelor dobândite în şcoală dinspre anii formării prin educaţie către anii manifestării profesionale în societate reprezintă primii indicatori de proactivitate cu care măsurăm performanţa Şcolii ca sistem.

Consecinţele directe ale mediocrităţii de tip reactiv se manifestă prin comportamente incorecte de tip chiul, copiat[1], vândut-cumpărat note de trecere, ori printr-un stil de competitivitate defensiv-agresivă[2] de tip „eu – contra celorlalţi" în loc de creştere constructivă[3] de tip „eu – preocupat de propria autodezvoltare". Toate aceste comportamente înseamnă, de fapt, reacţii instinctive de autoapărare ale elevilor şi studenţilor faţă de un sistem educaţional necooperant, încremenit într-un proiect depăşit, perceput ca exercitând asupra lor o subtilă agresiune ostilă de tip ameninţare, căreia nu i se pot împotrivi altfel.

I.3. Ce înseamnă competenţe transferabile?

Conversaţia pe tema dezvoltării prin educaţie a competenţelor transferabile este una de primă prioritate[4][5][6]. **Transferable Skills Projec**t[7] defineşte competenţele transferabile astfel:

„Competenţele transferabile au fost definite relativ simplu drept '*competenţele care, dezvoltate într-o situaţie particulară, pot fi transferate într-o altă situaţie*'. Ele sunt acele tipuri de competenţe necesare pentru acţiunea eficientă a indivizilor nu numai la locul de muncă, dar şi în viaţă în general. Exemple de astfel de competenţe sunt: lucrul în echipă; comunicarea; rezolvarea de probleme; planificarea.

O altă definiţie bună este următoarea (adaptare după Nelson Bolles, 1996):

Competenţele transferabile sunt acele competenţe pe care toate formele de studiu, muncă şi carieră le au în comun. Astfel, ele au rolul de punţi între studiu şi muncă, precum şi între o carieră sau alta.

Este important să definim noi înşine ce anume înseamnă competenţe transferabile pentru fiecare din noi."

---

[1] http://www.gandul.info/articol_29024/_quot_studentul_007_quot___care_nu_poate_fi_prins_copiind.html

[2] http://www.humansynergistics.ro/index.php?id=45

[3] http://www.humansynergistics.ro/index.php?id=42

[4] http://www.d.umn.edu/kmc/student/loon/car/self/career_transfer_survey.html

[5] http://www.physics.gla.ac.uk/~ianm/skills.html

[6] http://www.pch.gc.ca/Cyberstation/html/szone2_e.htm

[7] http://www.skillsproject.ie/integrate/index.html#1

Acelaşi proiect argumentează importanţa dezvoltării competenţelor transferabile şi listează două astfel de seturi de competenţe[1]: unul, reprezentând competenţe considerate de absolvenţi drept cele mai importante pentru viitoarele cariere; celălalt, reprezentând competenţe considerate ca fiind foarte bine cultivate în sistemele educaţional britanic şi irlandez.

Lectura comparată a celor două liste arată că majoritatea competenţelor considerate importante sunt, de asemenea, destul de mult dezvoltate prin programele academice. Există, totuşi, competenţe considerate foarte importante ce nu sunt foarte bine dezvoltate prin intermediul programelor academice – ca, de exemplu, managementul timpului. Din punct de vedere practic, consecinţa cea mai importantă este **creşterea angajabilităţii absolvenţilor** diferitelor forme de educaţie care dezvoltă competenţe transferabile.

Competenţele considerate a fi cele mai importante	**Competenţele considerate a fi cele mai dezvoltate prin sistemul programelor academice**
1. Comunicarea orală (*oral communication*)	1. Comunicarea orală (*oral communication*)
2. Managementul timpului (*time management*)	2. Aptitudinile de cercetare (*research skills*)
3. Lucrul în echipă (*team work*)	3. Comunicarea scrisă (*written communication*)
4. Capacitatea de a face prezentări (*presentation skills*)	4. Capacitatea de a face prezentări (*presentation skills*)
5. Capacitatea de a face faţă sarcinilor multiple (*coping with multiple tasks*)	5. Gândirea critică (*critical thinking*)
6. Gestionarea propriului proces de învăţare (*managing one's own learning*)	6. Lucrul în echipă (*team work*)
7. Comunicarea scrisă (*written communication*)	7. Abilitatea analitică (*analytical ability*)
8. Planificarea (*planning*)	8. Abilităţile de lucru cu calculatorul (*IT skills*)
9. Abilităţile de lucru cu calculatorul (*IT skills*)	9. Gestionarea propriului proces de învăţare (*managing o'nes own learning*)
10. Luarea deciziilor (*decision making*)	10. Capacitatea de a face faţă sarcinilor multiple (*coping with multiple tasks*)
11. Rezolvarea de probleme (*problem solving*)	11. Managementul informaţiei (*information management*)
12. Gândirea critică (*critical thinking*)	12. Planificarea (*planning*)

Un alt exemplu remarcabil de competenţe transferabile dezvoltate prin educaţie este aşa-numitul „*learner profile*", cultivat prin programele IB[2].

[1] http://www.skillsproject.ie/integrate/whyintegrate.html

[2] **http://www.ibo.org/programmes/profile/documents/Learnerprofileguide.pdf**

II. TRANSFORMAREA ŞCOLII CA SISTEM: O PROBLEMĂ DE LEADERSHIP

II.1. Punerea problemei

În baza argumentului formulat în secţiunea anterioară, rezultă că transformarea Şcolii ca sistem în România este un proces de schimbare adaptivă[1] profundă a ceea ce înseamnă Educaţie la ora actuală, pentru iniţierea căruia primele acţiuni sunt cele de **leadership**[2], urmate apoi de cele de management. Durata de iniţiere a procesului schimbării adaptive a Educaţiei prin proiecte de sistem cu impact transformaţional este de 4-8 ani, iar orizontul de timp începând cu care acest proces de schimbare adaptivă îşi va face simţite efectele în diversele straturi ale societăţii româneşti este de 10-20 de ani, din momentul amorsării sale.

Premisa fundamentală de proiectare a procesului schimbării adaptive a sistemului educaţional porneşte de la rolul strategic al Educaţiei[3] ca sistem public: **unic generator sustenabil de resursă umană înalt competitivă al oricărei societăţi**. Condiţia critică pentru ca Educaţia să-şi poată asuma şi îndeplini acest rol strategic este ca, prin proiectare, mecanismele sale de funcţionare să conţină procese interne cu capacitate ridicată de învăţare[4], care să asigure poziţionarea continuă şi dinamică a Educaţiei ca prim factor al dezvoltării durabile a societăţii. Datorită statutului său de resursă strategică, natura dominantă a acţiunii în Educaţie în acest moment este una centrată pe **leadership „real”**[5], în primă instanţă – dublată, ulterior, de acţiunea centrată pe management.

În principal datorită noutăţii absolute a premiselor de formulare şi abordare a acestui proiect, este important de accentuat o dată în plus faptul că **transformarea Şcolii ca sistem în România înseamnă un proces de leadership**[6], definit în mod fundamental de natura schimbării adaptive a Educaţiei. Formele tehnice specifice ale acestui proces, instanţiate prin unul sau altul dintre proiectele particulare ale axiomaticii schimbării Educaţiei – ca, de pildă, introducerea programelor *International Baccalaureate*[7] în şcolile publice, ori punerea în fapt a strategiei de dezvoltare a resurselor umane din Educaţie

[1] Ronald A. Heifetz, **Leadership without Easy Answers**, Belknap Press, 1994 (şi ed. urm.)

[2] John P. Kotter, **Leading Change**, Harvard Business School Press, 1996

[3] Howard Gardner, **Changing Minds: The Art and Science of Changing Our Own and Other Peoples Minds**, Harvard Business School Publishing, 2006; **The Disciplined Mind – Beyond Facts and Standardized Tests, the K-12 Education that Every Child Deserves**, Penguin Books, 2000

[4] Peter Senge, **The Fifth Discipline–The Art and Practice of the Learning Organization**, Currency Doubleday, 1990/2006

[5] Dean Williams, **Real Leadership – Helping People and Organizations Face Their Toughest Challenges**, Berrett-Koehler Publishers, 2005

[6] James MacGregor Burns, **Leadership**, Harper & Row, 1978

[7] **www.ibo.org**

pornind de la noi modele de filieră didactică şi, respectiv, carieră didactică, ori transformarea curriculară reală al cărei model este prezentat în secţiunea următoare a prezentului document – constituie doar manifestarea la suprafaţă a transformării. Misiunea strategică priveşte, în fapt, **schimbarea ireversibilă prin Educaţie, a infrastructurii mentale[1] a societăţii româneşti dinspre dominanta reactivă spre cea proactivă**, în acord cu cerinţele timpului prezent şi viitor al României. Or, întreg procesul realizării misiunii strategice enunţate înseamnă punerea în operă, eficient şi durabil, cu competenţă şi responsabilitate a celui mai bun proces de leadership posibil la ora actuală la noi în ţară – leadership adeseori nu lipsit de pericole dintre cele mai reale[2]. Din acest motiv, Educaţia constituie proiectul public numărul 1 în România în următorii 10-20 de ani.

II.2. „Şcoala pe bune": un proiect de leadership transformaţional

Transformarea, printr-un proces de schimbare adaptivă, a Şcolii în România porneşte de la viziunea articulării unui **sistem educaţional autentic, care cultivă valori, care foloseşte şi care place** – în sensurile cele mai largi ale componentelor acestei viziuni (cultivarea valorilor; a folosi; a plăcea). Începând din 2004, am denumit acest proiect „Şcoala pe bune"[3], cumulând într-o formulare de impact, uşor de reţinut, esenţa de grad zero a întregului proces: asumarea responsabilă şi competentă a transformării ireversibile, fără echivoc a Educaţiei.

Am stabilit deja natura specifică a abordării transformaţionale dominante de sistem – anume, cea de leadership. Datorită caracterului de noutate al abordării, în continuare voi clarifica delimitările conceptuale specifice leadershipului, precum şi modul de aplicare a metodei de leadership pentru transformarea Şcolii ca sistem în România, ilustrând demersul cu studiul de caz prezentat în detaliu în secţiunea următoare.

II.2.1. Management, leadership: delimitări conceptuale. John P. Kotter[4]

Există foarte multe modele de management şi leadership, dezvoltate începând din doua jumătate a secolului al XIX-lea. Dintre acestea, un model foarte simplu şi, în acelaşi timp, deosebit de puternic în esenţa sa, se fundamentează pe *dualitatea competenţelor exercitate de o persoană aflată în rol (postură) de manager şi, respectiv, de lider*. Modelul a fost propus de

[1] Ron Jenson, **Future Achievement International**; http://premierespeakers.com/ron_jenson

[2] Ronald Heifetz, Marty Linski, **Leadership on the Line – Staying Alive through the Dangers of Leading**, Harvard Business School Press, 2002

[3] **http://www.zf.ro/profesii/scoala-pe-bune-o-declaratie-de-iubire-cu-altfel-de-cuvinte-2899001; http://www.zf.ro/profesii/romania-pe-bune-2898602**

[4] **John P. Kotter** – „***Leading Change***", Harvard Busines School Press, 1996 (cartea dezvoltă modelul publicat pentru prima dată în articolul „*Why Transformation Efforts Fail*", Harvard Business Review, March-April 1995, p. 61)

profesorul american John P. Kotter (Harvard Business School), iar dualitatea management / leadership este descrisă de gestionarea a două contexte distincte: **complexitatea**, respectiv **schimbarea**. Conform acestui model, o persoană joacă rol de manager atunci când activitatea sa are ca reper caracteristic *gestiunea complexității*, şi, respectiv, rol de lider atunci când efortul său se concentrează pe *promovarea şi punerea în practică a schimbării*.

În continuare sunt prezentate sintetic componentele specifice ce definesc procesele de management şi leadership, conform modelului Kotter, şi arhitectura unui plan de acţiune pentru iniţierea şi consolidarea schimbării.

Dualitatea management / leadership: Modelul „funcţional" KOTTER[1]

MANAGEMENT (Complexitate)	LEADERSHIP (Schimbare)
Planificare / Bugetare (Administrarea complexităţii)	**Articularea direcţiei, a viziunii asupra viitorului** (organizaţiei, companiei)
Organizare / Resurse umane (Dezvoltarea capacităţii de îndeplinire a planului)	**„Alinierea" oamenilor** (comunicarea noii viziuni celor care o înţeleg, pot crea coaliţii şi se angajează la concretizarea ei)
Control / Soluţionare probleme (Asigurarea „îndeplinirii planului", misiunii)	**A motiva / a inspira** (menţinerea oamenilor pe direcţia corectă)

Un Plan de Acţiune pentru iniţierea şi consolidarea SCHIMBĂRII[2]

1. **Generarea unui sens al URGENŢEI („*ARDE!* ACUM *TREBUIE FĂCUT!*")**
   - ♦ Analiza realităţii condiţiilor competitive
   - ♦ Identificarea/discutarea crizelor existente/potenţiale sau a oportunităţilor remarcabile
2. **Crearea „COALIŢIEI SCHIMBĂRII" („*Guiding Coalition*")**
   - ♦ Constituirea unui grup de lucru suficient de puternic să poată conduce procesul schimbării
   - ♦ Consolidarea spiritului de echipă al grupului de lucru constituit
3. **Generarea / dezvoltarea VIZIUNII şi STRATEGIEI schimbării**
   - ♦ Crearea viziunii care să sprijine direcţionarea efortului de schimbare
   - ♦ Dezvoltarea strategiei de punere în fapt a viziunii

[1] **Kotter, J.** – "***What Leaders Really Do***", în: Gabarro, J., J., ed. - "***Managing People and Organizations***", Harvard Business School, 1992, pp. 102-114

[2] **John P. Kotter** – "***Leading Change***", Harvard Busines School Press, 1996, p. 21 (adapted from **John P. Kotter**, "*Why Transformation Efforts Fail*", Harvard Business Review, March-April 1995, p. 61)

4. COMUNICAREA viziunii asupra schimbării

- Folosirea fiecărui mijloc posibil pentru comunicarea permanentă a noii viziuni şi strategii
- Puterea exemplului personal („*WALK THE TALK!*"): Coaliţia schimbării generează un comportament profesional în rezonanţă cu schimbarea, aşteptat şi recunoscut ca atare de către angajaţi

5. Încurajarea ACŢIUNII pe scară largă („*LUMINĂ VERDE!...*")

- Îndepărtarea obstacolelor
- Schimbarea sistemelor sau structurilor care subminează viziunea schimbării
- Încurajarea unui comportament PROACTIV, asumarea riscului, punerea în aplicare a ideilor, activităţilor şi acţiunilor NETRADIŢIONALE, neminate de prejudecăţi

6. Generarea CÂŞTIGURILOR PE TERMEN SCURT („*Short-Term Wins*")

- Planificarea unor îmbunătăţiri vizibile ale performanţelor („câştiguri")
- Crearea / realizarea câştigurilor planificate
- **Recunoaşterea explicită, vizibilă şi recompensarea celor care au făcut câştigurile posibile**

7. CONSOLIDAREA câştigurilor şi amplificarea/aprofundarea schimbării

- Capitalizarea pe încredere şi credibilitatea dobândite; schimbarea tuturor sistemelor, structurilor şi politicilor care blochează viziunea schimbării
- **Recrutarea, promovarea şi dezvoltarea acelor persoane care sunt capabile să implementeze viziunea schimbării**
- Operaţionalizarea „efectului de cascadă": activarea procesului cu noi teme, proiecte, idei, agenţi ai schimbării

8. Ancorarea schimbării în CULTURA ORGANIZAŢIEI

- Crearea de performanţe superioare prin comportament centrat pe productivitate, prin leadership mai mult şi mai bun, management mai eficient
- Articularea legăturilor între noul tip de comportament şi succesul organizaţional
- **Consolidarea unei culturi centrate pe dezvoltarea capacităţii de leadership**

Modelul „*management-leadership, ca manifestare a dualităţii complexitate-schimbare*" a devenit foarte popular. Profesorul olandez Manfred Kets de Vries, titularul disciplinei de *leadership development* la INSEAD[1],

[1] **INSEAD** (The Global Learning Network, www.insead.edu) – Şcoală de business globală, fondată în 1957 în Franţa, la Fontainebleau (cu numele iniţial European Institute for Business Administration). Ulterior, Şcoala şi-a extins aria de acoperire din Europa în Asia, devenind cunoscută sub numele de **INSEAD**

detaliază următoarele două liste de caracteristici comportamentale specifice rolurilor de manager şi, respectiv, de lider[1]:

Management = gestionarea complexităţii	**Leadership = gestionarea schimbării**
În timp ce managerul...	**Liderul...**
• Se concentrează pe *prezent*	♦ Se concentrează pe *viitor*
• Preferă *stabilitatea*	♦ Este interesat de *schimbare*
• „Vede" pe *termen scurt* (0-3 ani)	♦ „Vede" pe *termen lung* (5-10 ani)
• Este preocupat de *reguli, norme, proceduri*	♦ Este absorbit de *viziuni*
• Este preocupat de întrebarea *CUM*?	♦ Este preocupat de întrebarea *DE CE*?
• Preferă *complexitatea*	♦ Preferă *simplitatea*
• Tinde să *controleze subordonaţii*	♦ Tinde să *împuternicească subordonaţii*
Se bazează preponderent pe *logică*	♦ Se bazează preponderent pe *intuiţie*

Modelul de leadership propus de Kotter are trei merite principale:

- Discerne clar ce înseamnă intervenţia de management în raport cu intervenţia de leadership, focalizând corporatist-pragmatic aria de acţiune a competenţelor de leadership pe **amorsarea şi punerea în fapt a schimbării**
- Transmite faptul că „a face leadership" înseamnă ceva foarte diferit de „a face management" – prin urmare **leadershipul şi managementul cer să învăţăm şi să practicăm seturi de competenţe sensibil diferite între ele**
- Demontează stereotipul „liderului înnăscut", pledând convingător în favoarea unui adevăr simplu şi eficace: **competenţele de leadership sunt perfect educabile; ele pot fi învăţate şi perfecţionate prin practicarea lor continuă**.

II.2.2. Leadership: un model „energetic"[2]

A conduce înseamnă *a inspira* şi *a influenţa*, deopotrivă, generând cât mai multă *energie pozitivă*. Atunci când suntem înconjuraţi de energie pozitivă, e bine, pur şi simplu – ne place, şi munca noastră dă rezultate spectaculoase. Pentru ca acest lucru să se întâmple, este important ca acţiunile noastre să fie *armonioase* (adică să se deruleze fără „şocuri", „ghionturi" sau „zdruncinături" resimţite neplăcut şi de noi, şi de cei din jur) şi *pragmatice* (adică să producă rezultate concrete, măsurabile, vizibile în intervalele de timp planificate).

[1] Manfred Kets de Vries – "***The Leadership Mistique – A User's Manual for the Human Enterprise***", Financial Times • Prentice Hall, Pearson Education Ltd., 2001

[2] Copyright © 2001, Marian Staş

Armonia şi **pragmatismul** susţin trei componente esenţiale ale artei de a conduce, ce revin ca responsabilitate liderului: **viziunea**; **aderenţii**[1]; **resursele**. *Viziunea* comunică imaginea intensă a ţelului de atins – *Destinaţia* (ţinta), dar şi *Calea* de parcurs până la atingerea obiectivului propus. *Aderenţii* sunt cei care se alătură liderului, însoţindu-l pe Cale, învăţând şi, în acelaşi timp, generând învăţare ei înşişi. *Resursele* reprezintă tezaurul de cunoaştere, influenţă şi conexiuni necesar punerii în aplicare a viziunii, cu sprijinul nemijlocit al aderenţilor.

Esenţa „energetică" a modelului provine din faptul că *lucrurile se întâmplă în realitate*. Este nevoie, prin urmare, de un **câmp de forţe** (sociale; politice; financiare) care **să genereze un vector puternic în direcţia schimbării**, ceea ce înseamnă, în fond, ***energie*** **direcţionată spre împlinirea unui anumit obiectiv**.

II.2.3. Leadership „fără răspunsuri uşoare": de la soluţii tehnice la schimbări adaptive. Ronald A. Heifetz[2]

Ronald A. Heifetz subliniază importanţa disjungerii între *probleme tehnice* şi *probleme adaptive*. Primele cer soluţii tehnice, în care ingredientul principal este exercitarea autorităţii; celelalte cer soluţii adaptive, puse în operă prin procese de leadership. Transformarea Şcolii ca sistem este un proces complex de schimbare adaptivă, de aceea abordarea sa cere poziţionarea dominantă a reflecţiei şi acţiunii în zona leaderhsipului.

Schimbarea adaptivă generează disconfort deoarece, prin însăşi natura sa, incumbă pierderi semnificative pentru cei care se confruntă cu această schimbare: statut; convingeri; atitudini; obişnuinţe. Atunci când oamenii simt iminenţa pierderii valorilor în care cred cu tărie, primul impuls este cel de rezistenţă prin orice forme la schimbare şi de evitare a efortului intens necesar ajustării. Exercitarea unui leadership eficient în această fază creează mediul propice reinterogării şi reexaminării propriilor convingeri, deschizând calea cristalizării unui set nou de convingeri şi valori. Pentru realizarea în fapt a acestui proces adaptiv, Heifetz identifică următoarele resurse disponibile liderului şi grupului care au a face faţă schimbării:

1. **Câştigarea atenţiei grupului**. Aceasta este sursă critică de putere, şi o resursă pe care liderul o poate folosi pentru calibrarea focalizării asupra direcţiilor de acţiune prioritare

[1] Cuvântul ce denumeşte, în limba engleză, pe cel care îl urmează pe lider este *follower* (plural, *followers*), iar procesul ca atare se numeşte *followership*. *To follow* înseamnă *a urma pe cineva*, anume pe cel care conduce (*lead* / *follow*, respectiv *leader* / *follower*, în engl.). Pentru o exprimare în limba română care să redea cât mai fin, cu proprietate, sensurile sintagmelor □cel care conduce□, respectiv cel care este condus□, am optat pentru perechea de cuvinte *lider* / *aderent*. Cel dintâi a devenit deja parte a vocabularului curent (ex.: lider politic; lider sindical; lider de opinie etc.), iar cel de-al doilea transmite o nuanţă foarte importantă: disponibilitatea □celui condus□ de a-l urma pe lider *de bună voie*, *liber-consimţit*

[2] Ronald A. Heifetz, **Leadership without Easy Answers**, Belknap Press, 1994 (şi ed. urm.)

2. **Accesarea informaţiei** necesare schimbării
3. **Articularea problemelor şi formularea întrebărilor**, modalităţi prin care este transmisă semnificaţia acţiunilor şi prin care se stabilesc direcţiile de efort principale
4. **Orchestrarea conflictului**. Gestionat inteligent, conflictul este productiv. Liderii pot folosi disonanţele şi diferenţele pentru a determina grupul să se angajeze în efortul adaptiv
5. **Alegerea echipei** (a participanţilor). A decide participanţii în conversaţiile cruciale şi în luarea deciziilor constituie o resursă puternică de influenţare a rezultatelor dezirabile.

Leadershipul manifestat în situaţiile provocărilor de natură adaptivă trebuie să aibă capacitatea de a gestiona perioade lungi de anxietate şi, de asemenea, să evalueze foarte exact capacitatea grupului de a face faţă diferitelor niveluri de stres. Există câţiva factori-cheie ce pot ajuta un grup să execute sarcini de natură adaptivă: coeziunea internă; încrederea; delimitarea clară a sarcinilor; structura externă a autorităţii. Provocările adaptive vin adeseori sub formă de întrebări esenţiale, iar soluţiile adaptive se degajă din formularea răspunsurilor la întrebările esenţiale: *Ce trebuie să învăţ eu ca persoană şi noi toţi, ca şi comunitate de educatori? Ce putem păstra şi la ce trebuie să renunţăm? Ce valori cultivăm în noi şi în cei pe care îi educăm? Vreau să intru în acest proces al transformării Şcolii ca sistem? Merită să rămân în el până la capăt?*

II.2.4. Leadership „real": confruntarea cu provocările cele mai dure. Dean Williams[1]

A pune pe agenda publică proiecte complexe şi a determina asumarea punerii lor în fapt până la capăt înseamnă, în termenii lui Dean Williams, gestionarea unui set distinct de provocări de leadership „real", în care **natura prevalentă a orchestrării schimbării este cea adaptivă**. Tabelul următor prezintă provocările de leadership real definite de Williams, cu exemple ilustrative de situaţii din Şcoala românească de azi.

[1] Dean Williams, **Real Leadership – Helping People and Organizations Face Their Toughest Challenges**, Berrett-Koehler Publishers, 2005

Leadership real: modelul Dean Williams[1]		Exemple reale, pe Cazul Şcolii din România
Tipul de Provocare	**Definirea provocării**	
provocarea „activării"	*Provocarea activării* se produce atunci când un grup sau o facţiune a acestuia refuză să înfrunte un aspect al realităţii care ar putea de fapt să-i îmbunătăţească performanţa instituţională sau calitatea vieţii. Pentru a primi provocarea activării, liderul trebuie să includă printre actele lui atragerea grupului sau a principalilor decidenţi într-un proces de reconsiderare sau de schimbare a premiselor, valorilor şi priorităţilor lor, pentru a putea accepta – sau măcar contempla – noile realităţi.	• modelul curricular actual: anacronic, ineficient • performanţa slabă a corpului didactic, ca dascăli • rezultate naţionale BAC-2011, BAC-2012
provocarea „dezvoltării"	În privinţa *provocării dezvoltării*, este vorba de faptul că grupul ar putea obţine îmbunătăţiri considerabile în calitatea vieţii sau performanţa organizaţională, dar numai cu condiţia să-şi fructifice capacităţile latente. Prin urmare, pentru a răspunde unei provocări a dezvoltării, liderul trebuie să declanşeze un proces care să scoată la suprafaţă şi să exploateze pe deplin capacităţile latente ale grupului.	• nefructificarea experienţei şi expertizei dascălilor în proiectarea propriei cariere didactice • nefructificarea experienţei şi expertizei dascălilor în proiectarea filierei didactice
provocarea „tranziţiei"	În cazul *provocării tranziţiei*, este vorba de faptul că grupul ar obţine avantaje însemnate dacă ar putea face tranziţia de la setul actual de valori la unul nou. Prin urmare, pentru a răspunde unei provocări a tranziţiei, liderul trebuie să orchestreze un proces de schimbare culturală care să cuprindă reconfigurarea loialităţilor, modificarea mentalităţilor şi schimbarea priorităţilor într-o măsură suficientă pentru ca grupul să poată da piept cu noua realitate[2].	• setul actual de valori: practic, inexistent • setul de valori propus a fi asumat şi cultivat la nivel de sistem educaţional: *încrederea; onestitatea; competenţa; performanţa; inteligenţa socială; curajul acţiunii civice; creativitatea; implicarea personală; motivaţia emoţională pozitivă; responsabilitatea; forţa echipei*

[1] Dean Williams, lucr. cit., cap. 1 (*Procesul de diagnosticare*).

[2] Exemplul parcurgerii unei tranziţii ni-l oferă Nelson Mandela, care i-a călăuzit pe negrii şi albii Africii de Sud de-a lungul unui proces al Adevărului şi Reconcilierii – un proces prin care a fost abandonat trecutul de rasism şi violenţă al naţiunii în favoarea unui viitor al coexistenţei şi cooperării.

Leadership real: modelul Dean Williams[1]		Exemple reale, pe Cazul Şcolii din România
Tipul de provocare	**Definirea provocării**	
provocarea „menţinerii"	*Provocarea menţinerii* se referă la situaţiile când terenul este de aşa natură, încât grupul nu ar fi în stare să-şi îmbunătăţească situaţia nici măcar dacă ar reuşi să-şi dezvolte pe deplin toate calităţile latente. De exemplu, printre piedicile pe care le întâmpină grupul se pot număra lipsa de capital de investiţii, subordonarea faţă de o putere străină sau o situaţie de criză economică. În astfel de situaţii severe, rolul liderului este să-i facă pe oameni să-şi ocrotească valorile pe care le-au dobândit şi să se asigure că resursele esenţiale sunt protejate până la trecerea pericolului. Ca să poată trece cu bine de momentul de cumpănă, oamenii trebuie să ştie să se apere în mod strategic şi să manifestă o puternică determinare.	• profesioniştii autentici din sistem • încrederea că societatea va reuşi transformarea de sistem a Educaţiei
provocarea „creaţiei"	În ceea ce priceşte *provocarea creaţiei*, este vorba de o situaţie în care o combinaţie neobişnuită de condiţii îi prezintă grupului oportunitatea de a dobândi avantaje majore şi durabile, cu condiţia ca oamenii să se poată desprinde cumva de rutina zilnică, suficient de mult timp cât să exploreze ce au în faţă. Sarcina lor este să facă lucruri ce nu s-au mai făcut niciodată. De exemplu, un grup ar putea avea o realizare majoră dacă ar cuprinde suficient de mulţi oameni care să aloce timp şi resurse găsirii unor soluţii situate dincolo de concepţiile şi convingerile lor prevalente. [...] Este însă nevoie de un leadership cu totul special pentru aprinderea imaginaţiei oamenilor şi pentru inocularea lor cu ardoarea, atenţia şi curiozitatea de care au nevoie ca să creeze ce trebuie creat, să-şi depăşească paradigma prevalentă şi să facă o descoperire într-adevăr utilă.	• introducerea alternativei educaţionale IB în şcolile publice din România • resetarea contractului psihologic dintre profesori şi elevi-studenţi, dinspre tranzacţii toxice de tip părinte-copil spre tranzacţii sănătoase de tip adult-adult
provocarea „de criză"	În cazul *provocării de criză*, grupul se confruntă cu o situaţie potenţial explozivă, care poate pune în pericol viaţa membrilor lui sau un alt aspect important al ordinii acceptate. Este vorba de dificultăţi foarte serioase, cu potenţial de pericol, şi în care elementul timp are importanţă critică. Dat fiind că s-a petrecut ceva neaşteptat şi poate distructiv, oamenii sunt anxioşi, derutaţi şi foarte vulnerabili. În faţa unei provocări de criză, sarcina liderului este să declanşeze un proces care mai întâi atenuează caracterul exploziv al situaţiei, iar apoi îi atrage pe membrii grupului în efortul de soluţionare a problemelor ascunse care ar putea contribui pe viitor la reapariţia crizei.	• rezultate BAC-2011, BAC-2012 • nivelul salariilor personalului care îşi desfăşoară activitatea în Educaţie • gradul de insatisfacţie al studenţilor faţă de calitatea aplicării principiilor Procesului Bologna

[1] Dean Williams, lucr. cit., cap. 1 (*Procesul de diagnosticare*).

Provocările „de criză" identificate de Williams – cu multe exemplificări din realitatea sistemului educaţional actual din România, de tipul violenţei în şcoli, condiţiilor nesatisfăcătoare de cazare din căminele studenţeşti şi multe, multe altele – fac apel în mod consistent şi la soluţii de sistem fundamentate pe aplicaţii specifice de management al crizelor[1/2/3].

II.2.5. Leadership = schimbare. Iar schimbarea DOARE!...

Vestea cea mai neplăcută atunci când vine vorba despre schimbare – cu atât mai mult în cazul unei schimbări necesare profunde cum este cazul sistemului uman, instituţional şi social de dimensiuni atât de mari pe numele său Educaţie – este că înainte de orice, schimbarea generează disconfort. De schimbare ni se face frică, iar disconfortul asociat ne doare – şi atunci, de cele mai multe ori preferăm complacerea în status quo-ul călduţ cu care suntem obişnuiţi, deşi şi acesta ne displace şi ne irită poate chiar mai mult. Tranziţia de la o realitate cu care am fost obişnuiţi la un nou tip de existenţă a fost solid cercetată, iar modelul clasic de curbă a schimbării (Elizabeth Kubler-Ross[4]) documentează **cinci faze** ale acestei tranziţii:

- **Şocul şi refuzul de acceptare a iminenţei schimbării** ("Nu e adevărat! Nu mi se întâmplă mie!...") – comportamentele caracteristice în această fază sunt: evitare; confuzie; teamă; tendinţa de a da vina pe alţii
- **Furia** – stări caracteristice: frustrare; anxietate; iritare; ruşine
- **Depresia şi detaşarea** ("Nu mă mai interesează nimic!…") – stări caracteristice: senzaţia de copleşire de către context; lehamitea; lipsa de energie; neajutorarea
- **Dialogul şi negocierea** – stări caracteristice: impulsul de ne apropia de alţii şi a-i face pe părtaşi poveştii noastre; lupta cu noi înşine de a găsi semnificaţii plauzibile pentru dificultăţile prin care am trecut
- **Acceptarea schimbării**, caracterizată de explorarea unor noi opţiuni, pe baza unor planuri de acţiune pe care am reuşit să le construim.

Odată asumată transformaţional, schimbarea generează semnificaţii noi ale vieţii noastre, determinând creşterea stimei de sine şi a încrederii în noi înşine şi consolidându-ne, pe cale de consecinţă, sentimentul pozitiv de siguranţă că am depăşit momentele dificile şi neplăcute ale schimbării şi ne-am poziţionat într-o realitate nouă, căreia îi putem construi şi determina regulile de funcţionare („*empowerment*"), care acum ne aparţine pe deplin („*ownership*"). Ce-a fost greu a trecut: am păşit pragul schimbărilor adaptive şi acum putem evolua la viteză de regim, trăindu-ne liniştiţi vieţile de zi cu zi.

[1] http://en.wikipedia.org/wiki/Crisis_management

[2] http://www.managementhelp.org/crisis/crisis.htm

[3] http://www.cmiatl.com/

[4] http://awp.ecademy.com/node.php?id=51093

Există un singur antidot la durerea şi disconfortul schimbării: **disponibilitatea de a învăţa – asumată integral, responsabil, irevocabil**. Învăţăm împreună să generăm schimbarea adaptivă a Educaţiei şi învăţăm împreună să scriem şi să aplicăm decalogul transformării Şcolii ca sistem în România. **Începem învăţarea cu noi înşine**, apoi învăţăm împreună cu copiii pe care îi educăm altfel, apoi învăţăm împreună cu părinţii acestor copii, apoi învăţăm instituţional până la ancorarea ireversibilă a schimbării adaptive în cultura organizaţională a fiecărei grădiniţe, fiecărei şcoli generale, fiecărui liceu, fiecărei facultăţi şi fiecărei universităţi în parte – de asemenea, până la transformarea culturii organizaţionale a fiecărei unităţi de management al educaţiei din sistem, cu Ministerul Educaţiei în frunte.

III. STUDIU DE CAZ: DESCENTRALIZAREA CURRICULARĂ REALĂ

III.1. Argumentul modelului: transformarea de sistem

În opinia mea, unicul criteriu de validare a oricărui text de lege în domeniul educaţiei, în acest moment, este transformarea profundă, de sistem, dintr-un motiv esenţial – anume, discrepanţa dintre timpul României Europene şi timpul sistemului său educaţional, un timp „încremenit" anacronic, inacceptabil în paradigma sa anterioară.

Orice alt text cu putere legislativa nu va face decât să adâncească hiatusul deja creat, denotând lipsă de viziune alimentată de incompetenţă şi/sau lipsă de bună-credinţă, şi generând consecinţe deosebit de toxice pe termen lung pentru societatea românească.

De aceea, cred cu tărie că momentul actual (ciclul politic 2012-2016) este imperios necesar sa aibă caracter istoric, deoarece ne oferă oportunitatea imensă a legiferării corecte a celei de-a treia mari transformări a sistemului educaţional în peste 130 de ani de istorie modernă a României, după 1890-1900 (Spiru Haret) şi, respectiv, 1948-1950 (reforma comunistă).

Ca poziţionare de principiu, eu optez fără echivoc pentru un *sistem educaţional autentic şi echilibrat, descentralizat din punct de vedere curricular, managerial, financiar şi al resursei umane la nivel de unitate şcolara şi comunitate locală, şi pentru un proces educaţional centrat pe valori, în care întreg universul gravitează în jurul singurelor două categorii de protagonişti de importanţă absolută în orice şcoală: elevii şi profesorii*.

Constat că în actuala dezbatere publică pe tema Educaţiei lipseşte un model curricular menit să-l înlocuiască pe cel actual care este, în mod evident, depăşit – iar faptul că atât în gimnaziu, cât şi în liceu elevii sunt obligaţi să parcurgă mult prea multe discipline în fiecare semestru (12, 13, 14, 15, 16, 17, 18!...) este, poate, aspectul cel mai acut, căruia eu nu i-am văzut formulată o soluţie, deocamdată. Cu alte cuvinte, întrebarea căreia îi dau un posibil răspuns acum este următoarea: cum pot studia elevii altfel – mai bine, mai eficient, mai atractiv – la şcoală? Iată cum!

III.2. Modelul propus

Premise:

- MECTS coordonează învăţământul preuniversitar, în parteneriat cu unităţile de învăţământ, asigurând un raport echitabil şi armonios între nevoile curriculare de la nivel naţional şi cele de la nivel local, pe principiul „**curriculum la decizia elevului, din oferta şcolii**"
- Unităţile de învăţământ liceal organizează examenul de admitere a absolvenţilor învăţământului gimnazial, potrivit standardelor si criteriilor proprii, stabilite de consiliile de administraţie şi consiliile profesorale, în parteneriat cu comunităţile locale.
- Alianţa Colegiilor Centenare[1] devine centru de resurse pentru implementarea modelului.

În aceste condiţii, principiile de proiectare a planurilor-cadru de învăţământ sunt următoarele:

- educarea la elevi a deprinderii de a decide şi a-şi asuma consecinţele şi costurile deciziilor luate în privinţa alegerii disciplinelor de studiu „evaluate", prin stabilirea unui raport echitabil între numărul disciplinelor obligatorii şi numărul disciplinelor la alegerea elevilor, din ofertele şcolilor, cu scăderea progresivă a proporţiei disciplinelor obligatorii către anii terminali ai învăţământului liceal
- alocarea, pentru disciplinele „evaluate", a unui număr de maxim 20 de ore pe săptămână la învăţământul primar şi maxim 30 de ore pe săptămână pentru învăţământul gimnazial, respectiv liceal
- parcurgerea unui număr redus de discipline „evaluate", în fiecare semestru şcolar – de exemplu, între 6-8, în funcţie de nivelurile învăţământului şcolar
- alocarea unui număr de ore pe săptămână aproximativ egal pentru fiecare disciplină „evaluată" – de exemplu, între 3-5 ore săptămânal
- stabilirea unui efectiv minim de 12 elevi pentru desfăşurarea pe grupe a unora dintre disciplinele la alegerea elevilor;
- parcurgerea, la alegere, a unui număr de discipline neevaluate, din ofertele şcolilor – de exemplu, 2-4 discipline semestrial, în afara programului obligatoriu.

Prin discipline „evaluate" înţeleg disciplinele ale căror evaluări intră în calculul mediilor semestriale.

[1] http://liceecentenare.ro/forum/view-topiclist/forum-9-colegii--licee-membre.html

Exemplul 1. Învăţământ liceal: orar săptămânal cu 8 discipline evaluate semestrial (disciplinele D1-D6: 4 ore/săptămână; disciplinele D7-D8: 3 ore/ săptămână; TOTAL ore / săptămână: 30)

	luni	**marţi**	**miercuri**	**joi**	**vineri**
ora 1	D1	D7	D5	D3	D1
ora a 2-a	D2	D8	D6	D4	D2
ora a 3-a	D3	D1	D7	D5	D3
ora a 4-a	D4	D2	D8	D6	D4
ora a 5-a	D5	D3	D1	D7	D5
ora a 6-a	D6	D4	D2	D8	D6

Şi iată un exemplu de proporţii echitabile, în opinia mea, între disciplinele obligatorii (curriculum naţional) şi, respectiv, cele la decizia elevului, din oferta şcolii:

- clasa a IX-a: 5 discipline obligatorii + 3 discipline la decizia elevului
- clasa a X-a: 4 discipline obligatorii + 4 discipline la decizia elevului
- clasa a XI-a: 4 discipline obligatorii + 4 discipline la decizia elevului
- clasa a XII-a: 3 discipline obligatorii + 5 discipline la decizia elevului

Exemplul 2. Învăţământ gimnazial: orar săptămânal cu 7 discipline evaluate semestrial (disciplinele D1-D4: 4 ore/săptămână; disciplinele D5-D7: 3 ore/ săptămână; TOTAL ore / săptămână: 25)

	luni	**marţi**	**miercuri**	**joi**	**vineri**
ora 1	D1	D6	D4	D2	D7
ora a 2-a	D2	D7	D5	D3	D1
ora a 3-a	D3	D1	D6	D4	D2
ora a 4-a	D4	D2	D7	D5	D3
ora a 5-a	D5	D3	D1	D6	D4

Şi iată un exemplu de proporţii echitabile, în opinia mea, între disciplinele obligatorii (curriculum naţional) şi, respectiv, cele la decizia elevului, din oferta şcolii:

- clasa a V-a: 5 discipline obligatorii + 2 discipline la decizia elevului
- clasa a VI-a: 5 discipline obligatorii + 2 discipline la decizia elevului

• clasa a VII-a: 4 discipline obligatorii + 3 discipline la decizia elevului

• clasa a VIII-a: 4 discipline obligatorii + 3 discipline la decizia elevului

Exemplu de set de 4 „discipline obligatorii", valabil şi pentru gimnaziu şi pentru liceu: limbă şi comunicare; istoria-geografia României; matematici aplicate; educaţie fizică.

III.3. Analiza modelului: puncte tari

Principalele puncte tari ale modelului propus sunt următoarele:

- elevii, în mod autentic, devin protagoniştii principali ai demersului educaţional
- modelul pune în fapt, în mod autentic, principiul descentralizării curriculare la nivelul unităţii de învăţământ
- elevii parcurg mult mai puţine discipline „evaluate" în fiecare semestru – este una din cele mai acute dureri ale actualului model curricular preuniversitar
- disciplinele „evaluate" au un număr comparabil, şi suficient, de ore pe săptămână – prin urmare, importanţe comparabile
- elevii pot opta şi pentru discipline „neevaluate" (în sensul că notele la aceste discipline nu intră în calculul mediilor semestriale)
- în fiecare semestru, elevii parcurg o combinaţie echitabilă de discipline obligatorii şi discipline la alegerea lor, din oferta şcolii
- elevii învaţă să opteze şi să-şi asume consecinţele deciziilor care îi privesc direct
- încetează existenţa „claselor-plutoane", cu dinamica internă blocată pe cicluri de învăţământ (aproximativ aceiaşi 25-30 colegi de clasă, dintr-a V-a A, B, C... până într-a VIII-a A, B, C... şi, respectiv, dintr-a IX-a A, B, C... pana într-a XII-a A, B, C...); acestea se înlocuiesc cu grupele / clasele constituite pe discipline, cu dinamică semestriala (aceiaşi 25-30 colegi la disciplinele obligatorii; alţi minimum 11 colegi diferiţi, la disciplinele la alegerea elevilor, din oferta şcolii) – ceea ce reprezintă un model mult mai adecvat realităţii societăţii actuale, cu contexte mult mai deschise şi mai rapid schimbătoare în privinţa echipelor de lucru din care putem face parte într-un moment sau altul
- în fine, dispar profilurile „umanist" şi „real" – ele sunt întreţinute în mod artificial şi constrâng, în loc să ajute la o dezvoltare reală, armonioasă a adolescenţilor potrivit aspiraţiilor proprii, descoperite în ritmul specific al fiecăruia în parte.

III.4. Reflecţii finale

Modelul poate avea vulnerabilităţi – dar toate vulnerabilităţile au, la rândul lor, soluţii, dacă le abordăm deschis, cu bună-credinţă. Totodată, însă, cred

că este deasupra oricărui dubiu faptul că soluţia propusă transforma în mod semnificativ (în bine, zic eu) dinamica interacţiunii dintre elevi şi profesori în timpul şi spaţiul şcolii, punând în fapt principiul descentralizării curriculare reale.

Începând cu anul 2006, am analizat *in extenso* această variantă de soluţie la problema descentralizării curriculare, în numeroase traininguri de leadership educaţional pe care le-am desfăşurat cu sute de oameni ai şcolii (profesori, directori, inspectori, lideri de sindicat, elevi, studenţi), jurnalişti, dar şi reprezentanţi ai mediului de afaceri, sub cele mai diverse auspicii: Ministerul Educaţiei, Inspectoratul Şcolar al Municipiului Bucureşti, Casa Corpului Didactic a Municipiului Bucureşti, Federaţia Sindicatelor din Învăţământ „Spiru Haret", Institutul Aspen România, Alianţa Naţională a Organizaţiilor Studenţeşti din România, consorţiul IRSCA-EDUGATE, săptămânalul „Tribuna Învăţământului", trainingurile cu diverse companii etc.

Percepţia generală asupra modelului propus a fost, dominant, una lucid-pozitivă, temerile sau reţinerile ţinând îndeosebi de caracterul său de noutate şi, în consecinţă, de nevoia „schimbării mentalităţii" – aspecte cu care sunt total de acord şi în zona cărora pot contribui constructiv, sprijinind direct sau facilitând procese în acest sens.

Doresc să accentuez un aspect esenţial, rezultat din discuţiile cu specialiştii şi responsabilii din domeniu: această soluţie nu presupune disponibilizări de personal, ci perfecţionare şi reconversie profesională, fapt ce aduce în discuţie un alt proiect transformaţional, respectiv o modalitate nouă de dezvoltare a resursei umane în educaţie, pornind de la formarea iniţială pe filiera didactică şi continuând cu opţiuni moderne de carieră, la îndemâna personalului didactic.

CONCLUZII

1. **Educaţia este proiectul public numărul 1 în România în următorii 10-20 de ani, pentru că prin educaţie societatea îşi schimbă infrastructura mentală, iar această schimbare încă nu s-a produs, după 1989**.

2. **Schimbarea adaptivă a Educaţiei este un proiect deschis, perfect fezabil**. El nu este o ameninţare. Există profesionişti ai educaţiei care îl ştiu, îl vor şi îl susţin, punând la dispoziţie expertize pe dimensiuni multiple: educaţie non-formală; educaţia adulţilor; training şi consultanţă; experienţă internaţională; managementul schimbării; leadership transformaţional.

3. Transformarea Şcolii ca sistem este cel mai important proiect public al României în deceniul 2012-2022. El consfinţeşte, strategic, închiderea capitolului istoriei moderne a ţării noastre început după 1945 şi angajarea autentică pe calea deschisă de momentul 1 ianuarie 2007. Schimbarea adaptivă a Educaţiei constituie un exerciţiu profund de

***învățare colectivă* la scara întregii societăți, fundamentat pe *încredere*, *onestitate*, *competență*, *performanță* și *curaj*, gândit să genereze câștiguri ireversibile – pe termen scurt, mediu și lung – pentru toți actorii individuali și instituționali implicați în punerea sa în fapt. Timpul va proba.**

București • Cambridge, MA – 13 iulie 2012

23 AUGUST 2013

Cultura organizațională a cancelariilor (studiu de caz)

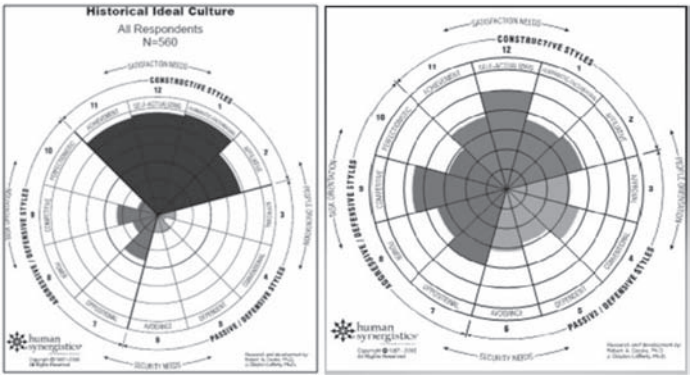

„Școala nu trebuie să placă! Trebuie să doară! Eu așa am făcut școală adevărată, și așa fac cu studenții mei!" Afirmațiile uluitoare – auzite cu urechile mele prin 2005, debitate cu convingere de un tânăr (?!...) universitar, azi ambasador de circumstanță într-o țară scandinavă – mă bântuie, neverosimile, și azi. Am zis mai întâi că personajul, marcat evident de triste complexe de inferioritate, e *rara avis*. Întâmplarea m-a incitat, mai apoi, să mă uit cu atenție la cultura organizației școlare.

I. CONTEXT

Imaginea din stânga conține reprezentarea grafică a unei culturi organizaționale „ideale", drept referință. Imaginea din dreapta reprezintă cultura organizațională curentă a unei cancelarii imaginare foarte mari, ca și când cele 12 cancelarii ale liceelor care au făcut obiectul studiului de cultură organizațională pe care l-am desfășurat în perioada octombrie 2010-iunie 2011, în cadrul unui proiect POSDRU (30204), ar fi alcătuit o singură mare organizație, cu aproape 700 de profesori. Instrumentarul pe care l-am folosit în acest proiect de consultanță este, probabil, cel mai performant din lume la ora actuală, în clasa descrierii și analizei psihometrice a dezvoltării la nivel individual, de grup și organizațional. Modelul grafic specific se numește **circumplex**® și este descris în detaliu aici: http://www.humansynergistics.com/OurApproach/TheCircumplex .

Definim „cultura" organizaţională, http://www.humansynergistics.com/ro/abordarea-noastr%C4%83/cum-func%C5%A3ioneaz%C4%83-cultura-, ca fiind ansamblul **normelor şi aşteptărilor comune ce influenţează modul în care oamenii îşi îndeplinesc munca şi interacţionează unii cu alţii**. Astfel de norme şi aşteptări modelează **modul în care membrii organizaţiei cred că este necesar să se comporte pentru a se integra, pentru a face lucrurile şi, uneori, pur şi simplu pentru a supravieţui** în organizaţia respectivă.

Principiul rapid de lectură şi înţelegere a circumplexului este dat de îndeplinirea simultană a următoarelor condiţii:

- **cu cât mai MULT albastru, cu atât mai bine!**
- **cu cât mai PUŢIN verde şi roşu, cu atât mai bine**!

II. CIRCUMPLEXUL®, DECRIPTAT

Ce înseamnă fiecare grup de stiluri de cultură organizaţională, http://www.humansynergistics.com/ro/abordarea-noastr%C4%83/modelul-circumplex-?

ALBASTRU. Stilurile Constructive (orele 11, 12, 1, 2). Grupul de stiluri constructive include norme culturale ce reflectă aşteptările ca membrii să interacţioneze unul cu altul şi să abordeze sarcinile în aşa fel încât să le satisfacă nevoile în mare măsură.

- **Ora 11. Cultura bazată pe Rezultate**. Descrie organizaţiile care fac lucrurile bine şi apreciază membrii care îşi propun şi ating propriile obiective. Membrii acestor organizaţii îşi stabilesc obiective provocatoare dar realiste şi tangibile, stabilesc planuri clare pentru atingerea obiectivelor şi le urmează cu entuziasm.
- **Ora 12. Cultura bazată pe Autodezvoltare**. Caracterizează organizaţiile care pun valoare pe creativitate şi calitate, în raport cu cantitatea, şi, deopotrivă, atât pe îndeplinirea sarcinilor cât şi pe dezvoltarea individuală. Membrii acestor organizaţii sunt încurajaţi să trăiască satisfacţia muncii depuse, să îşi dezvolte aptitudinile şi să abordeze activităţi noi şi interesante.
- **Ora 1. Cultura de tip Umanist-Încurajator.** Caracterizează organizaţiile care sunt conduse într-un mod participativ şi orientat spre oameni. De la membrii acestora se aşteaptă să se susţină între ei, să fie constructivi şi deschişi către idei şi influenţe venite de la ceilalţi.
- **Ora 2**. **Cultura de tip Afiliere**. Caracterizează organizaţiile ce pun prioritate pe relaţiile interpresonale constructive. De la membrii săi se aşteaptă să fie prietenoşi, deschişi şi atenţi faţă de satisfacţia grupului.

VERDE. Stiluri Pasiv/Defensive (orele 3, 4, 5, 6). Grupul de stiluri Pasive/Defensive include norme culturale ce reflectă aşteptările ca membrii să interacţioneze cu oamenii în aşa fel încât să nu le fie ameninţată propria siguranţă.

- **Ora 3**. **Cultura de tip Aprobator**. Descrie organizaţiile în care se evită conflictele, iar relaţiile interpersonale sunt în aparenţă plăcute şi politicoase, cel puţin la suprafaţă. Membrii simt că trebuie să fie de acord unii cu alţii, să câştige aprobarea celorlalţi şi să fie plăcuţi de toţi ceilalţi.
- **Ora 4**. **Cultura Convenţională**. E caracteristică organizaţiilor care sunt conservatoare, tradiţionale şi controlate de birocraţie. De la membrii acestor organizaţii se aşteaptă să se conformeze, să urmeze regulile şi să facă o impresie bună.
- **Ora 5**. **Cultura de tip Subordonare**. Descrie organizaţiile care sunt controlate ierarhic şi neparticipativ. Luarea deciziilor doar la nivel central determină membrii acestor organizaţii să facă doar ce li se spune şi să-şi verifice toate deciziile proprii cu superiorii, neacţionând până nu au voie „de sus".
- **Ora 6**. **Cultura de tip Evitare**. Caracterizează organizaţiile care nu recompensează succesele, dar pedepsesc greşelile. Acest sistem de pedepse îi determină pe membrii lor să paseze responsabilităţile altora şi să evite orice posibilitate de a fi blamaţi pentru eventuale probleme sau erori.

ROŞU: Stiluri Agresiv/Defensive (orele 7, 8, 9, 10). Grupul de stiluri Agresive/Defensive include norme culturale ce reflectă aşteptările ca membrii să abordeze sarcinile în forţă, pentru a-şi proteja propriul statut şi siguranţă.

- **Ora 7**. **Cultura de tip Opoziţie**. Descrie organizaţiile în care confruntările sunt pe primul plan şi negativismul este recompensat. Membrii câştigă statut şi influenţă dacă sunt critici, se opun ideilor celorlalţi şi iau decizii siguri pe ei (chiar dacă deciziile pot fi ineficiente).
- **Ora 8**. **Cultura bazată pe Putere**. Este caracteristică organizaţiilor neparticipative, strucurate pe baza autorităţii oferite de poziţiile ocupate de membrii lor. Aceştia sunt convinşi că vor fi recompensaţi prin acţionarea în forţă, prin controlul subordonaţilor şi prin obedienţă faţă de cererile superiorilor.
- **Ora 9**. **Organizaţia cu o cultură Competitivă**. Este aceea în care se pune preţ pe a învinge, iar membrii sunt recompensaţi pentru depăşirea performanţelor celorlalţi. Oamenii din astfel de organizaţii operează într-un cadru "câştig-pierdere" şi au convingerea că trebuie să acţioneze împotriv colegilor pentru a fi remarcaţi, şi nu alături de / împreună cu aceştia.

- **Ora 10. Cultura Perfecţionistă.** Caracterizează organizaţiile în care perfecţionismul, persistenţa şi munca susţinută sunt apreciate. Membrii simt că trebuie să evite orice fel de greşeală, să fie la curent cu orice detaliu şi să muncească mult pentru a atinge chiar şi cele mai simple obiective. Micro-managementul este cuvântul de ordine ale organizaţiilor perfecţioniste.

III. CANCELARIA CU 700 de PROFESORI: concluzii; interepretări succinte

- **stilul Autodezvoltare (ora 12) este cel mai pregnant stil Constructiv**, comparabil în bunnă măsură cu etalonul unei culturi organizaţionale ideale; el traduce disponibilitatea profesorilor către ceea ce aş numi *egoism pozitiv, benefic* - respectiv, preocuparea sănătoasă şi deschiderea către învăţare şi dezvoltare personală; aici e **FOARTE BINE**!...
- **stilurile Competitivitate (ora 9) şi Opoziţie (ora 7) sunt cele mai pregnante stiluri Agresiv-Defensive**, cu mult peste normele unei culturi organizaţionale ideale; competitivitatea „roşie" traduce ceea ce aş numi *egoismul toxic, contraproductiv*, de tip „biblioraftul meu cu diplome şi adeverinţe să fie cel mai gros din cancelarie / sector / judeţ / ţară / continent..." etc. - **NU E BINE**!...; iar opoziţia „roşie" înseamnă, în fapt, mârâitul în barbă, pufnitul superior-ţâfnos faţă de orice nu ne convine – dublate, vai!, de incapacitatea organică de a transforma nemulţumirea laşă în acţiune eficientă, pusă în fapt cu determinare şi curaj; nici aici **NU E BINE**!...
- **stilul Umanist-Încurajator (ora 1) este cel mai slab aspectat stil Constructiv**, în condiţiile în care acelaşi stil este cel mai pregnant între stilurile Constructive (toate foarte mari) în cazul culturii organizaţionale ideale; acest rezultat a fost, pentru mine, cel mai surprinzător; în fond, parametrii specifici ai stilului Umanist-Încurajator (recompense pozitive acordate celorlalţi; implicarea celorlalţi în deciziile care îi privesc; sprijinirea celorlalţi să crească şi să se dezvolte uman-profesional; încurajarea celorlalţi; faptul de a asculta şi auzi cu acurateţe mesajelel celorlalţi; faptul de a aloca timp suficient interacşiunii cu ceilalţi; faptul de a-i ajuta pe ceilalţi să gândească independent, pentru ei înşişi; preocuparea firească, naturală pentru nevoile celorlalţi; în fine, capacitatea de rezolvare constructivă a conflictelor) definesc, prin natura lor organică,... **VOCAŢIA DASCĂLILOR! Or, tocmai acest atribut fundamental al profesiei didactice este torpilat de un sistem depăşit, anacronic, toxic atât pentru pentru profesori, cât şi, pe cale de consecinţă, pentru elevi. Asta NU E BINE DELOC-DELOC!...**

Rezultatele proiectului de consultanţă citat sunt mult mai multe şi deosebit de interesante. Vă stau cu plăcere la dispoziţie, dacă doriţi detalii – printre altele, şi despre impactul liderilor (directori; directori adjuncţi) asupra organizaţiilor lor.

Revin la parabola de început a acestui studiu de caz. ŞCOALA... Să... „**doară**"?!... În loc să **cultive valori**, să **folosească** şi, pur şi simplu, să **placă**?... Dumnezeule, din ce hău al minţii îşi urlă neputinţa de a fi dascăl cu adevărat ambasadorul nostru de circumstanţă din ţara scandinavă, complexat şi traumatizat în fibra sa iremediabil perpendiculară pe fibra celei mai nobile profesii din lume?!...

Aici suntem acum. Răul este adânc, sistemic – poate mai profund decât ni-l putem imagina. Iar vindecarea – îndelungă, dureroasă, dar perfect posibilă. Acum e începutul sfârşitului unei lumi încremenite într-un proiect educaţional care şi-a împlinit de mult menirea şi are a merge, urgent, în adâncul istoriei.

Şi tot acum e începutul ieşirii noastre din negare: România secolului XXI are nevoie de Şcoala secolului XXI.

România pe bune începe cu Şcoala pe bune!

p.s. Aici găsiţi informaţii detaliate privind:

- modul în care funcţionează cultura unei organizaţii: http://www.humansynergistics.com/ro/abordarea-noastr%C4%83/cum-func%C5%A3ioneaz%C4%83-cultura-
- modul în care poate fi abordată dezvoltarea sănătoasă a unei organizaţii: http://www.humansynergistics.com/ro/abordarea-noastr%C4%83/dezvoltare-organiza%C5%A3ional%C4%83-abordare
- modelul „circumplex": http://www.humansynergistics.com/ro/abordarea-noastr%C4%83/modelul-circumplex-

Mulţumesc, Iuliana Stan şi echipa HSDO România!

p.p.s. Până acum, nici Ministerul Educaţiei Naţionale, nici Inspectoratul Şcolar al Municipiului Bucureşti nu au folosit rezultatele acestui studiu de cultură organizaţională în vreun fel de care eu, în calitate de consultant de specialitate, să am ştiinţă. Nu-i un capăt de lume: proiectul a costat „decât" 100000 euro...

21 DECEMBRIE 2011

Eu, în 2012: „PROTESTATARUL”[1]

PROTEST CIVIC PENTRU CURRICULUM
- scrisoare deschisă –

DESTINATARI: **ministrul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului**
secretarul de stat pentru învăţământ preuniversitar, M.E.C.T.S.
directorul general, Centrul Naţional pentru Curriculum şi Evaluare în Învăţământul Preuniversitar
directorul general, Direcţia Generală Educaţie şi Învăţare pe Tot Parcursul Vieţii
directorul general delegat, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei

motto:
„Când nu vom mai putea răbda,
Când foamea ne va răscula,
Hristoşi să fiţi, nu veţi scăpa
Nici în mormânt!”
George Coşbuc, Noi vrem pământ
(http://www.romanianvoice.com/poezii/poezii/pamant.php)

“Mohamed suffered a lot. He worked hard. But when he set fire to himself, it wasn’t about his scales being confiscated. It was about his dignity.”
— Mannoubia Bouazizi, Tunisia
(http://www.time.com/time/specials/packages/article/0,28804,2101745_2102132,00.html)

Pentru tot ceea ce a însemnat contribuţia sa la schimbarea lumii în care trăim (Piaţa Tahrir, dar şi fenomenul „indignados”, dar şi mişcarea global-virală „Occupy!...”) prestigioasa publicaţie „TIME” a desemnat „protestatarul” drept persoana anului 2011 în lume – „PROTESTATARUL”, ca purtător simbolic de mesaj al nevoii de funcţionare a societăţii şi instituţiilor publice ale acesteia pe baza valorilor fundamentale precum democraţia, statul de drept, transparenţa, competenţa, curajul, onestitatea, tăria de caracter, şi toate celelalte.

[1] http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2011/12/eu-in-2012-protestatarul.html

Dacă vă interesează, puteţi citi aici argumentele pentru care, în viziunea publicaţiei „TIME", „protestatarul" este persoana anului 2011 în lume: http://www.time.com/time/specials/packages/article/ 0,28804,2101745_2102132_2102373,00.html #ixzz1ghGgYFdu.

În 2012, eu sunt „PROTESTATARUL". Forma mea de protest este PROTESTUL CIVIC, iar ţinta este cât se poate de specifică: incompetenţa, impostura şi încremenirea în proiect inacceptabile ale instituţiilor şi persoanelor care au obligaţia să pună în fapt TRANSFORMAREA CURRICULARĂ AUTENTICĂ în învăţământul preuniversitar din România. Nu vreau să ştiu cine sunteţi, cu nume şi prenume, şi nu mă interesează foarte tare. **Dar vă acuză direct, fără drept de apel faptul că, după aproape un an de la intrarea în vigoare a Legii Educaţiei Naţionale, profesorii, elevii, părinţii, opinia publică în general nu au deja la dispoziţie, ca instrument de lucru pentru anul şcolar 2012-2013 (necum pentru analiza şi feedback-ul atât de necesare într-o întreprindere de asemenea anvergură şi importanţă!...) parametrii celui mai important proiect al transformării de sistem a Educaţiei**. Nimic nu vă dă dreptul să jucaţi la ruleta prostiei şi relei-credinţe soarta pe termen strategic a acestei ţări, motiv pentru care veţi avea în persoana mea pe cel mai virulent „PROTESTATAR" pe care vi l-aţi putut imagina vreodată.

Aveţi nevoie de modele curriculare? Iată unul la vedere, cu impact demonstrat – în vigoare din 2004. Nume de cod – „FINLANDA":

http://www.oph.fi/english/publications/2009/national_core_curricula_for_basic_education

http://www.oph.fi/download/47671_core_curricula_basic_education_1.pdf

http://www.oph.fi/download/47675_POPS_net_new_2.pdf

http://www.oph.fi/download/47672_core_curricula_basic_education_3.pdf

http://www.oph.fi/download/47673_core_curricula_basic_education_4.pdf

http://www.oph.fi/download/47674_core_curricula_basic_education_5.pdf

http://www.oph.fi/download/132551_amendments_and_additions_to_national_core_curriculum_basic_education.pdf

De ce respectivul curriculum are putere de benchmark? Iată de ce:

http://www.businessinsider.com/finland-education-school-2011-12

Sau NU VĂ PASĂ, pur şi simplu?!... Plecaţi, atunci! Daţi-vă demisiile şi ascundeţi-vă repede-repede!... Sunt destui cărora le pasă şi care chiar ştiu ce au de făcut, slavă-domnului!...

De ce în 2012 eu vă sunt „PROTESTATARUL" cel mai acerb cu putinţă?

Deoarece ROMÂNIA PE BUNE ÎNCEPE CU ŞCOALA PE BUNE. Adică, deoarece TRANSFORMAREA AUTENTICĂ A SOCIETĂŢII ÎNCEPE, ÎN MOD OBLIGATORIU, CU TRANSFORMAREA ISTORICĂ A ŞCOLII CA SISTEM. ***Educaţia este, de departe, proiectul public numărul 1 în România.*** *Miza este succesul sau eşecul României în lumea în care trăim, iar focalizarea complexă, şi de lungă durată, a ţării noastre pe* ***transformarea profundă a Educaţiei pe toate palierele sale, într-o manieră fără precedent din 1989 încoace, reprezintă condiţia critică pentru dezvoltarea durabilă a ţării în care trăim. Transformarea curriculară autentică este, în acest moment, proiectul cel mai urgent şi important al transformării de sistem a Educaţiei în România. Şi de acest proiect fundamental nu aveti voie să vă bateţi joc, aşa cum faceţi acum.***

Să vă fie frică de judecata istoriei!

Marian STAŞ

Bucureşti, 21 decembrie 2011

Addendum

http://scoala-pe-bune.blogspot.com/2011/01/len-2011-vs-pact-2007-no-comment.html

http://scoala-pe-bune.blogspot.com/2011/07/din-nou-despre-bacalaureatul.html

http://scoala-pe-bune.blogspot.com/2011/08/ib-ce-inseamna-ce-contine-de-ce-merita.html

http://scoala-pe-bune.blogspot.com/2011/09/proiect-romania-pe-bune-conversatie.html

http://scoala-pe-bune.blogspot.com/2011/10/curat-murdar-garantat-vanghelie.html

29 IULIE 2011

DE CE VĂ ESTE FRICĂ, domnule ministru Daniel Funeriu? Şi, mai ales, DE CINE VĂ ESTE FRICĂ? – Scrisoare deschisă [1]

Din nou, despre Bacalaureatul Internaţional în învăţământul public din România

– Scrisoare deschisă, adresată ministrului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului –

I. Faptele publice (2007-2011)

Cu siguranţă, ele vă sunt prea bine cunoscute. Vi le-am readus oficial la cunoştinţă atât dumnevoastră, cât şi doamnei secretar de stat Oana Badea, cel mai recent în data de 20 iunie. Iată-le, detaliate pe categorii, pentru rigoarea mesajului meu:

1. Obţinerea, la 15 iunie 2009, de către Colegiul Naţional „Barbu Ştirbei" din Călăraşi, a autorizării pentru a oferi Programul de Diplomă (www.ibo.org/diploma); ca încununare a unui proces complex demarat în 2007, **liceul călărăşean este prima şcoală publică din România acreditată IB** – un succes excepţional, ce probează dăruirea şi profesionalismul personalului didactic al acestei şcoli, succes devenit posibil printr-un onorant proiect de responsabilitate socială susţinut de compania Tenaris Silcotub.

[1] http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2011/07/din-nou-despre-bacalaureatul.html

Acesta este certificatul de autorizare:

International Baccalaureate
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

Diploma Programme

Programme du diplôme

Programa del Diploma

"Barbu Stirbei" High School

15 June 2009

Certificate of Authorization · Certificat d'autorisation · Certificado de autorización

2. Creşterea măsurabilă a interesului faţă de programele IB în şcolile publice, concretizată prin depunerea de aplicaţii în vederea acreditării (Râmnicu-Vâlcea, 2008; Colegiul Naţional „Mircea cel Bătrân"; Ploieşti, 2009-2010: Colegiul Naţional „Nichita Stănescu" – proiect de responsabilitate socială susţinut de Coca-Cola HBC) sau prin iniţierea unor programe complexe, compatibile IB, de dezvoltare profesională a personalului didactic (Galaţi, 2010-2011: Colegiul Tehnic „Aurel Vlaicu"; Liceul Teoretic „Emil Racoviţă"; Colegiul Naţional „Al. I. Cuza" – proiect de responsabilitate socială susţinut de ArcelorMittal Foundation; este un succes deosebit al comunităţii gălăţene în ansamblul său)

3. Existenţa, în diferite variante anterioare ale Legii Educaţiei Naţionale (forma înaintată de M.E.C.T.S. şi aprobată de Guvernul României – 12 aprilie 2010; forma aprobată de Camera Deputaţilor din Parlamentul României – 19 mai 2010; forma iniţială pe care Guvernul României a decis asumarea răspunderii asupra Legii Educaţiei Naţionale – 12 octombrie 2010), a următorului articol referitor la introducerea programelor IB în şcolile de stat din România:

„Art. 20. [...]

(3) Absolvenţii clasei a X-a pot urma programul de diplomă al Bacalaureatului Internaţional, în conformitate cu metodologia Organizaţiei Bacalaureatului Internaţional, cu asumarea costurilor corespunzătoare. Diploma obţinută în urma promovării Bacalaureatului Internaţional este recunoscută şi conferă aceleaşi drepturi cu diploma obţinută în urma promovării examenului naţional de bacalaureat. [...]"

În mod cu totul regretabil şi de neacceptat, decidenţii politici au eliminat prevederea din forma finală a Legii Educaţiei Naţionale, promulgată de Preşedintele României în data de 4 ianuarie 2011.

4. Existenţa, în Legea 1 / 2011, a unor prevederi importante care permit pilotarea alternativei educaţionale IB în unităţile de învăţământ de stat, astfel:

- Art. 26 – privind funcţionarea unităţilor-pilot, experimentale şi de aplicaţie
- Art. 59 – privind iniţierea şi organizarea alternativelor educaţionale
- Art. 62 – privind înfiinţarea consorţiilor şcolare

5. Prezenţa constantă, în spaţiul public, a subiectului introducerii programelor IB în învăţământul public din România – de exemplu:

- www.romanialibera.ro/actualitate/educatie/bacul-international-poarta-spre-universitati-prestigioase-182555.html
- www.bacalaureat-2010.ro/2010/05/diplome-de-bacalaureat-international-din-2010/
- www.observatorcl.info/viitorul-bacalaureat-international-organizat-de-barbu-stirbei-nu-e-recunoscut-chiar-de-tara-noastra
- www.viata-libera.ro/articol-Bacalaureat_International_2.html
- www.cchbcjobs.ro/cariere/facem-diferenta/proiecte-pentru-studenti/bacalaureatul-international
- www.adevarul.ro/locale/oradea/oradea-adevarul_de_seara-bacalaureat-santier-bihor-voluntariat_0_360564345.html
- http://www.adevarul.ro/locale/galati/Galati-dezvoltare-profesionala-International-Baccalaureate_0_493750866.html0_493750866.html
- http://www.petitieonline.ro/petitie/si_elevii_romani_merita_un_bacalaureat_international_-p41167046.html

6. Declaraţiile politice publice în sprijinul introducerii acestei alternative educaţionale în învăţământul de stat din România – inclusiv una aparţinându-vă chiar dumneavoastră; iată-le:

Domnul deputat Eugen Nicolăescu – PNL

„Deputatul de Călăraşi Eugen Nicolăescu anunţă că va face demersuri la Ministerul Educaţiei pentru schimbarea legislaţiei în acest sens.

O anomalie legislativă a sistemului educaţional din România a fost descoperită de Colegiul Naţional „Barbu Ştirbei" din municipiul Călăraşi, singura unitate de învăţământ din ţară acreditată să organizeze bacalaureat internaţional. Deputatul de Călăraşi Eugen Nicolăescu a adus în atenţia publică această problemă, zilele trecute, într-o conferinţă de presă, ocazie cu care a făcut un apel către conducerea Ministerului Educaţiei. „Doresc să fac un apel la Ministerul Educaţiei în sensul de a trece în legislaţie recunoaşterea Bacalaureatului internaţional şi în România. Deci, cel care se obţine în România să se recunoască şi în România. Este o anomalie astăzi. Bacalaureatul obţinut în alte 100 de ţări se recunoaşte în România, dar cel care se obţine

aici nu se recunoaşte", a explicat deputatul PNL al Colegiului uninominal nr. 1 Călăraşi. Fostul ministru a mai declarat că a avut o discuţie cu conducerea Colegiului Naţional „Barbu Ştirbei" şi că va iniţia un demers în acest sens, mai ales că în acest moment se lucrează la noile legi ale educaţiei. „În consecinţă, am avut o discuţie cu conducerea Colegiului Naţional „Barbu Ştirbei" pentru că am vrut să înţeleg foarte bine despre ce este vorba, şi după o asemenea discuţie trebuie făcut un singur demers. O voi contacta pe doamna ministru Andronescu în perioada următoare, mai ales că legile învăţământului vor intra într-o dezbatere publică. Vom veni şi noi cu această temă. Şi anume, ca în legea referitoare la învăţământul preuniversitar să fie introdus şi o prevedere privind Bacalaureatul internaţional", a încheiat Eugen Nicolăescu. În data de 15 iunie 2009, Colegiul Naţional „Barbu Ştirbei" a primit din partea organizaţiei International Baccalaureate certificatul de autorizare ce îi conferă dreptul de a oferi alternativa educaţională „Diploma Programme". Aceasta reprezintă un curriculum cu durata de doi ani, echivalent al claselor a XI-a şi a XII-a, care se finalizează cu un bacalaureat internaţional."

(Observator de Călăraşi – 8 august 2009; http://www.observatorcl.info/viitorul-bacalaureat-international-organizat-de-barbu-stirbei-nu-e-recunoscut-chiar-de-tara-noastra)

Doamna deputat Maria Stavrositu – PDL

„Declaraţia mea de astăzi vine să susţină introducerea bacalaureatului internaţional. Suntem cu toţii conştienţi de faptul că studiile în străinătate oferă nenumărate oportunităţi tinerilor români. Actualmente, în România sunt câteva unităţi particulare de învăţământ preuniversitar care organizează bacalaureat internaţional încă din anul 2006.

Consider că este mai mult decât oportun ca toate instituţiile publice de învăţământ din România să organizeze acest tip de bacalaureat ce, pe lângă şansa oferită absolvenţilor de a se înscrie la universităţi internaţionale, dă posibilitatea ţării noastre să se conecteze la sistemele educaţionale internaţionale şi să faciliteze un interschimb benefic între culturile lumii.

Gradul crescut de participare a tinerilor la târgurile universitare ce promovează oferte de studii în Europa şi în Statele Unite ale Americii ne demonstrează că din ce în ce mai mulţi tineri din România sunt interesaţi să acceseze universităţi din străinătate. În această manieră, sistemele de învăţământ din Europa devin compatibile între ele, condiţie sine qua non pentru dezvoltarea armonioasă a fiecărui stat în parte.

Integrarea europeană nu este un exerciţiu de fantezie, ci o încercare menită a oferi o securitate şi stabilitate durabile pentru toate statele Europei. Procesul european reprezintă o chestiune de capacitate şi de cultură, dar şi capacitatea fiecărui stat de a transfera reciproc, printre altele, propriul model şi paradigmă educaţională.

Bacalaureatul internaţional (The International Baccalaureate – IB) reprezintă o provocare pentru elevii din România. Avantajele aduse sunt multiple, însă cel mai important este faptul că este recunoscut în aproape toate ţările lumii. Este extrem de folositor pentru cei care doresc să urmeze cursurile unei universităţi în afara ţării.

Elevii din ciclul superior de liceu pot urma Programul de Diplomă Bacalaureat Internaţional, în conformitate cu metodologia Organizaţiei Bacalaureat Internaţional (BI). Diploma obţinută prin această alternativă educaţională este echivalentă cu diploma obţinută în urma susţinerii examenului naţional de bacalaureat.

Introducerea acestei alternative reprezintă, fără îndoială, un pas înainte pentru sistemul de educaţie din România. Realizarea reformei şi modernizării învăţământului pe baza principiilor europene impun, printre altele, o largă deschidere spre învăţământul internaţional. [2]

(Declaraţie politică, şedinţa Camerei Deputaţior din 13 aprilie 2010; http://www.cdep.ro/pls/steno/steno.stenograma?ids=6799&idl=1)

Domnul Daniel Funeriu – ministrul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului „Ministrul Educaţiei a spus că elevii care vor susţine examenul de Bacalaureat Internaţional, acesta va fi recunoscut. Chiar dacă nu este cuprins în legea de bază, Bac-ul Internaţional va fi reglementat prin normele pentru lege."

(răspuns la întrebarea adresată de jurnalista Andreea Ofiţeru; http://www.adevarul.ro/actualitate/eveniment/legea_educatiei-schimbari-elevi_0_403160055.html%20%20-%20 – 5 ianuarie 2011)

7. Propunerile transmise M.E.C.T.S., la solicitarea dumneavoastră. În urma procesului de consultare cu organizaţiile neguvernamentale active în educaţie, pe care dumneavoastră l-aţi iniţiat în luna martie a.c., pe baza protocolului de parteneriat semnat şi ştampilat de părţile interesate, la data de 15 aprilie am înaintat propuneri specifice privind alternativa educaţională IB, pe care le-am inclus în Regulamentul de organizare şi funcţionare a unităţilor din învăţământul preuniversitar şi, respectiv, Regulamentul de organizare şi funcţionare a învăţământului alternativ preuniversitar de stat şi particular din România. **Cu neplăcută supriză şi părere de rău, am constatat că niciuna (NICIUNA!...) din propunerile formulate nu a fost reţinută în documentele postate pe site-ul M.E.C.T.S. la data de 6 iunie a.c.** (http://www.edu.ro/index.php/articles/c966/)

II. Răspunsul M.E.C.T.S.: 13 iulie 2011

Iată-l mai jos, reprodus întocmai. Semnează: doamna director general Liliana Preoteasa; doamna director Tania Mihaela Sandu; domnul inspector general Gheorghe Felea.

DIRECŢIA GENERALĂ
EDUCAŢIE ŞI ÎNVĂŢARE PE TOT PARCURSUL VIEŢII

MINISTERUL EDUCAŢIEI CERCETĂRII TINERETULUI ŞI SPORTULUI

Nr. 44400 / 13.07.2011

Către

FUNDAŢIA CODECS PENTRU LEADERSHIP

Prin prezenta, vă comunicăm răspunsul la memorial dumneavoastră nr.4076 / 22.06.2011, înregistrat la MECTS cu nr. 44400 / 24.06.2011, prin care solicitaţi introducerea alternativei educaţionale IB în vederea organizării şi susţinerii, de către absolvenţii învăţământului liceal, a Bacalaureatului internaţional şi în România.

Legea nr. 1/2011 nu prevede, la capitolul V („Evaluarea rezultatelor învăţării"), secţiunea 1 („Dispoziţii generale privind evaluarea"), posibilitatea susţinerii Bacalaureatului internaţional. Articolele 77 şi 78 se referă exclusiv la susţinerea Bacalaureatului naţional. În aceste condiţii, nu există nicio bază legală pentru fixarea, din bugetul public, a pilotării sau organizării bacalaureatului internaţional.

Desemnarea, articolele 26, 59 şi 62 din Legea nr. 1/2011, invocate de dumneavoastră pentru susţinerea solicitării, nu se referă la evaluarea rezultatelor învăţării iar Bacalaureatul internaţional nu întruneşte condiţiile necesare pentru a fi asimilat cu alternativele educaţionale.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 1/2011, M.E.C.T.S. a elaborat proiecte de acte normative doar pentru legislaţia secundară provăzută în mod expres în lege şi, de aceea, propunerile dumneavoastră de introducere a Bacalaureatului internaţional nu se regăsesc în documentele postate pe site-ul ministerului.

Reţinută că solicitarea dumneavoastră poate fi pusă în practică numai dacă iniţiativa va fi susţinută din alte fonduri decât cele publice, iar dacă identificaţi aceste surse de finanţare, celelalte aspecte menţionate de dumneavoastră în scrisoare pot fi soluţionate, după caz, de Agenţia Română de Asigurare a Calităţii în Învăţământul Preuniversitar sau de Centrul Naţional pentru Evaluare şi Examinare.

Director general,
Liliana Preoteasa

Director,
Tania Mihaela Sandu

Inspector general,
Gheorghe Felea

Cu alte cuvinte, mai pe scurt: **nu, nu şi iar nu!**

...Evident, nu-uri justificate „solid", cu argumente „tehnice" pe care, la o lectură onestă şi deschisă autentic spre transformare, nici dumneavoastră înşivă nu le credeţi! Ştiţi mai bine decât mine că puteţi da fără probleme „lumină verde" introducerii alternativei educaţionale IB în şcolile publice din România, şi că programele IB oferă modele foarte valoroase de bune practici educaţionale, pe toată plaja argumentelor de specialitate: curriculum; evaluare; dezvoltarea profesională a personalului didactic; standarde solide; apartenenţa la o comunitate educaţională de clasă, recunoscută la nivel mondial etc.

Şi atunci, **de ce nu**? Nu-mi vorbiţi, vă rog, de „inexistenţa bazei legale pentru finanţarea, din bugetul public, a pilotării sau organizării bacalaureatului internaţional", căci nu vă cred deloc! **Tocmai acest lucru vi-l cer, să creaţi baza legală pentru pilotarea şi organizarea bacalaureatului internaţional, deoarece aveţi această prerogativă – dumneavoastră, ca ministru!** La limită, acest proiect nici măcar nu trebuie finanţat din bugetul public – slavă-domnului, sunt organizaţii interesate şi dispuse să-şi asume acest lucru!... În paranteză fie spus, actuala formă a articolului 3 (reprodus mai jos) din Regulamentul de organizare şi funcţionare a învăţământului alternativ preuniversitar de stat şi particular din România (http://www.edu.ro/index.php/articles/15271)

recunoaşte şase alternative educaţionale – păi, vorba binecunoscutului joc de copii: în fond, de ce şase şi nu... şapte?!

„Art.3. (1) În învăţământul preuniversitar sunt recunoscute, la data adoptării prezentului regulament, următoarele alternative educaţionale: Freinet, Montessori, Pedagogia Curativă, Planul Jena, Step by Step, Waldorf.

(2) În condiţiile legii, cu respectarea prevederilor prezentului regulament, se pot organiza şi pot funcţiona alternative educaţionale, altele decât cele menţionate la alin. (1).

(3) Alternativele educaţionale autorizate/acreditate se integrează în sistemul naţional de învăţământ şi îşi desfăşoară activitatea în baza unor regulamente proprii, avizate de Comisia Naţională pentru Alternative Educaţionale (C.N.A.E.) şi aprobate de Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului (M.E.C.T.S.).

(4) Oferta educaţională a alternativelor educaţionale respectă cerinţele de tratare diferenţiată a copiilor şi tinerilor. Pluralismul educaţional promovează libertatea de opţiune a beneficiarilor primari şi secundari ai educaţiei.

(5) M.E.C.T.S. susţine extinderea şi integrarea învăţământului alternativ preuniversitar de stat şi particular în sistemul naţional de învăţământ, cu respectarea autonomiei organizatorice şi funcţionale a acestuia, în conformitate cu specificul fiecărei alternative educaţionale. „

Cu tot respectul profesional pentru cele şase alternative existente deja în învăţământul nostru, nu văd de ce actuala legislaţie secundară n-ar crea ACUM spaţiu de desfăşurare şi programelor IB – şi, în general, oricăror alternative pentru care deja şcolile şi opinia publică manifestă un interes indiscutabil.

III. O conversaţie cu final deschis

Aşadar, revenim:

În condiţiile în care faptele publice prezentate mai sus vorbesc de la sine despre interesul real al şcolilor şi despre deschiderea declarată a unor decidenţi politici importanţi în materia ce face subiectul acestei scrisori deschise, **DE CE VĂ ESTE FRICĂ de introducerea programelor bacalaureatului internaţional în învăţământul public din România, domnule ministru Daniel Funeriu?**

În condiţiile în care programele IB sunt validate la nivel mondial în peste patruzeci de ani de funcţionare şi sunt recunoscute de 2544 de universităţi din 70 de ţări ale lumii, iar la ora actuală, peste jumătate din cele 3105 şcoli acreditate IB în 140 de ţări aparţin învăţământului de stat, şi în condiţiile în care 0 (zero!... ZERO!...) din cele peste 7000 de şcoli publice din România oferă oricare din aceste programe, **DE CE VĂ ESTE FRICĂ de introducerea**

programelor bacalaureatului internaţional în învăţământul public din România, domnule ministru Daniel Funeriu?

...Şi, mai ales, **DE CINE VĂ ESTE FRICĂ, domnule ministru Daniel Funeriu?**

De doamna senator Ecaterina Andronescu?

De domnul senator Mihail Hărdău?

De domnul senator Nicolae Robu?

De domnul deputat Cătălin Croitoru?

De domnul rector Andrei Marga?

Să fim serioşi! Nu se poate să vă fie frică de aceste personalităţi publice, domnule ministru Daniel Funeriu! Cred că este în afara oricărui dubiu că toţi distinşii demnitari menţionaţi anterior, cu dumneavoastră în frunte ca ministru în funcţie al Educaţiei, sunteţi oameni de bună-credinţă şi doriţi cu adevărat binele şcolii româneşti!... Şi nu v-ar trece prin gând o fracţiune secundă că alternativa educaţională a programelor bacalaureatului internaţional poate fi altceva decât o oportunitate reală, prestigioasă, dorită de şcoli, la dispoziţia învăţământului preuniversitar românesc de a-şi depăşi condiţia definită de cei 54% absolvenţi respinşi la examenul naţional de bacalaureat, vara 2011. Nu-i aşa?!...

...Şi, cu siguranţă, nu v-ar trece prin gând o fracţiune de secundă că introducerea programelor bacalaureatului internaţional în învăţământul public din România ar putea fi, de fapt, doar o (altă) afacere necurată, din care personaje veroase, malefice şi-ar „trage" bani... bani adevăraţi... prin întunecate matrapazlâcuri şi tenebroase inginerii financiare... brrrrr!... Nu-i aşa, domnule ministru Daniel Funeriu? *Sau, poate, mă înşel eu şi, cumva, e altfel – e... chiar aşa?!...* **Spuneţi-mi că nu e adevărat** ceea ce tocmai am scris, că e doar un gând părelnic... un vis urât... Nu-i aşa, domnule ministru Daniel Funeriu?!...

În ceea ce mă priveşte, vă asigur că eu voi continua să acţionez public pentru a pune în fapt acest proiect frumos – cu garnitura politică aflată acum la putere, ori cu alta. Până acum, am avut ocazia să discut cu trei tandemuri (am verificat – substantivul e... **foarte neutru**: http://www.webdex.ro/online/dictionar/tandemuri!...) ministeriale, deocamdată toate otova: domnul ministru Cristian Adomniţei şi doamna secretar de stat Zvetlana Preoteasa (2008); doamna ministru Ecaterina Andronescu şi doamna secretar de stat Adriana Pană (2009); domnul ministru Daniel Funeriu şi doamna secretar de stat Oana Badea (2010-2011). Mai devreme sau mai târziu, o legislaţie corect scrisă, cu adevărat pentru elevi, pentru profesori şi pentru şcoli va deschide calea acestei alternative educaţionale incontestabil performante, aşa cum este firesc într-un sistem educaţional normal, nu unul precum cel actual, al nostru, care clamează transformări autentice, dar care, în prea multe puncte încă, este puternic tributar trecutului, riscând un derapaj rapid în formă fără fond (v. Titu Maiorescu, Mihai Eminescu, şi mulţi alţii). Nu-i bai, vom trece şi peste asta, asa

cum ne învaţă Mahatma Gandhi: „*First they ignore you, then they laugh at you, then they fight you, then you win.*" (*"Prima dată te ignoră, apoi râd de tine, apoi luptă cu tine, iar apoi câştigi"*)

Cam atât am avut de spus public, despre cum am perceput eu până acum raportarea dumnevaoastră la tema introducerii programelor Bacalaureatului Internaţional în învăţământul preuniversitar de stat, domnule ministru Daniel Funeriu...

Ah, da!... Mi-am mai adus aminte de un episod relevant al conversaţiei noastre. Sunt convins că vă amintiţi şi dumneavoastră foarte bine faptul că pe 15 februarie 2010, la Bruxelles, în cadrul unei întâlniri desfăşurate într-un cadru restrâns, de nivel înalt, am primit de la dumneavoastră următorul răspuns, *verbatim* (cuvânt cu cuvânt, adică): „**Mr. Staş, you have my word!... Domnule Staş, aveţi cuvântul meu: punem bacul internaţional în lege!...**" Eu am interpetat aserţiunea dumneavoastră exclusiv ca pe o recunoaştere a valorii publice a proiectului propus şi, în consecinţă, **aştept să vă onoraţi cuvântul dat – ca om şi ca ministru**. Sunt convins că o veţi face, în semn de respect profesional pentru comunităţile educaţionale din Călăraşi, Râmnicu-Vâlcea, Ploieşti, Galaţi (şi, cu siguranţă, şi din alte părţi ale ţării) care doresc şi se pregătesc să ofere elevilor lor programele IB, cât mai repede cu putinţă.

Nu-i aşa, domnule ministru Daniel Funeriu?!...

Marian STAŞ
Harvard Kennedy School
Cambridge, MA
24 iulie 2011

11 SEPTEMBRIE 2011

PROIECT „ROMÂNIA PE BUNE”.
Conversație despre putere și angajament civic[1]

“Water is fluid, soft, and yielding. But water will wear away rock, which is rigid and cannot yield. As a rule, whatever is fluid, soft, and yielding will overcome whatever is rigid and hard. This is another paradox: what is soft is strong.”

Lao Ţî

Motivul pentru care am decis să scriu articolul de faţă este deopotrivă simplu şi foarte puternic: practic, conversaţia publică despre modul în care „generaţia 18-30” trebuie să preia puterea în statul român nu există. Scriu, aşadar, cu încrederea că putem purta împreună această conversaţie în mod detaşat, aplicat, riguros, pentru a vă pregăti cum se cuvine pentru ceea ce aveţi de făcut în următorul deceniu.

Mesajul meu strategic, a cărui punere în fapt vă revine, ca şi contract de integritate cu ţara căreia aparţineţi este următorul: **focalizaţi-vă intens pe dezvoltarea eficientă, în următorii zece ani, a mecanismelor care să vă permită accederea la poziţiile formale de putere şi influenţă în stat şi în societate. Luaţi puterea şi exercitaţi-o în aşa fel încât cei care vă vor urma să vă poarte numele şi faptele în inimi cu preţuire şi respect pentru felul în care vor simţi că aţi condus România!**

[1] http://scoala-pe-bune.blogspot.com/2011/09/proiect-romania-pe-bune-conversatie.html

În trei paragrafe construiesc argumentele mesajului meu strategic, în următoarea logică: mai întâi, **de ce aveţi nevoie de o conversaţie despre putere**, distinctă de celelalte conversaţii privind nevoia unui nivel înalt de competenţă în ariile de expertiză alese de fiecare dintre voi; apoi, **de unde putem începe tehnic să învăţăm** ce înseamnă a exercita putere; şi, în sfârşit, **ce resurse cred eu că puteţi mobiliza** pentru împlinirea acestui proiect. Am denumit proiectul „**România pe bune**", înţelegând prin această sintagmă iniţierea şi dezvoltarea (inclusiv prin utilizarea inteligentă a puterii de penetrare şi influenţă a reţelelor sociale) a unei *mişcări civice* omonime, având ca scop **sprijinirea celei mai reprezentative voci a generaţiei voastre pentru a candida la Preşedinţia României cât mai curând cu putinţă**, aducând astfel cu forţă în spaţiul conversaţiei publice valorile şi aspiraţiile voastre cele mai de preţ, cele pe care le doriţi aşezate la temelia unui stat modern, funcţional, eficient, care să vă reprezinte.

Aşadar, de ce o conversaţie despre *putere*, în loc de... matematică, medicină, istorie, calculatoare? Pentru că *a exercita putere presupune un alt set de competenţe*, semnificativ diferit de cele dobândite prin pregătirea de specialitate caracteristică fiecărui domeniu profesional în parte. Atenţie: **nu exclud excelenta pregătire profesională**, ca atribut esenţial al credibilităţii fiecăruia dintre noi în spaţiul public - spun doar că **doar această componentă nu vă este suficientă pentru a accede la putere**. Vă invit, de pildă, să citiţi cartea „***The 48 Laws of Power***" scrisă de Robert Greene şi Joost Elfers şi probabil că veţi fi de acord cu afirmaţia mea anterioară (în sinteză, puteţi găsi legile puterii la care fac referire Greene şi Elfers aici: http://en.wikipedia.org/wiki/The_48_Laws_of_Power).

Dincolo de nuanţele cu siguranţă incitante şi spectaculoase ale lucrării citate anterior, îmi îngădui să vă recomand un punct de pornire solid în documentarea sistematică privind construcţia şi funcţionarea mecanismelor puterii, pe toate nivelurile – anume, conceptul de „putere smart", ca relaţie dinamică, inteligentă şi eficientă între „puterea soft" şi „puterea hard". Ca definiţie, *puterea smart* înseamnă „utilizarea strategică a diplomaţiei, persuasiunii şi mecanismelor de proiectare a puterii şi influenţei prin modalităţi eficiente, bazate pe legitimitate politică şi socială". Deosebit de interesantă este şi componenta soft a puterii, teoretizată de profesorul Joseph S. Nye (http://www.hks.harvard.edu/about/faculty-staff-directory/joseph-nye), pe care îl puteţi asculta vorbind despre puterea soft (reprezentată de valorile, cultura, politicile şi instituţiile unei societăţi) şi puterea smart, aici: http://www.youtube.com/watch?v=F8udhM8QKxg.

În fine, un gând despre (re)sursele pe care le puteţi mobiliza pentru proiectul „**România pe bune**". Fără multe comentarii, iată doar câteva cu care eu am avut privilegiul de a interacţiona direct, în ultimii ani – vă las plăcerea de a le descoperi pe fiecare, pe îndelete, după buna voastră voie: http://lsrs.ro/;

http://leaders.ro/; http://clublmt.ro/; http://www.facebook.com/MyGRASP; http://cros.ro/... şi multe altele asemenea, active în spaţiul leadershipului civic, acolo unde nevoia de o altfel de România este mai acută decât oriunde altundeva.

În încheiere, mulţumindu-vă anticipat pentru răgazul lecturii, reiau mesajul principal, spre luare-aminte şi punere în fapt: **focalizaţi-vă intens pe dezvoltarea eficientă, în următorii zece ani, a mecanismelor care să vă permită accesul la poziţiile formale de putere şi influenţă în stat şi în societate. Luaţi puterea şi exercitaţi-o în aşa fel încât cei care vă vor urma să vă poarte numele şi faptele în inimi cu preţuire şi respect pentru felul în care ei vor simţi că aţi condus România! Pe bune!**

15 DECEMBRIE 2010

BURSIER LA HARVARD: Întoarceţi-vă acasă și preluați puterea![1]

(interviu cu Laura Ștefănuț)

Home | Newsletter | Mobil | RSS | Abonamente | Publicitate | Contact | Syndication | News Alert
RL
Opinii
ACTUALITATE | OPINII | EXCLUSIV RL | BANI & AFACERI | TIMPUL LIBER | CULTURA
EDITORIAL | COMENTARII | INTERVIURI
Home » Opinii » Interviuri
TRY GOTOMEETING WITH HD VIDEO NOW.
Români de elită, români ca tine
Bursier la Harvard: Întoarceţi-vă acasă şi preluaţi puterea!

„Facem mereu ce ne spun alții în loc să facem ce vrem noi cu adevărat. La nivel de valori, tocmai acest lucru îl făcea și sistemul educațional comunist: înregimenta, în loc să elibereze; închidea, în loc să deschidă; pedepsea, în loc să încurajeze."

Marian STAȘ

România Liberă, în colaborare cu Liga Studenților Români din Străinătate (LSRS), lansează astăzi o serie de interviuri cu studenți români ai unor universități de elită din străinătate, care, după finalizarea studiilor, au decis să se întoarcă în țară și să participe activ la dezvoltarea României.

[1] http://search.yahoo.com/r/_ylt=A0oG7jjkvMNP4loA2jJXNyoA;_ylu=X3oDMTEyNXFmY2UxBHNlYwNzcgRwb3MDNARjb2xvA2FjMgR2dGlkA0g0NjVfNzc-/SIG=148h5cs3s/EXP=1338256740/**http%3a//www.romanialibera.ro/opinii/interviuri/bursier-la-harvard-intoarceti-va-acasa-si-preluati-puterea-209790.html

Primul interviu prezintă povestea lui Marian Staş. Acesta a plecat din România, în 1999, pentru a face studii masterale la Harvard şi mărturiseşte că a revenit în ţară pentru a contribui la dezvoltarea acesteia. De când s-a întors, a propus şi a condus proiecte pentru dezvoltarea sistemului de învăţământ, a publicat nouă cărţi şi peste 100 de articole, a realizat traininguri, tutorate, consultanţă, a ţinut cursuri în cadrul Universităţii Bucureşti, al SNSPA şi al Academiei Tehnice Militare.

Vorbiţi-ne despre bursa pe care aţi obţinut-o la Harvard.

Fac parte din prima echipă de bursieri (1998-1999) a programului Kokkalis pentru Europa de Sud-Est şi Central-Răsăriteană, împreună cu o colegă din Grecia, un coleg din Ungaria şi unul din Bulgaria. Am aplicat şi am obţinut bursa. Ce a urmat a însemnat o transformare fundamentală pentru viaţa mea şi a familiei mele.

Începând din 1999, am început să-mi trăiesc eu viaţa mea, în loc ca ea să mă trăiască pe mine.

De ce aţi decis să vă întoarceţi în România?

Pentru că îmi pasă ca ţara mea să fie cu totul altfel decât este acum. Şi pentru că pot contribui la transformarea sistemului nostru educaţional. În opinia mea, educaţia trebuie să fie, de departe, proiectul public numărul 1 în România în următorii 10-20 de ani.

Miza istorică este succesul sau eşecul României în condiţiile generate de dobândirea, pe 1 ianuarie 2007, a statutului de ţară membră a Uniunii Europene, iar focalizarea complexă şi de lungă durată a ţării noastre pe transformarea profundă a educaţiei pe toate palierele sale, într-o manieră fără precedent până în acest moment - incomparabilă cu oricare dintre schimbările ori corecţiile din zona publică la care suntem martori -, reprezintă condiţia critică de succes a noii Românii europene.

Care ar fi principalele puncte negative ale sistemului de învăţământ din România?

Unul singur, istoric, perceptibil în mod acut în zona preuniversitară, în primul rând. România începe să funcţioneze după modelul european, iar şcoala ca sistem încă funcţionează după modelul comunist.

A treia transformare istorică, de sistem, a educaţiei - după Spiru Haret (1890-1900) şi după reforma comunistă (1945-1955) - încă nu a avut loc.

Consecinţele majore ale acestei discordanţe istorice sunt evidente, începând cu însuşi procesul legislativ - unul confuz, puternic alterat politic, care cel mai probabil va genera jumătăţi, sferturi sau optimi de transformări în loc să marcheze ieşirea istorică a sistemului educaţional din sfera de influenţă a orânduirii trecute.

Cum se reflectă în conturarea societăţii româneşti această încremenire în proiectul comunist?

Există două riscuri majore, deja perceptibile. În primul rând, avem perpetuarea toxică a formelor fără fond: una vorbim, alta facem, ne prefacem că facem în loc să ne comportăm integru, ca societate.

În al doilea rând, e vorba de instituirea ca normă a comportamentelor reactive şi defensive. Facem mereu ce ne spun alţii în loc să facem ce vrem noi cu adevărat.

La nivel de valori, tocmai acest lucru îl făcea şi sistemul educaţional comunist: înregimenta, în loc să elibereze; închidea în loc să deschidă; pedepsea în loc să încurajeze.

Care au fost şi care sunt demersurile dvs. pentru „resuscitarea" sistemului de învăţământ din ţară?

În 2004, am pus în discuţie publică transformarea istorică, de sistem, a educaţiei, prin proiectul „Şcoala pe bune".

Am propus un sistem educaţional autentic, care cultivă valori, e folositor şi plăcut. În particular, începând cu 2007, în cadrul proiectului „Introducerea programelor Bacalaureatului Internaţional în şcolile publice din România", am facilitat un proces prin care, pe 15 iunie 2009, Colegiul Naţional „Barbu Ştirbei" din Călăraşi a devenit prima şcoală publică din România acreditată să ofere componenta DP (Diploma Programme; www.ibo.org/diploma).

De asemenea, un număr de versiuni recente ale Legii educaţiei naţionale conţin referiri explicite la alternativa educaţională IB/DP (Intenational Baccalaureate/ Diploma Programme).

Ce presupune acest program de bacalaureat internaţional?

IB Diploma Programme e conceput ca o alternativă educaţională ce pregăteşte tineri cu vârste de 16 până la 19 ani pentru a-şi desfăşura eficient activitatea în context internaţional, global. Programul durează doi ani şi diploma este recunoscută de universităţi de prestigiu din afară – dar şi în România.

Dacă e posibilă o ierarhizare, care ar fi cel mai mare obstacol pe care a trebuit să îl surmontaţi după întoarcerea în ţară?

Pornind de la această întrebare, pot spune care a fost aspectul pe care m-am focalizat să-l gestionez cât mai înţelept cu putinţă după ce am revenit de la Universitatea Harvard: faptul de a fi perceput ca un om obişnuit, normal, ca toţi cei cu care am interacţionat, ca o persoană fără fumuri şi fiţe ieftine, ca un profesionist care îşi cunoaşte valoarea dobândită la prima universitate a lumii, dar care nu face caz şi mofturi doar pentru că a avut oportunitatea extraordinară să studieze şi să predea acolo.

Ce le-aţi recomanda studenţilor români care doresc să se întoarcă în ţară?

Veniţi şi focalizaţi-vă intens pe dezvoltarea eficientă, în următorii zece ani, a mecanismelor care să vă permită accesul la poziţiile formale de putere şi influenţă în stat şi în societate.

Există o percepţie generală printre studenţi, şi nu numai, că în România nu există posibilitatea unei cariere de succes. Care este poziţia dvs. vizavi de această mentalitate?

Nu a fost cazul meu. Dar pot spune, în schimb, cum m-am menţinut interesant pentru piaţa care m-a solicitat: am creat de fiecare dată un joc nou, relevant şi util pentru cei care au dorit să lucreze cu mine. Iată câteva exemple: cursul de formatori acreditat CNFPA, dezvoltat pe baza unui model personal; competiţia colegială interuniversitară PROFESSORIA, dezvoltată pe baza sesizării unei nevoi reale a Şcolii ca sistem - aceea de a avea profesori mai buni pentru copiii noştri; programul educaţional „Liderii Mileniului Trei", dezvoltat pentru a răspunde nevoii de competenţă soft la elevii de liceu şi şcoală generală etc.

[...]

Aveţi un motto care vă ghidează? Sau poate o întâmplare decisivă pentru viaţa dumneavoastră?

Da. Am învăţat că atunci când fac ceea ce îmi place obţin rezultate remarcabile şi pentru mine, şi pentru cei din jurul meu. De aceea, o lecţie importantă pentru mine a ultimilor zece ani a fost să accept proiectele în mod selectiv, pe baza a două criterii: a) dacă ele contribuie la transformarea de sistem a educaţiei în România; b) dacă mă simt bine şi îmi place ceea ce fac în respectivele proiecte.

La realizarea interviului a contribuit şi Ioana Enache (LSRS)

OBIECTIVELE LSRS

Liga Studenţilor Români din Străinătate (LSRS) asigură cadrul de organizare reprezentativ al studenţimii române de peste hotare, promovând o puternică solidaritate între membrii săi ca reprezentanţi de valoare ai României şi o atitudine pozitivă faţă de perspectivele întoarcerii lor acasă. Scopul principal al LSRS este de a apăra şi promova drepturile şi interesele academice, profesionale, sociale şi culturale ale membrilor săi, facilitând contribuţia lor la dezvoltarea României.

7 IANUARIE 2009

Litmus Test: IB/DP în școlile publice din România[1]

Nr. 161 / 06.01.2009

CĂTRE: dna prof. univ. dr. ing. Ecaterina Andronescu · Ministrul Educaţiei, Cercetării şi Inovării

DE LA: Marian STAŞ · Preşedinte, Fundaţia CODECS pentru Leadership

DATA: 6 ianuarie 2009

SUBIECTUL: Pilotarea proiectului „**Introducerea Programelor International Baccalaureate în şcolile publice din România · IB/DP 2008-2011**"

Stimată doamnă ministru Ecaterina Andronescu,

Mă bucur să vă aduc la cunoştinţă faptul că, la 1 mai 2008, primele şase licee din sistemul educaţiei publice preuniversitare din România au trimis către IBO (International Baccalaureate Organization; www.ibo.org) aplicaţii în vederea autorizării ca şcoli IB, pe componenta DP (Diploma Programme; www.ibo.org/diploma). În luna iunie 2008, trei licee au primit notificarea statutului de şcoli candidate IB şi acceptul continuării autorizării pentru a oferi componenta DP începând cu anul şcolar 2009-2010; celelalte au primit recomandări de îmbunătăţire a aplicaţiilor şi urmează a deveni şcoli candidate pentru a oferi programul DP în anul şcolar 2010-2011. Taxele aferente depunerii primei aplicaţii (formular A), în valoare de 1692 GBP / liceu, au fost plătite de companii private, în cadrul unor proiecte de responsabilitate socială corporativă. Tot cu sprijinul unor companii, trei profesori au participat deja, în lunile iunie-iulie a.c., la workshop-urile IB/DP de la Atena organizate pentru pregătirea profesorilor care urmează să predea în acest program.

Cele şase licee sunt următoarele (primele trei au statut de şcoli candidate; pentru conformitate, anexez scrisorile de confirmare):

1. Liceul Pedagogic „Matei Basarab" Slobozia, jud. Ialomiţa
2. Colegiul Naţional „Mircea cel Bătrân" Râmnicu-Vâlcea, jud. Vâlcea
3. Colegiul Naţional „Barbu Ştirbei" Călăraşi, jud. Călăraşi
4. Şcoala Superioară Comercială „N. Kretzulescu" Bucureşti
5. Colegiul Naţional „Unirea" Focşani, jud. Vrancea
6. Colegiul Naţional de Informatică „Spiru Haret" Suceava, jud. Suceava

Am plăcerea să vă informez totodată că, dat fiind interesul legitim al comunităţii educaţionale faţă de acest proiect, alte unităţi şcolare şi-au anunţat intenţia de a aplica în vederea autorizării IB, la următorul termen din 2009.

[1] http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2009/01/litmus-test-ibdp-n-colile-publice-din.html

Luând act cu satisfacţie de faptul că primele unităţi publice de învăţământ preuniversitar au intrat formal pe traiectoria autorizării ca şcoli IB – un rezultat, în opinia mea, de mare prestigiu, ce răsplăteşte profesionalismul cu care echipele acestor licee au înţeles să-şi asume proiectul – şi **dată fiind nevoia măsurilor de sistem pentru recunoaşterea programelor IB ca alternativă educaţională în învăţământul public preuniversitar şi universitar din România (temă în deplină rezonanţă cu cerinţele Pactului Naţional pentru Educaţie şi Programului de guvernare al Alianţei PDL – PSD+PC în perioada 2009-2012 privind descentralizarea învăţământului preuniversitar şi creşterea autonomiei şcolilor), respectuos vă adresez rugămintea de a aproba şi a dispune măsurile necesare în acest scop.**

Specific, am în vedere următoarele:

- Constituirea, la nivelul M.E.C.I., a unei echipe de experţi pentru coordonarea – în parteneriat cu echipele deja constituite în licee – a pilotării proiectului IB/DP în primele şase şcoli publice aplicante, începând cu anul şcolar 2009-2010
- Includerea în bugetul M.E.C.I. pe anul 2009 a fondurilor destinate pilotării proiectului IB/DP în cele şase licee, începând cu anul şcolar 2009-2010 (est. 330000 EUR, în total – respectiv, aprox. 55000 EUR / liceu; suma acoperă: pregătirea echipelor de profesori în atelierele de specialitate din vara anului 2009 – aprox. 30000 EUR / liceu; achitarea taxelor aferente depunerii Formularului B şi a primelor taxe anuale – aprox. 9000 EUR / liceu; achiziţionarea de materiale didactice specifice componentei DP – aprox. 16000 EUR / liceu)
- Elaborarea, pe baza rezultatelor şi a experienţei acumulate din pilotarea proiectului IB/DP în liceele menţionate, a politicilor de sistem la nivel M.E.C.I. pentru derularea în condiţii optime a alternativei educaţionale IB în şcolile publice din România (acreditarea implicită A.R.A.C.I.P.; relaţia curriculum naţional – curriculum IB; normarea, salarizarea şi dezvoltarea profesională continuă a personalului didactic implicat în predarea programelor IB; relaţia dintre bacalaureatul naţional şi diploma IB; recunoaşterea diplomei IB de către universităţi; informarea publică privind programele IB etc.)

Mulţumindu-vă anticipat pentru atenţia acordată proiectului „**Introducerea Programelor International Baccalaureate în şcolile publice din România · IB/DP 2008-2011**" şi cu speranţa unui răspuns favorabil solicitărilor formulate, permiteţi-mi, doamnă ministru, să vă confirm disponibilitatea mea de a contribui în continuare la realizarea sa în cele mai bune condiţii şi să vă transmit expresia sentimentelor mele de consideraţie.

Cu deosebită stimă,

dr. ing. mat. MARIAN STAŞ. MPA
Preşedinte, Fundaţia CODECS pentru Leadership
facilitator de proces, IB/DP 2008-2011

Petiție: „ADOPTAREA, LA 1 DECEMBRIE 2007, A PACTULUI POLITIC ASUPRA EDUCAȚIEI ÎN ROMÂNIA”[1]

Prima pagina
Petitii online
Petitii active
Finalizate cu succes
Raspunsuri autoritati
Creeaza o petitie
Sondaje online
Creeaza un sondaj
Sistem notificari
Informatii utilizare
Aspecte legale
Drepturile omului
Categorii petitii
Afaceri, economie, industrie
Animale
Cultura, teatru
Educatie, invatamant
Guvernare, administrativ
Infrastructura, transporturi
Petitie: "ADOPTAREA, LA 1 DECEMBRIE 2007, A PACTULUI POLITIC ASUPRA EDUCATIEI IN ROMANIA"
Citeste petitia
Semneaza petitia
Semnaturi (1.831)
Discutii, Comentarii (1)
Stiri (0)
Promoveaza petitia!
Monitorizare petitie!
Semneaza petitia
ADOPTAREA, LA 1 DECEMBRIE 2007, A PACTULUI POLITIC ASUPRA EDUCATIEI IN ROMANIA
29/10/2007
Destinatar: PARLAMENTUL ROMANIEI
PACT POLITIC ASUPRA EDUCATIEI IN ROMANIA
1. Partidele politice parlamentare consfintesc intrarea in vigoare, la 1 Decembrie 2007, a PACTULUI POLITIC ASUPRA EDUCATIEI IN ROMANIA. Acest pact politic vizeaza transformarea Scolii ca sistem si are durata de 10 ani, incepand cu 1 Decembrie 2007 si pana la 1 Decembrie 2017

ADOPTAREA, LA 1 DECEMBRIE 2007, A PACTULUI POLITIC ASUPRA EDUCAŢIEI IN ROMÂNIA

29/10/2007

Destinatar: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

PACT POLITIC ASUPRA EDUCAȚIEI ÎN ROMÂNIA[2]

1. Partidele politice parlamentare consfințesc intrarea în vigoare, la 1 Decembrie 2007, a PACTULUI POLITIC ASUPRA EDUCAȚIEI ÎN ROMÂNIA. Acest pact politic vizează transformarea Școlii ca sistem și are durata de 10 ani, începând cu 1 Decembrie 2007 și până la 1 Decembrie 2017

2. Transformarea Școlii ca sistem – sau, în termeni tehnici, schimbarea adaptivă a Educației – reprezintă PROIECTUL PUBLIC CEL MAI IMPORTANT AL ROMÂNIEI ÎN PERIOADA 2007-2017

3. Viziunea schimbării adaptive a Educației este următoarea: ÎN DECENIUL 2007-2017, ROMÂNIA ÎȘI DEZVOLTĂ UN SISTEM EDUCAȚIONAL AUTENTIC, ADICĂ O ȘCOALĂ BAZATĂ PE VALORI, COMPETENȚĂ ȘI RESPONSABILITATE.

[1] http://www.petitieonline.ro/petitie/adoptarea_la_1_decembrie_2007_a_pactului_politic_asupra_educatiei_in_romania-p25010037.html

[2] Document revizuit și de prof. dr. Forian Colceag

Valorile cultivate în cadrul modelului educaţional dezvoltat în deceniul 2007-2017 sunt: încrederea; onestitatea; performanţa; inteligenţa socială; curajul acţiunii civice; creativitatea; implicarea personală; motivaţia emoţionala pozitivă; transferabilitatea competenţelor; forţa echipei

4. Misiunea transformării Şcolii ca sistem constă în SCHIMBAREA, PRIN EDUCAŢIE, A INFRASTRUCTURII MENTALE A SOCIETĂŢII ROMÂNEŞTI, în acord cu schimbările generate de statutul României de ţară membră a Uniunii Europene. Transformarea infrastructurii mentale presupune un proces de schimbare adaptivă care, controlat şi coordonat corect, durează 10-20 de ani, punând la lucru în mod real subsistemul public principal destinat acestui scop, Educaţia.

5. Obiectivul strategic al Şcolii pe bune este GENERAREA SUSTENABILĂ A UNEI RESURSE UMANE NAŢIONALE ÎNALT COMPETITIVE, capabile să funcţioneze eficient în societatea actuală şi viitoare. Pentru îndeplinirea acestui obiectiv strategic, începand cu 2012, timp de minimum 5 ani (adică, până în 2017), România alocă 8% din Produsul Intern Brut capitolului **cheltuieli pentru Educaţie**. Până în 2011, România alocă P.I.B. pentru Educaţie în următoarele procente: în 2008 şi 2009 – 6%; în 2010 şi 2011 – 7%. În 2012, OPT LA SUTA din P.I.B. merge la Educaţie. Ulterior, acest procent este între 6-7%, timp de încă nouă-zece ani (2018-2025). Direcţiile de acţiune şi proiectele necesare îndeplinirii obiectivului strategic vizează orientarea sistemului educaţional către nevoile beneficiarilor acestuia, anticiparea şi satisfacerea proactivă a nevoilor actuale sau de perspectivă ale pieţei de competenţe

6. Toate proiectele de transformare a Şcolii ca sistem sunt dezvoltate şi puse în fapt în concordanţă cu viziunea, valorile, misiunea si obiectivul strategic specificate în Pactul Politic asupra Educaţiei în România

7. Toţi actorii individuali şi instituţionali ai societăţii sprijină Pactul Politic asupra Educaţiei în România contribuind onest, competent şi respondabil la punerea sa în fapt.

Bucureşti, 1 Decembrie 2007

Autor: MARIAN STAŞ

AUGUST 2006

EU SUNT MINISTRUL EDUCAȚIEI![1/2]

Preiau portofoliul Educaţiei luni, 4 septembrie 2006, la ora 9 dimineaţa şi păstrez mandatul timp de 6 ani. Pe întreaga durată, coordonez procesul transformării Şcolii ca sistem în România. Mie îmi revine responsabilitatea punerii în fapt a acestui proces şi mi-o asum integral. Răspunderea faţă de fiecare suflet de dascăl sau elev sau student care respiră în Şcoală îmi aparţine. Eu decid, eu îmi alcătuiesc echipa şi EU RĂSPUND de tot. Din acest moment, începem şi facem ŞCOALA PE BUNE.

Premisa de la care plec este că, timp de 10-20 de ani de-acum înainte, Educaţia este proiectul public numărul 1 în România. Motivul, istoric: **a treia mare transformare a Şcolii românesti moderne, după cea articulată de Spiru Haret în anii 1890-1900 şi după reforma comunistă din 1948, încă nu a avut loc!** De şaisprezece ani, ca societate, ne încăpăţânăm să rămânem încremeniţi în pilda drobului de sare, contemplând tâmp o realitate educaţionala pe care o vedem că ne ''cade în cap'' clipă de clipă, incapabili să acţionăm ferm, decisiv. Şcoala noastră (îndeosebi subsistemul învăţământului preuniversitar) funcţionează acum după un model incorect, inadecvat şi în profundă discordanţă cu necesităţile acestui timp. Analiza avizată, lucidă, detaşata a realităţii sălilor de clasă ma conduce la concluzia că, în profunzimea sa, educarea comportamentelor prin intermediul Şcolii nu s-a schimbat faţă de anii copilăriei şi adolescenţei generaţiei mele şi a părinţilor mei.

Iata Proiectul.

1. ŞCOALA PE BUNE

Prezint viziunea, valorile, misiunea, obiectivul strategic, proiectele principale şi calendarul acestora. Repet: EU RĂSPUND de Şcoala pe bune, ca ministru al Educaţiei şi îmi asum influenţarea actorilor politici, economici şi sociali relevanţi pentru ca ea să devină fapt.

Viziunea Şcolii pe bune este următoarea: România are o ŞCOALĂ AUTENTICĂ, adică o Şcoala care CULTIVĂ VALORI, FOLOSEŞTE şi PLACE. Un proiect aparţine Şcolii pe bune numai dacă, prin natura sa, cultivă valori, foloseşte şi place, în sensurile cele mai largi ale verbelor *a folosi* şi *a plăcea*.

---

[1] http://www.aep.ro/Nr_67/eu_sunt_ministrul.pdf

[2] Text publicat iniţial în "Tribuna învăţământului", în urma unei excelente conversaţii cu dl lect. dr. Sorin Ivan, redactor-şef, la recomandarea dnei prof. dr. Diana Melnic (la acea vreme, directoare a Casei Corpului Didactic a Municipiului Bucureşti) Mulţumesc public amândurora, cu gratitudine!

Consecinţa cea mai importantă a materializării acestei viziuni este că, foarte repede, ne schimbăm (elevi şi profesori) comportamentele în bine: nu mai chiulim (*dacă* o facem), nu mai copiem/triţăm (*dacă* o facem) şi nu mai vindem şi cumpărăm notele (*dacă* o facem). Justificarea este simplă: chiulul, copiatul, şpaga şi învăţarea fuşerită nu sunt decât reacţii inconştiente de autoapărare faţă de un sistem educaţional perceput ca exercitând – şi pentru dascăli, şi pentru elevi – o agresiune continuă, implacabilă, cu puterea perfidei „picături chinezeşti". De ce am chiuli, copia şi vinde/cumpăra note atunci când simţim că şcoala pe care o facem ne foloseşte şi ne place? Pur şi simplu, nu mai este nevoie.

Valorile Şcolii pe bune sunt: încrederea; onestitatea; competenţa; performanţa; curajul acţiunii civice.

Misiunea Şcolii pe bune este: PRIN EDUCAŢIE, SCHIMBĂM INFRASTRUCTURA MENTALĂ A SOCIETĂŢII ROMÂNEŞTI, în acord cu schimbările generate de aderarea României la Uniunea Europeană.

Aderarea, în sine, este un act tehnic. Transformarea infrastructurii mentale presupune un proces de schimbare adaptivă care, controlat şi coordonat corect, durează 10-20 de ani. Subsistemul public destinat schimbării infrastructurii mentale a societăţii este Educaţia. Aşadar, cum România are nevoie acum, urgent, de schimbarea infrastructurii sale mentale, Educaţia devine proiectul său public numărul 1.

Obiectivul strategic al Şcolii pe bune este: începând cu 2012, timp de minimum 4 ani (adică, pâna în 2016), România aloca 8% din Produsul Intern Brut capitolului ''cheltuieli pentru Educaţie''. Pâna în 2011, România alocă P.I.B. pentru Educaţie în următoarele procente: în 2007 şi 2008 – 6%; în 2009, 2010 şi 2011 – 7%. În 2012, OPT LA SUTA din P.I.B. merge la Educaţie. Ulterior, acest procent este între 6-8%, timp de încă nouă-zece ani (2016-2025).

Proiectele principale ale Şcolii pe bune şi calendarul acestora sunt următoarele:

I. Pe termen scurt, adică 4 septembrie 2006 – 31 decembrie 2007:

1. Denumirea proiectului: Bac-ul – la muzeu! Din vara lui 2007, examenul de bacalaureat încetează, în forma în care se desfăşoară acum. Locul său este luat de o examinare standardizată modernă, organizată periodic, pentru absolvenţii de liceu care doresc să urmeze studii superioare.

2. Denumirea proiectului: Testarea Naţionala – la muzeu! Din vara lui 2007, testarea naţională a absolvenţilor claselor a VIII-a încetează, în forma în care se desfăşoară acum. Locul său este luat de concursurile de admitere în licee, şcoli profesionale, de arte şi meserii, organizate de fiecare unitate de învăţământ în parte, cu monitorizarea MEC. Consiliile de conducere au

autoritatea şi responsabilitatea desfăşurării corecte a concursurilor de admitere în unităţile proprii.

3. Denumirea proiectului: Filiera didactică. La 1 octombrie 2007, toate universităţile din sistemul învăţământului superior de stat pun la dispoziţia celor interesaţi o ofertă de formare iniţiala pe filiera didactică, centrată pe duble sau triple specializări, în care proporţia între pregătirea ca viitori dascăli şi pregătirea de specialitate este de 60%-40%.

4. Denumirea proiectului: Cariera didactică. Începând cu 4 septembrie 2006, coordonez proiectarea şi implementarea unei strategii moderne de dezvoltare a resursei umane din educaţie, având ca obiectiv consfinţirea statutului social de prim rang şi a demnităţii profesiei de dascăl în România. Dezvoltarea competenţelor şi atitudinii de educator, pachetul financiar motivant, formarea continuă, tranziţia în carieră cu puncte de intrare-iesire şi reconversia profesională sunt temele-cheie ale noului model de carieră didactică. Realizez acest proiect în perioada 2007-2012.

5. Denumirea proiectului: Învatamântul rural. Începând cu 4 septembrie 2006, coordonez proiectarea şi implementarea unui model educaţional adecvat realităţii mediului rural din România, centrat pe dezvoltarea stimei de sine, asertivităţii şi comportamentului proactiv la populaţia de vârstă şcolară de la sate. Pilotăm modelul începând cu anul şcolar 2007-2008 şi îl generalizăm în perioada 2008-2012.

6. Denumirea proiectului: IB. Începând cu anul şcolar 2007-2008, în şase licee din Bucureşti şi câte un liceu din fiecare municipiu reşedinţă de judet din România funcţionează, cu statut de pilot, componentele MYP (Middle Years Programme) şi DP (Diploma Programme) din programul International Baccalaureate (IB; www.ibo.org). Până în 2012, 10% din liceele României oferă clienţilor lor, elevii, programele IB.

7. Denumirea proiectului: Descentralizarea managerială. Începând cu anul şcolar 2007-2008, deleg autoritatea alocării resurselor umane şi financiare directorilor şi consiliilor de administraţie din şcoli.

8. Denumirea proiectului: Inspecţia şcolară şi instituţională. Începând cu anul şcolar 2007-2008, scot funcţia de inspecţie şcolară de sub autoritatea furnizorului naţional de educaţie. Promovez înfiinţarea unui organism independent (consorţiu) de inspecţie şcolară şi instituţională, ale cărui responsabilităţi principale sunt evaluarea stării şi procesualitîţii învăţământului preuniversitar şi oferirea de feedback (constatări; recomandări de îmbunătăţire) furnizorului naţional de educaţie. Calendar: 2007-2010.

9. Denumirea proiectului: Sunt Trainer! La 1 ianuarie 2007, Clasificarea Ocupaţiilor din România (C.O.R.) şi Legea Educaţiei instituie profesia de trainer (formator).

II. Pe termen mediu, adică 2008–2012:

1. Coordonez **continuarea, dezvoltarea si generalizarea proiectelor specificate în agenda pe termen scurt.**

2. Denumirea proiectului: Modelul 6-3-3 (6 ani – învăţământ primar; 3 ani – gimnaziu; 3 ani – liceu) pentru duratele şcolarizării în ciclurile primar-gimanzial-liceal. Coordonez proiectarea şi implementarea unui model al educaţiei de bază în concordanţă cu dezvoltarea biologică şi psihosomatică a elevilor. Modelul educaţional 6-3-3 devine operaţional începând cu anul 2012.

3. Denumirea proiectului: Şcoala ALTFEL! Aceasta înseamnă: MAI PUŢINE DISCIPLINE în fiecare semestru (de exemplu: 5; 6; 7; 8); ACELAŞI NUMĂR DE ORE pe săptămână pentru fiecare disciplină (de exemplu: 4; 3); un PORTOFOLIU SEMESTRIAL de discipline OBLIGATORII şi LA ALEGERE (de exemplu: 7 discipline pe semestru = 4 discipline obligatorii + 3 discipline la alegere); programe şcolare / manuale adecvate; formare de profesori adecvata. Proiectul Scoala-ALTFEL! devine operaţional începând cu anul 2012.

Prioritatea mea în mandatul de 6 ani 2006-2012 este învăţământul preuniversitar, veriga cea mai importantă a educaţiei în România. În ceea ce priveşte componenta universitară, îmi asum obligaţia ca învăţământul superior românesc să devină compatibil cu cel european, în spiritul Procesului Bologna (http://www.bologna-bergen2005.no/Docs/00-Main_doc/050520_Bergen_Communique.pdf).

Şcoala pe bune este un proiect vital, nenegociabil politic. Prin acest enunţ, afirm că soluţia propusă de mine este, acum, singura viabilă pentru transformarea profundă a Şcolii ca sistem, indiferent de forţele politice care conduc ţara. Acum, Educaţia se confruntă cu o criză de sistem ce pendulează între cronic şi acut. Instituţiile Educaţiei sunt anacronice, inerte, iar recentele ''flagranturi de presa'' pe tema subiectelor de concurs/examen – orchestrate impecabil şi executate cu precizia şi forţa loviturilor laser în timpul testării naţionale şi, respectiv, bacalaureatului (tot naţional!) –, precum şi farsa concursurilor de titularizare nu fac decât să confirme, limpede ca lumina zilei, incapacitatea sistemului actual de a funcţiona corect, eficient.

Din ofertele guvernanţilor post-decembristi trecuţi şi prezenţi lipseşte viziunea serioasă privind Educaţia. Lipsesc proiectele care să materializeze o viziune... inexistentă! Dar, mai ales, lipseşte omul dispus să-şi asume răspunderea ducerii acestui proces până la capăt: complet; fără echivoc; ireversibil. Eu ştiu ce am de făcut, pot şi vreau, iar cei în faţa cărora dau seamă sunt dascălii, copiii şi părinţii, comunitatea, în ansamblul său.

2. CINE SUNT EU

CV-ul meu şi o parte din proiectele Şcolii pe bune se află la adresa http://www.lmt.ro/scoala/scoala.html[1].

Am patru puncte tari:

1. Îmi pasă de Şcoală şi de Oamenii Şcolii.

2. Sunt un om de bună-credinţă.

3. Ştiu ce ştiu şi ştiu ce nu ştiu.

4. Îmi cunosc valoarea.

Nu sunt ipocrit, nu mă dau mare. Ştiu exact cât valorez „în piaţă". Ştiu ca sunt omul potrivit, cu Proiectul potrivit, la momentul potrivit, capabil să coordonez evoluţia, în şase ani, a Educaţiei din starea unui bolnav cu funcţionare în regim de criza cronică într-un organism colectiv sănătos, armonios şi pragmatic. Sunt pregătit să acţionez şi îmi asum integral acest statut.

3. CONCLUZII

1. Preiau portofoliul Educaţiei luni, 4 septembrie 2006, la ora 9 dimineaţa. Mandatul meu durează 6 ani şi îmi asum integral responsabilitatea transformării Şcolii ca sistem în România. EU RĂSPUND.

2. Educaţia este proiectul public numărul 1 în România în următorii 10-20 de ani, pentru că prin educaţie societatea îşi schimbă infrastructura mentală, iar această schimbare încă nu s-a produs, după 1989.

3. Proiectul Şcolii pe bune este fezabil. El nu este o ameninţare. Există profesionişti ai educaţiei care îl ştiu, îl vor şi îl susţin, punând la dispoziţie expertize pe dimensiuni multiple: educaţie non-formală; educaţia adulţilor; training şi consultanţă; experienţă internaţională; managementul schimbării; leadership transformaţional.

4. ŞCOALA PE BUNE este un exerciţiu profund de învăţare colectivă la scara întregii societăţi, fundamentat pe încredere, onestitate, competenţă, performanţă şi curaj, gândit sa genereze câstiguri ireversibile – pe termen scurt, mediu şi lung – pentru toţi actorii individuali şi instituţionali implicaţi în punerea sa în fapt. Timpul va proba.

P.S. Domnule Preşedinte Traian Basescu, am citit atent discursul pe care l-ati susţinut, în data de 19 iunie 2006, în faţa Camerelor reunite ale Parlamentului, îndeosebi secţiunea consacrată analizei şi diagnozei pe care le faceţi Educaţiei. Am reţinut două noţiuni-cheie, în jurul cărora aţi construit logica intervenţiei dumneavoastră publice: **performanţa** – este vorba despre caracteristica esenţială cu care operează Uniunea Europeană; şi **mediocritatea** – vă referiţi la

[1] Acum, aici: http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/, şi aici: http://adevarul.ro/blogs/marian.stas.

modul fundamental în care există şi se comportă instituţional, acum, România. Pe scurt, cu şase luni înainte de aderare, concluzia dumneavoastră este tranşantă: ca naţie, avem de făcut saltul uriaş de la mediocritate la performanţă. *Tertium non datur*.

La începutul anului acestuia, v-am dat feedback după un an de mandat în calitate de şef al statului. V-am cerut să fiţi şi Preşedintele meu, deoarece eu v-am votat ca să vă asumaţi Educaţia ca pe proiectul de căpătâi al mandatului dumneavoastră. Pâna atunci n-aţi făcut-o. Prin urmare, pentru prestaţia din 2005 v-am acordat nota 4. Rămâneseraţi corigent la Educaţie.

Acum, pentru că aţi definit Educaţia ca pe un ''capitol-cheie al şanselor noastre prezente şi viitoare'' şi aţi analizat-o ca atare în discursul dumneavoastră din 19 iunie, vă acord nota 9 şi ma bucur nedisimulat pentru acest rezultat pe care îl obtineţi. Este un progres semnificativ. V-am scăzut un punct datorită cacofoniei scăpate în paragraful din deschiderea discursului (''*Obiectivul comun al Uniunii este să primească, ca membri, România şi Bulgaria în ianuarie 2007, dacă sunt pregătite.*''; http://www.presidency.ro/?_RID=det&tb=date&id=7652&_PRID=ag) Am stabilit că facem *performanţă*, şi nu mediocritate, în Educaţie, şi vă propun să începem cu însăşi gramatica limbii române.

Punând lucrurile în perspectivă, rezultă următorul calcul: 4 plus 9 egal 13. 13 împărţit la 2 egal 6,50. O notă mediocră. Acum, dintr-un Preşedinte corigent la Educaţie sunteţi un Preşedinte mediocru la Educaţie.

Repet: Domnule Băsescu, vă cer să fiţi şi Preşedintele meu şi sunt alături de dumneavoastră pentru ca, împreună, să facem performanţă, în loc de mediocritate, în Educaţie.

Îmi menţin şi un alt enunţ din ianuarie 2006: În 2009, dacă veţi candida pentru al doilea mandat de Preşedinte şi veţi trata Educaţia tot ca până acum, să ştiţi că veţi pierde alegerile ''pe mâna'' Educaţiei. Trei sute de mii de dascăli... Trei milioane de copii... Şase milioane de părinţi... Trei sute de mii de dascăli... Trei milioane de copii... Şase milioane de părinţi... Trei sute de mii de dascăli... Trei milioane de copii... Şase milioane de părinţi... Eu câştig, iar dumneavoastra pierdeţi. Sigur!

Să trăim bine!

3 IANUARIE 2005

Reminder, 3 ianuarie 2005 – din ciclul „DULCE CA MIEREA E GLONȚUL PATRIEI”: BĂSESCU, ÎȚI CER SĂ FII ȘI PREȘEDINTELE MEU![1]

BĂSESCU, ÎŢI CER SĂ FII ŞI PREŞEDINTELE MEU!

Ai spus: *Voi fi un Preşedinte puternic! Voi fi un Preşedinte al tuturor românilor!*

Perfect. Atunci îţi cer să fii şi Preşedintele meu, pentru că ai dobândit acest statut şi datorită votului pe care eu l-am pus în urnă pentru tine!

Ştii de ce te-am votat? Deoarece am crezut că ai sânge să-ţi asumi personal, la vârf, EDUCAŢIA ca pe cel mai urgent şi important proiect public al României. Tu, Preşedintele ţării! De ce? Pentru că România are nevoie ca de aer de schimbarea infrastructurii sale mentale, iar subsistemul public ce serveşte acestui scop este ŞCOALA – EDUCAŢIA, în sensul cel mai larg cu putinţă. Acesta nu este un joc de corecţie, ci un ALT JOC, pur şi simplu – pe măsura demnităţii supreme de Preşedinte al României. ALTCEVA! ALTFEL! În următorii zece ani educaţia este cel mai urgent şi mai important proiect public al românilor, indiferent de cine se află sau se va afla la putere. Să ştii că pentru a-ţi asuma şi îndeplini această obligaţie ai primit votul meu.

Ai mai spus: *Mă voi implica personal, voi prelua semnalele cetăţenilor şi le voi transmite instituţiilor statului, spre soluţionare!*

Perfect. Atunci îţi cer să preiei şi semnalul meu şi să-l transmiţi căror instituţii ale statului crezi de cuviinţă, spre a se conforma. Semnalul este următorul: în 2006 bugetul destinat învăţământului va fi de 8% din P.I.B. Nu şapte. Nu şase. Opt la sută! OPT! Aceasta este o decizie politică, cu anvergură europeană spectaculoasă, iar luarea ei îţi aparţine! Hai, curaj, doar ai probat că ai stil şi mentalitate de învingător, iar câştigarea campaniei „8% pentru educaţie!” nu poate fi mai grea decât câştigarea prezidenţialelor din decembrie 2004! Eşti un Preşedinte puternic: într-un răstimp imposibil de doar o lună şi jumătate ai repurtat o victorie istorică – against all odds, cum se spune, adică în ciuda sorţilor potrivnici! Acum ai un an întreg la dispoziţie pentru a câştiga Patriei profunde cel mai urgent şi important proiect public al său: ŞCOALA PE BUNE! EDUCAŢIA PE BUNE! ROMÂNIA PE BUNE!

Mai am un semnal (ceva mai tehnic), pe care îţi cer să-l preiei şi să-l transmiţi instituţiilor în drept. Valoarea de căpătâi pentru orice companie adevărată se măsoară prin însăşi raţiunea ei de a exista: satisfacţia clienţilor pe

[1] http://scoala-pe-bune.blogspot.ro/2012/07/reminder-3-ianuarie-2005-din-ciclul.html

care îi serveşte. Anturajul tău provenit din mediul de afaceri ştie prea bine acest adevăr elementar. *Mutatis mutandis*, cei mai importanţi protagonişti ai educaţiei sunt clienţii săi: elevii şi studenţii – în slujba cărora se află dascălii; şi dascălii, la rândul lor – în slujba cărora trebuie să lucreze întreaga ierarhie instituţională cu atribuţii în domeniu. Prin urmare, în opinia mea, priorităţile agendei educaţiei trebuie să răspundă, înainte de orice, acestei valori fundamentale: satisfacţia clienţilor educaţiei – elevii, studenţii şi profesorii. Eu am o problemă stringentă cu învăţământul preuniversitar, care acum este în opinia mea „veriga slabă" a întregului lanţ educaţional. Ca atare, primele trei proiecte de rang zero pentru mine, din perspectiva modelului corporatist aplicat la nivel preuniversitar şi la interfaţa sa cu cel universitar, sunt următoarele:

1. În anul şcolar 2008-2009, 5% din şcolile generale şi liceele României vor fi incluse în programul *International Baccalaureate* (deocamdată de la noi e numai una, şi aceea de sorginte transatlantică: American International School of Bucharest); de ce e foarte bine pentru noi să facem acest lucru, scrie la adresa www.ibo.org

2. Începând cu anul şcolar 2008-2009, în şcoala preuniversitară elevii vor studia în fiecare semestru cel mult opt discipline, cu acelaşi număr de ore pe săptămână pentru fiecare din ele, cu un portofoliu semestrial de discipline obligatorii şi la alegere; îşi vor forma astfel un comportament bazat pe decizie informată, pe stabilirea priorităţilor şi preferinţelor, şi nu va mai fi nevoie să copieze şi să chiulească (cei care o fac); de aici decurg o serie de consecinţe conceptuale şi structurale, dintre care primele două ca importanţă sunt: programe şcolare mai aerisite şi mai bine calibrate pe valorile-cheie ale învăţământului european – să fii, să ştii, să faci, să trăieşti în comunitate; şi un altfel de dialog între dascăli şi elevi – de tip adult-adult, în termenii analizei tranzacţionale. Care ar fi, în acest context, unul dintre rosturile de primă prioritate ale învăţământului superior? **Să identifice, să crească şi să furnizeze profesorii cei adevăraţi, cu minţile deschise şi cu harul dăscăliei, pentru gimnaziile şi liceele României.**

3. Începând cu anul şcolar 2006-2007, examenul de bacalaureat în forma actuală va dispărea: este **costisitor** (consumă inutil timpul, banii, hârtia, nervii şi sănătatea celor care au de-a face cu el), **nerelevant** (îl promovează aproape toţi, deci evaluarea pe baza lui este lovită de nulitate) şi **toxic** – ba nu, *ticăloşit*, ca să-ţi folosesc atributul inspirat ales! (adică favorizează promovarea lui pe bază de meditaţii, copiat şi şpagă); el va fi înlocuit cu o examinare standard modernă, contracost, administrată de o organizaţie independentă, cu certificare internaţională, la dispoziţia absolvenţilor de liceu care doresc să urmeze studii superioare.

...Am citit de curând în „Libertatea" că astrele ne-au dat semn despre intrarea, începând cu 2005, în „era copiilor înţelepţi" – ceea ce înseamnă că trebuie să-i ascultăm cu şi mai multă atenţie decât până acum! Tot acolo mai scrie că în acest an „vom gândi mai mult cu inima". Dintre mesajele şi comentariile pe care le-am primit după publicarea articolelor „Şcoala pe bune"

şi „România pe bune", cel mai mult m-a impresionat feebdack-ul lui Andrei Jujan, director de programe al Asociaţiei „Pupăza din tei", care editează periodicul omonim. Ce-mi scrie el: „*Stimate domn, Pe site-ul Euractiv.ro am găsit un articol al dumneavoastră care ne-a plăcut. Luptăm de patru ani pentru astfel de idei* […]" Spectaculos e că Andrei are acum… 15 ani! Asta înseamnă că de la 11 ani el şi colegii lui luptă „pentru astfel de idei". Captivant! Aşa DA model de curaj civic!

Să ştii că de câteva luni bune am purtat conversaţii directe pe aceeaşi temă şi cu câţiva dintre membrii echipei tale, cerându-le să te informeze şi să sprijine acest proiect esenţial pentru România. Am scris la emailuri până când mi s-au înceţoşat ochii stând în faţa calculatorului şi m-am simţit eu ridicol pentru absenţa de neant a oricărui răspuns din partea preopinenţilor… Dacă aş fi lipsit de eleganţă aş spune că nici măcar în c..., scuze!, *praştie* nu i-a durut despre temă, necum să simt, până acum, vreo reacţie palpabilă de vreun fel oarecare. Invariabil mă trimiteau la „domnul Marga", de parcă acolo ar sta tot tezaurul românesc de înţelepciune şi viziune educaţională pe termen lung. Să fim serioşi! Crede-mă pe cuvânt: predau leadership şi cred că pot emite o opinie profesională calificată referitoare la anatomia şi fiziologia managementului schimbării – este o chestiune de proces bine construit, în primul rând, apoi de conţinut specific.

Şi să mai ştii că mie îmi pasă cum nu-ţi poţi închipui ca educaţia să devină urgent cel mai important proiect public al României, şi că acesta va fi criteriul în baza căruia eu îţi voi evalua anual performanţa ca Preşedinte. Iar de acum înainte, **eu cu tine discut** pe această temă, pentru că **eu pe tine te-am votat**. Tu ai numit primul-ministru. La rându-i, el şi-a alcătuit Cabinetul – în aceste etape eu nu am avut nici o influenţă. În faţa mea – cetăţeanul al cărui Preşedinte puternic ai declarat vei fi, ale cărui mesaje ai afirmat că le vei prelua şi pe care ai promis solemn că-l vei reprezenta – **tu porţi responsabilitatea principală**. Ţie îţi pasă? Tu alegi: dacă educaţia devine imediat, în fapte SMART, cheia de boltă a tot ce înseamnă dezvoltarea durabilă a României timp de decenii de-acum încolo, atunci zburăm împreună cu acelaşi avion; altfel, folosim avioane diferite. Primul punct obligat de trecere: Băsescu face pe dracu'n patru cu instituţiile abilitate ale statului – ministere, Guvern, Parlament şi care or mai trebui – către care trimite el semnalele preluate de la cetăţeni şi le pune să scrie apăsat „opt la sută din P.I.B." în linia de buget destinată învăţământului în 2006. În secunda următoare vom începe conversaţia noastră altfel – cu mine în cea mai solemnă poziţie regulamentară de care sunt în stare, acordându-vă semnul cuvenit de recunoaştere, pe care o veţi fi câştigat din partea mea cu ireversibil respect patriotic: *Am onoarea să vă salut! Aşa DA Preşedinte!*

Asta am dorit să-ţi transmit. Acum avem un contract. Acum ştii de la mine că îmi pasă. *Tu întreabă şi ţi se va răspunde! Bate şi ţi se va deschide! Cere şi ţi se va da*, aşa cum fac eu acum, public: **Băsescu, îţi cer să fii şi Preşedintele meu!**

Să trăiţi BINE!

Bucureşti, 3 ianuarie 2005
http://lmt.ro/scoala/scoala.html

29 NOIEMBRIE 2004

România pe bune[1]

Abia ulterior am realizat că atunci când am gândit şi am scris „şcoala pe bune" vedeam în ea, de fapt, „România pe bune", deşi viziunea este conţinută în chiar primul punct al planului de acţiune propus de la bun început: **Educaţia – cel mai important proiect public al României în următorii 8 ani**. Totul este *să vezi*, nu-i aşa?!...

Logica extrapolării este imediată: schimbarea profundă a comportamentului unei societăţi se poate produce numai dacă este amorsată şi susţinută durabil de agenţi ai schimbării cu statut de „masă critică" – o masă critică de milioane (la propriu!), cu grad înalt de „competitivitate mentală"; competitivitate mentală se poate crea doar amorsând imediat şi susţinând durabil un proces profund de schimbare (de milioane!) a „infrastructurii mentale" a societăţii, în ansamblul său; subsistemul public principal pentru schimbarea infrastructurii mentale a societăţii este educaţia, în sensul cel mai larg cu putinţă. Aşadar, **cum România are nevoie ca de aer – acum! – de schimbarea infrastructurii sale mentale, educaţia devine proiectul public numărul 1 al ţării în următorii opt ani!** Simplu, armonios, pragmatic!

În alchimia publică de schimbare prin educaţie a infrastructurii mentale a României, educaţia prin şcoala ar trebui să joace de departe rolul cel mai important, fie şi numai dacă avem în vedere numărul de suflete pe care acest sistem le atinge în mod direct. Doar în spaţiul preuniversitar îşi duc existenţa cam 300.000 de oameni ai şcolii, care păstoresc cam 3.000.000 de copii. Trei sute de mii de adulţi şi trei milioane de copii! Adăugaţi părinţii şi bunicii care se bucură ori suferă la rând cu fiecare din cele trei milioane de inimi şcolare simţind indirect, ei înşişi, respiraţia şcolii aduse în case de copii şi nepoţi şi sper să realizaţi amploarea impactului său fără pereche! Pentru mai multă relevanţă, vă propun un exerciţiu „de mantră": repetaţi de multe ori, cu voce scăzută, cuvintele *trei sute de mii de dascăli... trei milioane de copii... trei sute de mii de dascăli... trei milioane de copii... trei sute de mii de dascăli... trei milioane de copii...* Simţiţi? Înţelegeţi? *Vedeţi*?!...

Am folosit condiţionalul optativ în fraza *ar trebui sa joace rolul public cel mai important...*, în legătură cu educaţia prin şcoală, pentru că aşa trebuie să fie şi pentru că nici pe departe nu se întâmplă aşa ceva acum – dimpotrivă!... Acum este ca în binecunoscuta poveste a drobului de sare: contemplăm năuci bulgărele cu pricina – el, gata să se prăbuşească; noi, lamentându-ne imanent

[1] http://www.zf.ro/profesii/romania-pe-bune-2898602/

şi fatalist de chestiune, încremeniţi inerţi în frica de a învinge şi depăşi o dată pentru totdeauna crâncena rezistenţă la schimbare a şcolii ca sistem! Ne mişcăm bezmetic în toate direcţiile posibile, cu sau fără noimă, alienaţi şi frustraţi de un uriaş angrenaj didactico-birocratic proiectat structural incorect şi inadecvat, care atârnă plumb de aripile puilor noştri tineri nerabdători să deseneze cât mai repede cerul cu zborul lor. Vă invit să fiţi o clipă oneşti cu dumneavoastră înşivă când răspundeţi la întrebările următoare. Parinţii şi bunicii: vă place cum fac carte şi cum îşi petrec timpul în şcoala copiii şi nepoţii dumneavoastră? Chiar vă face plăcere să băgaţi degeaba bani cu ghiotura în meditaţii girând astfel o şcoală făcută prost acolo unde ea poate şi trebuie făcută bine? Dascălii: dumneavoastră vă place cum arată acum sistemul educaţional în care profesaţi zi de zi? Acei dintre dumneavoastră care sunteţi şi părinţi, ce răspuns aţi da întrebărilor anterioare? În fine, elevii: vouă, celor mai importanţi protagonişti ai educaţiei publice ori private, vă place şcoala aşa cum o faceţi acum? Chiar vă face plăcere sa munciţi, ineficient şi neergonomic – uneori, până la oboseală fizică mult peste limitele normale -, după orare cu 14-15-16-17 discipline în fiecare semestru? Să copiaţi, să chiuliţi şi să faceţi meditaţii în neştire încă din clasele primare? (ştiu, ştiu: *nu toţi, de bună seama!...*)

Nu credeţi (părinţi şi bunici, dascăli, elevi) că mai înţelept ar fi să gândim împreună o **altfel de şcoală**? Un spaţiu în care continuum-ul *şcoală* (înţelegând aici dascălii, dar şi sistemul în ansamblul său) – *elevi – părinţi – comunitate – şcoală* creionează zonele de confluenţă între aspiraţiile individuale şi nevoile comunităţii, împlinindu-le armonios pe amândouă? O şcoală clădită pe valori precum încrederea, onestitatea, competenţa şi performanţa autentice, care să folosească, înainte de orice, copiilor noştri şi să ne placă, pur şi simplu?!...

De ce spun „educaţie, în sensul cel mai larg" şi de ce spun că şcoala este doar una din componentele educaţiei la care mă refer – în fapt, resursa critică strategică a oricărei naţii, deci şi a naţiei române? Pentru că în spaţiul public educaţia se manifestă în multe forme şi este livrată de mulţi actori ai acestui spaţiu. Un exemplu este educaţia pentru comportament şi acţiune civică, pentru cultivarea ideii de societate civilă – promovată de multele asociaţii şi fundaţii active pe acest segment. Al doilea exemplu pe care îl propun este educaţia pentru crearea unei pieţe de consum mature, în care competiţia pentru bunuri şi servicii de cea mai înalta calitate, la cele mai avantajoase preţuri, livrate în cele mai bune condiţii pentru noi, clienţii, începe să devină tot mai mult normă. În acest caz, vectorii de atac sunt modelul garantat de bună practică al multinaţionalelor dar şi, din ce în ce mai pregnant, impetuozitatea business-urilor „fabricate în România". Şi mă mai gândesc, de asemenea, la un alt tip fundamental de educaţie ce ne bate în uşă cu insistenţă, ajungându-ne din urmă acuşi-acuşi: educaţia pentru cetăţenie europeană, pentru existenţa în spaţiul Europei Unite către care ne îndreptăm cu paşi repezi, pregătindu-ne să-i devenim parte în mai puţin de o mie de zile!...

Unde „nu mai ține" și „nu mai merge", cu școala de acum? În primul rând, nu mai ține să ne furăm singuri căciula: o școala în care regula este „merge și asa" nu poate genera modelul de resursă umană necesar unei Românii moderne, europene, de mileniu trei. Exemple? Da, fără plăcere: intrăm la ore cu zece minute mai târziu și iesim cu șapte mai devreme, ori nu venim de-a binelea (știu-știu: *nu toți!...*); luăm note mari copiind din stânga/dreapta ori de sub bancă (știu-știu: *nu toți!...*); punem note mici pe o parte (atunci când o facem cu bună-știință), ca să dăm meditații pe cealaltă parte, ca să câștigăm un bănuț în plus peste salariul cuvenit, ridicol de mic în raport cu cât ar trebui să fie (știu-știu: *nu toți!...*); vindem și cumpărăm teze, corigențe, bac-uri, poate chiar olimpiade, tot ca să dăm bine în CV-uri, admiteri, ori cine știe unde... știiiu: *Nu toți! Nu EU – celălalt! Nu NOI – alții!* ***NIMENI!...***

Nimeni, pe naiba! Să fim serioși, *monșer*, vorba lui nenea Iancu!... N-aveți impresia că școala devine un soi de piață tristă, în care încrederea, onestitatea și integritatea trădate se scot la mezat vânzându-se, mult prea repede și prea ieftin, pe un pumn de arginți ticăloșiți?...

Nu mai ține și nu mai merge din multe alte motive, pe care școala ca sistem mai degrabă le cultivă, în loc să le plivească și să crească în loc răsad nou, de soi. Este un exercițiu dur, inconfortabil, de schimbare – dar este absolut necesar, pentru mai binele nostru și al copiilor noștri. De ce dur? Pentru că prin orice schimbare noi, oamenii, trecem nu ușor! Până la „entuziasmul noului început" (cum scrie la teorie) avem cale lungă: începem din celebra stare numită pe englezește *denial* (adică, refuzul acceptării realității așa cum e ea – *fugi dom'le de-aici, că nu-i adevărat!...*) Urmează, pe rând, furia, șocul, rezistența, teama, frustrarea, confuzia, stresul – adică, din rău în mai rău!... Ajungem, apoi, în faza de explorare, caracterizată de pericolul cercului vicios al evitării „ruperii pisicii", „luării taurului de coarne" (*avoidance*, adică, tot pe englezește) – sau, cu o formulare scrobită, al pilotării unor posibile soluții de schimbare. După ce am coborat în hău, urcăm pieptiș, sisific, pe Calea schimbării de sine, trăind noi stări lăuntrice: lumin(iț)a creativității; scepticismul – *iese?... nu iese?...*; acceptarea (*iese!...*); nerăbdarea (*mai mult!... mai repede!... mai bine!...*); speranța; forța formidabilă a energiilor eliberate de temeri și scepticism; în fine, bucuria noului început – răsplata binemeritată dobândită prin curaj și muncă pe brânci.

Acum, la final, recapitulăm, ca să fixăm cunoștințele (*repetitio...*) Așadar, proiectul de care vorbim: **România pe bune!** Ingredientul-cheie: **Educația**. Statutul său: **cel mai important proiect public pe următorii opt ani**. Logica proiectului: o Românie solid clădita interior se face creând o resursă umană la fel de solidă și performantă, ceea ce presupune schimbarea urgentă a infrastructurii mentalului nostru social. Educația, în sens larg, și școala pe bune, în particular, sunt instrumentele transformaționale ale acestui proces, gândit de noi și nu de alții, pentru noi și pentru alții, ca să ne fie mai bine – nouă, și celor ce ne vor urma. Merită, de nu se poate!

Începem de azi?!...

22 NOIEMBRIE 2004

Școala pe bune. O declarație de iubire, cu altfel de cuvinte[1]

Corectați-mă dacă greșesc, dar nu cred că există cineva care să nu-și îndemne copiii spre știința de carte. Au făcut-o părinții noștri cu noi și au făcut-o toate semințiile de pe Pământ cu copiii lor, de la începuturile timpurilor. Cartea e bună: ne deschide ochii, mințile și sufletele; ne ajută să ne cunoaștem pe noi și lumea în care trăim; ne folosește să ne câștigăm pâinea de toate zilele, chiar dacă mai multă învățătura nu înseamnă neaparat mai mulți bani; ne apropie de semenii noștri, făcându-ne să le deslușim graiurile în care se înțeleg și obiceiurile pe care le țin dragi din moși-strămoși. Ne mai învață credința în Cel de Sus. Și să ne iubim aproapele. Și să nu ucidem. Și să nu furăm. Greșesc?

Cam asta ar fi, în cuvinte simple, românești, menirea școlii. În cuvintele Europei, modelul educației mileniului nostru adună lucrurile de învățat în jurul a patru verbe: A FI – adică a ne duce existența cultivând valori universale precum adevărul, altruismul, onestitatea și respingând mediocritatea, fățărnicia, prostul gust și hoția; A ȘTI – adică a cunoaște suficient și a înțelege logic, în algoritmi ușor de aplicat, faptele și datele fundamentale ale lumii noastre; A FACE – adică a transforma ceea ce știm din teorie în lucruri practice, utile celor din jur; A TRĂI în comunitatea căreia aparținem – adică a ne păsa de bunul public, a ne părea rău atunci când greșim și a spune te rog și mulțumesc, întotdeauna.

Uniunea Europeană, Statele Unite ale Americii, Canada, Japonia... Dacă *noi suntem mai buni ca ei* (nu-i așa? – doar mereu luăm medalii de aur și argint la toate olimpiadele internaționale, în competiție directă cu americanii, canadienii, japonezii...) atunci cum sărăcia ei de viață de *ei sunt mai buni ca noi*, la diferențe inimaginabil de recuperat în următoarea jumătate de secol, în materie de bunăstare pe națiie ori pe cap de individ statistic? Încă o întrebare, pentru părinți: presupunând că v-ați putea trimite copilul la un colegiu dintr-o țara europeană, ori din Canada, ori din America, l-ați mai sfătui să rămână și să facă școala în România, pe motiv că *aici e mai bine decât acolo*?!...

De ce așa? Unde ni se rupe filmul?

Eu cred că, de fapt, filmul ni s-a rupt de mult. Ceea ce facem acum – cu confortul înșelător al inerției încremenite într-un proiect depășit – este să tot proiectăm aceeași și aceeași peliculă demodată, cârpită de conjunctură în

[1] http://www.zf.ro/profesii/scoala-pe-bune-o-declaratie-de-iubire-cu-altfel-de-cuvinte-2899001/

multele locuri unde celuloidul cedează sub presiunea unei realităţi implacabile, căreia şcoala ca sistem îi opune o acerbă rezistenţă la nou în detrimentul vizibil al protagoniştilor săi principali, elevii şi dascălii.

De ce aşa? Iată ceea ce eu consider a fi primele cinci motive ale acestei stări de fapt. Aşadar, noi jucăm în alt film deoarece...

O analiză de sistem

Deoarece, **acum, educaţia (atât cea preuniversitară, cât şi cea furnizată prin învăţământul superior, ce înseamnă o altă temă asupra căreia nu-mi propun sa insist acum) NU este tratată în fapt ca prioritate critică strategică în România** – afirmaţia nu mai are nevoie de justificări suplimentare. Întrucât educaţia este modalitatea principală prin care poate fi schimbată infrastructura mentală a unei societăţi, iar acum societatea românească are nevoie de schimbarea rapidă a infrastructurii sale mentale, convingerea mea este că **Educaţia este cel mai important proiect public al României în următorii 8-12 ani!**

Deoarece, acum, **programele şcolare au prea multe discipline, iar cele mai multe dintre ele, la rândul lor, conţin prea multă materie, prea complicat prezentată**. Repet încă o data şi încă o dată ceea ce este de domeniul evidenţei: acum sunt PREA MULTE DISCIPLINE, iar acestea conţin PREA MULTA MATERIE! Ce se întâmplă, pe cale de consecinţă? Păi, cu 12-18 discipline în orar în fiecare semestru copiii muncesc ca năucii, pe apucate, superficial şi nesistematic, fuşerind învăţătura adevărată. Obosesc înainte de vreme, obligaţi la un exerciţiu intelectual reactiv, de criză. Copiază şi chiulesc într-o veselie. Aici vreau sa fiu foarte bine înţeles: nu judec şi nu acuz, ci constat ceea ce cred că este în primul rand o reacţie instinctivă de autoapărare a elevilor la confruntarea cu o stare de fapt în faţa căreia inconştient se simt depăşiţi şi frustraţi, la fel cu cei care le administrează acest regim intelectual – profesorii. Să continuăm: părinţii bagă bani cu toptanul în meditaţii, dublând inutil şi substituind practic şcoala facută prost acolo unde ea trebuie facută bine cu şcoala „la negru", întreţinând astfel un sistem pervers, ce nu are nimic de-a face cu o educaţie sănătoasă.

Deoarece, **acum, modelul dominant în şcoală este cel al unei conversaţii vetuste între profesori în roluri de „părinţi" şi elevi în roluri de „copii", în locul unui dialog modern şi eficient între „adulţi"**, în termenii disciplinei numite analiză tranzacţională. Ce se întâmplă în primul caz? Clasic: cei de la catedră *ştiu mereu totul*, *au mereu dreptate* (*magister dixit!...*). Ca urmare, împart recompense şi sancţiuni care sunt mereu juste, deoarece ei ştiu mereu totul şi au mereu dreptate. La rândul lor, cei din bănci sunt mereu rebeli, chiulangii, insolenţi, deci trebuie cumintiţi si îndesaţi cu toata materia din lume, pe care trebuie să o reproducă integral şi pe de rost, dacă vor să promoveze... Al doilea tip de tranzacţii aduce cu sine o cu totul altă (al)chimie între creatorii Jocului

din clasă, *Însoţitor* şi *Însoţit*: eu te respect, tu mă respecţi; eu sunt politicos cu tine, tu eşti politicos cu mine; eu nu te judec, tu nu mă judeci; menirea mea de căpătâi este să mă ofer ca model de integritate şi reputaţie şi să-ţi dau atâtea cunoştinţe câte sunt necesare, să te ajut să le înţelegi logic, să te cunoşti mai bine şi să poţi crea, la rândul tău, cunoaştere; menirea ta este să iei Jocul în serios, pentru că îţi aparţine şi pentru că eşti cel mai important protagonist al său; să munceşti intens şi onest, pentru tine – nu şmecherit, de ochii lumii, ca să dai bine în poză; să nu fie nevoie să copiezi, să chiuleşti sau să-ţi cumperi notele de trecere. Concluzionând şi acest punct, percepţia mea este că dialogul dintre profesori şi elevi este încă unul construit preponderent pe tranzacţii ineficiente de tip PĂRINTE-COPIL, în locul celor caracteristice acestor ani, de tip ADULT-ADULT.

Deoarece **examenul de bacalaureat desfăşurat în forma actuală este costisitor, nerelevant şi potenţial generator de corupţie** – în plus, este super-complicat ca design şi opţiuni. *Costisitor* înseamnă că el costă scump, mult prea scump în energie, oameni, timp şi bani. *Nerelevant* înseamnă că, într-un fel sau altul, îl iau aproape toţi, deci judecata de valoare pe această bază este lovită de nulitate. *Potenţial generator de corupţie* înseamnă că, aşa cum e făcut acum, favorizează copiatul sau „micul trafic" de îngăduinţă – pe bani sau nu – pentru promovarea lui, doar pentru că „trebuie" la admiterea la facultate. Opinia mea profesională este că într-o şcoală proiectată să folosească şi să placă, să educe şi să dezvolte respectul pentru valori precum încrederea, onestitatea, competenţa şi performanţa autentice bac-ul nu mai este necesar, pur şi simplu. Deci: BAC-ul PENTRU TOTI, LA MUZEUL DE ISTORIE A EDUCAŢIEI!...

În fine, deoarece **acum managementul învăţământului preuniversitar este croit ineficient şi nefuncţional, după un model depăşit ce încurajează clientelismul şi traficul de influenţă, în loc să educe încrederea în competenţa celor care conduc şcolile**. Ca principiu, managementul resursei umane şi al celei financiare reprezintă, prin natura lor, instrumentele de lucru ale directorilor şi consiliilor de administraţie ale şcolilor – este modul firesc de a pune laolalta, asa cum scrie la teorie, atât responsabilitatea, cât şi autoritatea alocării resurselor. Tot ca principiu, este natural ca furnizorul naţional de educaţie să solicite evaluarea calităţii actului educaţional unui organism independent, care să nu fie sub chiar jurisdicţia sa – nu merge, pentru că atunci tendinţa naturală va fi de subiectivism şi judecată părtinitoare. Modelul este simplu: orice business respectabil îşi face un titlu de mândrie din auditările certificate ale companiilor independente, specializate, de reputaţie ireproşabilă. Aşa trebuie să se întâmple şi cu şcoala românească!

Şcoala poate face minuni, dacă e „cladită interior" cu har şi dăruire. Două lucruri, însă, nu poate face: nu se poate substitui Familiei şi nu poate recupera de una singură „comoara pierdută" a celor şapte ani de acasă, în locul celor în drept s-o facă. Oricât de greu ne-ar fi să ne ducem traiul zilnic în acest timp

copleşitor, ca părinţi avem obligaţia morală să nu ne abandonăm puii din cuib până nu le cresc aripi puternice, să zboare singuri. Ce s-ar fi întâmplat cu lumea noastră dacă Dumnezeu şi-ar fi lăsat Creaţia de izbelişte?...

Asta e: **opt ani de muncă pe brânci de-aici încolo, pentru noi şi nu pentru alţii – ca să ne fie mai bine**. Opt ani pentru a pune în operă nu un Joc de corecţie, ci un *alt Joc*: ALTCEVA! ALTFEL! Merită, cred eu, dintr-un motiv profund, etern şi fascinant. Merită pentru România, cea împătimită de iubire pentru aurul său cel mai de preţ (*aurul cenușiu*, de bună seamă!...) şi pentru nestematele sale nepreţuite: copiii noştri – de azi, de mâine şi dintotdeauna.

În încheiere, fie-mi îngăduit să mulţumesc, cu gratitudine, tuturor celor care şi-au acordat răgazul lecturii critice a acestui text – pentru interesul nedisimulat, stenic faţă de temă, pentru corecţii şi recomandări, pentru multele idei excelente. Altminteri, este de la sine înţeles că întreaga responsabilitate a conţinutului său îmi revine nemijlocit. Mi-o asum, ca atare.

POST-SCRIPTUM

2 SEPTEMBRIE 2013

România, 2013: şeful statului şi Educaţia. O întrebare, un răspuns (transcript)[1]

În intervenţia de azi de la Adevărul Live, şeful statului a răspuns şi la o întrebare privind starea curentă a sistemului public al Educaţiei. În context, a calificat „educaţia precară" drept a doua vulnerabilitate strategică a României, după „scăderea natalităţii" şi înaintea „stării de sănătate a populaţiei". Iniţial, a negat că „dezastrul din Educaţie" poate fi subiect pe agenda C.S.A.T.

CONTEXT. Din 2004, dumneavoastră sunteţi Preşedintele Consiliului Suprem de Apărare a Ţării. În 1999, eu am absolvit Universitatea Harvard şi, din 2000, predau într-un program de vară la Harvard Kennedy School. În baza rezultatelor la examenele naţionale de bacalaureat din ultimii trei ani, şi, în special, a ceea ce am numit ‹sindromul Bolintineanu› (am în vedere cazul de corupţie de la liceul omonim, probat cu implicarea S.R.I.), precum şi a tuturor evaluărilor internaţionale ale sistemului educaţional din ultimii zece ani, dacă **eu aş fi Preşedintele României, aş pune urgent pe ordinea de zi a C.S.A.T. analiza stării curente a Educaţiei în România, încadrând-o ca *subminare directă a puterii statului român*, în sensul art. 162 c.p.** (Titlul I, Infracţiuni

[1] http://adevarul.ro/news/politica/traian-basescu-adevarul-live-ora-1000-1_52236831c7b855ff5634e5ef/index.html; http://adevarul.ro/educatie/scoala/romania-2013-seful-statului-educatia-intrebare-raspuns-transcript-1_5224c470c7b855ff563b4924/index.html

contra siguranţei statului: „Subminarea puterii de stat: acţiunea [armată] de natură să slăbească puterea de stat").

ÎNTREBARE. Cum veţi folosi pârghiile de putere pe care le aveţi la dispoziţie până la încheierea mandatului dumneavoastră pentru schimbarea paradigmei comuniste a Educaţiei în România?»

T.B. Ăăăă... Vă mărturisesc că m-aţi pus în dificultate... Ăăăă... În momentul în care aduci o problemă în C.S.A.T. înseamnă că lucrurile sunt grave, iar eu nu cred că suntem în acest stadiu, din punctul de vedere al Educaţiei. O să vă spun şi de ce – chiar cred că abordarea publică este greşită în momentul de faţă.

Este adevărat că vedem... mmm... Mi-aţi dat exemplul de la „Bolintinneanu"... Eu nu îl consider generalizat... A fost, vor mai fi, şi structurile de securitate ale statului se vor implica atât cât este necesar. Să nu credeţi cumva că S.R.I. a luat un mandat de siguranţă naţională pentru incidentele de la „Bolintineanu" - nu!... A fost o solicitare a unor procurori pentru ca S.R.I. să sprijine confirmarea unor cazuri de corupţie despre care procurorii au avut informaţii. Deci, atenţie: la „Bolintineanu", că discutăm acest caz precis, nu a fost niciodată o problemă de securitate naţională care să justifice un mandat luat de S.R.I. pe securitate naţională! S.R.I.-ului i s-a cerut doar să facă ce ştie mai bine, să ajute la confirmarea unor bănuieli pe care procurorii le aveau. Şi S.R.I. a furnizat acele probe, cu mijloacele tehnice de care dispune.

Ăăăă... Învăţământul românesc este într-o situaţie extrem de proastă, prin această măsură pe care noi am dat-o învăţământului românesc: numărul de absolvenţi care iau bacalaureatul, sau nu. Dacă intri în această cifră, o să ai surprize. Pentru că nimeni n-o desparte – ea trebuie despărţită. Sunt liceele teoretice, liceele de informatică, liceele de matematică-fizică, liceele umaniste, liceele de fizică-chimie – aici gradul de promovabilitate este foarte mare. Marea dramă începe când şi şcolile tehnologice de arte şi meserii dau şi ele bacalaureatul. Iar aici sunt copiii care niciodată nu şi-au propus să facă un liceu teoretic. Sunt copii care şi-au propus să înveţe o meserie în urma reformei Marga din '98. Atunci au fost desfiinţate şcolile profesionale şi s-au înfiinţat aceste licee de arte şi meserii, licee tehnologice, în care de fapt sunt copiii care, tradiţional, mergeau la liceele profesionale. Dacă vreodată se vor căuta stenogramele din şedinţele de Guvern din '98, eu m-am opus trei şedinţe la rând desfiinţării liceelor profesionale. De ce? Pentru că aveam la Ministerul Transporturilor liceele de căi ferate, liceele auto, liceele de aviaţie şi liceele navale. Şi astea scoteau – spre exemplu, cele de căi ferate scoteau oameni pregătiţi pentru căile ferate. Începeau de la lăcătuş, dar ştiau locomotiva, ştiau vagonul, ştiau gara, ştiau triajul... Încă de când terminau acest liceu profesional, care, dacă vă aduceţi aminte, ţinea cu un an mai mult – erau treisprezece ani, dar ieşea copilul cu o meserie. Acum ies nimic, fără nicio calificare şi în câmpul

muncii se duc fără să ştie nimic. Teoria domnului Marga era atunci – mi-aş dori să se găsească stenogramele: *n-au ce preda inginerii!... inginerii să stea să facă inginerie, cei care trebuie să predea sunt profesorii*!... E-adevărat, s-au creat câteva zeci de mii de locuri de muncă pentru dascăli. Dar uitaţi-vă câţi suplinitori avem: douăzeci la sută, treizeci la sută din corpul profesoral este alcătuit din suplinitori!... Uitaţi-vă ce dezastru la definitivat, la note! Iar acei dascăli cu 3, cu 4 se duc şi predau ca suplinitori!... Ar fi fost mult mai bine dacă predau ingineri şi copiii învăţau o meserie.

Deci, acest dezastru trebuie privit în context. Pentru că nu se naşte pe loc gol performanţa la olimpiade. Înseamnă că liceele teoretice sunt bune – e-adevărat, şi cu câţiva profesori de excepţie care pregătesc loturile de olimpici. Dar marele procentaj de copii care nu-şi iau bacalaureatul este generat de aceste şcoli de arte şi meserii, sau licee tehnologice cum se numesc, şi care au copii care în mod natural s-ar fi dus către şcolile profesionale. Acum s-au reînfiinţat odată cu Legea Funeriu, sper ca în câţiva ani să recuperăm acest handicap nu numai pentru etichetarea învăţământului românesc, dar şi pentru piaţa forţei de muncă din România. Una este ca un copil cu liceu profesional să termine liceul şi în diploma lui să aibă o meserie – strungar, frezor, lăcătuş pentru calea ferată... – şi alta este să nu-i scrie nimic.

M.S. Vă mulţumesc pentru răspuns!...

T.B. Cu plăcere!

M.S. ...Şi, dacă doriţi, vă stau la dispoziţie în continuare pentru dezvoltarea conversaţiei despre transformarea de sistem a Educaţiei în România. Vă mulţumesc!

Ioana Lupea. Vă mulţumim şi noi.

T.B. Numai puţin!... Aş vrea să mulţumesc şi eu domnului profesor, cu scuzele de rigoare că am abordat un subiect de pe o anume poziţie... Sunt convins că un profesor de talia domniei-sale are multe altele de adăugat şi-şi poate permite chiar să facă ţăndări argumentaţia mea. Dar... eu asta ştiu!...

P.S. Răspunzând întrebării lui Marius Văcărelu, şeful statului a enunţat primele trei vulnerabilităţi strategice ale României: **scăderea natalităţii – cea mai mare vulnerabilitate; educaţia şi cercetarea aplicată– ca factori de competitivitate naţională; starea de sănătate generală a populaţiei**. Bref: natalitate negativă, educaţie precară şi sănătate precară la nivel naţional. E de C.S.A.T., sau nu e de C.S.A.T.?!...

Cuvânt de mulțumire

It takes a whole village to raise a child[1]
(„Este nevoie de un sat întreg pentru ca un copil să crească")

Numesc „gratitudinea umilității" (*humbleness*) lecția care mă fascinează fără încetare, reflectând de-a lungul multor ani la proverbul citat în debutul acestui cuvânt de mulțumire, dintr-un motiv la fel de profund precum trecerea noastră prin lume însăși. Simplu, mie proverbul îmi spune așa: mult mai important, de fapt *cel mai important*, este *satul - copilul* vine după... Fără *sat*, *copilul* nu există.

Cu distinsă gratitudine, așadar, mulțumesc *satului* meu, adică tuturor celor care m-au încurajat și m-au ajutat să articulez coerent conversația publică despre schimbarea paradigmei Educației în România:

- Oamenilor Școlii: prof. Iunona Staș, prof. Diana Melnic, prof. Mirela-Nicoleta Dinescu, prof. Silvia Mușătoiu, prof. Laura Agapin, prof. Adrian Ierulescu, prof. Camelia Panciu (București); prof. George Cazacu și echipa Alianței Colegiilor Centenare; prof. Corina Marin, prof. Eugenia Popescu, prof. Mirela Negreanu, prof. Nicoleta Mircea, Cătălina Chendea (M.E.N.); prof. Marius Nistor, prof. Tudor Spiridon, prof. Gheorghe Isvoranu, Ioana Voicu, Teodora Banaș, Ștefan Militaru și echipa Federației Sindicatelor din Învățământ „Spiru Haret"; prof. Cristina Pupăză, și distinsa familie a domniei-sale (Câmpulung Moldovenesc); prof. Corina Ionescu, prof. Adela Barz, prof. Simona Mihai și echipa Colegiului Național „Barbu Știrbei" (Călărași); prof. Nicușor Călin (Călărași); prof. Dumitrel Toma (Liceul „Danubius", Călărași) prof. Mihaela Mîrze (Roman); Monica Calotă, Adrian Georgescu și fascinanta echipă A.N.P.C.D.E.F.P. (București); col. (r) Ioan Staș (Bârlad); prof. Aurel Graur (Ploiești); prof. Dorina Kudor (Cluj-Napoca); prof. Viorica Moșescu, prof. Dana Oprescu (Brăila); prof. dr. Miana Arișana Lăculeanu (Rm. Vâlcea); prof. Maria Ioniță, prof. Silvia Olteanu, și echipa Colegiului Național „Nichita Stănescu" Ploiești; prof. Ștefan Vlaston; prof. dr. Florian Colceag; distinsul prieten dr. Jukka Kangaslahti (Finlanda); Åke Sörman, Proserpina Dhlamini-Fisher, extraordinara Traude Rogers și ceilalți coechipieri IBO (*International Baccalaureate Organization*); dr. David Ottaviano și echipa *American International School of Bucharest*; fam. Anca și Dan Macovei, și echipa *Mark Twain International School*; Luminița Macsim, Fabiola Hossu și echipa *Little London Pipera*;

[1] http://www.afriprov.org/index.php/african-proverb-of-the-month/23-1998proverbs/137-november-1998-proverb.html

prof. univ. dr. Elisabeta Stănciulescu (Bucureşti); prof. univ. dr. Constantin Petrovici, prof. univ. dr. Constantin Cucoş (Universitatea „Al. I. Cuza" Iaşi); prof. univ. dr. Petre Frangopol; conf. univ. dr. Şerban Iosifescu; asist. univ. Oana Moşoiu, conf. univ. dr. Lucian Ciolan (Universitatea din Bucureşti); prof. univ. dr. Mircea Miclea, lect. univ. dr. George Jiglău-Lăbuneţ (Universitatea Babeş Bolyai Cluj-Napoca); prof. univ. dr. Radu Gologan, prof. univ. dr. Wladimir Boskoff (Societatea de Ştiinţe Matematice din România); acad. Solomon Marcus (ca recunoaştere a apostolatului pentru un alt fel de Şcoală); şi mulţi, mulţi alţii

- Echipei Asociaţiei Clubul Liderii Mileniului Trei®: Liliana Cristian, Irina Moldoveanu, Gabriel Nemeth, Andrei Pascale, Gabriela Solomon, Alexandra Ioan, Raluca Sâmbotin, Oana Petcu, Andra Rotaru, Ana-Maria Beclenaş, Eliza Chirilă, Cosmin Chiriţă, Cristina Chiriţă, Paul Olteanu, Ştefania Morent, Pati Erdei, Antoniu Voie, Irina Burgaza, Diana Baicu, Mihai Neagu; şi mulţi, mulţi alţii
- Partenerilor distinşi şi de onoare ai Programului Liderii Mileniului Trei®: *British Council Romania* (Andreea Pulpea, Oana Macovei, Crinu Ivan, Gabriel Ivan, Monica Ralea, Luise Vuiu, Roxana Ene şi toţi ceilalţi coechipieri, începând din 2002); *Tenaris Silcotub* (Gabriel Podskubka, Mihaela Popescu, Tibi Erdei, Aurora şi Laszlo Morent, Mircea Ielciu, Mirela Mihalcea, Dana Roman-Barbara, Olivera Iezdimir, Florin Dulgheru, Martino Roghi, Anca Stănilă şi toţi ceilalţi minunaţi coechipieri, începând din 2007)
- Elitei societăţii civile implicate în educaţie: Traian Brumă, Cristina Chiriţă, Vlad Atanasiu şi echipa *CROS*; Tianu Burduja, Cosmina Dorobanţu, Dragoş Preda, Dan Nechita, Costin Elefetrescu şi echipa *LSRS*; Radu Tătucu şi echipa *MyGRASP*; Diana Certan şi echipa *Fundaţiei Noi Orizonturi*; Tincuţa Apăteanu şi echipa *Edusfera*; Sandra Pralong; Alex Ghiţă şi echipa *Educativa*; Ştefan Pălărie şi echipa Şcolii de Valori; Alexandra Copos şi echipa *Aspire Academy*; Răzvan Crişan şi echipa *Oricum*; Virgil Paraschiveanu şi echipa *dascali.ro*; Irina-Nicoleta Scarlat şi echipa *Akcees*; Liviu Constandache şi echipa sa; Alex Gorun, Adelina Maria, Adina Ghiţă şi echipa *Leaders*; Miruna Ralea, Doru Mitrana (*Mai Mult Verde*); Roxana Vitan şi echipa *Romanian-American Foundation*
- Coechipierilor din cele mai puternice programe de leadership pentru tineri existente în România: Ciprian Stănescu, Sorina Câmpean, Ada Cuciuc, Ana Cătăuţă şi toţi ceilalţi coechipieri din proiectul *Young Leaders Program* / Institutul Aspen România, începând din 2007; Corina Rebegea, Doru Toma, Emilian Meiu, Veronica Sîrbu, Codru Vrabie, şi toţi ceilalţi coechipieri din proiectele *Leaders for Justice* / Konrad Adenauer Stiftung, LiderJust, Leadership cu atitudine, începând din 2010
- Coechipierilor de la Harvard University / *Harvard Kennedy School Mid-Career Summer Program*: Deborah Hughes-Hallett, Ellen Whitesides, Maria

Demertzis, Ralph Teixeira, Graeme Bird, Raj Jesudason, Pani Konstantinou, Sudhakar Raju, Frank Hartmann, Lesley Theall, Rachel Werkema, Janice R. Vaughn, Amy Davies, Suzanne Schende; şi mulţi alţii, începând din 2000; bunii mei prieteni Serghi Konopliov, fam. Dan şi Katherine Dimăncescu

- Coechipierilor din business: Sorin Popescu şi extraordinara echipă *ECO-ROM AMBALAJE* (Bucureşti); Florin şi Andrei Pogonaru (A.O.A.R.); Mariana Gheorghe (*PETROM*); Roxana Mocanu, Teo Graur; Gabriela Solomon şi echipa *ITOL România*; Iuliana Stan, Letiţia Constantin, Gianina Ghincea şi echipa *Human Synergistics Dezvoltare Organizaţională România*; Delia şi Gigi Andrieş, Dragoş Fînaru, Dan Pricop şi echipa *Evolutiv Consultants Network* (Bacău); Simona şi Emil Cseh, Corina Curta (Braşov); Irina Dogaru, Raluca Câmpea (*Exelo,* Bucureşti); Mugurel Rădulescu, Janina Rădulescu (*Coca-Cola HBC*); Şerban Moldoveanu (*Casa Mică*, Bucureşti); Julide Petrescu (Constanţa); Madi Rădulescu (*MMM Consulting International*); prof. Sorin Sandu (Toyota / Volvo); Mihaela Feodorof (*Yourway*); Ovidiu Dimofte (Brăila)
- Prietenilor mei mai tineri: E.S. Ovidiu Dranga, Cristiana Paşca, Mădălina Prună, Alina Antoci, Alina Popescu, Tudor Giurgică-Tiron, Răzvan Orăşanu, Stoica Cristinel Popa (Harvard University); Florin Palade, Dragoş Apostu, Gabriela Covaci (Canada), Corina Murafa, Cora şi Radu Moţoc, Alin Zaharia, Larisa Barbu, Rareş Bertzi, Alexandra Anton, Mădălina Sergentu, George Irimescu, Maria Cristian, Teodora Muşătoiu, Renate Cseh; şi mulţi, mulţi alţii
- Coechipierilor mei, Oamenii Cărţii: Tatiana Chera, Marian Burtea, Marieta Ilie (Editura BMI)
- Prietenilor dragi de la Chişinău: Sergiu Mocanu, Daniela Sicora-Bodrug, Olga Melniciuc, Nighina Azizov, Marius Vetrici, Maia Sandu, şi toţi cei cu inima şi mintea lucrând întru destinul european românesc al Moldovei de peste Prut.

MULŢUMESC!

...La urmă, ca întodeauna, înalt, gândul poetic, *gândul Elitis*...

Toate frunţile libere
Iar ca sentiment un cristal...
(Odysseas Elitis)

Bucureşti, 31 august 2013

DESPRE AUTOR

MARIAN STAŞ (N. 1961); PREŞEDINTE, ASOCIAŢIA CLUBUL LIDERII MILENIULUI TREI®

STUDII: Academia Militară – calculatoare electronice (1985); Universitatea din Bucureşti – matematică-informatică (1996); Academia Tehnică Militară – doctorat, fiabilitate software (2002); Universitatea Harvard, John F. Kennedy School of Government (Harvard Kennedy School) – masterat în administraţie publică (1999)

PUBLICAŢII: 10 cărţi (autor sau coautor); aprox. 100 articole (autor sau coautor); 11 cărţi (îngrijire; prefeţe / postfeţe)

PROIECTE PRINCIPALE COORDONATE: „INFORMATIZAREA ÎNVĂŢĂMÂNTULUI MILITAR" (1994); „SISTEMUL INFORMATIZAT DE MANAGEMENT AL RESURSELOR UMANE DIN ARMATA ROMÂNIEI" (1996); „RECONVERSIA PROFESIONALĂ A PERSONALULUI DISPONIBILIZAT DIN ARMATA ROMÂNIEI" (1999); „LIDERII MILENIULUI TREI"® - Program educaţional în arta de a conduce, oferit tinerilor din România (din 2001); „INTRODUCEREA PROGRAMELOR IB ÎN ŞCOLILE PUBLICE DIN ROMÂNIA" (din 2007); „*PROFESSORIA* – PROFESORI MAI BUNI PENTRU COPIII NOŞTRI"- competiţie colegială inter-universitară pentru programe de studii masterale în educaţie (2009); „ŞCOALA PE BUNE" - proiect de transformare a Şcolii ca sistem în România (din 2004)

TRAINING, TUTORAT, CONSULTANŢĂ, ACTIVITĂŢI DIDACTICE: negociere şi soluţionarea conflictelor; teambuilding; leadership personal; managementul schimbării; analiză organizaţională; cultură, putere şi politică în organizaţii; dezvoltarea resurselor umane; reconversie profesională; audit de management; consultant certificat / mentor pe instrumente Human Synergistics (din 2005); formarea formatorilor (din 2008; curs certificat CNFPA); Colegiul Naţional de Apărare (2000-1); S.N.S.P.A. (2001-3); Universitatea din Bucureşti (2009-); Universitatea Babeş Bolyai Cluj-Napoca (2012-); Harvard Kennedy School (2000-2007; 2010-)

CLIENŢI PRINCIPALI (TRAINING, CONSULTANŢĂ): Agenţia de Strategii Guvernamentale; E.ON Energie; ORACLE; SoftWIN; Radiocom; Ursus; Unilever; Primăria municipiului Târgu-Mureş; C. J. Bacău; Primăria sectorului 1; Raiffeisen Bank; Inspectoratul General pentru Comunicaţii şi Tehnnologia Informaţiilor; Timken Romania; INA Schaeffler; Tenaris Silcotub; Inergy Piteşti; Dasimpex; Electrica Braşov; CODECS (tutori OUBS; tutori PM); British Council; I.S.M.B.; APA NOVA Ploieşti; CEZ VÂNZARE Craiova; INTESA SANPAOLO; ECO-ROM AMBALAJE; M.C.T.I.; ArcelorMittal Galaţi; CEC Bank; Parmalat; FSI „Spiru Haret"; Petrom; VALORIS CENTER; ADOBE Systems; International Baccalaureate Organization; Hill International; Aerotravel; A.N.P.C.D.E.F.P.

MENTORSHIP: LSRS; MyGRASP; LEAP; CROS; LEADERS; Club LMT; *Leaders for Justice* – Konrad Adenauer Stiftung; *Young Leaders Program* – Aspen Institute Romania

INTERVENŢII PUBLICE PE TEME DE EDUCAŢIE: TVR INFO; TVR1 (Garantat 100%); TVR2; Realitatea TV; Romania TV; The Money Channel; Money.ro; Radio România Cultural; Prima TV; B1 TV

CONTACT: marian_stas@yahoo.com

BLOG: http://adevarul.ro/blogs/marian.stas